

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 116

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

54. évfolyam

2011. május 5.

Tartalom

II *Nem jogalkotási aktusok*

BELSŐ SZABÁLYZATOK ÉS ELJÁRÁSI SZABÁLYZATOK

Európai Parlament★ **Eljárási szabályzat – 7. parlamenti ciklus – 2011. március** 1

Ár: 8 EUR

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

II

(Nem jogalkotási aktusok)

BELSŐ SZABÁLYZATOK ÉS ELJÁRÁSI SZABÁLYZATOK

EURÓPAI PARLAMENT

ELJÁRÁSI SZABÁLYZAT

7. parlamenti ciklus

2011. március

Megjegyzés az olvasónak:

Az eljárási szabályzat, összhangban a parlamenti dokumentumokra vonatkozó, a nemek szempontjából semleges nyelvhasználatról szóló parlamenti határozatokkal, figyelembe veszi a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó magas szintű csoport által 2008. február 13-án elfogadott és az Elnökség által 2008. május 19-én jóváhagyott, e témában megfogalmazott iránymutatásokat.

A cikkek értelmezését (a 211. cikknek megfelelően) dőlt betűs szedés jelzi.

TARTALOM

		<i>Oldal</i>
I. CÍM	KÉPVISELŐK, PARLAMENTI SZERVEK ÉS KÉPVISELŐCSOPORTOK	12
1. FEJEZET	AZ EURÓPAI PARLAMENTI KÉPVISELŐK	12
1. cikk	Az Európai Parlament	12
2. cikk	A szabad mandátum	12
3. cikk	A mandátumvizsgálat	12
4. cikk	A képviselői megbízatás időtartama	13
5. cikk	Kiváltságok és mentességek	14
6. cikk	A parlamenti mentelmi jog	14
7. cikk	A mentelmi joggal kapcsolatos eljárások	14
8. cikk	A képviselői státútum végrehajtása	15
9. cikk	A képviselők pénzügyi érdekeltségei, magatartási szabályok és a Parlamentbe való belépés	16
10. cikk	Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által végzett belső vizsgálatok	16
11. cikk	Megfigyelők	16
2. FEJEZET	A PARLAMENT TISZTSÉGVISELŐI	17
12. cikk	Ideiglenes elnök	17
13. cikk	Jelölés és általános rendelkezések	17
14. cikk	Az elnök megválasztása – a nyitóbeszéd	17
15. cikk	Az alelnökök megválasztása	17
16. cikk	A quaestorok megválasztása	17
17. cikk	A tisztségviselők megbízatásának időtartama	17
18. cikk	Üresedés	18
19. cikk	Hivatal idő előtti megvonása	18
3. FEJEZET	SZERVEK ÉS FELADATOK	18
20. cikk	Az elnök feladatai	18
21. cikk	Az alelnökök feladatai	18
22. cikk	Az Elnökség összetétele	19
23. cikk	Az Elnökség feladatai	19
24. cikk	Az Elnökök Értekezletének összetétele	19
25. cikk	Az Elnökök Értekezletének feladatai	20
26. cikk	A quaestorok feladatai	20
27. cikk	A Bizottsági Elnökök Értekezlete	20
28. cikk	A Küldöttségi Elnökök Értekezlete	20
29. cikk	Az Elnökség és az Elnökök Értekezlete tájékoztatási kötelezettsége	21

4. FEJEZET	KÉPVISELŐCSOPORTOK	21
30. cikk	A képviselőcsoportok megalakítása	21
31. cikk	A képviselőcsoportok tevékenységei és jogi helyzete	21
32. cikk	Közös munkacsoportok	21
33. cikk	A független képviselők	22
34. cikk	Ülésrend az üléssteremben	22
II. CÍM	JOGALKOTÁSI, KÖLTSÉGVETÉSI ÉS EGYÉB ELJÁRÁSOK	22
1. FEJEZET	JOGALKOTÁSI ELJÁRÁSOK – ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK	22
35. cikk	A Bizottság munkaprogramja	22
36. cikk	Az Európai Unió Alapjogi Chartájának tiszteletben tartása	22
37. cikk	A jogalap vizsgálata	22
37a. cikk	Jogalkotási felhatalmazás	23
38. cikk	A pénzügyi összeegyeztethetőség vizsgálata	23
38a. cikk	A szubszidiaritás elvének tiszteletben tartására irányuló vizsgálat	23
39. cikk	A Parlament dokumentumokhoz való hozzáférése és tájékoztatáshoz való joga	24
40. cikk	A Parlament képviselete a Tanács ülésein	24
41. cikk	A Parlament kezdeményezési joga a Szerződések értelmében	24
42. cikk	Kezdeményezés az Európai Unió működéséről szóló szerződés 225. cikke alapján	24
43. cikk	A jogalkotási dokumentumok vizsgálata	25
44. cikk	A tagállami kezdeményezéseken alapuló jogalkotási eljárások	25
2. FEJEZET	A BIZOTTSÁGI ELJÁRÁS	26
45. cikk	A jogalkotási jelentések	26
46. cikk	Az egyszerűsített eljárás	26
47. cikk	A nem jogalkotási jelentések	26
48. cikk	Saját kezdeményezésű jelentések	26
49. cikk	A bizottságok véleménye	27
50. cikk	A társbizottsági eljárás	27
51. cikk	Közös bizottsági ülésekkel lefolytatott eljárás	28
52. cikk	Jelentések készítése	28
3. FEJEZET	ELSŐ OLVASAT	28
Bizottsági szakasz		28
53. cikk	A jogalkotási aktusra irányuló javaslat módosítása	28
54. cikk	A Bizottság és a Tanács álláspontja a módosításokról	28

Plenáris szakasz	29
55. cikk	Az első olvasat lezárása
56. cikk	A Bizottság javaslatának elutasítása
57. cikk	A Bizottság javaslatát érintő módosítások elfogadása
Nyomontkövetési eljárás	30
58. cikk	A Parlament álláspontjának nyomon követése
59. cikk	Megismételt Parlament elé utalás
60. cikk	(törölve)
4. FEJEZET	MÁSODIK OLVASAT
Bizottsági szakasz	31
61. cikk	A Tanács álláspontjának közlése
62. cikk	A határidők meghosszabbítása
63. cikk	Az illetékes bizottsághoz utalás és a bizottság eljárása
Plenáris szakasz	32
64. cikk	A második olvasat lezárása
65. cikk	A Tanács álláspontjának elutasítása
66. cikk	Módosítások a Tanács álláspontjához
5. FEJEZET	HARMADIK OLVASAT
Egyeztetés	32
67. cikk	Az egyeztetőbizottság összehívása
68. cikk	A Parlament egyeztetőbizottságba delegált küldöttsége
Plenáris szakasz	33
69. cikk	Közös szövegtervezet
6. FEJEZET	A JOGALKOTÁSI ELJÁRÁS LEZÁRÁSA
70. cikk	Intézményközi tárgyalások a jogalkotási eljárások során
71. cikk	Megállapodás első olvasatban
72. cikk	Megállapodás második olvasatban
73. cikk	A jogalkotási aktusok szövegezésére vonatkozó követelmények
74. cikk	Az elfogadott jogszabályok aláírása
6a. FEJEZET	ALKOTMÁNYOS ÜGYEK
74a. cikk	A Szerződés rendes felülvizsgálata
74b. cikk	A Szerződés egyszerűsített felülvizsgálata
74c. cikk	Csatlakozási szerződések
74d. cikk	Kilépés az Unióból
74e. cikk	Az alapelvek valamely tagállam általi megsértése

74f. cikk	A Parlament összetétele	36
74g. cikk	A tagállamok közötti megerősített együttműködés	36
7. FEJEZET	KÖLTSÉGVETÉSI ELJÁRÁSOK	36
75. cikk	Többéves pénzügyi keret	36
75a. cikk	Munkadokumentumok	36
75b. cikk	A költségvetési tervezet vizsgálata – első szakasz	36
75c. cikk	Háromoldalú pénzügyi megbeszélések	37
75d. cikk	Költségvetési egyeztetés	37
75e. cikk	A költségvetés végleges elfogadása	38
75f. cikk	Az ideiglenes tizenkettedek rendszere	38
76. cikk	A Bizottság mentesítése a költségvetés végrehajtása tekintetében	38
77. cikk	Egyéb mentesítési eljárások	38
78. cikk	A költségvetés végrehajtásának parlamenti ellenőrzése	38
8. FEJEZET	BELSŐ KÖLTSÉGVETÉSI ELJÁRÁSOK	38
79. cikk	A Parlament költségvetési javaslata	38
79a. cikk	A Parlament költségvetési javaslatának elkészítésekor alkalmazandó eljárás	39
80. cikk	Hatáskör fizetési kötelezettségvállalás engedélyezésére és a kifizetések elrendelésére	39
9. FEJEZET	EGYETÉRTÉSI ELJÁRÁS	39
81. cikk	Az egyetértési eljárás	39
10. FEJEZET	(TÖRÖLVE)	39
82. cikk	(törölve)	39
11. FEJEZET	EGYÉB ELJÁRÁSOK	40
83. cikk	Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 140. cikke szerinti véleménynyilvánítási eljárás	40
84. cikk	A szociális partnerek közötti párbeszéddel kapcsolatos eljárások	40
85. cikk	Az önkéntes megállapodások vizsgálatára vonatkozó eljárások	40
86. cikk	Kodifikáció	40
87. cikk	Átdolgozás	40
87a. cikk	Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok	41
88. cikk	Végrehajtási intézkedések	41
Ila. CÍM	KÜLKAPCSOLATOK	42
12. FEJEZET	NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK	42
89. cikk	(törölve)	42
90. cikk	Nemzetközi megállapodások	42

91. cikk	Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 218. cikkén alapuló eljárások nemzetközi megállapodások ideiglenes alkalmazására vagy felfüggesztésére, illetve nemzetközi megállapodással létrehozott szervben az Unió álláspontjának kialakítására	43
13. FEJEZET	AZ UNIÓ KÜLSŐ KÉPVISELETE ÉS A KÖZÖS KÜL- ÉS BIZTONSÁGPOLITIKA	43
92. cikk	(törölve)	43
93. cikk	Különleges képviselők	43
94. cikk	(törölve)	43
95. cikk	Nemzetközi képviselőlet	43
96. cikk	Konzultáció a Parlamenttel, és a Parlament tájékoztatása a közös kül- és biztonságpolitika keretében	43
97. cikk	Ajánlások a közös kül- és biztonságpolitika keretében	44
98. cikk	Az emberi jogok megsértése	44
14. FEJEZET	(TÖRÖLVE)	44
99. cikk	(törölve)	44
100. cikk	(törölve)	44
101. cikk	(törölve)	44
15. FEJEZET	(TÖRÖLVE)	44
102. cikk	(törölve)	44
III. CÍM	A MŰKÖDÉS ÁTLÁTHATÓSÁGA	44
103. cikk	A Parlament tevékenységének átláthatósága	44
104. cikk	A nyilvánosság hozzáférése a dokumentumokhoz	45
IV. CÍM	KAPCSOLATOK MÁS INTÉZMÉNYEKSEL ÉS SZERVEKKEL	45
1. FEJEZET	KINEVEZÉSEK	45
105. cikk	Az Európai Bizottság elnökének megválasztása	45
106. cikk	A Bizottság megválasztása	46
107. cikk	Bizalmatlansági indítvány a Bizottsággal szemben	46
107a. cikk	Az Európai Unió Bírósága bíráinak és főtanácsnokainak jelölése	46
108. cikk	A Számvevőszék tagjainak kinevezése	46
109. cikk	A Európai Központi Bank igazgatósági tagjainak kinevezése	47
2. FEJEZET	NYILATKOZATOK	47
110. cikk	A Bizottság, a Tanács és az Európai Tanács nyilatkozatai	47
111. cikk	A Bizottság határozatainak indokolása	47
112. cikk	A Számvevőszék nyilatkozatai	47

113. cikk	Az Európai Központi Bank nyilatkozatai	47
114. cikk	Ajánlás a gazdaságpolitika átfogó iránymutatásaira	48
3. FEJEZET	PARLAMENTI KÉRDÉSEK	48
115. cikk	Szóbeli választ igénylő kérdések vitával	48
116. cikk	A kérdések órája	48
117. cikk	Írásbeli választ igénylő kérdések	48
118. cikk	Írásbeli választ igénylő kérdések az Európai Központi Bankhoz	49
4. FEJEZET	MÁS INTÉZMÉNYEK JELENTÉSEI	49
119. cikk	Más intézmények éves és egyéb jelentései	49
5. FEJEZET	ÁLLÁSFOGLALÁSOK ÉS AJÁNLÁSOK	49
120. cikk	Állásfoglalási indítványok	49
121. cikk	Ajánlások a Tanácsnak	50
122. cikk	Viták az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértését érintő ügyekről	50
123. cikk	Írásbeli nyilatkozatok	51
124. cikk	Konzultáció az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal	51
125. cikk	Konzultáció a Régiók Bizottságával	51
126. cikk	Európai ügynökségek megkeresése	51
6. FEJEZET	INTÉZMÉNYKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK	52
127. cikk	Intézményközi megállapodások	52
7. FEJEZET	AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA ELÉ UTALÁS	52
128. cikk	Az Európai Unió Bírósága előtti eljárások	52
129. cikk	(törölve)	53
V. CÍM	KAPCSOLAT A NEMZETI PARLAMENTEKSEL	53
130. cikk	Információcsere, kapcsolattartás és kölcsönös könnyítések	53
131. cikk	Európai ügyekkel foglalkozó bizottságok konferenciája (COSAC)	53
132. cikk	A parlamentek konferenciái	53
VI. CÍM	ÜLÉSEK	53
1. FEJEZET	A PARLAMENT ÜLÉSSZAKAI	53
133. cikk	Parlamenti ciklus, ülésszakok, ülések, ülésnapok	53
134. cikk	A Parlament összehívása	54
135. cikk	Az ülések helye	54
136. cikk	A képviselők részvétele az üléseken	54

2. FEJEZET	A PARLAMENT ÜGYRENDJE	54
137. cikk	Napirendtervezet	54
138. cikk	Módosítás és vita nélküli eljárás a plenáris ülésen	54
139. cikk	Rövid ismertetés	55
140. cikk	A napirend elfogadása és módosítása	55
141. cikk	Rendkívüli vita	55
142. cikk	Sürgősségi eljárás	55
143. cikk	Együttes vita	56
144. cikk	Határidők	56
3. FEJEZET	ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK AZ ÜLÉSEK LEFOLYTATÁSÁRA	56
145. cikk	Belépés az ülésterembe	56
146. cikk	Nyelvek	56
147. cikk	Átmeneti intézkedés	56
148. cikk	Dokumentumok kiosztása	56
149. cikk	Felszólalási idő felosztása és a felszólalók listája	57
150. cikk	Egyperces felszólalások	57
151. cikk	Személyes nyilatkozatok	57
4. FEJEZET	A MAGATARTÁSI SZABÁLYOK MEGSZEGÉSE ESETÉN ALKALMAZANDÓ INTÉZKEDÉSEK	58
152. cikk	Azonnali intézkedések	58
153. cikk	Szankciók	58
154. cikk	A belső fellebbezés módjai	58
5. FEJEZET	HATÁROZATKÉPESSÉG ÉS SZAVAZÁS	59
155. cikk	Határozatképesség	59
156. cikk	Módosítások előterjesztése és indítványozása	59
157. cikk	A módosítások elfogadhatósága	59
158. cikk	Szavazási eljárás	60
159. cikk	Szavazategyenlőség	60
160. cikk	A szavazás alapelvei	61
161. cikk	Módosítások szavazásra bocsátásának sorrendje	61
162. cikk	Plenáris ülésre benyújtott módosítások bizottsági megvitatása	62
163. cikk	Részenkénti szavazás	62
164. cikk	Szavazati jog	62
165. cikk	Szavazás	62
166. cikk	Zárószavazás	62
167. cikk	Név szerinti szavazás	62
168. cikk	Elektronikus szavazás	62
169. cikk	Titkos szavazás	63

170. cikk	A szavazás indokolása	63
171. cikk	A szavazás vitatása	63
6. FEJEZET	FÉLBESZAKÍTÓ JELLEGŰ ÉS ELJÁRÁSI INDÍTVÁNYOK	64
172. cikk	Eljárási indítványok	64
173. cikk	Ügyrendi javaslat	64
174. cikk	Előzetes kérdés	64
175. cikk	A bizottsághoz történő visszautalás	64
176. cikk	A vita lezárása	64
177. cikk	Vita és szavazás elnapolása	65
178. cikk	Az ülés félbeszakítása vagy berekesztése	65
7. FEJEZET	AZ ELJÁRÁSOK NYILVÁNOSSÁGA	65
179. cikk	Jegyzőkönyv	65
180. cikk	Elfogadott szövegek	65
181. cikk	Szó szerinti jegyzőkönyv	66
182. cikk	Hang- és képfelvétel az ülésekről	66
VII. CÍM	BIZOTTSÁGOK ÉS KÜLDÖTTSÉGEK	66
1. FEJEZET	BIZOTTSÁGOK – LÉTREHOZÁS ÉS HATÁSKÖR	66
183. cikk	Állandó bizottságok létrehozása	66
184. cikk	Különbizottságok létrehozása	66
185. cikk	Vizsgálóbizottságok	66
186. cikk	Bizottságok összetétele	67
187. cikk	Póttagok	68
188. cikk	A bizottságok feladatai	68
189. cikk	A mandátumvizsgáló bizottság	69
190. cikk	Az albizottságok	69
191. cikk	A bizottságok elnökségei	69
192. cikk	Bizottsági koordinátorok és árnyékelőadók	69
2. FEJEZET	BIZOTTSÁGOK – MŰKÖDÉS	70
193. cikk	A bizottsági ülések	70
194. cikk	A bizottsági ülések jegyzőkönyve	70
195. cikk	Szavazás a bizottságban	70
196. cikk	A plenáris ülésre vonatkozó szabályok alkalmazása a bizottságokban	70
197. cikk	Kérdések órája a bizottságban	70
3. FEJEZET	A PARLAMENTKÖZI KÜLDÖTTSÉGEK	70
198. cikk	A Parlamentközi küldöttség létrehozása és feladatköre	70

199. cikk	Együttműködés az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésével	71
200. cikk	A parlamenti vegyes bizottságok	71
VIII. CÍM	PETÍCIÓK	71
201. cikk	A petíciós jog	71
202. cikk	A petíciók vizsgálata	72
203. cikk	A petíciók bejelentése	73
IX. CÍM	AZ OMBUDSMAN	73
204. cikk	Az ombudsman megválasztása	73
205. cikk	Az ombudsman tevékenysége	73
206. cikk	Az ombudsman felmentése	74
X. CÍM	A PARLAMENT FŐTITKÁRSÁGA	74
207. cikk	Főtitkárság	74
XI. CÍM	AZ EURÓPAI SZINTŰ POLITIKAI PÁRTOK JOGKÖRE ES FELELŐSÉGE	74
208. cikk	Az elnök jogköre	74
209. cikk	Az Elnökség jogköre	74
210. cikk	Az illetékes bizottság és a plenáris ülés jogköre	75
XII. CÍM	AZ ELJÁRÁSI SZABÁLYZAT ALKALMAZÁSA ÉS MÓDOSÍTÁSA	75
211. cikk	Az eljárási szabályzat alkalmazása	75
212. cikk	Az eljárási szabályzat módosítása	75
XIII. CÍM	VEGYES RENDELKEZÉSEK	76
213. cikk	Az Unió jelképei	76
214. cikk	Befejezetlen ügyek	76
215. cikk	A mellékletek rendje	76
216. cikk	Helyesbítések	76
I. MELLÉKLET	A 9. cikk (1) bekezdésének alkalmazását szabályozó rendelkezések – Átláthatóság és a képviselők pénzügyi érdekeltségei	78
II. MELLÉKLET	A 116. cikk szerinti kérdések órájának menete	79
III. MELLÉKLET	Iránymutatások a 117. és 118. cikk szerinti, írásbeli választ igénylő kérdésekhez	81
IV. MELLÉKLET	Követendő iránymutatások és általános elvek a 122. cikk alapján az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértését érintő ügyek vitájának napirendjére tűzendő tárgyak kiválasztásánál	82

V. MELLÉKLET	(törölve)	82
VI. MELLÉKLET	A mentesítő határozatok vizsgálatának és elfogadásának eljárása	83
VII. MELLÉKLET	Az állandó bizottságok hatásköre és felelőssége	85
VIII. MELLÉKLET	Bizalmas és minősített dokumentumok és információk	92
IX. MELLÉKLET	Az Európai Parlament vizsgálati jogának gyakorlását szabályozó részletes rendelkezések	98
X. MELLÉKLET	A 9. cikk (4) bekezdésének alkalmazását szabályozó rendelkezések – Érdekér- vényesítés a Parlamentben	101
XI. MELLÉKLET	Az ombudsman feladatainak ellátása	102
XII. MELLÉKLET	A csalás, a korrupció és a Közösség érdekeit sértő jogellenes tevékenységek megelőzése	111
XIII. MELLÉKLET	Megállapodás az Európai Parlament és a Bizottság között a Bizottságra ruhá- zott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, a 2006/512/EK határozattal módosított 1999/468/EK tanácsi határozat végrehajtására vonatkozó eljárásokról	114
XIV. MELLÉKLET	Egységes szerkezetbe foglalt keretmegállapodás az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról	117
XV. MELLÉKLET	A nyilvánosság dokumentumokhoz való hozzáféréséről szóló 1049/2001/EK rendelet	130
XVI. MELLÉKLET	Iránymutatások a képviselők magatartására vonatkozó szabályok értelmezé- séhez	137
XVII. MELLÉKLET	A Bizottság jóváhagyására vonatkozó iránymutatások	138
XVIII. MELLÉKLET	Engedélyezési eljárás saját kezdeményezésű jelentések készítéséhez	140
XIX. MELLÉKLET	Partnerség az Európáról szóló kommunikációért	144
XX. MELLÉKLET	Az együttdöntési eljárás gyakorlati vonatkozásairól szóló, 2007. június 13-i európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozat (az EK-szerződés 251. cikke)	146
XXI. MELLÉKLET	A rendes jogalkotási eljárás keretében folytatott tárgyalások magatartási kódexe	150

I. CÍM

KÉPVISELŐK, PARLAMENTI SZERVEK ÉS KÉPVISELŐCSOPORTOK

1. FEJEZET

Az európai parlamenti képviselők

1. cikk

Az Európai Parlament

(1) Az Európai Parlament a Szerződések, az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló 1976. szeptember 20-i okmány és a Szerződésekből eredő nemzeti jogszabályok szerint megválasztott gyűlés.

(2) Az Európai Parlamentbe megválasztott képviselők megnevezése a következő:

bolgárul „Членове на Европейския парламент”,

spanyolul „Diputados al Parlamento Europeo”,

csehül „Poslanci Evropského parlamentu”,

dánul „Medlemmer af Europa-Parlamentet”,

németül „Mitglieder des Europäischen Parlaments”,

észtiül „Euroopa Parlamendi liikmed”,

görögül „Βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου”,

angolul „Members of the European Parliament”,

franciául „Députés au Parlement européen”,

írül „Feisirí de Pharlaimint na hEorpa”,

olaszul „Deputati al Parlamento europeo”,

lettül „Eiropas Parlamenta deputāti”,

litvánul „Europos Parlamento nariai”,

magyarul „Európai parlamenti képviselők”,

máltaiul „Membri tal-Parlament Ewropew”,

hollandul „Leden van het Europees Parlement”,

lengyelül „Posłowie do Parlamentu Europejskiego”,

portugálul „Deputados ao Parlamento Europeu”,

románul „Deputați în Parlamentul European”,

szlovákul „Poslanci Európskeho parlamentu”,

szlovénül „Poslanci Evropskega parlamenta”,

finnül „Euroopan parlamentin jäsenet”,

svédül „Ledamöter av Europaparlamentet”.

2. cikk

A szabad mandátum

Az Európai Parlament képviselői megbízatásukat szabadon gyakorolják. A képviselőket semmiféle utasítás nem köti, és nem kapnak kötött mandátumot.

3. cikk

A mandátumvizsgálat

(1) Az európai parlamenti választások után az elnök felkéri a tagállamok illetékes hatóságait, hogy késedelem nélkül értesítsék a Parlamentet a megválasztott képviselők nevével annak érdekében, hogy a választásokat követő első ülés megnyitásakor valamennyi képviselő elfoglalhassa helyét a Parlamentben.

Az elnök egyúttal felhívja e hatóságok figyelmét az 1976. szeptember 20-i okmány vonatkozó rendelkezéseire, és felkéri őket, hogy tegyék meg a megfelelő intézkedéseket az európai parlamenti képviselői megbízatással való bármilyen összeférhetetlenség elkerülése érdekében.

(2) Minden képviselő, akinek a megválasztásáról értesítették a Parlamentet, parlamenti helyének elfoglalását megelőzően írásbeli nyilatkozatot tesz arról, hogy az 1976. szeptember 20-i okmány 7. cikkének (1) vagy (2) bekezdése értelmében nincs más olyan tisztsége, amely összeférhetetlen az európai parlamenti képviselői megbízatással. A parlamenti választásokat követően ezt a nyilatkozatot – amennyiben lehetséges – a Parlament alakuló ülését megelőzően legkésőbb hat nappal meg kell tenni. A képviselői mandátum vizsgálatának befejezéséig, illetve bármely vitás ügyben történő határozat meghozataláig, és feltéve, hogy a képviselő előzőleg aláírta az említett írásbeli nyilatkozatot, a képviselő elfoglalhatja helyét a Parlamentben és szerveiben, és minden ehhez kapcsolódó jog megilleti.

Ha a nyilvánosság számára rendelkezésre álló forrásokból igazolható tények alapján megállapításra kerül, hogy a képviselő az európai parlamenti képviselői megbízatással az 1976. szeptember 20-i okmány 7. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében összeférhetetlen tisztséggel rendelkezik, a Parlament – az elnöke által nyújtott tájékoztatás alapján – megállapítja a képviselői hely megüresedését.

(3) Az illetékes mandátumvizsgáló bizottság jelentése alapján a Parlament haladéktalanul megvizsgálja a mandátumokat, és határoz az újonnan megválasztott képviselők mandátumának érvényességéről, valamint az 1976. szeptember 20-i okmány rendelkezéseinek értelmében minden más, a Parlament hatáskörébe utalt vitáról, kivéve azokat, amelyek a nemzeti választási törvényeken alapulnak.

(4) A bizottság jelentése a tagállamoknak a választások teljes eredményét tartalmazó hivatalos értesítésén alapul, amely tartalmazza a megválasztott jelöltek és a lehetséges helyettesek neveit a szavazási eredmények szerinti rangsorban.

A képviselői mandátum kizárólag abban az esetben nyilvánítható érvényesnek, ha az e cikk, valamint az e szabályzat I. melléklete szerint szükséges írásbeli nyilatkozatokat megtették.

A képviselők mandátumának érvényességét érintő bármely vitában a Parlament az illetékes bizottság jelentése alapján bármikor határozhat.

(5) Ha a képviselői mandátum az ugyanazon a listán szereplő jelöltek visszalépésének eredményeképp jött létre, a bizottság megbizonyosodik arról, hogy a visszalépésekre az 1976. szeptember 20-i okmány és a 4. cikk (3) bekezdése szellemének és betűjének megfelelően került-e sor.

(6) A bizottság gondoskodik arról, hogy mind a tagállamok, mind az Unió hatóságai haladéktalanul továbbítsanak a Parlamenthez minden olyan információt, amely bármely európai parlamenti képviselő feladatainak teljesítését vagy a helyettesek rangsorolását befolyásolhatja, kinevezés esetén megjelölve a hatálybalépés időpontját.

Ha a tagállamok illetékes hatóságai olyan eljárást kezdeményeznek, amely egy képviselőnek hivatalától való megfosztásával járhat, az elnök az eljárás állásáról rendszeres tájékoztatást kér. Az elnök az ügyet az illetékes bizottság elé utalja, amelynek javaslatára a Parlament az ügyben álláspontot alakíthat ki.

4. cikk

A képviselői megbízatás időtartama

(1) A képviselők megbízatása az 1976. szeptember 20-i okmányban megállapítottak szerint kezdődik és szűnik meg. A megbízatás a képviselő halálával vagy lemondásával is megszűnik.

(2) A képviselők a választásokat követő első parlamenti ülés megnyitásáig maradnak hivatalban.

(3) A megbízatásáról lemondó képviselő értesíti az elnököt a lemondásról és a lemondás hatálybalépésének időpontjáról, amely nem haladhatja meg az értesítéstől számított 3 hónapot.

Az értesítés a főtitkár vagy képviselője jelenlétében elkészített hivatalos jegyzőkönyv formájában történik, amelyet a főtitkár vagy képviselője, továbbá az érintett képviselő aláírnak, és haladéktalanul benyújtanak az illetékes bizottsághoz, amely a kérdést a dokumentum kézhezvételét követő első ülésén napirendre tűzi.

Ha az illetékes bizottság úgy ítéli meg, hogy a lemondás nem az 1976. szeptember 20-i okmány szellemének és betűjének megfelelően történt, erről tájékoztatja a Parlamentet, hogy az határozhasson: megállapítja-e az üresedést.

Ellenkező esetben a képviselői hely üresedését a lemondó képviselő által a hivatalos jegyzőkönyvben megjelölt időponttól kezdődő hatállyal állapítják meg. A Parlament e tárgyban nem szavaz.

Bizonyos kivételes körülmények fennállásának esetére egyszerűsített eljárást vezettek be, különösen ha a lemondás hatálybalépése és az illetékes bizottság első ülése között egy vagy több plenáris ülést tartanak, és – mivel képviselői hely üresedését nem állapították meg – az a képviselőcsoport, amelyhez a lemondó képviselő tartozik, nem képes ezeken az üléseken a képviselő megfelelő helyettesítéséről gondoskodni. Ezen eljárás alapján az illetékes bizottság ilyen ügyekkel megbízott előadójának hatásköre van a rendelkezésnek megfelelően benyújtott bármely lemondás azonnali megvizsgálására, és abban az esetben, ha a bejelentés mérlegelésének késedelme hátránnyal járhatna, az ügyet a bizottság elnökének hatáskörébe utalja, és felkéri, hogy a (3) bekezdés szerint

— a bizottság nevében tájékoztassa a Parlament elnökét a képviselői hely megüresedésének megállapíthatóságáról, vagy

— hívjon össze rendkívüli bizottsági ülést az előadó által megállapított problémák megvizsgálására.

(4) Ha az adott tagállam illetékes hatósága valamely európai parlamenti képviselő képviselői megbízatásának megszűnéséről értesíti az elnököt a tagállam törvényi rendelkezései értelmében, akár az 1976. szeptember 20-i okmány 7. cikke (3) bekezdésének értelmében fennálló összeférhetetlenség, akár a képviselői megbízatás ezen okmány 13. cikke (3) bekezdésének értelmében történő visszavonása miatt, az elnök értesíti a Parlamentet a megbízatásnak a tagállam által bejelentett időpontban történő megszűnéséről, és felkéri a tagállamot a megüresedett képviselői hely késedelem nélküli betöltésére.

Ha a tagállam vagy az Unió illetékes hatóságai vagy az érintett képviselő az 1976. szeptember 20-i okmány 7. cikkének (1) vagy (2) bekezdése értelmében az európai parlamenti képviselői megbízatással összeférhetetlen kinevezésről vagy megválasztásról értesítik az elnököt, az elnök tájékoztatja a Parlamentet, amely megállapítja a képviselői hely megüresedését.

(5) A tagállam vagy az Unió hatóságai értesítik az elnököt minden olyan feladatról, amellyel egy képviselőt megbízni szándékoznak. Az elnök az illetékes bizottság hatáskörébe utalja annak vizsgálatát, hogy a javasolt feladat összeegyeztethető-e az 1976. szeptember 20-i okmány szellemével és betűjével. Az elnök tájékoztatja a Parlamentet, az érintett képviselőt és az illetékes hatóságokat a bizottság következtetéseiről.

(6) A következők tekintendők a képviselői megbízatás megszűnése, illetve a képviselői hely megüresedése időpontjának:

— lemondás esetén: az a nap, amelyen a lemondás bejelentéséről felvett jegyzőkönyv alapján a Parlament a képviselői hely megüresedését megállapítja,

— az 1976. szeptember 20-i okmány 7. cikkének (1) vagy (2) bekezdése értelmében az európai parlamenti képviselői megbízatással összeférhetetlen kinevezés vagy megválasztás esetén: a tagállamok vagy az Unió illetékes hatóságai vagy az érintett képviselő által közölt időpont.

(7) Ha a Parlament a képviselői hely megüresedését megállapította, erről tájékoztatja az érintett tagállamot, és felkéri a képviselői hely késedelem nélküli betöltésére.

(8) Képviselői kinevezés érvényességét érintő vitában – ha a képviselő mandátumát már megvizsgálták – az ügyet az illetékes bizottsághoz utalják, amely haladéktalanul és legkésőbb a következő ülés megkezdéséig jelentést tesz a Parlamentnek.

(9) Ha a megbízatás elfogadása vagy az arról történő lemondás nyilvánvalóan tárgyi tévedésen vagy akarathibán alapul, a Parlament fenntartja a jogot, hogy a megvizsgált mandátumot érvénytelennek nyilvánítsa, illetve a képviselői hely megüresedésének megállapítását megtagadja.

5. cikk

Kiváltságok és mentességek

(1) A képviselők az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvben foglaltaknak megfelelően kiváltságokat és mentességeket élveznek.

(2) A Parlament Elnöke a képviselők részére a megválasztásukról szóló értesítés kézhezvételét követően haladéktalanul a tagállamok területén történő szabad mozgást lehetővé tevő igazolványt állít ki.

(3) A képviselőknek jogukban áll a Parlament vagy a bizottságok birtokában levő bármely iratba betekinteni, kivéve a személyes iratokat és számlákat, amelyekbe kizárólag az érintett képviselők tekinthetnek be. Az eljárási szabályzat VIII. melléklete rendelkezik az e szabály alóli kivételekről azon dokumentumokkal kapcsolatos eljárás tekintetében, amelyekhez a nyilvánosságnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság doku-

mentumaihoz történő hozzáféréséről szóló 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően a nyilvános hozzáférés megtagadható.

6. cikk

A parlamenti mentelmi jog

(1) Hatáskörének gyakorlása során a kiváltságok és a mentességek tekintetében a Parlament elsődlegesen arra törekszik, hogy demokratikus jogalkotó gyűlésként megőrizze integritását és biztosítsa a képviselők függetlenségét feladataik teljesítése során.

(2) A tagállamok illetékes hatóságainak valamely képviselő mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló, az elnökhöz intézett kérelmét a Parlament plenáris ülésén jelentik be, és az illetékes bizottsághoz utalják.

(3) A kiváltságok és mentességek fenntartására irányuló, képviselő, illetve volt képviselő által az elnöknek benyújtott összes kérelmet a Parlament plenáris ülésén jelentik be, és az illetékes bizottsághoz utalják.

A képviselőt, illetve a volt képviselőt képviselheti egy másik képviselő. A kérelmet nem nyújthatja be másik képviselő az érintett képviselő hozzátartozója nélkül.

(4) Sürgős esetekben, ha egy képviselőt letartóztatnak vagy mozgásszabadságában korlátoznak, és ezzel kiváltságai és mentességei nyilvánvalóan sérülnek, az elnök az illetékes bizottság elnökével és előadójával való előzetes megbeszélést követően kezdeményezheti az érintett képviselő kiváltságainak és mentességeinek érvényesítését. Az elnök ismerteti a kezdeményezést a bizottsággal, és tájékoztatja a Parlamentet.

7. cikk

A mentelmi joggal kapcsolatos eljárások

(1) Az illetékes bizottság a mentelmi jog felfüggesztésére, illetve a mentelmi jog és a kiváltságok fenntartására irányuló kérelmeket haladéktalanul, a benyújtás sorrendjében vizsgálja meg.

(2) A bizottság indokolt határozati javaslatot tesz, amelyben a mentelmi jog felfüggesztésére vagy a mentelmi jog és a kiváltságok fenntartására irányuló kérelem elfogadására vagy elutasítására tesz ajánlást.

(3) A bizottság felkérheti az érintett hatóságot, hogy a mentelmi jog felfüggesztésével, illetve fenntartásával kapcsolatos véleménye kialakításához szükséges bármely információt vagy felvilágosítást bocsásson rendelkezésére. Az érintett képviselő lehetőséget kap a meghallgatásra és az általa a tárgyhöz tartozónak ítélt bármely iratot vagy egyéb írásos bizonyítékot előterjeszhet. Képviselétében másik képviselő is eljárhat.

(4) Ha a mentelmi jog felfüggesztésére irányuló kérelem több vádponton alapul, minden egyes vádpont önálló határozat tárgya lehet. Kivételes esetben a bizottság jelentésében javasolhatja, hogy a mentelmi jog felfüggesztése kizárólag a büntető-eljárásra vonatkozzon, és a jogerős ítélet meghozataláig a képviselő mentesüljön bármely formájú fogva tartás, vizsgálati fogságban tartás vagy más, képviselői megbízatásának teljesítését akadályozó intézkedés alól.

(5) Ha egy képviselőnek tanúként vagy szakértőként kell megjelennie, nem szükséges kérni a mentelmi jog felfüggesztését, feltéve, hogy:

- a képviselőnek nem olyan napon vagy időpontban kell megjelennie, amely parlamenti feladatainak teljesítését akadályozza vagy hátráltatja, vagy lehetősége van írásban, illetve bármely más formában nyilatkozatot tenni, amely parlamenti kötelezettségeinek ellátásában nem hátráltatja,
- a képviselőt nem kötelezik arra, hogy olyan bizalmas értesülésre vonatkozó vallomást tegyen, amelyhez képviselői megbízatásának gyakorlása során jutott, és amelyet nem kíván a nyilvánosság elé tárni.

(6) A mentelmi jog vagy kiváltságok védelmére vonatkozó esetekben a bizottság megállapítja, hogy a körülmények mennyiben jelentik a képviselő mozgásszabadságának igazgatási vagy egyéb korlátozását a parlamenti ülésekre való utazás vagy az onnan történő elutazás esetén, illetve képviselői megbízatásának keretében történő véleménynyilvánítás vagy szavazás esetén, illetve mennyiben felelnek meg a kiváltságokról és mentességekről szóló jegyzőkönyv 10. cikkében meghatározott – nemzeti jog hatálya alá nem tartozó – szempontoknak, majd javaslatot tesz, amelyben felkéri az érintett hatóságot a szükséges következtetések levonására.

(7) A bizottság az érintett hatóság hatáskörére és a kérelem elfogadhatóságára vonatkozóan indokolással alátámasztott véleményt adhat, de semmiképpen nem nyilatkozhat a képviselő bűnösségével, illetve ártatlanságával kapcsolatban, sem arról, hogy a neki tulajdonított vélemény vagy cselekedetek indokoltá tesznek-e büntetőeljárást, még abban az esetben sem, ha a kérelem vizsgálata során a tényállásról részletes tudomást szerez.

(8) A bizottság jelentése első pontként szerepel az előterjesztést követő első ülésnap napirendjén. A határozati javaslat(ok)hoz módosítás nem terjeszthető be.

A vita kizárólag a mentelmi jog felfüggesztésére, illetve mentelmi jog vagy kiváltság fenntartására tett egyes javaslatok mellett vagy ellen szóló érvekre terjed ki.

A 151. cikk sérelme nélkül, a vitában nem szólalhat fel az a képviselő, akinek a kiváltságait vagy mentességeit az ügy érinti.

A jelentésben szereplő határozati javaslatokról a vitát követő első szavazáson szavaznak.

A parlamenti vizsgálatot követően a jelentésben szereplő valamennyi javaslatról egyenként szavaznak. Ha egy javaslatot elutasítanak, az ellentétes értelmű határozat tekintendő elfogadottnak.

(9) Az elnök haladéktalanul értesíti az érintett képviselőt és az érintett tagállam illetékes hatóságát a Parlament döntéséről, és tájékoztatást kér az eljárással kapcsolatos minden fejleményről és minden, az ügy következményeként született bírósági határozatról. Amint az elnök ezt az információt kézhez kapja, azt az általa legmegfelelőbbnek ítélt módon továbbítja a Parlamentnek, szükség esetén az illetékes bizottsággal való konzultációt követően.

(10) Amikor az elnök a 6. cikk (4) bekezdése által ráruházott hatáskörrel él, az illetékes bizottságot a következő ülésen tájékoztatják az elnök indítványáról. Ha a bizottság szükségesnek ítéli, jelentést készíthet, amelyet a Parlamentnek nyújt be.

(11) A bizottság ezeket az ügyeket és a rendelkezésre bocsátott dokumentumokat teljes mértékben bizalmasan kezeli.

(12) A bizottság – a tagállamokkal való egyeztetést követően – jegyzéket készíthet a tagállamok azon hatóságairól, amelyek jogosultak a képviselők mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem benyújtására.

(13) Valamely illetékes hatóság által a képviselők kiváltságaik és mentességeinek hatályával kapcsolatban végzett vizsgálat során a fenti eljárásoknak megfelelően járnak el.

8. cikk

A képviselői státútum végrehajtása

Az európai parlamenti képviselők státútumát és annak bármilyen módosítását a Parlament fogadja el az illetékes bizottság javaslata alapján. A 138. cikk (1) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó. Az Elnökség feladata a szabályok alkalmazása és a pénzügyi keretek megállapítása az éves költségvetés alapján.

9. cikk

A képviselők pénzügyi érdekeltségei, magatartási szabályok és a Parlamentbe való belépés

(1) A Parlament a képviselők pénzügyi érdekeltségeire vonatkozó átláthatósági szabályokat határoz meg, amelyeket mellékletként csatolni kell az eljárási szabályzathoz ⁽¹⁾.

A szabályok semmilyen módon nem hátráltathatják vagy korlátozhatják a képviselőt hivatali tevékenysége, illetve bármely ehhez kapcsolódó politikai vagy egyéb tevékenysége gyakorlásában.

(2) A képviselők magatartását kölcsönös tiszteletnek kell jellemeznie, az Európai Unió alapvető dokumentumaiban meghatározott értékeken és elveken kell nyugodnia, meg kell őriznie a Parlament méltóságát, és nem akadályozhatja a parlamenti munka zökkenőmentes végzését, sem pedig a nyugalmat a Parlament épületeiben. A képviselők betartják a bizalmas információk kezelésére vonatkozó parlamenti szabályokat.

A fenti normák és szabályok be nem tartása a 152., 153. és 154. cikknek megfelelő intézkedések alkalmazásához vezethet.

(3) E cikk alkalmazása semmilyen módon nem befolyásolhatja a parlamenti viták élénkségét, sem a képviselők szólás-szabadságát.

E cikk alkalmazása a képviselők az elsődleges jog és a képviselői státútum szerinti előjogainak teljes körű tiszteletben tartásán alapul.

E cikk alkalmazása megfelel az átláthatóság elvének és garantálja, hogy a képviselők tudomására hozzák a tárgyban hozott intézkedéseket, és egyenként tájékoztassák őket jogaikról és kötelezettségeikről.

(4) A quaestorok legfeljebb egy évig érvényes, névre szóló belépőkártyát állítanak ki olyan személyek részére, akik a Parlament épületeit gyakran kívánják látogatni, a végett, hogy a képviselőket parlamenti megbízatásuk keretében saját érdekükben vagy harmadik felek érdekében tájékoztassák.

Ennek fejében e személyek kötelesek:

— tiszteletben tartani az eljárási szabályzat mellékleteként ⁽²⁾ közzétett magatartási kódexet,

— beírni a nevüket a quaestorok által vezetett nyilvántartásba.

Ezt a nyilvántartást kérésre a Parlament valamennyi munkahelyén, illetve a quaestorok által megállapított formában a tagállamokban található tájékoztatási irodákban a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

⁽¹⁾ Lásd az I. mellékletet.

⁽²⁾ Lásd a X. mellékletet.

Az e bekezdés alkalmazását szabályozó rendelkezéseket az eljárási szabályzat mellékletében ⁽³⁾ állapítják meg.

(5) A magatartási kódexet, valamint a volt képviselők jogait és kiváltságait az Elnökség határozata állapítja meg. A volt képviselőkkel szemben nem alkalmazható megkülönböztető bánásmód.

10. cikk

Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által végzett belső vizsgálatok

A Parlamentben az eljárási szabályzathoz mellékelt ⁽⁴⁾ parlamenti határozat értelmében az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló, 1999. május 25-i intézményközi megállapodásban megállapított közös szabályokat kell alkalmazni, amelyek tartalmazzák a hivatal által végzett vizsgálatok zavartalanságának biztosításához szükséges intézkedéseket.

11. cikk

Megfigyelők

(1) Az Európai Unióhoz való csatlakozási szerződés aláírásakor az elnök az Elnökök Értekezletének jóváhagyásával felkérheti a csatlakozó ország parlamentjét, hogy az adott országnak járó képviselői helyekkel megegyező számú, a nemzeti parlamentben képviselői tisztelet betöltő megfigyelőt küldjön az Európai Parlamentbe.

(2) A megfigyelők a csatlakozási szerződés hatálybalépéséig részt vesznek a Parlament munkájában, és jogukban áll a bizottságok és képviselőcsoportok ülésein felszólalni. Szavazati joguk nincs, és választott tisztséget sem tölthetnek be a Parlamentben. Részvételük a Parlament munkájára jogkövetkezménnyel nem járhat.

(3) Megfigyelői tevékenységük során a Parlament létesítményei által nyújtott szolgáltatások igénybevétele és a felmerülő költségek megtérítése tekintetében ugyanabban a bánásmódban kell részesíteni őket, mint az európai parlamenti képviselőket.

(4) A hetedik parlamenti ciklus végéig bizonyos tagállamoknak további képviselői helyeket biztosító megállapodás hatálybalépéséig ⁽⁵⁾ az (1) bekezdést kell értelemszerűen alkalmazni. Az érintett tagállamokat felkéri, hogy nemzeti jogszabályaiknak megfelelően jelöljenek ki megfigyelőket.

⁽³⁾ Lásd a X. mellékletet.

⁽⁴⁾ Lásd a XII. mellékletet.

⁽⁵⁾ Az Európai Tanács 2008. december 11-i és 12-i következtetései alapján.

2. FEJEZET

A parlament tisztségviselői

12. cikk

Ideiglenes elnök

(1) A 134. cikk (2) bekezdésében meghatározott, valamint az elnök és az Elnökség megválasztása céljából tartott bármely más ülésnapon az elnök megválasztásáig a leköszönő elnök, illetve távollétében – a rangsor szerint – valamelyik leköszönő alelnök, illetve az alelnökök távollétében a leghosszabb ideje hivatalban lévő képviselő elnököl.

(2) Amíg az elnöki feladatokat az (1) bekezdésnek megfelelően ideiglenesen ellátó képviselő elnököl, nem lehet olyan ügyeket megvitatni, amelyek tárgya nem az elnökválasztás vagy a mandátumok vizsgálata.

Az elnöki feladatokat az (1) bekezdésnek megfelelően ideiglenesen ellátó képviselő a 3. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett jogköröket gyakorolja. Az ő elnöklése alatt a mandátumok vizsgálatával kapcsolatosan felmerülő minden más ügyet a mandátumvizsgáló bizottsághoz utalnak.

13. cikk

Jelölés és általános rendelkezések

(1) Az elnököt, az alelnököket és a quaestorokat a 169. cikk rendelkezései szerint titkos szavazással választják. A jelöléshez szükséges a jelöltek beleegyezése. A jelöléshez vagy egy képviselőcsoport, vagy legalább 40 képviselő támogatása szükséges. Ha a jelölések száma nem haladja meg a betöltetlen tisztségek számát, a jelöltek közfelkiáltással is megválaszthatók.

(2) Az elnök, az alelnökök és a quaestorok megválasztása során tekintettel kell lenni a tagállamok és a politikai nézetek méltányos képviselésére.

14. cikk

Az elnök megválasztása – a nyitóbeszéd

(1) Először az elnököt választják meg. A jelöléseket a szavazás valamennyi fordulója előtt az elnöki feladatokat a 12. cikknek megfelelően ideiglenesen ellátó képviselőnek adják át, aki ezeket kihirdeti a Parlamentben. Ha három forduló követően egy jelölt sem nyerte el a leadott szavazatok abszolút többségét, a negyedik fordulóban az a két képviselő szerepel, akik a harmadik fordulóban a legtöbb szavazatot kapták. Szavazategyenlőség esetén az idősebb jelöltet nyilvánítják megválasztottnak.

(2) Amint az elnököt megválasztották, az elnöki feladatokat a 12. cikknek megfelelően ideiglenesen ellátó képviselő átadja neki az elnökséget. Kizárólag a megválasztott elnök tarthat nyitóbeszédet.

15. cikk

Az alelnökök megválasztása

(1) Az alelnököket ezt követően egyetlen szavazólapon választják meg. Azt a legfeljebb tizennégy jelöltet, akik az első fordulóban a leadott szavazatok abszolút többségét megszerzik, a szavazatszámok sorrendjében megválasztottnak nyilvánítják. Ha a megválasztott jelöltek száma nem éri el a betöltendő tisztségek számát, az elsővel megegyező feltételek mellett egy második fordulót tartanak a fennmaradó tisztségek betöltésére. Ha szükséges lenne harmadik forduló is, annak során relatív többség is elegendő a fennmaradó tisztségek betöltésére. Szavazategyenlőség esetén az idősebb jelöltek nyilvánítják megválasztottnak.

Annak ellenére, hogy e cikk – a 14. cikk (1) bekezdésével ellentétben – nem rendelkezik kifejezetten az alelnökök megválasztása során a fordulók között új jelölések benyújtásáról, ez az eljárás mégis megengedhető, mert a Parlamentnek – független szerv lévén – lehetőséget kell biztosítani valamennyi felmerülő jelöltről való döntésre, különösen, mivel egy ilyen lehetőség hiánya akadályozhatná a választások zavartalan lefolyását.

(2) A 18. cikk (1) bekezdésének rendelkezéseire is figyelemmel, az alelnökök rangsora megegyezik megválasztásuk sorrendjével, szavazategyenlőség esetén pedig koruk szerint alakul.

Ha az alelnökválasztás nem titkos szavazással történik, az elnök által felolvasott sorrend határozza meg az alelnökök rangsorát.

16. cikk

A quaestorok megválasztása

Az alelnökök megválasztása után a Parlament öt quaestort választ.

A quaestorokat is ugyanazon eljárás szerint választják meg, mint az alelnököket.

17. cikk

A tisztségviselők megbízatásának időtartama

(1) Az elnök, az alelnökök és a quaestorok hivatali ideje két és fél év.

Ha egy képviselő képviselőcsoportot vált, az Elnökségben vagy a Quaestorok Kollégiumában viselt bármely tisztségét megtartja a két és fél éves megbízatása hátralevő részére.

(2) Ha e tisztségek egyike a hivatali idő lejártát megelőzően megüresedik, a helyére megválasztott képviselő ezt a tisztséget csak az elődje hivatali idejéből fennmaradó időre tölti be.

18. cikk

Üresedés

(1) Ha az elnök, alelnök vagy quaestor pótlása válik szükségessé, utódját a fenti rendelkezések szerint kell megválasztani.

Az újonnan választott alelnök az elődje rangsorban elfoglalt helyét foglalja el.

3. FEJEZET

Szervek és feladatok

20. cikk

Az elnök feladatai

(1) Az elnök a Parlament és szervei valamennyi tevékenységét az e szabályzatban megállapított feltételek szerint irányítja. Az elnök rendelkezik mindazokkal a hatáskörökkel, amelyek a Parlament üléseinek levezetéséhez, valamint az ülések szabályszerű lefolytatásának biztosításához szükségesek.

E bekezdést a következőképpen kell értelmezni: az e cikkben biztosított jogkör magában foglalja, hogy az elnök elutasíthatja a túlzásba vitt indítványokat – mint például ügyrendi javaslatok, eljárási indítványok, szavazáshoz fűzött indokolások, valamint külön szavazások, részenkénti szavazások és név szerinti szavazások iránti kérelmek –, ha meggyőződése szerint nyilvánvaló céljuk és eredményük a Parlament eljárásainak tartós és súlyos obstrukciója, valamint más képviselők jogainak tartós és súlyos korlátozása.

Az e cikkben biztosított jogkörhöz hozzátartozik, hogy egyes szövegeket a szavazásra bocsátandó dokumentumban szereplő sorrendtől eltérve bocsátásnak szavazásra. Ezt megelőzően, a 161. cikk (7) bekezdésének analógiájára, az elnök kérheti a Parlament hozzájárulását.

(2) Az elnök feladata az ülések megnyitása, felfüggesztése és berekesztése; döntést hoz a módosítások elfogadhatóságáról, a Tanácsnak és a Bizottságnak feltett kérdésekről, illetve arról, hogy a jelentések e szabályzattal összhangban állnak-e; biztosítja a szabályzat betartását és a rend fenntartását, megadja a szót a felszólalóknak, lezárja a vitákat, szavazásra bocsátja az ügyeket, kihirdeti a szavazás eredményét, és a bizottságokhoz utalja a tevékenységüket érintő közleményeket.

(2) Ha az elnöki tisztség üresedik meg, az új elnök megválasztásáig az első alelnök látja el az elnöki feladatokat.

19. cikk

Hivatal idő előtti megvonása

Az Elnökök Értekezlete a leadott szavazatok háromötödös többségével, amely legalább három képviselőcsoportot képvisel, javasolhatja a Parlamentnek az elnök, alelnök, quaestor, bizottsági elnök, illetve elnökhelyettes, parlamentközi küldöttség elnöke, illetve alelnöke vagy bármely más, a Parlament keretében választott hivatali betöltő személy megbízatásának megvonását, ha úgy véli, hogy a szóban forgó képviselő súlyos kötelességszegést követett el. A Parlament az ilyen javaslatot az összes képviselő által leadott szavazatok kétharmados többségével hagyja jóvá.

(3) Az elnök a vitában csak összegzés, illetve a felszólalók rendre utasítása céljából szólalhat fel. Ha az elnök részt kíván venni a vitában, elhagyja az elnöki széket, és azt a kérdéses tárgyról szóló vita befejezéséig nem foglalhatja el újra.

(4) A nemzetközi kapcsolatokban, ünnepi alkalmakkor, illetve igazgatási, bírósági vagy pénzügyi természetű ügyekben a Parlamentet az elnök képviseli, aki ezt a hatáskörét átruházhatja.

21. cikk

Az alelnökök feladatai

(1) Ha az elnök nincs jelen vagy akadályoztatva van hivatali kötelességei ellátásában, illetve ha a 20. cikk (3) bekezdésének megfelelően részt kíván venni a vitában, a 15. cikk (2) bekezdése értelmében az egyik alelnök veszi át az elnöklést.

(2) Az alelnökök a 23. cikk, a 25. cikk (3) és (5) bekezdése és a 68. cikk (3) bekezdése által rájuk ruházott feladatokat szintén ellájtják.

(3) Az elnök bármely megbízatást átruházhat az alelnökökre, például a Parlament képviselőjét ünnepi alkalmakkor vagy eseményeken. Különösen a 116. cikk (3) bekezdése és a 117. cikk (2) bekezdése által az elnökre ruházott hatáskörök ellátásával alelnököt bízhat meg.

22. cikk

Az Elnökség összetétele

(1) Az Elnökség a Parlament elnökéből és a tizennégy alelnökből áll.

(2) A quaestorok tanácsadói minőségben tagjai az Elnökségnek.

(3) Szavazategyenlőség esetén az Elnökségben az elnök szavazata dönt.

23. cikk

Az Elnökség feladatai

(1) Az Elnökség ellátja az eljárási szabályzat által ráruházott feladatokat.

(2) Az Elnökség a Parlament belső szervezeti felépítését, a titkárságát és szerveit érintő pénzügyi, szervezeti és igazgatási határozatokat hoz.

(3) Az Elnökség a főtitkár vagy valamely képviselőcsoport javaslatára a képviselőket érintő ügyekben pénzügyi, szervezeti és igazgatási határozatokat hoz.

(4) Az Elnökség határozatokat hoz az ülések lebonyolításával kapcsolatos ügyekben.

Az „ülések lebonyolítása” fogalma magában foglalja a képviselők magatartását a Parlament épületeiben.

(5) Az Elnökség fogadja el a 33. cikkben említett, a független képviselőket érintő rendelkezéseket.

(6) Az Elnökség meghatározza a Főtitkárság szervezeti felépítését, és megállapítja a tisztviselők és egyéb alkalmazottak igazgatási és pénzügyi helyzetére vonatkozó rendelkezéseket.

(7) Az Elnökség elkészíti a Parlament előzetes költségvetési tervezetét.

(8) Az Elnökség a 26. cikknek megfelelően elfogadja a quaestoroknak szóló iránymutatásokat.

(9) Az Elnökség engedélyezi a szokásostól eltérő helyen tartandó bizottsági üléseket, a meghallgatásokat és az előadók számára a tanulmány- és tényfeltáró utakat.

Az ilyen ülések, illetve találkozók engedélyezésével egyidejűleg megállapításra kerülnek a nyelvhasználati szabályok annak

alapján, hogy a bizottság tagjai és póttagjai mely hivatalos nyelveket használják, illetve melyeket kívánják használni.

Ugyanezen szabály alkalmazandó a küldöttségek esetében, ha az érintett tagok és póttagok másként nem határoznak.

(10) Az Elnökség a 207. cikk alapján kinevezi a főtitkárt.

(11) Az Elnökség megállapítja az európai szintű politikai pártokra vonatkozó szabályokról és finanszírozásukról szóló 2004/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtási rendelkezéseit, és a rendelet végrehajtása során ellátja az eljárási szabályzat által ráruházott feladatokat.

(12) Az Elnökség szabályokat állapít meg a bizalmas információknak a Parlament és annak szervei, tisztviselői és más képviselői által történő kezeléséről, figyelembe véve az e témákban megkötött intézményközi megállapodásokat. A szabályokat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* teszik közzé, és csatolják ezen eljárási szabályzathoz.

(13) Az elnök és/vagy az Elnökség megbízhatja az Elnökség egy vagy több tagját az elnök és/vagy az Elnökség hatáskörébe tartozó általános vagy különös feladatokkal. Egyidejűleg meghatározzák e feladatok végrehajtásának módját is.

(14) Az Elnökség kijelöl két alelnököt, akiket megbíz a nemzeti parlamentekkel való kapcsolattartás megvalósításával.

Az alelnökök ezzel kapcsolatos tevékenységükről az Elnökök Értekezletének rendszeresen beszámolnak.

(15) Az új Parlament megválasztását követően a leköszönő Elnökség az új Parlament első ülésnapjáig hivatalban marad.

24. cikk

Az Elnökök Értekezletének összetétele

(1) Az Elnökök Értekezlete a Parlament elnökéből és a képviselőcsoportok elnökeiből áll. A képviselőcsoportok elnökei csoportjuk egy tagjával is képviseltethetik magukat.

(2) A Parlament elnöke felkér egy független képviselőt, hogy vegyen részt az Elnökök Értekezletének ülésein, szavazati jog nélkül.

(3) Az Elnökök Értekezlete a hozzá utalt ügyekben konszenzusra törekszik.

Ha nem sikerül konszenzust elérni, szavazásra kerül sor, ahol a szavazatokat az egyes képviselőcsoportok létszámának megfelelően súlyozzák.

25. cikk

Az Elnökök Értekezletének feladatai

(1) Az Elnökök Értekezlete az eljárási szabályzat szerint ráruházott feladatokat látja el.

(2) Az Elnökök Értekezlete határoz a parlamenti munka szervezéséről és a jogalkotás tervezésével kapcsolatos kérdésekről.

(3) Az Elnökök Értekezlete felelős az Európai Unió más intézményeivel és szerveivel és a tagállamok nemzeti parlamentjeivel való kapcsolattartásra vonatkozó ügyekért.

(4) Az Elnökök Értekezlete felelős a tagsággal nem rendelkező országokkal és az Unión kívüli intézményekkel és szervezetekkel való kapcsolattartásért.

(5) Az Elnökök Értekezlete felelős a főbb témákról az európai civil társadalommal folytatott strukturált konzultáció megszervezéséért. Rendezhet többek között nyilvános vitákat az általános európai jelentőségű témákról az érdeklődő polgárok részvételével. Az Elnökség a konzultáció végrehajtásáért felelős alelnököt nevez ki, aki jelentést tesz az Elnökök Értekezletének.

(6) Az Elnökök Értekezlete elkészíti a Parlament üléseinek napirendtervezetét.

(7) Az Elnökök Értekezlete felelős a bizottságok, a vizsgálóbizottságok és a parlamenti vegyes bizottságok, az állandó és az eseti küldöttségek összetételéért és hatásköréért.

(8) Az Elnökök Értekezlete a 34. cikk értelmében határoz az ülésrendről.

(9) Az Elnökök Értekezlete engedélyezi a saját kezdeményezésű jelentések elkészítését.

(10) Az Elnökök Értekezlete a képviselőcsoportokat érintő igazgatási és költségvetési javaslatokat nyújt be az Elnökségnek.

26. cikk

A quaestorok feladatai

A quaestorok – az Elnökség által megállapított iránymutatások szerint – a képviselőket közvetlenül érintő igazgatási és pénzügyi feladatokat látnak el.

27. cikk

A Bizottsági Elnökök Értekezlete

(1) A Bizottsági Elnökök Értekezlete az összes állandó és különbizottság elnökéből áll, és elnökét maga választja meg.

Az elnök távollétében a korelnök vagy annak távollétében a legidősebb jelen levő képviselő látja el az értekezlet elnöki tisztségét.

(2) A Bizottsági Elnökök Értekezlete ajánlásokat tehet az Elnökök Értekezletének a bizottságok munkájára és az ülések napirendtervezetére vonatkozóan.

(3) Az Elnökség és az Elnökök Értekezlete egyes feladatokat végrehajtásával megbízhatja a Bizottsági Elnökök Értekezletét.

28. cikk

A Küldöttségi Elnökök Értekezlete

(1) A Küldöttségi Elnökök Értekezlete az összes állandó parlamentközi küldöttség elnökéből áll, és elnökét maga választja meg.

Az elnök távollétében a korelnök vagy annak távollétében a legidősebb jelen levő képviselő látja el az értekezlet elnöki tisztségét.

(2) A Küldöttségi Elnökök Értekezlete ajánlásokat tehet az Elnökök Értekezletének a küldöttségek munkájára vonatkozóan.

(3) Az Elnökség és az Elnökök Értekezlete egyes feladatokat végrehajtásával megbízhatja a Küldöttségi Elnökök Értekezletét.

29. cikk

Az Elnökség és az Elnökök Értekezlete tájékoztatási kötelezettsége

(1) Az Elnökség és az Elnökök Értekezlete jegyzőkönyveit a hivatalos nyelvekre lefordítják, sokszorosítják és valamennyi parlamenti képviselőnek kiosztják, illetve a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszik, kivéve, ha kivételesen, titoktartási céllal, az 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikkének (1)–(4) bekezdése szerint, az Elnökség

vagy az Elnökök Értekezlete másként nem dönt a jegyzőkönyvekben szereplő egyes részekre vonatkozóan.

(2) Bármely képviselő jogosult kérdést feltenni az Elnökség, az Elnökök Értekezlete és a quaestorok munkájával kapcsolatban. Az ilyen kérdéseket az elnökhöz kell írásban benyújtani, és arról a képviselőket tájékoztatni kell; a kérdéseket a benyújtástól számított harminc napon belül a Parlament honlapján a válaszokkal együtt közzé kell tenni.

4. FEJEZET

Képviselőcsoportok

30. cikk

A képviselőcsoportok megalakítása

(1) A képviselők politikai hovatartozásuknak megfelelően csoportokat alakíthatnak.

A Parlament alapvetően nem értékeli egy csoport tagjainak politikai hovatartozását. Azáltal, hogy e cikk alapján a képviselők egy képviselőcsoportot hoznak létre, lényegében elismerik, hogy van politikai hovatartozásuk. A Parlament kizárólag abban az esetben köteles megvizsgálni, hogy a csoportot a szabályzat szerint hozták-e létre, ha az érintett képviselők ezt a hovatartozást tagadják.

(2) Egy képviselőcsoport legalább a tagállamok egynegyedéből megválasztott képviselőkből áll. Képviselőcsoport létrehozásához legalább huszonöt képviselő szükséges.

(3) Ha egy képviselőcsoport tagjainak száma a szükséges alsó küszöb alá csökken, az elnök az Elnökök Értekezlete hozzájárulásával a Parlament következő alakuló üléséig engedélyezheti a képviselőcsoport további működését az alábbi feltételek teljesülése esetén:

— a tagok továbbra is képviselik a tagállamok legalább egyötödét,

— a képviselőcsoport több mint egy éve működik.

Az elnök ezt az eltérést nem alkalmazza, ha elegendő bizonyíték támasztja alá a visszaélés gyanúját.

(4) Egy képviselő csak egy képviselőcsoportoz tartozhat.

(5) Az elnököt nyilatkozatban kell értesíteni képviselőcsoport létrehozásáról. A nyilatkozatban meg kell határozni a csoport nevét, valamint tagjainak és elnökségi tagjainak nevét.

(6) A nyilatkozatot közzéteszik az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

31. cikk

A képviselőcsoportok tevékenységei és jogi helyzete

(1) A képviselőcsoportok feladatukat az Unió tevékenységének keretében végzik, beleértve az eljárási szabályzat által rájuk rótt feladatokat is. A képviselőcsoportok a Főtitkárság létszámtervének keretében titkársággal, valamint a szükséges technikai, műszaki feltételekkel és az e célra a Parlament költségvetésében előjegyzett előirányzatokkal rendelkeznek.

(2) E feltételek és előirányzatok biztosításával, végrehajtásával és ellenőrzésével, valamint a költségvetési végrehajtási jogkörök vonatkozó átruházásával kapcsolatos szabályokat az Elnökség állapítja meg.

(3) E szabályok rendelkeznek egy képviselőcsoport megszüntése esetén az adminisztratív és pénzügyi következményekről.

32. cikk

Közös munkacsoportok

(1) A parlamenti képviselők közös munkacsoportokat vagy egyéb, nem hivatalos csoportosulásokat hozhatnak létre, hogy a parlamenti bizottságok tagjainak munkájára támaszkodva nem hivatalos eszmecseréket tartsanak a különböző képviselőcsoportokat érintő kérdésekkel kapcsolatban, valamint ösztönözzék a képviselők és a civil társadalom közötti kapcsolattartást.

(2) Ezek a csoportosulások nem végezhetnek olyan tevékenységet, amely a Parlament és testületei hivatalos tevékenységeivel összetéveszthető. A létrehozásukra vonatkozóan az Elnökség által elfogadott szabályok tiszteletben tartása mellett a képviselőcsoportok logisztikai támogatást nyújtva elősegíthetik tevékenységüket. A csoportosulások az I. melléklet értelmében kötelesek nyilatkozni minden külső támogatásról.

33. cikk

A független képviselők

(1) A képviselőcsoportokhoz nem tartozó képviselők számára titkárságot bocsátanak rendelkezésre. Az erre vonatkozó részletes szabályokat az Elnökség a főtitkár javaslata alapján állapítja meg.

(2) Az Elnökség meghatározza az ilyen képviselők jogállását és parlamenti jogait.

(3) A független képviselők titkári kiadásaira és a szükséges technikai, műszaki feltételek fedezésére a Parlament költségvetésében előjegyzett előirányzatok rendelkezéseihez, végrehajtásához és könyvvizsgálatához kapcsolódó szabályokat szintén az Elnökség állapítja meg.

34. cikk

Ülésrend az ülésteremben

A képviselőcsoportok, a független képviselők és az Európai Unió intézményei számára az ülésteremben fenntartott helyek felosztását az Elnökök Értekezlete határozza meg.

II. CÍM

JOGALKOTÁSI, KÖLTSÉGVETÉSI ÉS EGYÉB ELJÁRÁSOK

1. FEJEZET

Jogalkotási eljárások – általános rendelkezések

35. cikk

A Bizottság munkaprogramja

(1) Az Európai Unió jogalkotási tervét a Parlament a Bizottsággal és a Tanáccsal együttműködve határozza meg.

A Parlament és a Bizottság együttműködik a Bizottság munkaprogramjának kidolgozásában – amely program a Bizottság hozzájárulása az Unió éves és többéves pénzügyi tervezéséhez –, a két intézmény által közösen megállapított és ezen eljárási szabályzathoz mellékelte⁽⁶⁾ ütemezéssel és az eljárásokkal összhangban.

(2) Sürgős és előre nem látható esetekben egy intézmény – saját kezdeményezésre és a Szerződésekben megállapított eljárási keretek között – a Bizottsági munkaprogramban nem javasolt jogalkotási intézkedést is indítványozhat.

(3) Az elnök továbbítja a Parlament által elfogadott állásfoglalást az Európai Unió jogalkotási eljárásaiban részt vevő többi intézménynek és a tagállamok parlamentjeinek.

Az elnök felkéri a Tanácsot, hogy nyilvánítson véleményt a Bizottság munkaprogramjáról és a Parlament állásfoglalásáról.

(4) Ha valamely intézmény nem tudja tartani a megállapított ütemezést, értesíti a többi intézményt a késedelem okáról, és új ütemezést javasol.

36. cikk

Az Európai Unió Alapjogi Chartájának tiszteletben tartása

(1) A Parlament minden tevékenysége során teljes mértékben tiszteletben tartja az Európai Unió Alapjogi Chartájában megállapított alapvető jogokat.

⁽⁶⁾ Lásd a XIV. mellékletet.

A Parlament teljes mértékben tiszteletben tartja továbbá az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkében, valamint 6. cikkének (2) és (3) bekezdésében foglalt jogokat és elveket.

(2) Amennyiben az illetékes bizottság, egy képviselőcsoport vagy legalább 40 képviselő azon a véleményen van, hogy egy jogalkotási aktusra irányuló javaslat vagy annak részei nem felelnek meg az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglalt jogoknak, kérésükre az ügyet a Charta értelmezésére az illetékes bizottsághoz kell utalni. E bizottság véleményét az illetékes bizottság jelentéséhez mellékelni kell.

37. cikk

A jogalap vizsgálata

(1) A jogalkotási aktusra vonatkozó javaslatok és egyéb jogalkotási természetű dokumentumok esetében az illetékes bizottság először a jogalapot vizsgálja meg.

(2) Ha a bizottság a jogalap érvényességét vagy megfelelőségét vitatja, beleértve az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikke szerinti vizsgálatot, kikéri a jogi ügyekben illetékes bizottság véleményét.

(3) A jogi ügyekben illetékes bizottság saját kezdeményezésre is foglalkozhat a jogalkotási aktusra vonatkozó javaslatok jogalapjára vonatkozó kérdésekkel. Ilyen esetben a jogi ügyekben illetékes bizottság megfelelően tájékoztatja az illetékes bizottságot.

(4) Ha a jogi ügyekben illetékes bizottság vitatja a jogalap érvényességét vagy megfelelőségét, következtetéseiről jelentést készít a Parlamentnek. A Parlament erről a jelentésről a javaslat érdemi részéről való szavazást megelőzően szavaz.

(5) Nem fogadhatók el azok a plenáris ülésen előterjesztett, jogalkotási aktusra vonatkozó javaslat jogalapjának megváltoztatását célzó módosítások, amelyeket anélkül nyújtottak be, hogy az illetékes bizottság vagy a jogi ügyekben illetékes bizottság a jogalap érvényességét vagy megfelelőségét megvitatta volna.

(6) Ha a Bizottság nem járul hozzá javaslatának olyan módosításához, hogy az a Parlament által jóváhagyott jogalapnak megfeleljen, az előadó, a jogi ügyekben illetékes bizottság elnöke vagy az illetékes bizottság elnöke javasolhatja a javaslat érdemi részéről való szavazás egy későbbi ülésnapra halasztását.

37a. cikk

Jogalkotási felhatalmazás

(1) Az olyan jogalkotási aktusokra irányuló javaslat vizsgálatakor, amelyek az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke értelmében jogalkotási felhatalmazást ad a Bizottságnak, az Európai Parlamentnek különös figyelmet kell fordítania a felhatalmazás céljaira, tartalmára, alkalmazási körére és időtartamára, valamint a felhatalmazás gyakorlásának feltételeire.

(2) A téma szerint illetékes bizottság bármikor kikérheti az uniós jog értelmezése és alkalmazása terén illetékes bizottság véleményét.

(3) Az uniós jog értelmezése és alkalmazása terén illetékes bizottság saját kezdeményezésére is kérdéseket vethet fel a jogalkotási felhatalmazás vonatkozásában. Ilyen esetekben megfelelően tájékoztatnia kell a téma szerint illetékes bizottságot.

38. cikk

A pénzügyi összeegyeztethetőség vizsgálata

(1) Ha egy jogalkotási aktusra irányuló javaslatnak pénzügyi vonatkozásai vannak, a Parlament megállapítja, hogy a megfelelő anyagi források rendelkezésre állnak-e.

(2) A 43. cikk sérelme nélkül az illetékes bizottság megvizsgálja, hogy a jogalkotási aktusra vonatkozó javaslat vagy bármely jogalkotási természetű dokumentum pénzügyi szempontból összeegyeztethető-e a többéves pénzügyi kerettel.

(3) Ha az illetékes bizottság módosítja az éppen vizsgált jogszabály pénzügyi dotációját, kikéri a költségvetési ügyekben illetékes bizottság véleményét.

(4) A költségvetési ügyekben illetékes bizottság saját kezdeményezésre is felvethet a jogalkotási aktusra vonatkozó javaslatok pénzügyi összeegyeztethetőségét érintő kérdéseket. Ilyen esetekben a költségvetési ügyekben illetékes bizottság megfelelően tájékoztatja az illetékes bizottságot.

(5) Ha a költségvetési ügyekben illetékes bizottság úgy dönt, hogy vitatja egy javaslat pénzügyi összeegyeztethetőségét, úgy következtetéseiről jelentést készít a Parlamentnek, amely szavazóruk.

(6) Összeegyeztethetetlennek nyilvánított jogszabályt a Parlament a költségvetési hatóság határozatainak függvényében fogadhat el.

38a. cikk

A szubszidiaritás elvének tiszteletben tartására irányuló vizsgálat

(1) A jogalkotási aktusra irányuló javaslat vizsgálatakor a Parlament különös figyelmet fordít a szubszidiaritás és az arányosság elvének tiszteletben tartására.

(2) A szubszidiaritás elvének tiszteletben tartásáért felelős bizottság bármely jogalkotási aktusra irányuló javaslattal kapcsolatban határozhat úgy, hogy ajánlásokat tesz az illetékes bizottság számára.

(3) Ha egy nemzeti parlament a nemzeti parlamenteknek az Európai Unióban betöltött szerepéről szóló jegyzőkönyv 3. cikkének és a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló jegyzőkönyv 6. cikkének megfelelően indoklással ellátott véleményt küld az elnöknek, e dokumentumot az illetékes bizottsághoz utalják, és tájékoztatás céljából továbbítják a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartásáért felelős bizottságnak.

(4) A nemzeti parlamenteknek az Európai Unióban betöltött szerepéről szóló jegyzőkönyv 4. cikkében említett sürgős esetek kivételével az illetékes bizottság nem tartja meg a zárószavazást a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló jegyzőkönyv 6. cikkében megállapított nyolchetes határidő lejárta előtt.

(5) Amennyiben azon indoklással ellátott vélemények, amelyek azt állítják, hogy a jogalkotási aktusra irányuló javaslat nincs összhangban a szubszidiaritás elvével, a nemzeti parlamenteknek biztosított összes szavazat legalább egyharmadát vagy – az Európai Unió működéséről szóló szerződés 76. cikke alapján előterjesztett jogalkotási aktusra irányuló javaslat esetén – egynegyedét teszik ki, a Parlament mindaddig nem határoz, amíg a javaslat szerzője nem fejt ki, hogyan szándékozik a továbbiakban eljárni.

(6) Amennyiben a rendes jogalkotási eljárás keretében azon indoklással ellátott vélemények, amelyek azt állítják hogy a jogalkotási aktusra irányuló javaslat nincs összhangban a szubszidiaritás elvével, a nemzeti parlamenteknek biztosított összes szavazatnak legalább az egyszerű többségét teszik ki, az illetékes bizottság – a nemzeti parlamentek és a Bizottság által benyújtott, indoklással ellátott vélemények figyelembevételét, valamint a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartásáért felelős bizottság véleményének meghallgatását követően – azt ajánlhatja a Parlamentnek, hogy a szubszidiaritás elvének megsértése miatt utasítsa el a javaslatot, vagy benyújthat a Parlamentnek bármilyen más ajánlást, amely tartalmazhat a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartásával kapcsolatos módosításra irányuló javaslatokat. A szubszidiaritás elvének tiszteletben tartásáért felelős bizottság véleményét mellékelik az ilyen ajánláshoz.

Az ajánlást vita és szavazás céljából a Parlament elé kell terjeszteni. Amennyiben a javaslat elutasítására irányuló ajánlást a leadott szavazatok többségével elfogadják, az elnök bejelenti az eljárás lezárását. Ha a Parlament nem utasítja el a javaslatot, az eljárás a Parlament által jóváhagyott ajánlások figyelembevételével folytatódik.

39. cikk

A Parlament dokumentumokhoz való hozzáférése és tájékoztatáshoz való joga

(1) A Parlament és bizottságai a teljes jogalkotási eljárás során a Tanácsra és munkacsoportjaira vonatkozó feltételekkel azonos feltételek mellett jogosultak hozzáférni a jogalkotási aktusra vonatkozó javaslatokkal kapcsolatos valamennyi dokumentumhoz.

(2) A Bizottság javaslatának vizsgálata során az illetékes bizottság felkéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy tájékoztassák e javaslatnak a Tanácsban és munkacsoportjaiban való előrehaladásáról, és különösen az eredeti javaslatot lényegesen módosító bármilyen kompromisszumról, illetve a javaslat előterjesztőjének a javaslat visszavonására irányuló szándékáról.

40. cikk

A Parlament képviselete a Tanács ülésein

Amikor a Tanács felkéri a Parlamentet a Tanács olyan ülésén való részvételre, amelyen a Tanács jogalkotói minőségben jár el, az elnök felkéri az illetékes bizottság elnökét vagy előadóját, vagy egy másik, a bizottság által kijelölt képviselőt, hogy képviselje a Parlamentet.

41. cikk

A Parlament kezdeményezési joga a Szerződések értelmében

Ha a Szerződések kezdeményezési jogot ruháznak a Parlamentre, az illetékes bizottság úgy határozhat, hogy saját kezdeményezéssel jelentést készít.

A jelentés a következőket foglalja magában:

- a) állásfoglalási indítvány;
- b) adott esetben határozat vagy javaslat tervezete;
- c) indoklás, adott esetben pénzügyi kimutatással.

Ha egy jogszabály elfogadásához a Tanács egyetértése vagy hozzájárulása, vagy a Bizottság véleménye vagy hozzájárulása szükséges, a Parlament határozhat úgy – a jogszabályjavaslatról tartott szavazás után és az előadó javaslatára –, hogy elhalasztja a szavazást az állásfoglalási indítványról mindaddig, amíg a Tanács vagy a Bizottság ki nem fejt álláspontját.

42. cikk

Kezdeményezés az Európai Unió működéséről szóló szerződés 225. cikke alapján

(1) A Parlament az illetékes bizottság saját kezdeményezéssel jelentése alapján készült, a 48. cikk értelmében kidolgozott állásfoglalás elfogadásával az Európai Unió működéséről szóló szerződés 225. cikke értelmében felkérheti a Bizottságot megfelelő, új jogszabály elfogadására vagy a meglévő jogszabály módosítására irányuló javaslatok benyújtására. Az állásfoglalást a zárószavazáson a parlamenti képviselők többségével fogadják el. A Parlament egyúttal határidőt tűzhet az ilyen javaslatok benyújtására.

(2) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 225. cikke szerinti parlamenti kezdeményezési jog keretében minden képviselő benyújthat uniós jogszabályra irányuló javaslatot.

(3) A javaslatot az elnök elé terjesztik, aki azt vizsgálatra az illetékes bizottsághoz utalja. A bizottsághoz utalást megelőzően a javaslatot lefordítják azokra a hivatalos nyelvekre, amelyeket a bizottság elnöke az összefoglaló vizsgálathoz szükségesnek ítél. A bizottság a további eljárásról a bizottsághoz utalást követő három hónapon belül és a javaslat előadójának meghallgatását követően határoz.

Ha a bizottság úgy határoz, hogy a javaslatot a 48. cikkben foglalt eljárás szerint a Parlament elé terjeszti, a javaslat előadóját név szerint meg kell említeni a jelentés címében.

(4) A Parlament állásfoglalása megjelöli a megfelelő jogalapot és részletes ajánlásokat tartalmaz a szükséges javaslatok tartalmára vonatkozólag, amelyeknek tiszteletben kell tartaniuk az alapvető jogokat és a szubszidiaritás elvét.

(5) Ha egy javaslatnak pénzügyi vonatkozásai vannak, a Parlament feltünteti a szükséges pénzügyi fedezet biztosításának módját.

(6) Az illetékes bizottság figyelemmel kíséri a Parlament külön kérelmére megalkotott jogalkotási aktusra irányuló javaslat kidolgozásának folyamatát.

43. cikk

A jogalkotási dokumentumok vizsgálata

(1) Az elnök a jogalkotási aktusra irányuló javaslatokat vagy bármely más jogalkotási természetű dokumentumot az illetékes bizottsághoz utal vizsgálatra.

Kétség esetén az elnök alkalmazhatja a 188. cikk (2) bekezdését azt megelőzően, hogy az illetékes bizottsághoz való utalást bejelentené a Parlamentben.

Ha egy javaslat szerepel a Bizottsági munkaprogramban, az illetékes bizottság határozhat a javaslat előkészítésének folyamatát figyelemmel kísérő előadó kinevezéséről.

A Tanács konzultációra vonatkozó, vagy a Bizottság vélemény iránti kérelmét az elnök az érintett javaslat vizsgálata céljából az illetékes bizottsághoz utalja.

Az első olvasatra vonatkozó, a 36–42., 53–59. cikkben és a 71. cikkben foglalt rendelkezések minden jogalkotási aktusra irányuló javaslatra alkalmazandók, függetlenül attól, hogy azok egy, kettő vagy három olvasatot igényelnek.

(2) A Tanács álláspontját az első olvasatban az illetékes bizottsághoz utalják megfontolásra.

Az álláspontra a második olvasatra vonatkozó, az 61–66. cikkben és a 72. cikkben megállapított rendelkezések alkalmazandók.

(3) A Parlament és a Tanács a második olvasatot követő egyeztetőbizottsági eljárása során a bizottsághoz történő visszatulásnak helye nincs.

Az egyeztetőbizottsági eljárásra a harmadik olvasatra vonatkozó, a 67., 68. és 69. cikkben megállapított rendelkezések alkalmazandók.

(4) A 45., 46., 49. cikk, az 55. cikk (1) és (3) bekezdése, az 56., 57. cikk és a 175. cikk nem alkalmazandó a második és a harmadik olvasatra.

(5) Ha az eljárási szabályzat második és harmadik olvasatra vonatkozó rendelkezése, és a szabályzat bármely más rendelkezése között ellentmondás van, a második és a harmadik olvasatra vonatkozó rendelkezés élvez elsőbbséget.

44. cikk

A tagállami kezdeményezéseken alapuló jogalkotási eljárások

(1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 76. cikke alapján valamely tagállam által benyújtott kezdeményezéssel kapcsolatban az eljárási szabályzat e cikke, valamint 36–39. cikke, 43. és 55. cikke alapján kell eljárni.

(2) Az illetékes bizottság felhívhatja a kezdeményező tagállamok képviselőit, hogy ismertessék a bizottság előtt kezdeményezésüket. A képviselőket elkísérheti a Tanács elnöksége.

(3) Mielőtt az illetékes bizottság szavaz, megkérdezi a Bizottságot, hogy készít-e véleményt a kezdeményezésről. Amennyiben igen, a bizottság csak a Bizottság kezdeményezéssel kapcsolatos véleményének kézhezvételét követően fogadhatja el jelentését.

(4) Ha egyidejűleg vagy rövid időn belül kettő vagy több, a Bizottságtól és/vagy a tagállamoktól származó olyan javaslatot nyújtanak be a Parlamenthez, amelyek jogalkotási célja megegyezik, a Parlament egy jelentésben foglalkozik velük. A jelentésben az illetékes bizottság jelzi, hogy melyik szöveghez javasol módosítást, az összes többi szövegre pedig a jogalkotási állásfoglalásban utal.

2. FEJEZET

A bizottsági eljárás

45. cikk

A jogalkotási jelentések

(1) A bizottság által követendő eljárásra azon bizottság elnöke tesz javaslatot, amelyhez a jogalkotási aktusra irányuló javaslatot utalták.

(2) Az alkalmazandó eljárásról hozott határozatot követően, és ha a 46. cikket nem kell alkalmazni, a bizottság a jogalkotási aktusra irányuló javaslat tekintetében tagjai vagy állandó póttagjai közül előadót jelöl ki, ha ez a 35. cikk alapján jóváhagyott Bizottsági munkaprogram alapján még nem történt meg.

(3) A bizottság jelentése a következőket tartalmazza:

- a) esetleg módosítástervezet a javaslatához, adott esetben rövid indoklással; az indoklás az előadó feladata és nem szavaznak róla;
- b) jogalkotási állásfoglalás-tervezet az 55. cikk (2) bekezdésének megfelelően;
- c) adott esetben, pénzügyi kimutatást tartalmazó indoklás, amely a jelentés bármely pénzügyi hatásának nagyságrendjét és a többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőségét állapítja meg.

46. cikk

Az egyszerűsített eljárás

(1) A jogalkotási aktusra irányuló javaslat első megvitatása után a bizottság elnöke javasolhatja annak módosítás nélküli jóváhagyását. Ha a bizottsági tagok legalább egytizede nem emel kifogást, a bizottság elnöke a javaslatot jóváhagyó jelentést nyújt be a Parlamentnek. A 138. cikk (1) bekezdésének második albekezdése és a (2) és (4) bekezdése alkalmazandó.

(2) A bizottság elnöke helyett azt is javasolhatja, hogy ő vagy az előadó a bizottsági vitát figyelembe vevő módosításokat fogalmazzon meg. Ha a bizottság egyetért, e módosításokat a bizottság tagjainak elküldik. Ha a bizottság tagjainak legalább egytizede nem emel kifogást meghatározott határidőn belül, amely nem lehet az elküldéstől számított 21 napnál rövidebb, a jelentést a bizottság által elfogadottnak kell tekinteni. Ez esetben a jogalkotási állásfoglalás-tervezetet és a módosításokat a 138. cikk (1) bekezdésének második albekezdése és (2) és (4) bekezdése szerint, vita nélkül nyújtják be a Parlamentnek.

(3) Ha a bizottsági tagok legalább egytizede kifogást emel, a módosításokról a bizottság következő ülésén szavaznak.

(4) Az (1) bekezdés első és második mondata, a (2) bekezdés első, második és harmadik mondata és a (3) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó a 49. cikk szerinti bizottsági véleményekre.

47. cikk

A nem jogalkotási jelentések

(1) A bizottság nem jogalkotási jellegű jelentés készítése során a tagok vagy az állandó póttagok közül előadót jelöl ki.

(2) Az előadó feladata a bizottság jelentésének elkészítése és a bizottság nevében a Parlament elé terjesztése.

(3) A bizottság jelentése a következőket tartalmazza:

- a) állásfoglalási indítvány;
- b) adott esetben pénzügyi kimutatást tartalmazó indoklás, amely a jelentés bármely pénzügyi hatásának nagyságrendjét és a többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőségét állapítja meg;
- c) a 120. cikk (4) bekezdése alapján idetartozó bármely állásfoglalási indítvány szövege.

48. cikk

Saját kezdeményezésű jelentések

(1) Ha a bizottság olyan, a hatáskörébe tartozó tárgyban kíván jelentést készíteni és állásfoglalási indítványt benyújtani a Parlamenthez, amellyel kapcsolatban sem konzultációt, sem véleménykérést nem utaltak hozzá a 188. cikk (1) bekezdése szerint, ezt csak az Elnökök Értekezlete engedélyével teheti meg. Az engedély megtagadását minden esetben indokolni kell. Ha a jelentés tárgya olyan javaslat, amelyet valamelyik képviselő a 42. cikk (2) bekezdése értelmében nyújtott be, az engedélyt csak akkor lehet megtagadni, ha a képviselői státútum 5. cikkében és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 225. cikkében foglalt feltételek nem teljesülnek.

Az (1) bekezdés értelmében jelentés elkészítésére irányuló kérelemről az Elnökök Értekezlete dönt, az általa meghatározandó végrehajtási rendelkezések szerint. Ha egy bizottság jelentés elkészítésére irányuló kérelmet nyújt be, de illetékességét vitatják, akkor erről az Elnökök Értekezlete hat héten belül dönt, a Bizottsági Elnökök Értekezletének ajánlása, illetve ennek hiányában a Bizottsági Elnökök Értekezlete elnökének ajánlása alapján. Ha az Elnökök Értekezlete a fenti határidőn belül nem dönt, az ajánlást jóváhagyottnak kell tekinteni.

(2) A saját kezdeményezésű jelentésekben foglalt állásfoglalási indítványokat a Parlament a 139. cikk szerinti rövid ismeretési eljárásban vitatja meg. Az ilyen állásfoglalási indítványokhoz csak akkor fogadhatók el módosítások a plenáris ülésen történő megvitatás alkalmából, ha azokat az előadó új információ figyelembevétele céljából terjesztette elő, vagy a parlamenti képviselők legalább egytizede terjeszti elő. A képviselőcsoportok alternatív állásfoglalási indítványokat terjeszthetnek elő a 157. cikk (4) bekezdésének megfelelően. Ez a bekezdés nem alkalmazható, ha a jelentés tárgya alkalmas kiemelt plenáris vitára, ha a jelentést a 41. vagy a 42. cikkben említett kezdeményezési jog alapján készítették, vagy ha a jelentés az Elnökök Értekezlete által megállapított kritériumok (7) szerint stratégiai jelentésnek tekinthető.

(3) Ha a jelentés tárgya a 41. cikkben említett kezdeményezési jog körébe tartozik, az engedélyezést csak azon az alapon lehet megtagadni, hogy a Szerződésben foglalt feltételek nem teljesülnek.

(4) Az Elnökök Értekezlete a 41. cikkben és a 42. cikkben meghatározott esetekben két hónapon belül határoz.

49. cikk

A bizottságok véleménye

(1) Ha az a bizottság, amelyhez a kérdést először utalták, egy másik bizottság véleményét is meg szeretné hallgatni, illetve ha egy másik bizottság az elsőként megbízott bizottság jelentésének tárgyában ismertetni kívánja véleményét, kérhetik a Parlament elnökét, hogy a 188. cikk (3) bekezdésével összhangban az egyik bizottságot illetékes, a másikat pedig véleménynyilvánításra felkért bizottságnak jelölje ki.

(2) A 43. cikk (1) bekezdése szerint jogalkotási jellegű dokumentumok esetén a vélemény tartalmazza a bizottsághoz utalt szöveghez tartozó módosítástervezeteket, amelyekhez adott esetben rövid indokolás tartozik. Az ilyen indokolás a vélemény előadójának felelőssége, és nem szavaznak róla. Szükség esetén a véleménynyilvánításra felkért bizottság írásban röviden indokolja a vélemény egészét.

Nem jogalkotási szövegek esetén a vélemény az illetékes bizottság által benyújtandó állásfoglalási indítvány részeire vonatkozó javaslatokat tartalmaz.

Az illetékes bizottság szavaz e módosításokról vagy javaslatokról.

A vélemények kizárólag a véleményt nyilvánító bizottság illetékességébe tartozó ügyekkel foglalkozhatnak.

(3) Az illetékes bizottság határidőt állapít meg, amelyen belül a véleménynyilvánításra felkért bizottságnak a véleményt közölnie kell, hogy azt az illetékes bizottság figyelembe tudja venni. A bejelentett ütemezést érintő bármely változásról az

illetékes bizottság a véleménynyilvánításra felkért bizottságo(ka)t haladéktalanul tájékoztatja. Az illetékes bizottság nem fogalmazza meg végleges következtetéseit e határidő lejártát megelőzően.

(4) Minden elfogadott véleményt mellékelnek az illetékes bizottság jelentéséhez.

(5) Kizárólag az illetékes bizottság terjeszthet elő módosításokat a plenáris ülésen.

(6) A véleménynyilvánításra felkért bizottság elnökét és a vélemény előadóját tanácsadói minőségben meghívják az illetékes bizottságnak a közös üggyel kapcsolatos üléseire.

50. cikk

A társbizottsági eljárás

Ha a hatáskör kérdését a 188. cikk (2) bekezdése vagy a 48. cikk értelmében az Elnökök Értekezlete elé utalták, és az Elnökök Értekezlete a VII. melléklet alapján úgy ítéli meg, hogy az ügy közel azonos mértékben két vagy több bizottság hatáskörébe tartozik, illetve, hogy az ügy különböző részei két vagy több bizottság hatáskörébe tartoznak, a 49. cikk alkalmazandó az alábbi kiegészítő rendelkezésekkel:

— az ütemezésről az érintett bizottságok közösen állapodnak meg,

— az előadó és a vélemények előadói átfogó tájékoztatást nyújtanak egymásnak, és megállapodásra töreksenek a bizottságaiknak benyújtandó szövegekről és a módosításokkal kapcsolatos álláspontjukról,

— az érintett bizottsági elnökök, előadók és a vélemények előadói közösen azonosítják a szöveg azon területeit, amelyek kizárólagos vagy közös hatáskörükbe tartoznak, és megállapodnak az együttműködés pontos módjáról; a hatáskörök meghatározása kapcsán felmerülő vitás kérdések esetén az érintett bizottságok bármelyikének kérésére az ügyet az Elnökök Értekezlete elé kell terjeszteni, amely határoz a hatáskörök kérdésében, illetve dönthet úgy is, hogy az 51. cikkben említett, közös bizottsági ülésekkel lefolytatott eljárást kell alkalmazni; a 188. cikk (2) bekezdésének második albekezdése értelemszerűen alkalmazandó,

— az illetékes bizottság szavazás nélkül fogad el módosításokat a társbizottságtól, ha azok olyan ügyekre vonatkoznak, amelyek a társbizottság kizárólagos hatáskörébe tartoznak. Ha az illetékes bizottság és a társbizottság közös hatáskörébe tartozó ügyekre irányuló módosításokat az illetékes bizottság elutasítja, a társbizottság közvetlenül benyújthatja azokat a Parlamentnek,

— ha egyeztetőbizottsági eljárás folyik a javaslatról, a Parlament küldöttségében részt vesz minden társbizottság előadója.

(7) Lásd az Elnökök Értekezlete megfelelő határozatát az eljárási szabályzat XVIII. mellékletében.

E cikk megfogalmazása a cikk hatályának nem szab határt. A 48. cikk (1) bekezdése és a 119. cikk (1) és (2) bekezdése alapján nem jogalkotási jelentéseket érintő társbizottsági eljárásra irányuló kérelmek elfogadhatók.

Nemzetközi megállapodás 90. cikk szerinti vizsgálata esetén, az e cikk szerinti társbizottsági eljárás nem alkalmazható a 81. cikk szerinti egyetértési eljárás vonatkozásában.

Az Elnökök Értekezletének a társbizottsági eljárás alkalmazására vonatkozó döntése a szóban forgó eljárás valamennyi szakaszára vonatkozik.

Az „illetékes bizottság” jogálláshoz kapcsolódó jogokat a felelős bizottság gyakorolja. E jogok gyakorlása során tiszteletben kell tartania a társbizottság előjogait, többek között a jóhiszemű együttműködés kötelezettségét az időbeosztást illetően, és a társbizottság arra vonatkozó jogát, hogy meghatározza a Parlamentnek benyújtott, kizárólagos hatáskörébe tartozó módosításokat.

Ha a felelős bizottság figyelmen kívül hagyja a társbizottság előjogait, az általa hozott döntések továbbra is érvényesek, azonban a társbizottság – kizárólagos hatáskörének korlátai között – közvetlenül módosításokat nyújthat be a Parlamentnek.

51. cikk

Közös bizottsági ülésekkel lefolytatott eljárás

Ha a 49. cikk (1) bekezdésében és az 50. cikkben említett feltételek teljesülnek, kiemelkedő fontosságú ügyek esetén az Elnökök Értekezlete dönthet úgy, hogy közös bizottsági ülésekkel lefolytatott eljárást és együttes szavazást kell alkalmazni. Ebben az esetben az illetékes előadók közös jelentéstervezetet készítenek, amelyet az illetékes bizottságok elnökeinek közös elnökségével tartott közös bizottsági üléseken vizsgálnak és szavaznak meg. Az érintett bizottságok bizottságközi munka-

csoportokat állíthatnak fel a közös bizottsági ülések és a szavazás előkészítése céljából.

52. cikk

Jelentések készítése

(1) Az indokolás elkészítése az előadó felelőssége, és nem szavaznak róla. Az indokolásnak azonban összhangban kell lennie az elfogadott állásfoglalási indítvány, valamint a bizottság által javasolt esetleges módosítások szövegével. Ellenkező esetben a bizottság elnöke az indokolást törölheti.

(2) A jelentésben szerepel a jelentés egészéről tartott szavazás eredménye. Ezenkívül, ha a jelen levő képviselők legalább egyharmada a szavazás során kéri, a jelentés azt is feltünteti, hogy az egyes tagok hogyan szavaztak.

(3) Ha a bizottság véleménye nem egyhangú, a jelentésnek a kisebbségi vélemény összefoglalóját is tartalmaznia kell. A szöveg egészéről történő szavazáskor kifejtett kisebbségi véleményeket – megfogalmazóik kérelmére – egy legfeljebb 200 szavas, az indokoláshoz mellékelt írásbeli nyilatkozat tartalmazza.

E rendelkezések alkalmazásakor felmerülő vitás kérdésekben a bizottság elnöke dönt.

(4) A bizottság, elnöksége javaslatára, az előadó számára a jelentéstervezet benyújtására határidőt állapíthat meg. E határidő meghosszabbítható, illetve új előadó jelölhető ki.

(5) Ha a határidő lejárt, a bizottság megbízhatja elnökét, hogy kérje a hozzá utalt ügynek a Parlament következő ülései valamelyikének napirendjére tűzését. A vita így az érintett bizottság által készített szóbeli jelentés alapján is lefolytatható.

3. FEJEZET

Első olvasat

Bizottsági szakasz

53. cikk

A jogalkotási aktusra irányuló javaslat módosítása

(1) Ha a Bizottság tájékoztatja a Parlamentet, vagy az illetékes bizottság más módon értesül arról, hogy a Bizottság a javaslatát módosítani szándékozik, az illetékes bizottság elhatalasítja az ügy vizsgálatát a Bizottság új javaslatának vagy módosításának kézhezvételéig.

(2) Ha a Tanács lényegesen módosítja a jogalkotási aktusra irányuló javaslatot, az 59. cikk rendelkezései alkalmazandók.

54. cikk

A Bizottság és a Tanács álláspontja a módosításokról

(1) Az illetékes bizottság, a jogalkotási aktusra irányuló javaslat zárószavazásra bocsátását megelőzően felkéri a Bizottságot, hogy ismertesse álláspontját a bizottság által a javaslatához elfogadott módosításokról, a Tanácsot pedig felkéri, hogy tegye meg észrevételeit.

(2) Ha a Bizottság nincs abban a helyzetben, hogy ilyen nyilatkozatot tegyen, vagy kinyilvánítja, hogy nem tudja elfogadni a bizottság által elfogadott valamennyi módosítást, a bizottság a zárószavazást elhalaszthatja.

(3) Adott esetben a Bizottság álláspontját belefoglalják a jelentésbe.

Plenáris szakasz

55. cikk

Az első olvasat lezárása

(1) A Parlament a jogalkotási aktusra irányuló javaslatot az illetékes bizottság által a 45. cikknek megfelelően elkészített jelentés alapján megvizsgálja.

(2) A Parlament először az illetékes bizottság jelentésének alapjául szolgáló javaslatához benyújtott módosításokról szavaz, majd a módosított vagy a változatlan formájú javaslatról, ezt követően a jogalkotási állásfoglalás-tervezet módosításairól, végül a teljes jogalkotási állásfoglalás-tervezetről, amely kizárólag az arról szóló nyilatkozatot tartalmazza, hogy a Parlament jóváhagyja vagy elutasítja a jogalkotási aktusra irányuló javaslatot, illetve ahhoz módosításokat javasol, valamint tartalmazza az esetleges eljárási kérelmeket.

A jogalkotási állásfoglalás-tervezet elfogadásával az első olvasat lezártnak tekintendő. Ha a Parlament nem fogadja el a jogalkotási állásfoglalást, a javaslatot visszautalják az illetékes bizottsághoz.

A jogalkotási eljárás során előterjesztett valamennyi jelentésnek meg kell felelnie a 37., 43. és a 45. cikk rendelkezéseinek. Valamely bizottság által beterjesztett, nem jogalkotási vonatkozású állásfoglalási indítványnak összhangban kell lennie a 48., illetve a 188. cikk szerinti utalási eljárásokkal.

(3) A javaslat Parlament által jóváhagyott szövegét és a kapcsolódó állásfoglalást az elnök a Parlament álláspontjaként továbbítja a Tanácsnak és a Bizottságnak.

56. cikk

A Bizottság javaslatának elutasítása

(1) Ha a Bizottság javaslata nem szerzi meg a leadott szavazatok többségét, vagy ha az elutasítására irányuló indítványt fogadnak el, amelyet az illetékes bizottság vagy legalább negyven képviselő nyújthat be, az elnök a jogalkotási állásfoglalás-tervezetről történő parlamenti szavazást megelőzően a javaslat visszavonására kéri fel a Bizottságot.

(2) Ha a Bizottság visszavonja a javaslatot, az elnök az eljárást lezártnak nyilvánítja, és a Tanácsot erről tájékoztatja.

(3) Ha a Bizottság nem vonja vissza javaslatát, a Parlament az ügyet a jogalkotási állásfoglalás-tervezetről történő szavazás nélkül az illetékes bizottsághoz utalja vissza, kivéve, ha a Parla-

ment az illetékes bizottság elnökének vagy előadójának vagy egy képviselőcsoportnak, vagy legalább negyven képviselőnek a javaslatára szavaz a jogalkotási állásfoglalásról.

Visszautalás esetén az illetékes bizottság döntést hoz a követendő eljárásról, és a Parlament által meghatározott határidőn belül, amely a két hónapot nem haladhatja meg, szóban vagy írásban jelentést tesz a Parlamentnek.

A bizottsághoz a (3) bekezdés alapján történő visszautalást követően a felelős bizottság az eljárásról való döntésének meghozatalát megelőzően köteles lehetővé tenni az 50. cikk szerinti társbizottság számára, hogy kiválaszthassa a kizárólagos hatáskörébe tartozó módosításokat, így különösen azokat, amelyeket újra be kell nyújtani a Parlamentnek.

A (3) bekezdés második albekezdésének megfelelően meghatározott határidő az illetékes bizottság jelentésének írásban való benyújtására vagy szóbeli előterjesztésére vonatkozik. E határidő nem befolyásolja a Parlamentet annak meghatározásában, hogy mikor szükséges lefolytatni a szóban forgó eljárás vizsgálatát.

(4) Ha az illetékes bizottság nem képes betartani a határidőt, a 175. cikk (1) bekezdése alapján kéri a bizottsághoz történő visszautalást. Szükség esetén a 175. cikk (5) bekezdésének megfelelően a Parlament új határidőt szabhat. Ha a bizottság kérelmét nem fogadják el, a Parlament a jogalkotási állásfoglalás-tervezetet szavazásra bocsátja.

57. cikk

A Bizottság javaslatát érintő módosítások elfogadása

(1) Ha a Bizottság javaslatát egészében jóváhagyják, de kizárólag az egyidejűleg elfogadott módosítások alapján, a jogalkotási állásfoglalás-tervezetről történő szavazást elhalasztják, amíg a Bizottság nem ismertette álláspontját a Parlament valamennyi módosításáról.

Ha a Bizottságnak nem áll módjában ilyen nyilatkozatot tenni a javaslatáról tartott parlamenti szavazás végén, úgy tájékoztatja a Parlament elnökét vagy az illetékes bizottságot arról, hogy mikor lesz módjában nyilatkozatot tenni; a javaslatot ennek megfelelően felveszik az ezt követő első ülés napirendjének tervezetébe.

(2) Ha a Bizottság kijelenti, hogy nem szándékozik elfogadni a Parlament összes módosítását, az illetékes bizottság előadója – vagy szükség esetén elnöke – formális javaslatot tesz a Parlamentnek arra vonatkozóan, hogy a jogalkotási állásfoglalás-tervezetről tartsanak-e szavazást. E javaslat benyújtását megelőzően az illetékes bizottság előadója vagy elnöke felkérheti a Parlament elnökét az ügy vizsgálatának felfüggesztésére.

Ha a Parlament a szavazás elhalasztása mellett dönt, az ügy ismételt vizsgálat céljából az illetékes bizottsághoz visszatartnak tekintendő.

Ez esetben az illetékes bizottság a Parlament által meghatározott határidőn belül, amely a két hónapot nem haladhatja meg, szóban vagy írásban jelentést tesz a Parlamentnek.

Ha az illetékes bizottság nem képes betartani a határidőt, az 56. cikk (4) bekezdése szerinti eljárást kell alkalmazni.

E szakaszban kizárólag az illetékes bizottság által benyújtott, a Bizottsággal való megegyezésre irányuló módosítások fogadhatók el.

(3) A (2) bekezdés alkalmazása nem zárja ki a más képviselők által a 175. cikknek megfelelően benyújtott visszautalásra irányuló kérelmet.

Az a bizottság, amelyhez az ügyet a (2) bekezdés alapján visszautalták, elsősorban köteles a visszautalás feltételei szerint, a megadott határidőn belül jelentést készíteni, és adott esetben a Bizottsággal való megegyezésre irányuló módosításokat benyújtani, nem köteles azonban a Parlament által jóváhagyott valamennyi rendelkezést újból megvizsgálni.

A bizottság azonban ezen útmutatásokon belül a visszautalás felfüggesztő hatályát tekintetbe véve nagyobb fokú szabadságot élvez, és ezért, ha szükséges, a megegyezés érdekében javasolhatja a Parlamentben jóváhagyott rendelkezések felülvizsgálatát.

Ilyen esetekben – tekintetbe véve, hogy a bizottságtól csak a megegyezésre irányuló módosítások fogadhatók el, továbbá a Parlament szuverenitásának megóvása érdekében – a (2) bekezdésben említett jelentésnek egyértelműen meg kell állapítania, hogy a javasolt módosítások elfogadása esetén mely, már jóváhagyott rendelkezések válnak tárgytalanná.

Nyomonkövetési eljárás

58. cikk

A Parlament álláspontjának nyomon követése

(1) A Bizottság javaslatára vonatkozó parlamenti álláspont elfogadását követő időszakban az illetékes bizottság elnöke és előadója figyelemmel kíséri a javaslat előrehaladását az eljárásban a Tanács általi elfogadásáig, elsősorban annak biztosítása érdekében, hogy a Tanács és a Bizottság megfelelően betartsa az állásponttal kapcsolatos kötelezettségvállalását a Parlament felé.

(2) Az illetékes bizottság felkérheti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy vitassa meg vele az ügyet.

(3) Az illetékes bizottság, ha szükségesnek tartja, e cikk alapján a nyomonkövetési eljárás bármely szakaszában állásfoglalási indítványt nyújthat be, amelyben a következőket ajánlhatja a Parlamentnek:

— hívja fel a Bizottságot a javaslat visszavonására, vagy

— hívja fel a Bizottságot vagy a Tanácsot, hogy az ügyet az 59. cikk alapján ismételten a Parlamenthez utalja, illetve hívja fel a Bizottságot új javaslat benyújtására, vagy

— más, általa megfelelőnek tartott intézkedésről határozzon.

Ezt az indítványt felveszik a bizottság határozatát követő ülés napirendtervezetébe.

59. cikk

Megismételt Parlament elé utalás

Rendes jogalkotási eljárás

(1) Az illetékes bizottság kérelme alapján az elnök felkéri a Bizottságot, hogy a javaslatot újra nyújtsa be a Parlamenthez,

— ha a Bizottság az eredeti javaslatát, melyről a Parlament már állást foglalt, visszavonja a javaslat más szöveggel történő helyettesítése céljából, kivéve, ha erre a Parlament álláspontjának figyelembevétele érdekében kerül sor, vagy

— ha a Bizottság lényegesen módosítja vagy módosítani szándékozik az eredeti javaslatot, kivéve, ha erre a Parlament álláspontjának figyelembevétele érdekében kerül sor, vagy

— ha, az idő múlása vagy a körülmények megváltozása miatt, a javaslattal érintett probléma természete lényegesen megváltozik, vagy

— ha a Parlament állásfoglalásának elfogadása óta újabb parlamenti választásokat tartottak, és az Elnökök Értekezlete kíváncsúnak tekinti azt.

(2) A Parlament az illetékes bizottság kérésére felkéri a Tanácsot, hogy újra utalja a Parlament elé a Bizottság által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke szerint benyújtott javaslatot, ha a Tanács úgy kívánja módosítani a javaslat jogalapját, hogy a rendes jogalkotási eljárás a továbbiakban nem alkalmazandó.

Egyéb eljárások

(3) Az illetékes bizottság kérésére – vagy ha a Tanács lényegesen módosítja vagy módosítani szándékozik az eredeti javaslatot, amelyről a Parlament már véleményt nyilvánított, kivéve, ha erre a Parlament módosításainak beépítése érdekében kerül sor – az elnök felkéri a Tanácsot, hogy az (1) bekezdésben megállapítottakkal azonos körülmények között és azonos feltételekkel újra konzultáljon a Parlamenttel.

(4) Az elnök akkor is kérelmezi az e cikkben meghatározott körülmények között egy jogszabályra irányuló javaslatnak a Parlamenthez történő visszautalását, ha egy képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő kérelme alapján a Parlament így határoz.

60. cikk

(törölve)

4. FEJEZET

Második olvasat

Bizottsági szakasz

61. cikk

A Tanács álláspontjának közlése

(1) A Tanács álláspontjának közlésére az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke szerint akkor kerül sor, amikor azt az elnök a Parlamentben bejelenti. Az elnök a bejelentést azután teszi meg, hogy az álláspontot magát, a Tanács jegyzőkönyveiben szereplő, az álláspont elfogadása során tett összes nyilatkozatot, az indokolást, amely a Tanácsot az álláspont elfogadásához vezette, valamint a Bizottság álláspontját tartalmazó, az Európai Unió hivatalos nyelveire megfelelően lefordított dokumentumokat kézhez kapta. Az elnök a bejelentést az e dokumentumok kézhezvételét követő ülésen teszi.

A bejelentés megtételét megelőzően az elnök – az illetékes bizottság elnökével vagy az előadóval történő konzultációt követően – megállapítja, hogy az általa megkapott szöveg valóban a Tanács első olvasatbeli álláspontja, és az 59. cikkben megfogalmazott körülmények nem állnak fenn. Ellenkező esetben az elnök az illetékes bizottsággal együtt, és ha lehetséges, a Tanáccsal egyetértésben megfelelő megoldást keres.

(2) A közlések jegyzékét az illetékes bizottság nevével együtt az ülésről készült jegyzőkönyvben közzéteszik.

62. cikk

A határidők meghosszabbítása

(1) Az elnök a második olvasatra megállapított határidők esetén az illetékes bizottság elnökének kérésére, illetve az egyeztetési határidők esetén a Parlament egyeztetőbizottságba delegált küldöttségének kérésére, a kérdéses határidőket az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (14) bekezdése alapján meghosszabbítja.

(2) Az elnök értesíti a Parlamentet az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (14) bekezdése szerinti határidő-hosszabbításról, függetlenül attól, hogy az a Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére történt.

Az illetékes bizottsághoz utalás és a bizottság eljárása

(1) Az álláspont a 61. cikk (1) bekezdése alapján a Parlamenttel történő közlése napján az illetékes bizottsághoz és az első olvasatban véleménynyilvánításra felkért bizottságokhoz utaltak tekintendő.

(2) Az álláspont első pontként kerül fel az illetékes bizottság közlést követő első ülésének napirendjére. A Tanácsot felhívják álláspontja ismertetésére.

(3) Eltérő határozat hiányában a második olvasat előadója azonos az első olvasat előadójával.

(4) A 66. cikk (2), (3) és (5) bekezdésének a Parlament második olvasatára vonatkozó rendelkezései alkalmazandók az illetékes bizottságok előtti eljárásokra; elutasításra vagy módosításra irányuló javaslatot csak a bizottság tagjai vagy állandó póttagjai terjeszthetnek elő. A bizottság a leadott szavazatok többségével határoz.

(5) A szavazást megelőzően a bizottság felkérheti a bizottság elnökét és az előadót, hogy vitassa meg a bizottságban előterjesztett módosításokat a Tanács elnökével vagy képviselőjével és a jelen levő illetékes európai biztossal. Az előadó a vitát követően megegyezéssel módosításokat terjeszthet elő.

(6) Az illetékes bizottság második olvasatra vonatkozó ajánlást nyújt be, amelyben a Tanács által elfogadott álláspont jóváhagyását, módosítását vagy elutasítását javasolja. Az ajánlás tartalmazza a javasolt határozat rövid indokolását.

Plenáris szakasz**64. cikk****A második olvasat lezárása**

(1) A Tanács álláspontját és – ha rendelkezésre áll – az illetékes bizottság második olvasatra vonatkozó ajánlását automatikusan azon ülés napirendtervezetére tűzik, amelynek szerdai napja a három hónapos, vagy – ha azt a 62. cikknek megfelelően meghosszabbították – a négy hónapos határidő lejártának napja előtt ahhoz a legközelebb esik, kivéve, ha az ügyet már egy korábbi ülésen tárgyalták.

A parlamenti bizottságok által benyújtott második olvasatra vonatkozó ajánlások a bizottságnak a Tanács álláspontjával kapcsolatos álláspontja indokolásával egyenértékűek. E szövegekről nem szavaznak.

(2) A második olvasat akkor zárul le, amikor a Parlament jóváhagyja, elutasítja vagy módosítja az álláspontot az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkében megállapított határidőn belül és az azokban foglalt feltételekkel összhangban.

65. cikk**A Tanács álláspontjának elutasítása**

(1) Az illetékes bizottság, egy képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő az elnök által kitűzött határidő lejártát megelőzően, írásban, a Tanács álláspontjának elutasítására irányuló javaslatot terjeszthet elő. A javaslat elfogadásához a parlamenti képviselők többségének szavazata szükséges. Az álláspont elutasítására irányuló javaslatról a módosításokról történő szavazást megelőzően szavaznak.

(2) Tekintet nélkül arra, hogy a Parlament az álláspont elutasítására irányuló eredeti javaslat ellen szavazott, a Parlament az előadó ajánlására – a módosításokról történő szavazást és a 66. cikk (5) bekezdésének megfelelően a Bizottság által tett nyilatkozat meghallgatását követően – további, elutasításra irányuló javaslatot vehet fontolóra.

(3) A Tanács álláspontjának elutasítása esetén az elnök a Parlamentben bejelenti, hogy a jogalkotási eljárás lezárult.

5. FEJEZET**Harmadik olvasat****Egyeztetés****67. cikk****Az egyeztetőbizottság összehívása**

Ha a Tanács arról tájékoztatja a Parlamentet, hogy nem tudja a Parlamentnek a tanácsi álláspontot érintő valamennyi módosítását jóváhagyni, az elnök megállapodik a Tanáccsal az egyeztetőbizottság első ülésének helyszínében és időpontjában. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (10) bekezdése által megállapított hathetes vagy – meghosszabbítás esetén – nyolchetes határidőt az egyeztetőbizottság első ülésének napjától számítják.

66. cikk**Módosítások a Tanács álláspontjához**

(1) Az illetékes bizottság, egy képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő a Tanács álláspontjához módosításokat terjeszthet a Parlament elé megfontolásra.

(2) Az álláspontra vonatkozó módosítás csak abban az esetben fogadható el, ha összhangban van a 156. és a 157. cikk rendelkezéseivel, és ha az alábbiakra irányul:

a) a Parlament első olvasata során elfogadott álláspont részleges vagy teljes visszaállítása; vagy

b) a Tanács és a Parlament közötti megegyezés elérése; vagy

c) az álláspont szövege egy olyan részének módosítása, amelyet az első olvasatkor benyújtott javaslat nem tartalmazott, vagy amely tartalmában attól eltér, és amely az 59. cikk értelmében nem jelent lényeges változtatást; vagy

d) az első olvasat óta felmerült új ténybeli vagy jogi helyzet figyelembevétele.

Az elnök módosítást elfogadhatónak vagy elfogadhatatlannak nyilvánító határozata nem vitatható.

(3) Ha az első olvasat óta új választásokat tartottak, az 59. cikk alkalmazására azonban nem került sor, az elnök az elfogadhatóság (2) bekezdésben megállapított korlátozásainak feloldásáról határozhat.

(4) Módosítás elfogadásához a parlamenti képviselők többségének szavazata szükséges.

(5) A módosításokról történő szavazást megelőzően az elnök felkérheti a Bizottságot, hogy nyilvánítsa ki álláspontját, a Tanácsot pedig felkérheti, hogy tegye meg észrevételeit.

68. cikk**A Parlament egyeztetőbizottságba delegált küldöttsége**

(1) A Parlament egyeztetőbizottságba delegált küldöttsége a Tanács küldöttségének létszámával megegyező számú képviselőből áll.

(2) A küldöttség politikai összetétele megfelel a Parlament képviselőcsoportok szerinti összetételének. Az egyes képviselőcsoportokból választott képviselők pontos számát az Elnökök Értekezlete határozza meg.

(3) A képviselőcsoportok a küldöttség tagjait az egyes egyeztetésekre esetenként jelölik ki, lehetőleg az érintett bizottság tagjai közül, három tag kivételével, akiket az egymást követő küldöttségekbe tizenkét hónapos időtartamra állandó tagnak neveznek ki. A három állandó tagot a képviselőcsoportok az alelnökök közül, és legalább két különböző képviselőcsoportból nevezik ki. Az illetékes bizottság elnöke és az előadója minden esetben tagja a küldöttségnek.

(4) A küldöttségben részt vevő képviselőcsoportok pótagokat jelölnek ki.

(5) A küldöttségben nem képviselt képviselőcsoportok és független képviselők a küldöttség belső előkészítő üléseire egy-egy képviselőt küldhetnek.

(6) A küldöttséget az elnök vagy a három állandó tag egyike vezeti.

(7) A küldöttség tagjai többségének szavazatával határozz; tanácskozásai nem nyilvánosak.

Az Elnökök Értekezlete az egyeztetőbizottságba delegált küldöttség munkájára vonatkozóan további eljárási iránymutatásokat állapít meg.

(8) A küldöttség az egyeztetés eredményéről jelentést tesz a Parlamentnek.

Plenáris szakasz

69. cikk

Közös szövegtervezet

(1) Ha az egyeztetőbizottságban közös szövegtervezetről születik megállapodás, a Parlament az ügyet a közös szövegtervezetnek az egyeztetőbizottság általi jóváhagyását követő hat – meghosszabbítás esetén nyolc – héten belül tartandó ülésének napirendjére tűzi.

(2) Az egyeztetőbizottságba delegált parlamenti küldöttség elnöke vagy más kijelölt tagja a közös szövegtervezetről nyilatkozatot tesz, amelyhez jelentést mellékelnek.

(3) A közös szövegtervezethez módosítást nem lehet előterjeszteni.

(4) A közös szövegtervezet egésze egyetlen szavazás tárgya. A közös szövegtervezetet a leadott szavazatok többsége alapján hagyják jóvá.

(5) Ha az egyeztetőbizottságban a közös szövegtervezetre vonatkozóan nem jön létre megegyezés, az egyeztetőbizottság parlamenti küldöttségének elnöke vagy más kijelölt tagja nyilatkozatot tesz. A nyilatkozatot vita követi.

6. FEJEZET

A jogalkotási eljárás lezárása

70. cikk

Intézményközi tárgyalások a jogalkotási eljárások során

(1) A más intézményekkel a jogalkotási eljárás során megállapodás elérése céljából folytatott tárgyalásokat a rendes jogalkotási eljárás keretében folytatott tárgyalásokra vonatkozó magatartási kódex ⁽⁸⁾ figyelembevételével kell lefolytatni.

(2) Ilyen tárgyalások megkezdése előtt az illetékes bizottság – elvben – többségi határozatot hoz és megbízatást, iránymutatásokat vagy elsőbbségi szempontokat fogad el.

(3) Ha a tárgyalások a bizottság által elfogadott jelentést követően kompromisszumhoz vezetnek a Tanáccsal, a bizottsággal minden esetben ismételt konzultálni kell a plenáris ülésen történő szavazást megelőzően.

⁽⁸⁾ Lásd a XXI. mellékletet.

71. cikk

Megállapodás első olvasatban

Ha az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdése alapján a Tanács értesíti a Parlamentet a Parlament álláspontja jóváhagyásáról, az elnök – a 180. cikk szerinti véglegesítés után – a plenáris ülésen bejelenti a javaslatnak a Parlament álláspontját tükröző megfogalmazásban történő elfogadását.

72. cikk

Megállapodás második olvasatban

Ha az elutasításra vonatkozó javaslatok, illetve módosítások előterjesztésére és szavazására kitézött határidőn belül nem fogadtak el a 65. és a 66. cikk alapján az álláspont elutasítására irányuló indítványt vagy módosítására irányuló javaslatot, az elnök a Parlamentben bejelenti a javasolt jogszabály végleges elfogadását. Az elnök a Tanács elnökével együtt aláírja a javasolt jogszabályt, és a 74. cikknek megfelelően intézkedik az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő kihirdetésről.

73. cikk

A jogalkotási aktusok szövegezésére vonatkozó követelmények

(1) A Parlament és a Tanács által a rendes jogalkotási eljárással összhangban közösen elfogadott jogszabályok feltüntetik a jogszabály jellegét, számát, az elfogadás időpontját és a tárgy megjelölését.

(2) A Parlament és a Tanács által együtt elfogadott jogszabályok a következőket tartalmazzák:

- a) „az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa”;
- b) hivatkozás azokra a rendelkezésekre, amelyek alapján a jogszabályt elfogadták, melyet a „tekintettel” szó előz meg;
- c) a benyújtott javaslatokra, véleményekre és konzultációkra utaló hivatkozások;
- d) a jogszabály indokolása, melyet a „mivel” szó vezet be;
- e) „elfogadta ezt a rendelkezést” vagy „elfogadta ezt az irányelvet” vagy „elfogadta ezt a határozatot” vagy „a következőképpen határozott” kifejezés, melyet a jogszabály szövege követ.

(3) A jogszabályok cikkekre tagolódnak, amelyek adott esetben fejezeteket és szakaszokat alkothatnak.

(4) A jogszabály utolsó cikke meghatározza a hatálybalépés időpontját, ha az a kihirdetés utáni huszadik napot megelőző vagy azt követő időpont.

(5) A jogszabály utolsó cikkét a következők követik:

- a Szerződések vonatkozó rendelkezéseinek megfelelő, a jogszabály alkalmazhatóságáról szóló szöveg,
- „Kelt ... (helység)” és a jogszabály elfogadásának időpontja,
- „az Európai Parlament részéről az elnök”, „a Tanács részéről az elnök”, és ez után a Parlament és a Tanács – a jogszabály elfogadásának időpontjában hivatalban levő – elnökének neve.

74. cikk

Az elfogadott jogszabályok aláírása

Az elfogadott szövegeknek a 180. cikkel összhangban történő véglegesítését követően, és miután ellenőrizték, hogy valamennyi eljárás megfelelően lezárult, a rendes jogalkotási eljárással összhangban elfogadott szövegeket az elnök és a főtitkár aláírja, és azokat a Parlament és a Tanács főtitkárai az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszik.

6a. FEJEZET

Alkotmányos ügyek

74a. cikk

A Szerződés rendes felülvizsgálata

(1) A 41. és a 48. cikkel összhangban az illetékes bizottság jelentést terjeszthet a Parlament elé, melyben a Szerződések módosítását javasolhatja a Tanácsnak.

(2) Ha az Európai Unióról szóló szerződés 48. cikkének (3) bekezdése alapján a Parlamenttel konzultációt folytatnak a Szerződések érintő módosítások vizsgálatára irányuló európai tanácsi határozatra irányuló javaslatról, az ügyet az illetékes bizottság elé utalják. A bizottság jelentést készít, amely a következőket foglalja magában:

- egy állásfoglalási indítványt, amely rögzíti, hogy a Parlament jóváhagyja vagy elutasítja a határozati javaslatot, és javaslatokat tartalmazhat, amelyeket a Parlament a Konvent vagy a tagállamok kormányképviselei konferenciájának figyelmébe ajánl,

- adott esetben egy indokolást.

(3) Ha az Európai Tanács konvent összehívásáról határoz, az Európai Parlament abban részt vevő képviselőit a Parlament az Elnökök Értekezlete javaslatára nevezi ki.

A Parlament küldöttsége megválasztja vezetőjét, valamint jelöltjeit a konvent által felállított bármely irányító csoportban vagy elnökségben betöltendő tisztségre.

(4) Ha az Európai Tanács a Parlament egyetértését kéri a Szerződések módosítására vonatkozó javaslatok megvizsgálása céljából felállítandó konvent összehívásának mellőzéséről szóló döntéshez, az ügyet a 81. cikkel összhangban az illetékes bizottsághoz kell utalni.

74b. cikk

A Szerződés egyszerűsített felülvizsgálata

(1) A 41. és a 48. cikkel összhangban az illetékes bizottság az Európai Unióról szóló szerződés 48. cikkének (6) bekezdése értelmében jelentést terjeszthet a Parlament elé, melyben az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részében foglalt rendelkezések egészben vagy részben történő felülvizsgálatát javasolhatja az Európai Tanácsnak.

(2) Ha az Európai Unióról szóló szerződés 48. cikkének (6) bekezdése alapján a Parlamenttel konzultációt folytatnak az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének módosításáról szóló európai tanácsi határozatra irányuló javaslatról, a 74a. cikk (2) bekezdése megfelelően alkalmazandó. Ilyen esetben az állásfoglalási indítvány kizárólag az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részében található rendelkezésekre vonatkozó módosító javaslatokat tartalmazhat.

74c. cikk

Csatlakozási szerződések

(1) Bármely európai államnak az Európai Unióba történő felvételre irányuló kérelmét az illetékes bizottsághoz kell utalni megterjesztésre.

(2) A Parlament az illetékes bizottság, egy képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő javaslata alapján határozhat úgy, hogy a kérelmező állammal folytatandó tárgyalások megkezdése előtt tanácskozássra kéri fel a Bizottságot és a Tanácsot.

(3) A tárgyalások folyamán a Bizottság és a Tanács rendszeresen és teljeskörűen – szükség esetén bizalmas formában – tájékoztatja az illetékes bizottságot a tárgyalások állásáról.

(4) A Parlament az illetékes bizottság jelentése alapján a tárgyalások bármely szakaszában ajánlásokat fogadhat el, és kérheti ezek figyelembevételét az Európai Unióba történő felvétel kérő állam csatlakozási szerződésének megkötése előtt.

(5) A tárgyalások befejezés után, de még a megállapodás aláírása előtt, a megállapodástervezetet a 81. cikkel összhangban benyújtják a Parlamenthez hozzájárulás céljából.

74d. cikk

Kilépés az Unióból

Ha egy tagállam az Európai Unióról szóló szerződés 50. cikke szerint ki kíván lépni az Unióból, az ügyet az illetékes bizottsághoz kell utalni. A 74c. cikket értelemszerűen kell alkalmazni. A Parlament a kilépésre vonatkozó megállapodással való egyetértésről a leadott szavazatok többségével határoz.

74e. cikk

Az alapelvek valamely tagállam általi megsértése

(1) A Parlament az illetékes bizottság 41. és 48. cikknek megfelelően elkészített különjelentése alapján:

a) szavazhat a Tanácsot az Európai Unióról szóló szerződés 7. cikkének (1) bekezdése szerinti intézkedésre felhívó, indokolással ellátott javaslatról;

b) szavazhat a Bizottságot vagy a tagállamot az Európai Unióról szóló szerződés 7. cikkének (2) bekezdése szerinti javaslat benyújtására felhívó javaslatról;

c) szavazhat a Tanácsot az Európai Unióról szóló szerződés 7. cikkének (3) bekezdése szerinti, vagy – azt követően – az Európai Unióról szóló szerződés 7. cikkének (4) bekezdése szerinti intézkedésre felhívó javaslatról.

(2) A Tanácsnak az Európai Unióról szóló szerződés 7. cikkének (1) és (2) bekezdése alapján benyújtott javaslattal való egyetértésre irányuló kérelmét az érintett tagállam által benyújtott észrevételekkel együtt a Parlamentben bejelentik, és a 81. cikknek megfelelően az illetékes bizottsághoz utalják. A sürgős és indokolt eseteket kivéve a Parlament az illetékes bizottság javaslata alapján határoz.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésnek megfelelő határozatokhoz a leadott szavazatok kétharmada és egyben az összes képviselő többségének szavazata szükséges.

(4) Ha az Elnökök Értekezlete engedélyezi, az illetékes bizottság ehhez kapcsolódó állásfoglalásra irányuló indítványt nyújthat be. Ez az állásfoglalásra irányuló indítvány a Parlament véleményét tükrözi a tagállam által elkövetett súlyos jogsértésről, a megfelelő szankciókról és e szankciók megváltoztatásáról, illetve visszavonásáról.

(5) Az illetékes bizottság biztosítja, hogy a Parlament teljes körű tájékoztatást kapjon, és szükség esetén a (3) bekezdés alapján adott egyetértéséhez kapcsolódó nyomonkövetési intézkedésről kikérjék véleményét. A Tanácsot felkérjük, hogy nyújtson megfelelő tájékoztatást a fejleményekről. Az illetékes bizottságnak az Elnökök Értekezlete engedélyével készített javaslata alapján a Parlament a Tanácsnak szóló ajánlásokat fogadhat el.

74f. cikk

A Parlament összetétele

A parlamenti ciklus vége előtt kellő időben a Parlament – illetékes bizottságának a 41. cikk értelmében készített jelentése alapján – javaslatot tehet összetételének módosítására. Az Európai Tanácsnak a Parlament összetételét meghatározó határozattervezetét a 81. cikk szerint kell megvizsgálni.

74g. cikk

A tagállamok közötti megerősített együttműködés

(1) A tagállamok közötti megerősített együttműködés bevezetésére irányuló kérelmeket az Európai Unióról szóló szerződés

20. cikke szerint az elnök az illetékes bizottsághoz utalja megfontolásra. Az eljárási szabályzat 37., 38., 39., 43., 53–59. és 81. cikke megfelelően alkalmazandó.

(2) Az illetékes bizottság megvizsgálja az Európai Unióról szóló szerződés 20. cikkének és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 326–334. cikkének betartását.

(3) A megerősített együttműködés keretében javasolt további jogszabályokat az együttműködés létrejöttét követően a Parlament ugyanolyan eljárások szerint kezeli, mint amelyekre nem a megerősített együttműködés alkalmazandó. A 43. cikk alkalmazandó.

7. FEJEZET

Költségvetési eljárások

75. cikk

Többéves pénzügyi keret

Ha a Tanács a Parlament egyetértését kéri a többéves pénzügyi keret megállapításáról szóló rendeletre irányuló javaslatához, az ügyet a 81. cikkben megállapított eljárás szerint az illetékes bizottsághoz kell utalni. A Parlament egyetértéséhez képviselői többségének szavazata szükséges.

75a. cikk

Munkadokumentumok

(1) A következő dokumentumokat bocsátják a képviselők rendelkezésére:

- a) a Bizottság által benyújtott költségvetési tervezet;
- b) a költségvetési tervezetről a Tanácsban folytatott tárgyalások összefoglalója;
- c) a Tanács álláspontja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 314. cikkének (3) bekezdése értelmében elkészített költségvetési tervezetről;
- d) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 315. cikke szerinti ideiglenes tizenkettedekről szóló határozattervezetek.

(2) E dokumentumokat az illetékes bizottsághoz kell utalni. Az érintett bizottságok véleményt nyilváníthatnak.

(3) Ha más bizottság is véleményt kíván nyilvánítani, az elnök e véleményeknek az illetékes bizottsággal történő közlésére határidőt állapít meg.

75b. cikk

A költségvetési tervezet vizsgálata – első szakasz

(1) Az alábbi feltételeket figyelembe véve, bármely képviselő módosítástervezeteket terjeszthet elő a költségvetési tervezethez, illetve mellettük támogatólag felszólalhat.

(2) A módosítástervezetek csak abban az esetben fogadhatók el, ha írásban, legalább 40 képviselő aláírásával, illetve képviselőcsoport vagy bizottság nevében kerülnek előterjesztésre, meghatározzák azt a költségvetési tételt, amelyre a tervezet vonatkozik, és biztosítják a bevételek és a kiadások közötti egyensúly fenntartását. A módosítástervezetek tartalmazzák a kérdéses költségvetési tétel magyarázatára vonatkozó valamennyi lényeges információt.

A költségvetési tervezetre vonatkozó minden módosítástervezetet írásban indokolni kell.

(3) Az elnök a módosítástervezetek előterjesztésére határidőt állapít meg.

(4) Az illetékes bizottság a benyújtott szövegekről parlamenti megvitatásuk előtt nyilvánít véleményt.

Az illetékes bizottságban elutasított módosítástervezeteket nem kell szavazásra bocsátani a Parlamentben, kivéve, ha azt az elnök által megállapítandó határidő lejárta előtt valamely bizottság vagy legalább 40 képviselő írásban kéri; ez a határidő semmiképpen nem lehet rövidebb a szavazás kezdetét megelőző huszonnégy óránál.

(5) A parlamenti költségvetési előirányzatokhoz előterjesztett, a Parlament által a költségvetési előirányzat elkészítésekor már elutasított módosítástervezetekhez hasonló módosítástervezeteket csak az illetékes bizottság kedvező véleménye esetén kell megvitatni.

(6) Az 55. cikk (2) bekezdésétől eltérően, a Parlament külön és egymást követő szavazást tart:

— valamennyi módosítástervezetről,

— a költségvetési tervezet valamennyi szakaszáról,

— a költségvetési tervezetet érintő állásfoglalási indítványról.

A 161. cikk (4)–(8) bekezdése mindazonáltal alkalmazandó.

(7) A költségvetési tervezet azon jogcímcsoportjai, alcímei, címei és szakaszai, amelyekre vonatkozólag nem terjesztettek elő módosítástervezeteket, elfogadottnak tekintendők.

(8) A módosítástervezetek elfogadásához a parlamenti képviselők többségének szavazata szükséges.

(9) Ha a Parlament a költségvetési tervezetet módosította, az így módosított költségvetési tervezetet az indokolásokkal együtt a Tanácshoz és a Bizottsághoz kell továbbítani.

(10) Azon ülés jegyzőkönyvét, amelyen a Parlament a költségvetés-tervezetről véleményt nyilvánított, a Tanácshoz és a Bizottsághoz továbbítják.

75c. cikk

Háromoldalú pénzügyi megbeszélések

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés hatodik részének II. címében említett költségvetési eljárások keretében az elnök rendszeres üléseken vesz részt az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elnökeivel a Bizottság kezdeményezésére. Az elnök

minden szükséges lépést megtesz annak érdekében, hogy a fent említett eljárások végrehajtásának megkönnyítése érdekében előmozdítsa az intézmények közötti konzultációkat és az intézmények álláspontjainak egyeztetését.

A Parlament elnöke ezt a feladatot átruházhatja egy költségvetési ügyekben tapasztalt alelnökre vagy a költségvetési ügyekért felelős bizottság elnökére.

75d. cikk

Költségvetési egyeztetés

(1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 314. cikkének (4) bekezdése értelmében az elnök hívja össze az egyeztetőbizottságot.

(2) A költségvetési eljárás során a Parlamentet az egyeztetőbizottság ülésein képviselő küldöttség a Tanács küldöttségének létszámával megegyező számú tagból áll.

(3) A küldöttség tagjait a képviselőcsoportok jelölik ki minden évben a Tanács álláspontjáról tartott parlamenti szavazás előtt, lehetőleg a költségvetési ügyekért felelős bizottság és a többi érintett bizottság tagjai közül. A küldöttséget a Parlament elnöke vezeti. Az elnök ezt a tisztséget átruházhatja egy költségvetési ügyekben tapasztalt alelnökre vagy a költségvetési ügyekért felelős bizottság elnökére.

(4) A 68. cikk (2), (4), (5), (7) és (8) bekezdése alkalmazandó.

(5) Ha az egyeztetőbizottság közös szövegtervezetben állapodik meg, az ügyet a Parlament e megállapodás időpontjától számított 14 napon belül tartandó egyik ülésének napirendjére kell tűzni. A közös szövegtervezetet minden képviselő rendelkezésére kell bocsátani. A 69. cikk (2) és (3) bekezdését kell alkalmazni.

(6) A közös szövegtervezet egésze egyetlen szavazás tárgya. A szavazás név szerint történik. A közös szövegtervezet jóváhagyottnak tekintendő, hacsak a Parlament képviselőinek többsége el nem utasítja azt.

(7) Ha a Parlament jóváhagyja a közös szövegtervezetet, a Tanács pedig elutasítja azt, az illetékes bizottság az Európai Unió működéséről szóló szerződés 314. cikke (7) bekezdésének d) pontja szerint megerősítés céljából előterjesztheti a Parlament által a Tanács álláspontjához fűzött módosítások egy részét vagy egészét.

A megerősítésről szóló szavazást a közös szövegtervezet Tanács általi elutasításáról szóló közlemény időpontjától számított 14 napon belül tartandó egyik parlamenti ülés napirendjére kell tűzni.

A módosítások megerősítettnek tekintendők, ha azokat a parlamenti képviselők többsége, valamint a leadott szavazatok háromötöde jóváhagyta.

75e. cikk

A költségvetés végleges elfogadása

Ha az elnök meggyőződött arról, hogy a költségvetést az Európai Unió működéséről szóló szerződés 314. cikkének rendelkezéseivel összhangban fogadták el, a Parlamentben bejelent, hogy a költségvetést véglegesen elfogadták. Intézkedik a határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetéséről.

75f. cikk

Az ideiglenes tizenkettedek rendszere

(1) Az ideiglenes tizenkettedet meghaladó kiadás engedélyezésére irányuló tanácsi határozatokat az illetékes bizottság elé kell utalni.

(2) Az illetékes bizottság határozattervezetet terjeszthet elő az (1) bekezdésben említett kiadás csökkentésére. A Parlament erről a Tanács határozatának elfogadását követő 30 napon belül határoz.

(3) A Parlament képviselői többségének szavazatával dönt.

76. cikk

A Bizottság mentesítése a költségvetés végrehajtása tekintetében

A Bizottság számára a költségvetés – az Európai Unió működéséről szóló szerződés pénzügyi rendelkezéseivel és a költségvetési rendelettel összhangban levő – végrehajtására vonatkozó mentesítés megadásáról hozott határozattal kapcsolatos eljárásról szóló rendelkezéseket e szabályzathoz ⁽⁹⁾ mellékletként csatolják. E mellékletet a 212. cikk (2) bekezdése alapján fogadják el.

8. FEJEZET

Belső költségvetési eljárások

79. cikk

A Parlament költségvetési javaslata

(1) Az Elnökség a főtitkár jelentése alapján előzetes költségvetési javaslattervezetet készít.

(2) Az elnök az előzetes költségvetési javaslattervezetet az illetékes bizottsághoz utalja, amely elkészíti a költségvetési javaslattervezetet, és jelentést tesz a Parlamentnek.

(3) Az elnök a költségvetési javaslattervezet módosítására irányuló javaslatok beterjesztésére határidőt tűz ki.

⁽⁹⁾ Lásd a VI. mellékletet.

77. cikk

Egyéb mentesítési eljárások

A Bizottság számára a költségvetés végrehajtására vonatkozó mentesítés megadásával kapcsolatos eljárást szabályozó rendelkezések megfelelően alkalmazandók a következőkre:

— az Európai Parlament elnökének az Európai Parlament költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésére irányuló eljárás,

— az Európai Unió egyéb intézményei és szervei – mint például a Tanács (végrehajtási tevékenységére vonatkozóan), az Európai Unió Bírósága, a Számvevőszék, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága – költségvetésének végrehajtásáért felelős személyek mentesítési eljárása,

— a Bizottságnak az Európai Fejlesztési Alap költségvetése végrehajtására vonatkozó mentesítésére irányuló eljárás,

— az uniós feladatokat ellátó, jogilag független jogalanyok költségvetési irányításáért felelős szervek mentesítési eljárása, amennyiben e személyek tevékenységeire az Európai Parlament általi mentesítést igénylő jogi rendelkezések vonatkoznak.

78. cikk

A költségvetés végrehajtásának parlamenti ellenőrzése

(1) A Parlament ellenőrzi a folyó évi költségvetés végrehajtását. E feladat végrehajtásával a költségvetésért és a költségvetési ellenőrzésért felelős bizottságokat, illetve a többi érintett bizottságot bízta meg.

(2) A Parlament minden évben, a következő pénzügyi évre vonatkozó költségvetési tervezet első olvasatát megelőzően, megvizsgálja a folyó költségvetés végrehajtásával kapcsolatos problémákat, adott esetben az illetékes parlamenti bizottság által előterjesztett állásfoglalási indítvány alapján.

Az illetékes bizottság e módosításokról véleményt nyilvánít.

(4) A Parlament elfogadja a költségvetési javaslatot.

(5) Az elnök a költségvetési javaslatot továbbítja a Bizottsághoz és a Tanácshoz.

(6) Az előbbi rendelkezések alkalmazandók a költségvetés-módosításra irányuló javaslatok esetében is.

79a. cikk

A Parlament költségvetési javaslatának elkészítésekor alkalmazandó eljárás

(1) A Parlament költségvetésének vonatkozásában az Elnökség és a költségvetésért felelős bizottság egymást követő szakaszokban hoz határozatot

- a) a létszámtervről;
- b) a költségvetési javaslatok előzetes tervezetéről és a költségvetési javaslatok tervezetéről.

(2) A létszámtervet érintő határozatokat a következő eljárás szerint hozzák meg:

- a) az Elnökség minden pénzügyi évre elkészíti a létszámtervet;
- b) adott esetben, amennyiben a költségvetésért felelős bizottság véleménye eltér az Elnökség által hozott első határozatoktól, az Elnökség és a költségvetésért felelős bizottság között egyeztetési eljárást kezdenek;
- c) az eljárás végén, az eljárási szabályzat 207. cikke (3) bekezdésének megfelelően, az Európai Unió működéséről szóló

szerződés 314. cikke alapján hozott határozatok sérelme nélkül az Elnökség meghozza a létszámtervet érintő becsléséről szóló végső határozatot.

(3) A költségvetési javaslatokat illetően a javaslatok elkészítésére irányuló eljárás akkor kezdődik, amikor az Elnökség végleges határozatot hozott a létszámtervről. Ezen eljárás szakaszai azonosak a 79. cikkben megállapított eljárás szakaszaival. Amennyiben a költségvetési ügyekért felelős bizottság és az Elnökség álláspontja egymástól jelentősen eltér, egyeztetési eljárást kezdenek.

80. cikk

Hatáskör fizetési kötelezettségvállalás engedélyezésére és a kifizetések elrendelésére

(1) Az Elnökség által a megfelelő bizottsággal történő konzultációt követően kibocsátott belső pénzügyi szabályzat hatálya alá tartozó kiadásokat az elnök engedélyezi és rendeli el kifizetésüket, vagy intézkedik engedélyezésükről és kifizetésükről.

(2) Az elnök az éves elszámolástervezetet az illetékes bizottsághoz utalja.

(3) Az illetékes bizottság jelentése alapján a Parlament jóváhagyja az elszámolást, és határoz a mentesítésről.

9. FEJEZET

Egyetértési eljárás

81. cikk

Az egyetértési eljárás

(1) Ha a javasolt jogszabályhoz a Parlament egyetértését kéri, a Parlament az illetékes bizottságnak a dokumentum jóváhagyására vagy elutasítására vonatkozó ajánlása alapján hoz határozatot.

A Parlament egyetlen szavazás keretében határoz az Európai Unióról szóló szerződés vagy az Európai Unió működéséről szóló szerződés alapján a jóváhagyását igénylő jogszabályról; módosítást nem lehet benyújtani. Az egyetértés elfogadásához szükséges többség az Európai Unióról szóló szerződés vagy az Európai Unió működéséről szóló szerződés azon cikkében megjelölt többség, amely a javasolt jogszabály jogalapját képezi.

(2) A csatlakozási szerződésekre, a nemzetközi megállapodásokra és a közös elvek egy tagállam által történő súlyos és tartós megsértésének megállapítására a 74c., 74e., illetve a 90. cikk alkalmazandó értelemszerűen. A rendes jogalkotási eljárás alá tartozó megerősített együttműködésre a 74g. cikk alkalmazandó.

(3) Ha a Parlament egyetértése szükséges egy jogalkotási aktusra irányuló javaslatához vagy tervezett nemzetközi megállapodáshoz, az illetékes bizottság az eljárás kedvező eredményének elősegítése érdekében határozhat úgy, hogy a javaslatról szóló időközi jelentést terjeszt a Parlament elé a javasolt aktus módosítására vagy végrehajtására vonatkozó ajánlásokat tartalmazó állásfoglalási indítvánnyal együtt.

10. FEJEZET

(törölve)

82. cikk

(törölve)

11. FEJEZET

Egyéb eljárások

83. cikk

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 140. cikke szerinti véleménynyilvánítási eljárás

(1) Ha az Európai Unió működéséről szóló szerződés 140. cikke (2) bekezdésének megfelelően a Tanács ajánlásairól a Parlamenttel konzultálnak, a Parlament tanácskozást tart az ajánlásokról a Tanács által a plenáris ülésen történő ismertetését követően, az illetékes bizottság szóban vagy írásban beterjesztett, az említett ajánlások elfogadására vagy elutasítására irányuló javaslata alapján.

(2) A Parlament egyetlen közös szavazással dönt valamennyi ajánlásról, amelyekhez nem lehet módosítást benyújtani.

84. cikk

A szociális partnerek közötti párbeszéddel kapcsolatos eljárások

(1) A Bizottság által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 154. cikke alapján elkészített dokumentumokat vagy a Szerződés 155. cikkének (1) bekezdése szerint a szociális partnerek között létrejött megállapodásokat, vagy a Bizottság által a Szerződés 155. cikkének (2) bekezdése alapján benyújtott javaslatokat az elnök az illetékes bizottsághoz utalja vizsgálatra.

(2) Ha a szociális partnerek tájékoztatják a Bizottságot az Európai Unió működéséről szóló szerződés 155. cikkében szabályozott eljárás kezdeményezésére irányuló szándékukról, az illetékes bizottság jelentést készíthet a szóban forgó ügy lényegéről.

(3) Ha a szociális partnerek között megállapodás jött létre, és közösen kérelmezik, hogy a megállapodást az Európai Unió működéséről szóló szerződés 155. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Tanácsnak a Bizottság javaslatára meghozott határozatával hajtsák végre, az illetékes bizottság a kérelem elfogadását vagy elutasítását ajánló állásfoglalási indítványt terjeszt elő.

85. cikk

Az önkéntes megállapodások vizsgálatára vonatkozó eljárások

(1) Ha a Bizottság az önkéntes megállapodások jogalkotási alternatívaként történő alkalmazásának szándékáról tájékoztatja a Parlamentet, az illetékes bizottság a 48. cikk értelmében jelentést készíthet a szóban forgó ügy lényegéről.

(2) Ha a Bizottság önkéntes megállapodás szándékát jelenti be, az illetékes bizottság állásfoglalási indítványt terjeszthet elő, melyben ajánlja a kérelem elfogadását vagy elutasítását, és megállapítja ezek feltételeit.

86. cikk

Kodifikáció

(1) Ha uniós jogszabályok kodifikációjára irányuló javaslatot nyújtanak be a Parlamentnek, a javaslatot a jogi ügyekben illetékes bizottsághoz utalják. E bizottság az intézményközi szinten elfogadott szabályok szerint ⁽¹⁰⁾ megvizsgálja a javaslatot annak ellenőrzése érdekében, hogy az valóban csupán kodifikációra irányul-e, és nem tartalmaz-e érdemi módosításokat.

(2) Az a bizottság, amely a kodifikáció tárgyát képező jogszabályok ügyében illetékes volt – saját vagy a jogi ügyekben illetékes bizottság kérésére – véleményt adhat a kodifikáció helyénvalóságáról.

(3) A javaslat szövegéhez nem lehet módosításokat beterjeszteni.

Az előadó kérésére azonban a jogi ügyekben illetékes bizottság elnöke jóváhagyásra benyújthat bizottságához technikai kiigazításokra vonatkozó módosításokat, azzal a feltétellel, hogy e kiigazítások szükségesek annak biztosításához, hogy a javaslat megfeleljen a kodifikáció szabályainak, és nem módosítják érdemben a javaslatot.

(4) Ha a jogi ügyekben illetékes bizottság úgy ítéli meg, hogy a javaslat nem módosítja érdemben az uniós jogszabályokat, a javaslatot továbbítja a Parlamentnek jóváhagyásra.

Ha a bizottság úgy ítéli meg, hogy a javaslat az uniós jog érdemi módosítását vonja maga után, a javaslat elutasítását indítványozza a Parlamentnek.

A Parlament mindkét esetben egyetlen szavazással, módosítások és vita nélkül határoz.

87. cikk

Átdolgozás

(1) Ha uniós jogszabályok átdolgozására irányuló javaslatot nyújtanak be a Parlamentnek, a javaslatot a jogi ügyekben illetékes bizottsághoz és az illetékes bizottsághoz utalják.

⁽¹⁰⁾ A jogszabálysövegek hivatalos egységes szerkezetbe foglalásának gyorsított munkamódszeréről szóló, 1994. december 20-i intézményközi megállapodás, 4. pont (HL C 102., 1996.4.4., 2. o.).

(2) A jogi ügyekben illetékes bizottság az intézményközi szinten elfogadott szabályok szerint⁽¹⁾ megvizsgálja, hogy a javaslat nem tartalmaz-e az akként megjelölteken kívüli, egyéb érdemi módosítást.

E vizsgálat keretében a javaslat szövegéhez nem lehet módosításokat beterjeszteni. Az átdolgozási javaslatban változatlanul maradt rendelkezésekre azonban alkalmazni kell a 86. cikk (3) bekezdésének második albekezdését.

(3) Ha a jogi ügyekben illetékes bizottság úgy ítéli meg, hogy a javaslat nem tartalmaz az akként megjelölteken kívüli, egyéb más érdemi módosítást, tájékoztatja arról az illetékes bizottságot.

Ebben az esetben a 156. és a 157. cikkben támasztott feltételeken túl az illetékes bizottság keretében csak azokat a módosításokat lehet elfogadni, amelyek a javaslat módosításokat tartalmazó részeire vonatkoznak.

Ha azonban az intézményközi megállapodás 8. pontjával összhangban az illetékes bizottság módosításokat kíván benyújtani a javaslat kodifikált részeihez is, e szándékáról haladéktalanul értesítenie kell a Tanácsot és a Bizottságot, és ez utóbbinak az 54. cikk szerinti szavazást megelőzően tájékoztatnia kell a bizottságot a módosításokkal kapcsolatos álláspontjáról és arról, hogy vissza szándékozik-e vonni az átdolgozásra irányuló javaslatot.

(4) Ha a jogi ügyekben illetékes bizottság úgy ítéli meg, hogy a javaslat az akként megjelölteken kívüli, egyéb érdemi módosításokat is tartalmaz, a javaslat elutasítását indítványozza a Parlamentnek, és tájékoztatja erről az illetékes bizottságot.

Ebben az esetben az elnök felkéri a Bizottságot javaslata visszavonására. Ha a Bizottság visszavonja javaslatát, az eljárást tárgyalannak nyilvánítja, és tájékoztatja erről a Tanácsot. Ha a Bizottság nem vonja vissza a javaslatát, a Parlament visszautalja az illetékes bizottsághoz, amely rendes eljárásban megvizsgálja.

87a. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

Amennyiben egy jogalkotási aktus felhatalmazza a Bizottságot, hogy kiegészítse vagy módosítsa valamely jogalkotási aktus egyes nem alapvető fontosságú elemeit, az illetékes bizottság

- megvizsgálja a felhatalmazáson alapuló jogi aktus tervezetét, amelyet ellenőrzés céljából továbbítanak a Parlamentnek,
- a jogalkotási aktus rendelkezéseinek megfelelően állásfoglalásra irányuló indítvány formájában megfelelő javaslatokat nyújthat be a Parlamentnek.

⁽¹⁾ A jogi aktusok strukturáltabb átdolgozási technikáiról szóló, 2001. november 28-i intézményközi megállapodás, 9. pont (HL C 77., 2002.3.28., 1. o.).

A 88. cikk (1), (2) és (3) bekezdésének rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell.

88. cikk

Végrehajtási intézkedések

(1) Ha a Bizottság végrehajtási intézkedések tervezetét továbbítja a Parlamentnek, az elnök az intézkedések tervezetét ahhoz a bizottsághoz utalja, amely a végrehajtási intézkedések alapját képező jogi aktussal kapcsolatban illetékes. Ha az alap jogi aktussal kapcsolatosan bizottságok közti megerősített együttműködésre került sor, az illetékes bizottság felkéri a másik bizottságot, hogy közölje álláspontját szóban vagy levélben.

(2) Az illetékes bizottság elnöke meghatározza a határidőt, amely a képviselők rendelkezésére áll az intézkedések tervezetének kifogásolására vonatkozó javaslatok beterjesztésére. Ha a bizottság helyesnek ítéli, határozhat úgy, hogy tagjai vagy állandó póttagjai közül előadót jelöl ki. Ha a bizottság kifogásolja az intézkedések tervezetét, az intézkedések tervezetét elutasító állásfoglalási indítványt terjeszt be, amelyben megjelölheti módosításait az intézkedések tervezetéhez.

Ha az intézkedések tervezetének kézhezvételétől számított határidőn belül a Parlament ilyen állásfoglalást fogad el, az elnök felkéri a Bizottságot, hogy vonja vissza vagy módosítsa az intézkedések tervezetét, vagy a megfelelő jogalkotási eljárás szerint nyújtson be javaslatot.

(3) Ha a határidő lejártá előtt nem tartanak plenáris ülést, a válaszadás joga az illetékes bizottságot illeti meg. Ez a válaszadás levél formájában történik, amelyet a bizottság elnöke a Bizottság illetékes tagjának megküld, és amelyre minden képviselő figyelmét felhívják.

(4) Ha a Bizottság által tervezett végrehajtási intézkedések az „ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás” körébe tartoznak, a (3) bekezdés nem alkalmazandó, az (1) és (2) bekezdés pedig a következőkkel egészül ki:

- a) az ellenőrzés ideje akkor kezdődik, amikor az intézkedések tervezetét az összes hivatalos nyelven megküldték a Parlamentnek. Rövidebb határidők esetén (a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló 1999/468/EK tanácsi határozat 5a. cikke (5) bekezdésének b) pontja) és sürgős esetekben (az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (6) bekezdése) az ellenőrzés határidejét a végrehajtási intézkedés végleges tervezetének az 1999/468/EK határozatnak megfelelően létrehozott bizottság tagjainak elküldött nyelvi változatokban az Európai Parlament általi kézhezvételétől kell számítani, kivéve, ha a parlamenti bizottság elnöke kifogást emel. A 146. cikk ebben az esetben nem alkalmazható;

b) a Parlament – képviselői többségének szavazatával – ellenezheti az intézkedések tervezetének elfogadását azzal az indokolással, hogy az intézkedések tervezete túllépi az alap jogi aktusban meghatározott végrehajtási hatásköröket, nem egyeztethető össze az alap jogi aktus céljával vagy tartalmával, vagy nem tartja tiszteletben a szubszidiaritás vagy az arányosság elvét;

c) ha az intézkedések tervezete az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (5) vagy (6) bekezdésén alapul, amelyek lerövidített határidőt tesznek lehetővé a Parlament általi ellenzésre, az illetékes bizottság elnöke állásfoglalási indítványt nyújthat be az intézkedések tervezetének elfogadása ellen, ha a bizottságnak nem volt lehetősége a rendelkezésre álló időben ülésezni.

Ila. CÍM

KÜLKAPCSOLATOK

12. FEJEZET

Nemzetközi megállapodások

89. cikk

(törölve)

90. cikk

Nemzetközi megállapodások

(1) Ha nemzetközi megállapodások megkötésére, megújítására vagy módosítására irányuló tárgyalásokat szándékoznak kezdeni, az illetékes bizottság úgy dönthet, hogy jelentést készít, vagy egyéb módon kíséri figyelemmel az eljárást, és erről a döntéséről tájékoztatja a Bizottsági Elnökök Értekezletét. Szükség esetén más bizottságok véleményét kérheti a 49. cikk (1) bekezdése értelmében. A 188. cikk (2) bekezdése, az 50. cikk és az 51. cikk megfelelően alkalmazandó.

Az illetékes bizottság, és adott esetben a társbizottság elnökei és előadói együttesen megfelelő intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy a Parlament azonnali, rendszeres és teljes körű tájékoztatást kapjon – adott esetben bizalmas formában –, a nemzetközi megállapodások tárgyalásának és megkötésének valamennyi szakaszában, beleértve a tárgyalási irányelv-tervezetéről és a véglegesen elfogadott tárgyalási irányelvekről, valamint a (3) bekezdésben említett információkról,

— a Bizottságtól az Európai Unió működéséről szóló szerződés szerinti kötelezettségeinek és az Európai Parlament és a Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás szerinti kötelezettségvállalásainak megfelelően, valamint

— a Tanácstól az Európai Unió működéséről szóló szerződés szerinti kötelezettségeinek megfelelően.

(2) A Parlament az illetékes bizottság, egy képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő javaslatára felkérheti a Tanácsot, hogy ne engedélyezze a tárgyalások megkezdését, amíg a Parlament – az illetékes bizottság jelentése alapján – nem ismerte a javasolt tárgyalási meghatalmazással kapcsolatos álláspontját.

(3) Az illetékes bizottság a tárgyalások megkezdésének tervezett időpontjában tájékoztodik a Bizottságnál az (1) bekezdésben

említett nemzetközi megállapodások megkötéséhez választott jogalapról. Az illetékes bizottság a jogalapot a 37. cikknek megfelelően megvizsgálja. Ha a Bizottság a jogalap kijelölését elmulasztja, vagy ha a jogalap megfelelőségére vonatkozóan kétség merül fel, a 37. cikk alkalmazandó.

(4) A Parlament az illetékes bizottság jelentése alapján és a 121. cikknek megfelelően előterjesztett, a tárgyhoz tartozó bármely indítvány megvizsgálását követően a tárgyalások bármely szakaszában ajánlásokat fogadhat el, és kérheti, hogy ezeket a tárgyalási szakaszban lévő nemzetközi megállapodás megkötése előtt figyelembe vegyék.

(5) A megállapodástervezetet a tárgyalások befejezését követően, de a megállapodás aláírását megelőzően be kell nyújtani a Parlamenthez véleménynyilvánítás vagy egyetértés céljából. Az egyetértési eljárásra a 81. cikket kell alkalmazni.

(6) Az egyetértésről szóló szavazás előtt az illetékes bizottság, valamelyik képviselőcsoport vagy a képviselők legalább egytizede javasolhatja, hogy a Parlament kérjen véleményt a Bíróságtól arról, hogy valamely nemzetközi megállapodás megfelel-e a Szerződéseknek. Ha a Parlament jóváhagyja a javaslatot, az egyetértésről szóló szavazást a Bíróság véleménynyilvánításáig elnapolják.

(7) A Parlament az Európai Unió által kötött nemzetközi megállapodás vagy pénzügyi jegyzőkönyv megkötéséről, megújításáról vagy módosításáról egyetlen szavazás során, a leadott szavazatok többsége alapján nyilvánít véleményt vagy adja egyetértését; a megállapodás vagy a jegyzőkönyv szövegéhez módosítás nem fogadható el.

(8) Ha a Parlament által elfogadott vélemény kedvezőtlen, az elnök felkéri a Tanácsot, hogy ne kösse meg a szóban forgó megállapodást.

(9) Ha a Parlament nem ért egyet egy nemzetközi megállapodással, az elnök értesíti a Tanácsot, hogy a szóban forgó megállapodás nem köthető meg.

91. cikk

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 218. cikkén alapuló eljárások nemzetközi megállapodások ideiglenes alkalmazására vagy felfüggesztésére, illetve nemzetközi megállapodással létrehozott szervben az Unió álláspontjának kialakítására

Ha a Bizottság az Európai Unió működéséről szóló szerződés és az Európai Parlament és a Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás szerinti kötelezettségei alapján nemzetközi megállapodás ideiglenes alkalmazására vagy felfüggeszté-

sére irányuló javaslattevési szándékáról tájékoztatja a Parlamentet és a Tanácsot, a Parlament előtt nyilatkozatot tesznek, amelyet vita követ. A Parlament a 90., illetve a 97. cikknek megfelelően ajánlásokat fogalmazhat meg.

Ugyanez az eljárás alkalmazandó abban az esetben, ha a Bizottság az Unió nevében valamely nemzetközi megállapodás által létrehozott testületben elfogadásra kerülő álláspontokkal kapcsolatos javaslatról tájékoztatja a Parlamentet.

13. FEJEZET

Az unió külső képviselete és a közös kül- és biztonságpolitika

92. cikk

(törölve)

93. cikk

Különleges képviselők

(1) Ha a Tanács az Európai Unióról szóló szerződés 33. cikke alapján különleges képviselőt szándékozik kinevezni, az elnök az illetékes bizottság kérelmére nyilatkozattételre és a különleges képviselő megbízatásával, céljaival, valamint szerepével és feladataival kapcsolatos egyéb kérdések megválaszolására hívja fel a Tanácsot.

(2) A különleges képviselő kinevezése után, de hivatalba lépése előtt a jelöltet az illetékes bizottságban nyilatkozattétel és kérdések megválaszolása céljából történő megjelenésre hívhatják fel.

(3) A meghallgatást követő három hónapon belül a bizottság a 121. cikk alapján közvetlenül a nyilatkozattal és az adott válaszokkal kapcsolatos ajánlást javasolhat.

(4) A különleges képviselőt fel kell hívni, hogy megbízatásának gyakorlati végrehajtásáról teljeskörűen és rendszeresen tájékoztassa a Parlamentet.

(5) A Tanács által bizonyos politikai kérdésekkel kapcsolatos megbízással kinevezett különleges képviselőt – saját vagy a Parlament kezdeményezésére – felhívhatják az illetékes bizottság előtt történő nyilatkozattételre.

94. cikk

(törölve)

95. cikk

Nemzetközi képviselet

(1) Az Unió külföldi küldöttsége vezetőjének kinevezése esetén a jelöltet felhívhatják, hogy jelenjen meg a Parlament megfelelő szerve előtt, hogy nyilatkozatot tegyen és kérdésekre válaszoljon.

(2) Az (1) bekezdésben említett meghallgatást követő három hónapon belül, az illetékes bizottság közvetlenül a nyilatkozattal és a válaszokkal kapcsolatos állásfoglalást fogadhat el, illetve ajánlást tehet.

96. cikk

Konzultáció a Parlamenttel, és a Parlament tájékoztatása a közös kül- és biztonságpolitika keretében

(1) Ha a Parlamenttel az Európai Unióról szóló szerződés 36. cikke alapján konzultálnak, az ügyet az illetékes bizottsághoz utalják, amely az eljárási szabályzat 97. cikke értelmében ajánlásokat tehet.

(2) Az érintett bizottságok törekednek arra, hogy a Bizottság alelnöke/az Unió közös kül- és biztonságpolitikai főképviseelője rendszeresen és időszerűen tájékoztassa őket az Unió közös kül- és biztonságpolitikájának alakulásáról és végrehajtásáról, minden alkalommal, amikor a közös kül- és biztonságpolitika keretében kiadásokkal járó határozatot fogadnak el, és a közös kül- és biztonságpolitikai intézkedések végrehajtásával kapcsolatos minden más pénzügyi megfontolásról. Kivételesen, az alelnök/főképviseelő kérésére, a bizottság az eljárás zárt ülésen történő lefolytatását rendelheti el.

(3) Az alelnök/főképviselő által készített, a közös kül- és biztonságpolitika fő szempontjairól és alapvető lehetőségeiről – beleértve a közös biztonság- és védelempolitikát, valamint az Unió költségvetését érintő pénzügyi vonatkozásokat – készült konzultációs dokumentumról évente kétszer vitát tartanak. A 110. cikkben meghatározott eljárások alkalmazandók.

(Lásd a 121. cikk értelmezését is.)

(4) Az alelnököt/főképviselőt a kül-, biztonság-, illetve védelmi politikát érintő valamennyi plenáris vitára meghívják.

97. cikk

Ajánlások a közös kül- és biztonságpolitika keretében

(1) A közös kül- és biztonságpolitika tekintetében illetékes bizottság a Tanácsnak ajánlásokat fogalmazhat meg a hatáskörébe tartozó ügyekben, az Elnökök Értekezlete engedélyének megszerzését követően, illetve a 121. cikk szerinti javaslat alapján.

(2) Sürgős esetekben az (1) bekezdésben említett engedélyt az elnök is megadhatja, és hasonlóképpen az elnök engedélyezheti az illetékes bizottság rendkívüli ülését is.

(3) Az ilyen, írott szöveg formájában szavazásra bocsátandó ajánlások elfogadásának eljárása során a 146. cikk nem alkalmazandó, és szóbeli módosítások elfogadhatók.

A 146. cikk alkalmazásának mellőzése csak a bizottságokban és csak sürgős esetben lehetséges. Sürgősnek nem nyilvánított bizottsági üléseken, illetve a plenáris ülésen nem lehet eltérni a 146. cikk rendelkezéseitől.

A szóbeli módosítások elfogadhatóságára vonatkozó rendelkezés azt jelenti, hogy a képviselők nem kifogásolhatják a szóbeli módosítások bizottságban történő szavazásra bocsátását.

(4) Az így megfogalmazott ajánlásokat a következő ülés napirendjére tűzik. Sürgős esetekben az elnök határozata alapján az ajánlásokat a folyó ülés napirendjére is tűzhetik. Az ajánlásokat elfogadottnak kell tekinteni, ha az ülés kezdetét megelőzően legalább negyven képviselő írásban kifogást nem nyújt be, amely esetben a bizottság ajánlásairól történő vitát és szavazást felveszik ugyanazon ülés napirendjére. Képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő terjeszthet elő módosítást.

98. cikk

Az emberi jogok megsértése

Az üléseken az illetékes bizottságok emberi jogok megsértésére vonatkozó esetekben külön engedély nélkül egy-egy állásfoglalási indítványt terjeszthetnek elő ugyanazon eljárás alapján, mint amelyet a 97. cikk (4) bekezdése megállapít.

14. FEJEZET

(törölve)

99. cikk

(törölve)

100. cikk

(törölve)

101. cikk

(törölve)

15. FEJEZET

(törölve)

102. cikk

(törölve)

III. CÍM

A MŰKÖDÉS ÁTLÁTHATÓSÁGA

103. cikk

A Parlament tevékenységének átláthatósága

(1) A Parlament az Európai Unióról szóló szerződés 1. cikke második bekezdésének, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 15. cikkének, és az Európai Unió alapjogi chartája

42. cikkének rendelkezéseivel összhangban biztosítja tevékenysége lehető legnagyobb fokú átláthatóságát.

(2) A Parlament vitái nyilvánosak.

(3) A bizottságok ülései általában nyilvánosak. Bármely bizottság azonban, legkésőbb a szóban forgó ülés napirendjének elfogadásakor, határozhat egy ülés napirendjének nyilvános és nem nyilvános napirendi pontokra történő felosztásáról. Ha zárt ülést tartanak, a bizottság az 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikke (1)–(4) bekezdésének rendelkezéseit is figyelembe véve az ülés egyes dokumentumait és jegyzőkönyvét a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teheti. A titoktartási szabályok megsértése esetén a 153. cikk alkalmazandó.

(4) Az illetékes bizottság a 7. cikk alapján a mentelmi jog felfüggesztésére irányuló kérelmet mindig zárt ülésen vizsgálja.

104. cikk

A nyilvánosság hozzáférése a dokumentumokhoz

(1) Az Európai Unió polgárának vagy a tagállamok területén lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező természetes, illetve jogi személynek hozzáférése joga van a Parlament dokumentumaival az Európai Unió működéséről szóló szerződés 15. cikkével összhangban, az 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben megállapított elvekre, feltételekre és korlátozásokra is figyelemmel, és az ezen eljárási szabályzatban lévő külön rendelkezéseknek megfelelően.

A Parlament dokumentumaihoz való hozzáférést lehetőség szerint más természetes, illetve jogi személyeknek ugyanilyen módon biztosítják.

Az 1049/2001/EK rendeletet tájékoztatás céljából az eljárási szabályzattal együtt teszik közzé.

(2) A dokumentumokhoz való hozzáférés tekintetében a „Parlament dokumentumai” kifejezés alatt értendő minden, az 1049/2001/EK rendelet 3. cikke a) pontjának megfelelő tartalom, amelyet az eljárási szabályzat I. címének 2. fejezete szerinti parlamenti tisztségviselő, parlamenti irányító szerv, bizottság vagy parlamentközi küldöttség, illetve a Parlament Főtitkársága dolgozott ki vagy kapott kézhez.

A képviselők által egyénileg vagy képviselőcsoportok által készített dokumentumok a dokumentumokhoz való hozzáférés tekintetében akkor a Parlament dokumentumai, ha azokat az eljárási szabályzat alapján terjesztették elő.

Az Elnökség szabályokat állapít meg azzal a céllal, hogy biztosítsa a Parlament valamennyi dokumentumának archiválását.

(3) A Parlament nyilvántartást készít dokumentumairól. Jogalkotási és bizonyos egyéb dokumentumtípusok az 1049/2001/EK rendelettel összhangban közvetlenül elérhetők a nyilvántartáson keresztül. A Parlament más dokumentumaira történő hivatkozásokat lehetőség szerint bevezetik a nyilvántartásba.

A közvetlenül elérhető dokumentumok kategóriáit az Elnökség által elfogadott jegyzékben sorolják fel, amelyet a Parlament internetes honlapján tesznek közzé. E jegyzék nem korlátozza a felsorolt kategóriák alá nem tartozó dokumentumokhoz való hozzáférés jogát; e dokumentumokat írásbeli kérelemre hozzáférhetővé teszik.

Az Elnökség az 1049/2001/EK rendelet szerint a hozzáférés feltételeit megállapító szabályokat fogadhat el, amelyeket az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* hirdetnek ki.

(4) Az Elnökség kijelöli az első kérelmekért felelős szervezet (1049/2001/EK rendelet 7. cikke), és határozatot fogad el a megerősítő kérelmekre (a rendelet 8. cikke), valamint a minősített dokumentumokat érintő kérelmekre (a rendelet 9. cikke).

(5) Az Elnökök Értekezlete az 1049/2001/EK rendelet 15. cikkének (2) bekezdése szerint létrehozott intézményközi bizottságba a Parlament képviselőit nevezi ki.

(6) A dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó kérelmekkel kapcsolatos eljárást az egyik alelnök felügyeli.

(7) A Parlament illetékes bizottsága az Elnökségtől és más forrásokból kapott tájékoztatás alapján elkészíti az 1049/2001/EK rendelet 17. cikkében említett éves jelentést, amelyet a plenáris ülésen nyújt be.

Az illetékes bizottság a más intézmények és ügynökségek által a rendelet 17. cikke értelmében elfogadott jelentéseket is megvizsgálja és értékeli.

IV. CÍM

KAPCSOLATOK MÁS INTÉZMÉNYEKSEL ÉS SZERVEKKEL

1. FEJEZET

Kinevezések

105. cikk

Az Európai Bizottság elnökének megválasztása

(1) Ha az Európai Tanács jelöltet javasol a Bizottság elnöki tisztségére, az elnök felkéri a jelöltet, hogy tegyen nyilatkozatot, és ismertesse politikai irányvonalaikat a Parlament előtt. A nyilatkozatot vita követi.

Az Európai Tanácsot meghívják, hogy vegyen részt a vitában.

(2) A Parlament összes képviselője többségével választja meg a Bizottság elnökét.

A szavazás titkos.

(3) Ha a jelöltet megválasztják, az elnök tájékoztatja erről a Tanácsot, és felkéri a Tanácsot, illetve a Bizottság megválasztott elnökét, hogy közös megegyezéssel tegyenek javaslatot az egyes biztosi tisztségekre vonatkozóan.

(4) Ha a jelölt nem kapja meg a szükséges többséget, a Parlament elnöke felkéri az Európai Tanácsot, hogy egy hónapon belül javasoljon új jelöltet, akit ugyanezen eljárás szerint választanak meg.

106. cikk

A Bizottság megválasztása

(1) Az elnök a Bizottság megválasztott elnökével folytatott konzultációt követően felkéri a Bizottság megválasztott elnöke és a Tanács által a különböző biztosi helyekre javasolt jelölteket, hogy a várható feladatkörük alapján illetékes bizottságok előtt jelenjenek meg. E meghallgatások nyilvánosak.

(2) A bizottság felkéri a biztosi jelöltet, hogy tegyen nyilatkozatot, és válaszoljon a kérdésekre. A meghallgatást úgy kell megszervezni, hogy a biztosi jelöltek minden releváns információt a Parlament elé tárhassanak. A meghallgatások megszervezésével kapcsolatos előírásokat az eljárási szabályzat mellékletében ⁽¹²⁾ kell megállapítani.

(3) A Bizottság megválasztott elnöke a biztosok testületét és programját a Parlament ülésén mutatja be, melyre a Tanács minden tagját meghívják. A nyilatkozatot vita követi.

(4) A vita lezárása érdekében bármely képviselőcsoport, vagy legalább negyven képviselő állásfoglalási indítványt terjeszthet be. A 110. cikk (3), (4) és (5) bekezdése alkalmazandó.

Az állásfoglalási indítványról történő szavazás után a Parlament a leadott szavazatok többségével megválasztja vagy elutasítja a Bizottságot.

A szavazás név szerint történik.

A Parlament a szavazást a következő ülésnapra halaszthatja.

(5) Az elnök tájékoztatja a Tanácsot a Bizottság megválasztásáról vagy elutasításáról.

(6) Ha a Bizottság hivatali ideje alatt a feladatkörökben jelentős változás történik, vagy üres tárca betöltésére, vagy új tagállam csatlakozását követően új biztosi kinevezésére kerül sor, az érintett biztosokat felhívják, hogy a (2) bekezdéssel összhangban jelenjenek meg a feladatkörök szerint illetékes bizottságok előtt.

107. cikk

Bizalmatlansági indítvány a Bizottsággal szemben

(1) A Parlament képviselőinek egytizede bizalmatlansági indítványt nyújthat be a Parlament elnökéhez a Bizottsággal szemben.

⁽¹²⁾ Lásd a XVII. mellékletet.

(2) Az indítványon fel kell tüntetni a „bizalmatlansági indítvány” megjelölést, és indokolással kell ellátni. Az indítványt továbbítják a Bizottságnak.

(3) Az elnök a kézhezvételt követően haladéktalanul bejelenti a képviselőknek a bizalmatlansági indítvány előterjesztését.

(4) A bizalmatlansági indítványról szóló vita legkorábban huszonnégy órával azt követően tartható meg, hogy a képviselőket az indítvány benyújtásáról tájékoztatták.

(5) Az indítványról a szavazás név szerint történik, és legkorábban a vita kezdetétől számított negyvennyolc óra elteltével tartható meg.

(6) A vitára és a szavazásra legkésőbb az indítvány benyújtását követő ülésen kerül sor.

(7) A bizalmatlansági indítvány elfogadásához a leadott szavazatok kétharmada és egyben az összes képviselő többségének szavazata szükséges. A szavazás eredményéről értesítik a Tanács elnökét és a Bizottság elnökét.

107a. cikk

Az Európai Unió Bírósága bíráinak és főtanácsnokainak jelölése

Illetékes bizottságának javaslatára a Parlament megválasztja jelöltjét abba a héttagú testületbe, amelynek feladata a Bíróság és a Törvényszék bíró- és főtanácsnokjelöltjei alkalmasságának vizsgálata.

108. cikk

A Számvevőszék tagjainak kinevezése

(1) A Számvevőszék tagságára jelölt személyeket felhívják, hogy tegyenek nyilatkozatot az illetékes bizottság előtt, és válaszoljanak a képviselők kérdéseire. A bizottság minden egyes jelölésről külön, titkos szavazással dönt.

(2) Az illetékes bizottság minden egyes jelölésről önálló határozati javaslatot tartalmazó jelentés formájában ajánlást tesz a Parlamentnek, hogy a jelölést jóváhagyja-e.

(3) A szavazást a plenáris ülésen a jelölés kézhezvételét követő két hónapon belül tartják meg, kivéve, ha a Parlament az illetékes bizottság, egy képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő kérelmére másként határoz. A Parlament minden egyes jelölésről titkosan szavaz, és határozatát a leadott szavazatok többségével hozza.

(4) Ha a Parlament által elfogadott vélemény elutasító egy jelölttel kapcsolatban, az elnök felkéri a Tanácsot, hogy a jelölést vonja vissza, és új jelölést nyújtson be a Parlamenthez.

109. cikk

A Európai Központi Bank igazgatósági tagjainak kinevezése

(1) Az Európai Központi Bank elnöki tisztségére jelölt személyt felhívják, hogy tegyen nyilatkozatot az illetékes bizottság előtt, és válaszoljon a tagok kérdéseire.

(2) Az illetékes bizottság javaslatot tesz a Parlamentnek, hogy a jelölést jóváhagyja-e.

(3) A szavazást a jelölés kézhezvételét követő két hónapon belül tartják meg, kivéve, ha a Parlament az illetékes bizottság,

egy képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő kérelmére másként nem határoz.

(4) Ha a Parlament által elfogadott vélemény elutasító, az elnök felkéri a Tanácsot, hogy a jelölést vonja vissza, és új jelölést nyújtson be a Parlamenthez.

(5) Ezen eljárás alkalmazandó az Európai Központi Bank alelnöki tisztségére, és az igazgatóság többi tagjára vonatkozó jelölés esetén is.

2. FEJEZET

Nyilatkozatok

110. cikk

A Bizottság, a Tanács és az Európai Tanács nyilatkozatai

(1) A Bizottság, a Tanács és az Európai Tanács tagjai bármikor engedélyt kérhetnek a Parlament elnökétől nyilatkozattételre. Az Európai Tanács elnöke a Tanács minden ülése után nyilatkozatot tesz. A nyilatkozat megtételének időpontját, illetve azt, hogy ezt követően teljes vitára vagy a képviselők által harminc percben feltett rövid és lényegre törő kérdésekre kerül-e sor, a Parlament elnöke határozza meg.

(2) Ha a Parlament a nyilatkozatot és az azt követő vitát napirendjére tűzi, meghatározza, hogy a vitát állásfoglalással zárja-e le. A Parlament nem készít állásfoglalást, ha azonos tárgyú jelentés szerepel ugyanennek vagy a következő ülésnek a napirendjén, kivéve, ha az elnök rendkívüli okok miatt más javaslatot tesz. Ha a Parlament úgy határoz, hogy a vitát állásfoglalással zárja le, bármely bizottság, képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő állásfoglalási indítványt terjeszthet be.

(3) Az állásfoglalási indítványokról ugyanazon a napon szavaznak. Bármely kivételről az elnök határoz. A szavazáshoz indokolás fűzhető.

(4) A közös állásfoglalási indítvány az aláírók által korábban benyújtott állásfoglalási indítványok helyébe lép, de ez nem vonatkozik a más bizottságok, képviselőcsoportok vagy képviselők által benyújtott állásfoglalási indítványokra.

(5) Állásfoglalás elfogadása után nem lehet új javaslatot szavazásra bocsátani, kivéve, ha az elnök kivételesen másképp határoz.

111. cikk

A Bizottság határozatainak indokolása

A Elnökök Értekezletével folytatott tanácskozást követően az elnök felhívhatja a Bizottság elnökét, az Európai Parlamenttel való kapcsolattartásért felelős biztost vagy megállapodás szerint egy másik biztost, hogy a Bizottság minden egyes ülését követően a Parlamentnek nyilatkozatot tegyen, amelyben a főbb

határozatokat megindokolja. A nyilatkozatot legalább harminc perces vita követi, amely során a képviselők rövid és lényegre törő kérdéseket tehetnek fel.

112. cikk

A Számvevőszék nyilatkozatai

(1) A mentesítési eljárás keretében, illetve a Parlament költségvetési ellenőrzési tevékenységével összefüggésben a Számvevőszék elnökét felhívhatják, hogy ismertesse a Számvevőszék éves jelentésében, különjelentéseiben vagy véleményeiben szereplő észrevételeket, illetve, hogy fűzzön magyarázatot a Számvevőszék munkaprogramjához.

(2) A Parlament határozhat úgy, hogy e nyilatkozatokban felmerülő bármely kérdéssel a Bizottság és a Tanács részvételével külön vitát folytat, különösen, ha a költségvetési gazdálkodásban szabálytalanságok merültek fel.

113. cikk

Az Európai Központi Bank nyilatkozatai

(1) Az Európai Központi Bank elnöke ismerteti a Parlamenttel a banknak a Központi Bankok Európai Rendszerének tevékenységéről, valamint az előző és a folyó év monetáris politikájáról szóló éves jelentését.

(2) Az ismertetést általános vita követi.

(3) Az Európai Központi Bank elnökét évente legalább négy alkalommal meghívják az illetékes bizottság üléseire, hogy nyilatkozatot tegyen, és kérdésekre válaszoljon.

(4) Saját kérelmükre, illetve ha a Parlament úgy kívánja, az Európai Központi Bank igazgatóságának elnökét, alelnökét és az igazgatóság többi tagját további üléseken való részvételre hívják meg.

(5) Az ülésekről a (3) és (4) bekezdés alapján szó szerinti jegyzőkönyv készül a hivatalos nyelveken.

114. cikk

Ajánlás a gazdaságpolitika átfogó iránymutatásaira

(1) A Bizottságnak a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikájának átfogó iránymutatásaira vonatkozó ajánlását ismertetik

az illetékes bizottsággal, amely jelentést nyújt be a Parlamenthez.

(2) A Tanácsot felhívják, hogy tájékoztassa a Parlamentet ajánlása tartalmáról és az Európai Tanács álláspontjáról.

3. FEJEZET

Parlamenti kérdések

115. cikk

Szóbeli választ igénylő kérdések vitával

(1) Bármely bizottság, képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő kérdéseket intézhet a Tanácshoz vagy a Bizottsághoz, és kérheti, hogy azokat tűzzék a Parlament napirendjére.

Az ilyen kérdéseket írásban nyújtják be az elnökhöz, aki a kérdéseket haladéktalanul az Elnökök Értekezletéhez utalja.

Az Elnökök Értekezlete dönt arról, hogy a kérdéseket napirendre tűzzék-e, és ha igen, milyen sorrendben. Hatályukat veszti azok a kérdések, amelyeket nem tűznek a Parlament napirendjére a benyújtástól számított három hónapon belül.

(2) A Bizottsághoz intézett kérdéseket legalább egy héttel, a Tanácshoz intézett kérdéseket pedig legalább három héttel azon ülés előtt kell az érintett intézményhez eljuttatni, amelynek napirendjére kívánják tűzni.

(3) Ha a kérdés az Európai Unióról szóló szerződés 42. cikkében említett területekre vonatkozik, az e cikk (2) bekezdése szerinti határidő nem alkalmazandó. A Tanácsnak ésszerű időn belül választ kell adnia a Parlament megfelelő tájékoztatása céljából.

(4) A kérdés előterjesztésére a kérdésfeltevők egyikének öt perc áll a rendelkezésére. Az érintett intézmény egy tagja válaszol.

A kérdés megfogalmazójának jogában áll, hogy a felszólalásra megadott idő egészét felhasználja.

(5) A 110. cikk (2)–(5) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó.

116. cikk

A kérdések órája

(1) Minden ülésen a Parlament által – az Elnökök Értekezletének javaslata alapján – meghatározott időpontban lehetőséget biztosítanak a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett kérdések feltevésére.

(2) Egy adott ülés során egy képviselő legfeljebb egy kérdést intézhet a Tanácshoz és egy kérdést a Bizottsághoz.

(3) A kérdéseket az elnöknél kell írásban benyújtani, aki dönt az elfogadhatóságról és a sorrendről. A kérdezőt haladéktalanul értesítik a döntésről.

(4) A részletes eljárást az eljárási szabályzat mellékletében megállapított iránymutatások⁽¹³⁾ szabályozzák.

(5) Az Elnökök Értekezlete által megállapított iránymutatásoknak megfelelően külön időkeretet lehet biztosítani a Bizottság elnökéhez, a Bizottság alelnökéhez/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjéhez és az eurócsoport elnökéhez intézett kérdésekre.

117. cikk

Írásbeli választ igénylő kérdések

(1) Az Európai Tanács elnökének, a Tanácsnak, a Bizottságnak vagy a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének bármely képviselő tehet fel írásbeli választ igénylő kérdéseket a mellékletben található iránymutatásoknak megfelelően.⁽¹⁴⁾ A kérdések tartalmaért teljes mértékben a kérdés megfogalmazója felelős.

(2) A kérdéseket írásban kell benyújtani az Elnöknél, aki a kérdéseket a címzettekhez továbbítja. Ha a kérdés elfogadhatósága kétséges, az elnök dönt róla. Döntéséről értesíteni kell a kérdést benyújtó képviselőt.

(3) Ha egy kérdést a megállapított határidőn belül nem lehet megválaszolni, a kérdést a megfogalmazó kérésére, az illetékes bizottság következő ülésének napirendjére tűzik. A 116. cikket kell értelemszerűen alkalmazni.

(4) Az azonnali választ igénylő kérdéseket, amelyekhez alapos kutatás nem szükséges (elsőbbséget élvező kérdések), a címzettekhez való továbbítást követő három héten belül kell megválaszolni. Egy képviselő havonta egy elsőbbséget élvező kérdést terjeszthet elő.

Egyéb (elsőbbséget nem élvező) kérdéseket a címzettekhez való továbbítást követő hat héten belül kell megválaszolni.

⁽¹³⁾ Lásd a II. mellékletet.

⁽¹⁴⁾ Lásd a III. mellékletet.

A képviselőnek jeleznie kell, milyen típusú kérdést nyújt be. A végső döntést az elnök hozza meg.

(5) A kérdéseket és a válaszokat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszik.

118. cikk

Írásbeli választ igénylő kérdések az Európai Központi Bankhoz

(1) A képviselők a mellékletben található iránymutatásoknak megfelelően ⁽¹⁵⁾ írásbeli választ igénylő kérdéseket tehetnek fel az Európai Központi Banknak.

(2) Az ilyen kérdéseket írásban nyújtják be az illetékes bizottság elnökéhez, aki továbbítja azokat az Európai Központi Bankhoz.

(3) A kérdéseket a válaszokkal együtt az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* teszik közzé.

(4) Ha egy kérdésre a megadott határidőn belül nem érkezik válasz, a kérdést a megfogalmazó kérésére felveszik az illetékes bizottságnak az Európai Központi Bank elnökével tartandó következő ülése napirendjére.

4. FEJEZET

Más intézmények jelentései

119. cikk

Más intézmények éves és egyéb jelentései

(1) Az éves jelentésekkel és más intézmények egyéb jelentéseivel – amelyek tekintetében a Szerződések az Európai Parlamenttel folytatandó konzultációt írnak elő, illetve ahol egyéb jogi rendelkezések szerint az Európai Parlament véle-

ménye szükséges – a plenáris üléshez benyújtott jelentés formájában foglalkoznak.

(2) Az éves jelentéseket és más intézmények egyéb jelentéseit, amelyek nem tartoznak az (1) bekezdés hatálya alá, az illetékes bizottsághoz utalják, amely a 48. cikk értelmében jelentés készítését javasolhatja.

5. FEJEZET

Állásfoglalások és ajánlások

120. cikk

Állásfoglalási indítványok

(1) A képviselők az Európai Unió tevékenységi körébe tartozó ügyekben állásfoglalási indítványt terjeszthetnek elő.

Az indítvány legfeljebb 200 szóból állhat.

(2) Az alkalmazandó eljárásról az illetékes bizottság határoz.

A bizottság összekapcsolhatja az állásfoglalási indítványt más állásfoglalási indítványokkal vagy jelentésekkel.

A bizottság véleményt fogadhat el, amely levél formájában is megfogalmazható.

A bizottság határozhat úgy, hogy a 48. cikk értelmében jelentést készít.

(3) Az állásfoglalási indítvány megfogalmazóit tájékoztatják a bizottság és az Elnökök Értekezlete határozatairól.

(4) A jelentés tartalmazza az állásfoglalási indítvány szövegét.

(5) Az Európai Unió más intézményeinek címzett levél formájában megfogalmazott véleményt a Parlament elnöke továbbítja.

(6) A 110. cikk (2) bekezdése, 115. cikk (5) bekezdése, illetve a 122. cikk (2) bekezdése szerint előterjesztett állásfoglalási indítványt megfogalmazói a zárószavazás előtt visszavonhatják.

(7) Az (1) bekezdés szerint előterjesztett állásfoglalási indítványt megfogalmazója, megfogalmazói vagy első aláírója visszavonhatja azt megelőzően, hogy az illetékes bizottság a (2) bekezdés szerint jelentés készítéséről határoz.

Ha az indítványt a bizottság átvette, kizárólag a bizottság jogosult – a zárószavazás megkezdéséig – az indítvány visszavonására.

(8) A visszavont állásfoglalási indítványt képviselőcsoport, bizottság vagy a beterjesztésre jogosultak számával azonos számú képviselő átveheti, és azonnal újra előterjesztheti.

A bizottságok kötelesek biztosítani, hogy az e cikk alapján előterjesztett, a megállapított feltételeknek megfelelő állásfoglalási indítványokat nyomon követik, és ezekre az indítványok alapján készült iratokban megfelelően hivatkoznak.

⁽¹⁵⁾ Lásd a III. mellékletet.

121. cikk

Ajánlások a Tanácsnak

(1) Egy képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő a Tanácsnak címzett ajánlási javaslatot nyújthat be az Európai Unióról szóló szerződés V. címének hatálya alá tartozó ügyekben, illetve ha a 90., illetve 91. cikk hatálya alá tartozó nemzetközi megállapodásról a Parlamenttel nem konzultáltak.

(2) Az ilyen javaslatokat az illetékes bizottsághoz utalják megfontolásra.

Adott esetben a bizottság az ügyet az e szabályzatban megállapított eljárásoknak megfelelően a Parlament elé utalja.

(3) Ha az illetékes bizottság jelentést készít, abban a Tanácsnak szóló ajánlási javaslatot nyújt be a Parlamenthez rövid indokolással és adott esetben a tanácskozásban részt vett bizottságok véleményével együtt.

E bekezdés alkalmazásához az Elnökök Értekezletének előzetes engedélye nem szükséges.

(4) A 97. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

122. cikk

Viták az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértését érintő ügyekről

(1) Egy bizottság, parlamentközi küldöttség, képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő írásban vita tartását kérheti az elnöktől az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság (137. cikk (3) bekezdése) megsértését érintő sürgős esetben.

(2) Az Elnökök Értekezlete az (1) bekezdésben említett kérelmek alapján és a IV. melléklet rendelkezéseinek megfelelően elkészíti az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértéséről szóló következő vita végleges napirendtervezetét a felveendő témák listáját. A napirenden az alfejezetekkel együtt legfeljebb három téma szerepelhet.

A 140. cikk rendelkezéseivel összhangban a Parlament eltekinthet egy tervezett téma megvitatásától, és helyette felvethet a napirenden nem szereplő témát. A kiválasztott témákban az állásfoglalási indítványokat a napirend elfogadásának napja estéjéig terjesztik be. Az ilyen állásfoglalási indítványok előterjesztésének pontos határidejét az elnök szabja meg.

(3) A viták ülésenként legfeljebb 60 perces időkeretén belül a képviselőcsoportok és a független képviselők számára rendelkezésre álló teljes felszólalási időt a 149. cikk (4) és (5) bekezdéseiben megállapított eljárás szerint osztják fel.

Az állásfoglalási indítványok előterjesztéséhez és a róluk történő szavazáshoz szükséges időt és, adott esetben, a Bizottság és a Tanács rendelkezésére álló idő figyelembevételénél után fennmaradó időt felosztják a képviselőcsoportok és a független képviselők között.

(4) A vitát közvetlenül szavazás követi. A 170. cikk nem alkalmazható.

Az e cikk értelmében tartott szavazást az elnök és az Elnökök Értekezlete hatáskörén belül együttesen is meg lehet szervezni.

(5) Ha ugyanazon témában kettő vagy annál több állásfoglalási indítványt terjesztenek elő, a 110. cikk (4) bekezdésében megállapított eljárást kell alkalmazni.

(6) Az elnök és a képviselőcsoportok vezetői határozhatnak egy állásfoglalási indítvány vita nélküli szavazásra bocsátásáról. Ilyen határozathoz valamennyi képviselőcsoport vezetőjének egyhangú hozzájárulása szükséges.

A 174., 175. és 177. cikk rendelkezései nem alkalmazhatók az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértéséről szóló vita napirendjén szereplő állásfoglalási indítványok esetén.

Az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértéséről szóló vitához állásfoglalási indítványt kizárólag a témák listájának elfogadását követően lehet előterjeszteni. Azok az állásfoglalási indítványok, amelyekkel a vitára kijelölt időtartam alatt nem foglalkoztak, tárgytalanná válnak. Ugyanez vonatkozik az olyan állásfoglalási indítványokra is, amelyekről a 155. cikk (3) bekezdésének megfelelően benyújtott kérelmet követően megállapítható, hogy a határozatképesség nem áll fenn. A képviselőknek mindazonáltal jogukban áll újra előterjeszteni az ilyen indítványokat a 120. cikknek megfelelően bizottsági vizsgálatra, illetve a következő ülésnek az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértéséről szóló vitájára.

Az ülés napirendjén már szereplő témát nem lehet felvenni az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértéséről szóló vita napirendjére.

A szabályzat nem tartalmaz olyan rendelkezéseket, amelyek lehetővé teszik a (2) bekezdés második albekezdésének megfelelően előterjesztett állásfoglalási indítvány és az azonos témájú bizottsági jelentés együttes megvitatását.

* * *

Ha a 155. cikk (3) bekezdésének értelmében a határozatképesség megállapítására kérelmet nyújtanak be, ez a kérelem csak a szavazásra bocsátandó állásfoglalási indítvány tekintetében érvényes, az utána következők tekintetében azonban már nem.

123. cikk

Írásbeli nyilatkozatok

(1) Az Európai Unió hatáskörébe tartozó olyan témában, amely nem képezi folyamatban lévő jogalkotási eljárás tárgyát, legfeljebb öt képviselő, 200 szót meg nem haladó terjedelmű írásbeli nyilatkozatot nyújthat be. Erre az elnök eseti jelleggel ad engedélyt. Az írásbeli nyilatkozatokat a hivatalos nyelveken kinyomtatják és kiosztják. A nyilatkozatokat az aláírók nevével együtt nyilvántartásba veszik. A nyilvántartás nyilvános, és az ülések idején az ülésterem bejárata előtt, az ülések között pedig egy megfelelő, a Quaestorok Kollégiuma által meghatározott helyen rendelkezésre áll.

Az írásbeli nyilatkozatok tartalma nem lépheti át egy nyilatkozat kereteit, és különösen nem foglalhat magában határozatot olyan ügyekben, amelyeknek elfogadására konkrét eljárásokat és hatásköröket állapít meg az eljárási szabályzat.

(2) A nyilvántartásban szereplő nyilatkozatot bármely képviselő aláírhatja.

(3) Ha a nyilatkozatot a parlamenti képviselők többsége aláírja, az elnök erről tájékoztatja a Parlamentet, és az aláírók nevét a jegyzőkönyvben, a nyilatkozatot pedig elfogadott szöveg formájában közzéteszi.

(4) Az eljárás a nyilatkozatnak az aláírók nevével együtt az ülés végén a címzettek részére történő továbbításával zárul le.

(5) Az a több mint három hónapja nyilvántartásba vett írásbeli nyilatkozat, amelyet az összes parlamenti képviselő legalább fele nem írt alá, tárgyalanná válik.

124. cikk

Konzultáció az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal

(1) Ahol az Európai Unió működéséről szóló szerződés az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal való konzultációról

rendelkezik, az elnök kezdeményezi a konzultációs eljárást, és erről tájékoztatja a Parlamentet.

(2) Általános jellegű ügyekben vagy meghatározott kérdésekben a bizottságok kikérhetik az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét.

A bizottság megjelöli az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság számára a véleménynyilvánításra rendelkezésre álló határidőt.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal való konzultációra irányuló kérelmet a Parlament plénuma vita nélkül hagyja jóvá.

(3) Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét az illetékes bizottsághoz utalják.

125. cikk

Konzultáció a Régiók Bizottságával

(1) Ahol az Európai Unió működéséről szóló szerződés a Régiók Bizottságával való konzultációról rendelkezik, az elnök kezdeményezi a konzultációs eljárást, és erről tájékoztatja a Parlamentet.

(2) Általános jellegű ügyekben vagy meghatározott kérdésekben a bizottságok kikérhetik a Régiók Bizottsága véleményét.

A bizottság megjelöli a Régiók Bizottsága számára a véleménynyilvánításra rendelkezésre álló határidőt.

A Régiók Bizottságával való konzultációra irányuló kérelmet a Parlament vita nélkül hagyja jóvá.

(3) A Régiók Bizottsága véleményét az illetékes bizottsághoz utalják.

126. cikk

Európai ügynökségek megkeresése

(1) Azon esetekben, amikor a Parlamentnek jogában áll valamely európai ügynökség felé megkereséssel élni, bármely képviselő jogosult a Parlament elnökéhez ilyen írásbeli kérelmet benyújtani. A megkeresés tárgyának az adott ügynökség illetékességi körébe kell tartoznia, illetve a kérdés természetét és a kapcsolódó uniós érdeket megvilágító háttér-információkat kell tartalmaznia.

(2) Az illetékes bizottsággal történő konzultációt követően az elnök a megkeresést továbbítja az ügynökséghez, vagy egyéb megfelelő intézkedést tesz. A kérelmet benyújtó képviselőt erről haladéktalanul tájékoztatják. Valamennyi, az elnök által valamely ügynökséghez továbbított megkeresés tartalmazza a válaszadásra meghatározott határidőt.

(3) Ha az ügynökség úgy ítéli meg, hogy az e formában történő megkeresésre nem áll módjában választ adni, vagy a megkeresés módosítását kéri, erről haladéktalanul tájékoztatja az elnököt, aki – az illetékes bizottsággal történő konzultációt követően – megteszi a megfelelő intézkedéseket.

6. FEJEZET

Intézményközi megállapodások

127. cikk

Intézményközi megállapodások

(1) A Parlament megállapodásokat köthet más intézményekkel a Szerződések alkalmazásával összefüggésben, illetve az eljárások tökéletesítése vagy egyértelműbbé tétele céljából.

Az ilyen megállapodások együttes nyilatkozat, levélváltás, magatartási kódex vagy egyéb megfelelő okmány formáját ölthetik. A megállapodást az elnök írja alá az alkotmányos ügyekben illetékes bizottság vizsgálatát és a Parlament jóváhagyását követően.

A megállapodások mellékletként csatolhatók az eljárási szabályzathoz tájékoztatás céljából.

(2) Az ügyet a megállapodás aláírását megelőzően a 211. cikk (2)–(6) bekezdésének megfelelően az illetékes bizottsághoz utalják vizsgálatra, ha e megállapodások a fennálló eljárási jogok vagy kötelezettségek módosításával, illetve új eljárási jogok vagy kötelezettségek megállapításával járnak a képviselők és a Parlament szervei számára, vagy egyéb módon az eljárási szabályzat módosítását vagy értelmezését vonják maguk után.

7. FEJEZET

Az európai unió bírósága elé utalás

128. cikk

Az Európai Unió Bírósága előtti eljárások

(1) A Szerződésekben és az Európai Unió Bírósága alapokmányában az Unió intézményei, valamint természetes vagy jogi személyek részére keresetindításra megállapított határidőkhöz belül a Parlament megvizsgálja az uniós jogszabályokat és a végrehajtási intézkedéseket, hogy megbizonyosodjék arról: teljes mértékben tiszteletben tartották-e a Szerződéseket, különös tekintettel a Parlament jogait érintő részekre.

(2) Ha az uniós jog megsértésére vonatkozó gyanú merül fel, az illetékes bizottság – adott esetben szóban – a Parlamentnek jelentést tesz.

(3) Az elnök az illetékes bizottság ajánlására a Parlament részéről keresetet nyújt be.

A következő ülés kezdetén a kereset fenntartására irányuló határozatot terjeszthet a plenáris ülés elé. Ha a plenáris ülés a leadott szavazatok többségével a kereset ellen dönt, az elnök visszavonja a keresetet.

Ha az elnök az illetékes bizottság ajánlása ellenére nyújt be keresetet, a következő ülés kezdetén a plenáris ülés elé terjeszti a kereset fenntartására vonatkozó határozatot.

(4) Az elnök az illetékes bizottsággal folytatott tanácskozást követően észrevételeket terjeszt elő vagy fellép bármely bíróság előtt a Parlament nevében.

Ha az elnök el kíván térni az illetékes bizottság ajánlásától, erről tájékoztatja a bizottságot, és az ügyet – indoklás kíséretében – az Elnökök Értekezlete elé utalja.

Ha az Elnökök Értekezlete úgy véli, hogy a Parlament kivételesen ne terjesszen elő észrevételeket vagy ne lépjen fel az Európai Unió Bírósága előtt olyan ügyben, amely a Parlament által elfogadott aktus érvényességét érinti, az ügyet késedelem nélkül a plenáris ülés elé kell terjeszteni.

Sürgős esetekben az elnök óvintézkedést tehet az érintett bíróság által megállapított határidők betartásának érdekében. Ilyen esetekben az e bekezdésben foglalt eljárást a lehető leghamarabb végre kell hajtani.

Az eljárási szabályzatban foglaltak nem akadályozzák az illetékes bizottságot abban, hogy sürgős esetekben a megfelelő eljárásról határozzon ajánlása időben történő továbbítása érdekében.

Az eljárási szabályzat 90. cikkének (6) bekezdése külön eljárást állapít meg arra az esetre, ha a Parlament úgy határoz, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 218. cikkének (11) bekezdése alapján azon jogát gyakorolja, hogy a Bíróság véleményét kérje valamely nemzetközi megállapodás Szerződésekkel való összeegyeztethetőségéről. E rendelkezés „lex specialis”-nak minősül, amely elsőbbséget élvez a 128. cikkben meghatározott általános szabállyal szemben.

Amikor a Parlament az Európai Unió Bíróságával szembeni jogait gyakorolja, és az adott jogi aktusra nem vonatkozik a 128. cikk, az e cikkben előírt eljárás analógia révén alkalmazandó.

129. cikk

(törölve)

V. CÍM

KAPCSOLAT A NEMZETI PARLAMENTEKSEL

130. cikk

Információcsere, kapcsolattartás és kölcsönös könnyítések

(1) A Parlament rendszeresen tájékoztatja tevékenységéről a tagállamok nemzeti parlamentjeit.

(2) A nemzeti parlamenteknek az Európai Unióban betöltött szerepéről szóló jegyzőkönyv 9. cikkének megfelelően az Unión belüli hatékony és rendszeres parlamentközi együttműködés megszervezése és előmozdítása az Elnökök Értekezlete által adott megbízás alapján, a Bizottsági Elnökök Értekezletével folytatott konzultációt követően kerül megtárgyalásra.

A Parlament a 127. cikkben meghatározott eljárással összhangban hagyja jóvá az ilyen ügyekre vonatkozó megállapodásokat.

(3) Egy bizottság bizottsági szinten folytathat közvetlen párbeszédet a nemzeti parlamentekkel az e célra elkülönített költségvetési előirányzatok határain belül. Ez magában foglalhatja a jogalkotást megelőző és a jogalkotást követő együttműködés megfelelő formáit.

(4) Bármely, uniós szintű jogalkotási eljárást érintő dokumentumot, amelyet egy nemzeti parlament hivatalosan továbbít az Európai Parlament részére, a dokumentum tárgyában illetékes bizottságnak kell továbbítani.

(5) Az Elnökök Értekezlete megbízhatja az elnököt, hogy tárgyalásokat folytasson a tagállamok nemzeti parlamentjeivel kölcsönösségi alapon, és hogy bármely más intézkedést java-

soljon a nemzeti parlamentekkel való kapcsolattartás megkönnyítése érdekében.

131. cikk

Európai ügyekkel foglalkozó bizottságok konferenciája (COSAC)

(1) A Parlament COSAC-ba delegált küldöttségének tagjait az elnök javaslatára az Elnökök Értekezlete nevezi ki, amely a küldöttségnek megbízást is adhat. A küldöttséget az Európai Parlament nemzeti parlamentekkel való kapcsolattartásért felelős alelnökeinek egyike és az intézményi kérdésekben illetékes bizottság elnöke vezeti.

(2) A küldöttség többi tagját a COSAC ülésén megvitatandó témák szerint választják, akik lehetőség szerint az e témákért felelős bizottságok képviselői. A küldöttség minden ülés után jelentést nyújt be.

(3) A Parlamenten belüli politikai erőviszonyokat megfelelően figyelembe kell venni.

132. cikk

A parlamentek konferenciái

Az Elnökök Értekezlete jelöli a Parlament küldöttségének tagjait bármely konferenciára vagy más hasonló szervbe, amelynek parlamenti képviselők a tagjai, és bízta meg a küldöttséget bármely vonatkozó európai parlamenti állásfoglalással összefüggő feladattal. A küldöttség elnököt és szükség szerint egy vagy több alelnököt választ.

VI. CÍM

ÜLÉSEK

1. FEJEZET

A parlament ülésszakai

133. cikk

Parlamenti ciklus, ülésszakok, ülések, ülésnapok

(1) A parlamenti ciklus a képviselők 1976. szeptember 20-i okmány szerint megállapított megbízatásával esik egybe.

(2) Az ülésszak az okmány és a Szerződések által előírt éves időszak.

(3) Az ülés a Parlament főszabályként havonta összehívott, ülésnapokra osztott gyűlése.

A Parlament egyazon napon tartott plenáris ülései egy ülésnapnak tekintendők.

134. cikk

A Parlament összehívása

(1) A Parlament minden év márciusának második keddjén külön összehívás nélkül összeül, és maga határozza meg az ülésszak megszakításainak időtartamát.

(2) A Parlament ezenkívül az 1976. szeptember 20-i okmány 10. cikkének (1) bekezdésében említett időtartam elteltétől számított egy hónapos időszak lejártát követő első kedden külön összehívás nélkül összeül.

(3) Az Elnökök Értekezlete az (1) bekezdésnek megfelelően meghatározott megszakítások időtartamát indokolással ellátott döntéssel, legalább két héttel a Parlament által az ülésszak folytatására korábban kitűzött időpont előtt megváltoztathatja; a folytatás időpontja azonban két hétnél hosszabb időre nem halasztható.

(4) Az elnök kivételesen, az Elnökök Értekezletével történő konzultációt követően, a képviselők többségének kérelmére, illetve a Bizottság vagy a Tanács kérelmére is összehívja a Parlamentet.

Az elnök ezenkívül, kivételesen, az Elnökök Értekezletének hozzájárulásával sürgős esetekben összehívhatja a Parlamentet.

135. cikk

Az ülések helye

(1) A Parlament üléseit és bizottsági üléseit a Szerződések rendelkezéseinek megfelelően tartja.

További, Brüsszelben tartandó ülésekre vonatkozó javaslatokhoz és bármely módosításukhoz csak a leadott szavazatok többsége szükséges.

(2) Bármely bizottság kérheti, hogy egy vagy több ülést más helyen tartsanak. Az indokolással ellátott kérelmet az elnökhöz kell benyújtani, aki azt az Elnökség elé terjeszti. Sürgős esetben az elnök maga is határozhat. Ha a kérelmet az Elnökség vagy az elnök elutasítja, az elutasítást indokolni kell.

136. cikk

A képviselők részvétele az üléseken

(1) A képviselők részére az ülésnapokon aláírás céljából jelenléti ívet tesznek ki.

(2) A jelenléti ív tanúsága szerint jelen levő képviselők nevét az ülésnapok jegyzőkönyveibe feljegyzik.

2. FEJEZET

A parlament ügyrendje

137. cikk

Napirendtervezet

(1) Az Elnökök Értekezlete a Bizottsági Elnökök Értekezletének ajánlásai alapján az ülések előtt a 35. cikkben említett, elfogadott Bizottsági munkaprogramot figyelembe véve elkészíti a napirendtervezetet.

A Bizottság és a Tanács az elnök meghívására jelen lehet az Elnökök Értekezlete napirendtervezetről folytatott tanácskozássain.

(2) A napirendtervezet feltüntetheti az egyes megtárgyalandó napirendi pontok szavazásra bocsátásának időpontját.

(3) A napirendtervezetből egy vagy két, együtt legfeljebb 60 perces időszak különíthető el a 122. cikk alapján az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértését érintő ügyekről tartandó vitára.

(4) A végleges napirendtervezetet legkésőbb három órával az ülés megkezdése előtt osztják ki a képviselőknek.

138. cikk

Módosítás és vita nélküli eljárás a plenáris ülésen

(1) Az olyan jogalkotási aktusra irányuló javaslatot (első olvasat) és nem jogalkotási állásfoglalási indítványt, amelyet a bizottságban a tagok kevesebb mint egytizedének ellenszavazatával fogadtak el, módosítás nélküli szavazásra tűzik a Parlament napirendtervezetére.

A napirendi pontról egyetlen szavazással döntenek, kivéve, ha a végleges napirendtervezet kidolgozását megelőzően a Parlament képviselőinek egytizedét kitevő képviselőcsoportok vagy képviselők írásban kérik, hogy a napirendi pontot módosításra nyissák meg; ebben az esetben az elnök a módosítások előterjesztésére határidőt állapít meg.

(2) Azon szavazásra bocsátandó napirendi pontok felett, amelyeket módosítás nélkül tűztek a végleges napirendtervezetre, vitát sem nyitnak, kivéve, ha a Parlament másként nem határoz az ülés kezdetén a napirend elfogadásakor az Elnökök Értekezlete javaslata, vagy egy képviselőcsoport vagy legalább nyolcvan képviselő kérésére.

(3) Az ülés végleges napirendtervezetének elkészítésekor az Elnökök Értekezlete javasolhatja, hogy további napirendi pontokat is módosítás vagy vita nélkül tárgyaljanak. A napirend elfogadásakor a Parlament ilyen javaslatot nem fogadhat el, ha valamely képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő legalább egy órával az ülés megkezdése előtt írásban kifogást emelt az ellen.

(4) Ha egy napirendi pontban vita nélkül járnak el, az előadó vagy az illetékes bizottság elnöke legfeljebb kétperces nyilatkozatot tehet közvetlenül a szavazás előtt.

139. cikk

Rövid ismertetés

A Parlament az előadó kérésére vagy az Elnökök Értekezlete javaslatára úgy is dönthet, hogy teljes vitát nem igénylő jelentést az előadó röviden ismertessen a plenáris ülésen. Ebben az esetben a Bizottság részére meg kell adni a lehetőséget a válaszadásra, amelyet legfeljebb tízperces vita követ, amelynek során az elnök legfeljebb egy percre szót adhat bármely felszólalásra jelentkező képviselőnek.

140. cikk

A napirend elfogadása és módosítása

(1) Az ülések megkezdésekor a Parlament határozatot hoz a végleges napirendtervezetről. A napirendtervezethez módosításokat csak bizottság, képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő javasolhat. Az ilyen javaslatot az elnöknek legalább egy órával az ülés megkezdése előtt kézhez kell kapnia. Az elnök szót adhat a javaslat előterjesztőjének, valamint egy támogató és egy ellenző felszólalónak, legfeljebb egy-egy perc terjedelemben.

(2) Az elfogadás után a napirend nem módosítható, kivéve a 142., 174–178. cikk vagy az elnök javaslata alapján.

Ha a napirendet módosító eljárási indítványt elutasítják, az ugyanazon az ülésen nem terjeszthető elő újból.

(3) Az ülés berekesztése előtt az elnök bejelenti a következő ülés napját, időpontját és napirendjét.

141. cikk

Rendkívüli vita

(1) Egy képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő kérheti rendkívüli vitának a Parlament napirendjére tűzését az Európai Unió politikájával kapcsolatos, nagy jelentőségű ügyben. Ülésenként főszabályként legfeljebb egy rendkívüli vitát tartanak.

(2) A kérelmet írásban kell benyújtani az elnöknek legalább 3 órával azon ülés megkezdése előtt, amelyre a rendkívüli vita megtartását indítványozták. A kérelemről a Parlament az ülés kezdetén, a napirend elfogadásakor szavaz.

(3) Az ülés napirendjének elfogadása után bekövetkező eseményekre válaszul az elnök, a képviselőcsoportok vezetőivel történő konzultációt követően, rendkívüli vitát indítványozhat. Az ilyen javaslatokról az ülés kezdetén vagy valamely, terv szerinti szavazások órájában szavaznak, és arról a képviselőket legalább egy órával korábban tájékoztatják.

(4) Az ilyen jellegű viták időpontját az elnök határozza meg. A viták teljes terjedelme nem haladhatja meg a 60 percet. A képviselőcsoportok és a független képviselők részére a felszólalási időt a 149. cikk (4) és (5) bekezdése alapján állapítják meg.

(5) A vita állásfoglalás elfogadása nélkül zárul.

142. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az elnök, bizottság, képviselőcsoport, legalább negyven képviselő, a Bizottság vagy a Tanács kérheti a Parlamenttől bármely olyan javaslatról tartandó vita sürgőssnek nyilvánítását, amelyről a 43. cikk (1) bekezdésének megfelelően a Parlamenttel konzultáltak. A kérelmet írásban és indokolással ellátva kell benyújtani.

(2) Az elnök a sürgősségi eljárásra irányuló kérelem kézbevételét haladéktalanul bejelenti a Parlamentnek. A kérelemről azon ülést követő ülés kezdetén szavaznak, amelyen a bejelentést megtették, feltéve, hogy a javaslatot, amelyhez a kérelem kapcsolódik, a hivatalos nyelveken már kiosztották. Ha több azonos tárgyú sürgősségi eljárásra irányuló kérelmet nyújtottak be, a sürgősségi eljárásra irányuló kérelem jóváhagyása vagy elutasítása valamennyi azonos tárgyú kérelemre vonatkozik.

(3) A szavazást megelőzően csak a kérelem előterjesztője, egy támogató és egy ellenző felszólaló, az illetékes bizottság elnöke és/vagy előadója szólalhat fel, egyenként legfeljebb háromperces terjedelemben.

(4) A sürgősségi eljárás keretében vizsgálandó napirendi pontok elsőbbséget élveznek a napirenden szereplő más napirendi pontokkal szemben. A vita és a szavazás időpontját az elnök határozza meg.

(5) Sürgősségi tárgyalás megtartható jelentés nélkül vagy kivételes esetben az illetékes bizottság szóbeli jelentése alapján.

143. cikk

Együttes vita

Bármikor határozhatnak hasonló vagy tartalmilag összefüggő napirendi pontok együttes vitájáról.

144. cikk

Határidők

A 122. és a 142. cikkben említett sürgős eseteket kivéve, vitára vagy szavazásra kizárólag olyan szöveg bocsátható, amelyet legalább huszonnégy órával korábban kiosztottak.

3. FEJEZET

Általános szabályok az ülések lefolytatására

145. cikk

Belépés az ülésterembe

(1) Az ülésterembe kizárólag a parlamenti képviselők, a Bizottság vagy a Tanács tagjai, a Parlament főtitkára, a személyzet azon tagjai, akiknek jelenléte feladataik ellátásához szükséges, valamint az Európai Unió szakértői és tisztviselői léphetnek be.

(2) A karzatra kizárólag az elnök vagy a Parlament főtitkára által kiállított belépőkártyával rendelkező személyek léphetnek be.

(3) A karzatra beengedett közönségnek helyet kell foglalnia, és csendben kell maradnia. Minden tetszést nyilvánító vagy helytelenítést kifejező személyt a teremőrök haladéktalanul kivetnek.

146. cikk

Nyelvek

(1) A Parlament összes dokumentumát a hivatalos nyelveken készítik el.

(2) Minden képviselőnek jogában áll a Parlamentben az általa választott hivatalos nyelven felszólalni. A hivatalos nyelvek egyikén tartott felszólalásokat a többi hivatalos nyelvre és az Elnökség által szükségesnek ítélt más nyelvekre szinkrontolmácsok fordítják.

(3) A bizottsági és küldöttségi ülések során a bizottság által használt és a bizottság vagy a küldöttség tagjai és póttagjai által kívánt hivatalos nyelvekről és ezen nyelvekre tolmácsolást biztosítanak.

(4) A munkavégzés szokásos helyén kívül tartott bizottsági és küldöttségi ülések során az ülésen való részvételüket megerősítő tagok nyelvére és nyelvéről tolmácsolást biztosítanak. E szabálytól kivételesen a bizottság vagy a küldöttség tagjainak megállapodása alapján el lehet térni. Egyet nem értés esetén az Elnökség dönt.

Ha a szavazás eredményének bejelentését követően a különböző nyelvű szövegváltozatok között ellentmondás mutatkozik, az elnök határoz arról, hogy a bejelentett eredmény a 171. cikk (5) bekezdése alapján érvényes-e. Ha az elnök az eredményt érvényesnek nyilvánítja, megha-

tározza azt is, hogy melyik nyelvi változat tekintendő elfogadottnak. Az eredeti változatot azonban nem lehet általánosságban hivatalos szövegnek tekinteni, mivel előállhat az a helyzet is, hogy valamennyi más változat eltér az eredeti szövegtől.

147. cikk

Átmeneti intézkedés

(1) A hetedik parlamenti ciklus⁽¹⁶⁾ végéig tartó átmeneti időszakban el lehet térni a 146. cikk rendelkezéseitől, ha és amennyiben valamely hivatalos nyelven a megfelelő intézkedések ellenére nem áll rendelkezésre elegendő létszámú tolmács és fordító.

(2) Az Elnökség a főtitkár javaslatára valamennyi érintett hivatalos nyelvre vonatkozóan megállapítja az (1) bekezdés feltételeinek fennállását, és a főtitkár előrelépésekről szóló jelentése alapján félévente felülvizsgálja a határozatát. Az Elnökség határozza meg a szükséges végrehajtási rendelkezéseket.

(3) A Tanács által a Szerződések alapján meghozott, a Tanács és az Európai Parlament által közösen elfogadott jogszabályok – a rendeletek kivételével – megszövegezéséről szóló, ideiglenes külön szabályok alkalmazandók.

(4) A Parlament, az Elnökség indokolással ellátott ajánlására, bármikor határozhat e cikk idő előtti hatályon kívül helyezéséről, vagy az (1) bekezdésben megjelölt határidőn belüli meghosszabbításáról.

148. cikk

Dokumentumok kiosztása

A Parlament vitáinak és határozatainak alapját képező dokumentumokat kinyomtatják és kiosztják a képviselőknek. E dokumentumok jegyzékét a parlamenti ülések jegyzőkönyveiben közzéteszik.

Az első bekezdés alkalmazásának sérelme nélkül a képviselők és a képviselőcsoportok közvetlenül hozzáférhetnek az Európai Parlament belső számítógépes rendszeréhez a nem bizalmas jellegű előkészítő dokumentumok (jelentéstervezetek, ajánlástervezetek, véleménytervezetek, munkaanyagok, bizottságban előterjesztett módosítások) megismerése céljából.

⁽¹⁶⁾ Kiterjesztette a Parlament 2009. március 11-i határozata.

149. cikk

Felszólalási idő felosztása és a felszólalók listája

(1) Az Elnökök Értekezlete a Parlamentnek javasolhatja az egyes viták lefolytatására a felszólalási idő felosztását. A Parlament e javaslatról vita nélkül határoz.

(2) A képviselő csak akkor szólalhat fel, ha az elnök megadja a szót. A képviselő a saját helyén szólal fel, és a felszólalást a levezető elnökhöz intézi. Ha a felszólaló eltér a tárgytól, az elnök rendreutasítja.

(3) Valamely adott vita első részéhez az elnök listát készíthet a felszólalókról, amely minden egyes hozzászólni kívánó képviselőcsoportból azok nagysága szerinti sorrendben egy vagy több felszólalót és egy független képviselőt tartalmaz.

(4) A felszólalási időt a vita e részében az alábbi feltételek szerint osztják fel:

- a) a felszólalási idő első részét a képviselőcsoportok között egyenlő arányban osztják fel;
- b) a következő részt a képviselőcsoportok között teljes taglétszámuk arányában osztják el;
- c) a független képviselők részére együttes felszólalási időt állapítanak meg, amely az a) és b) pontoknak megfelelően a képviselőcsoportok számára megállapított hányadon alapul.

(5) Ha a teljes felszólalási időt a különböző napirendi pontokra vonatkozóan együttesen osztják el, a képviselőcsoportok tájékoztatják az elnököt a részükre rendelkezésre álló idő egyes napirendi pontokra vonatkozó felosztásáról. Az elnök gondoskodik a felszólalási idő betartásáról.

(6) A vita fennmaradó részének idejét nem osztják fel előzetesen. Ehelyett az elnök közli a képviselőkkel, hogy általános szabályként legfeljebb egy percre kaphatnak szót. Az elnök – amennyire lehetséges – biztosítja, hogy az eltérő politikai nézetű és különböző tagállamokból származó felszólalók felváltva kapjanak szót.

(7) Az illetékes bizottság elnökének vagy előadójának és a képviselőcsoportoknak a csoport nevében szólni kívánó vezetőinek, illetve az őket helyettesítő felszólalóknak kérelemre elsőbbség adható.

(8) Az elnök megadhatja a szót azoknak a képviselőknek, akik egy másik képviselő felszólalása alatt kék kártya felemelésével jelzik azon szándékukat, hogy e képviselőnek fél percnél

nem hosszabb kérdést kívánnak feltenni, amennyiben a felszólaló ehhez hozzájárul, és az elnök úgy ítéli meg, hogy ez nem zavarja meg a vitát.

(9) A következőkről egy képviselő sem beszélhet egy percet meghaladóan: az ülések jegyzőkönyve, az eljárási indítványok, a végleges napirendtervezet vagy a napirendtervezet módosítása.

(10) Egyéb fegyelmezési jogkörének sérelme nélkül az elnök az ülések vitáiról készült szó szerinti jegyzőkönyvből töröltetheti azon képviselő felszólalását, akinek nem adta meg a szót, avagy, aki a felszólalásra engedélyezett idő lejártá után tovább beszél.

(11) A jelentésről szóló vitában a Bizottságot és a Tanácsot általában közvetlenül a jelentésnek az előadó általi előterjesztését követően kell meghallgatni. A Bizottság, a Tanács és az előadó újból szót kaphat, különösen a képviselők által tett nyilatkozatokra történő válaszadás céljából.

(12) Azok a képviselők, akik a vitában nem szólaltak fel, ülésenként legfeljebb egy alkalommal, legfeljebb 200 szó terjedelmű írásos nyilatkozatot nyújthatnak be, amelyet a vita szó szerinti jegyzőkönyvéhez mellékelnek.

(13) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 230. cikkének sérelme nélkül az elnök a Bizottsággal és a Tanáccsal és az Európai Tanács elnökével a felszólalási idő megfelelő felosztásáról való megegyezésre törekszik.

150. cikk

Egyperces felszólalások

Minden ülés első ülésnapján legfeljebb harmincperces időtartamban az elnök azon képviselőknek ad szót, akik a Parlament figyelmét valamely politikai jelentőségű ügyre szeretnék felhívni. Az egyes felszólalóknak legfeljebb egypercesnyi felszólalási idő jut. Az elnök ugyanezen ülés folyamán egy későbbi időpontban engedélyezhet újabb egyperces felszólalásokat.

151. cikk

Személyes nyilatkozatok

(1) Azt a képviselőt, aki kéri, hogy személyes nyilatkozatot tegyen, az éppen tárgyaló napirendi pont vitájának végén hallgatják meg, vagy amikor jóváhagyják annak az ülésnek a jegyzőkönyvét, amelyre a felszólalás engedélyezése iránti kérelem vonatkozik.

Az érintett képviselő az ügy érdemében nem beszélhet, észrevételeit a vita során személyére tett megjegyzések vagy neki tulajdonított vélemények visszautasítására, illetve saját észrevételeinek helyesbítésére kell korlátoznia.

(2) A Parlament eltérő határozatának hiányában a személyes nyilatkozat időtartama nem haladhatja meg a három percet.

4. FEJEZET

A magatartási szabályok megszegése esetén alkalmazandó intézkedések

152. cikk

Azonnali intézkedések

(1) Az elnök az ülés megfelelő menetét akadályozó vagy a 9. cikk vonatkozó rendelkezéseibe ütköző magatartást tanúsító képviselőt rendreutasítja.

(2) Ismételt rendzavarás esetén az elnök a képviselőt ismét rendreutasítja, és a rendreutasítás ténye bekerül az ülés jegyzőkönyvébe.

(3) További vagy folytatódó rendzavarás esetén az elnök megvonhatja a rendzavarótól a szót, és az ülés hátralévő részére az ülésteremből kizárhatja. Különösen súlyos rendbontás esetén az elnök második rendreutasítás nélkül is folyamodhat ez utóbbi intézkedéshez. Ezen fegyelmi intézkedés végrehajtásáról a teremőrök, és szükség esetén a Parlament biztonsági szolgálata segítségével a főtitkár haladéktalanul gondoskodik.

(4) Ha a rendzavarás a parlamenti viták folytatását veszélyezteti, az elnök a rend helyreállítása érdekében egy meghatározott időre félbeszakítja vagy felfüggeszti az ülést. Ha az elnök nem talál meghallgatásra, elhagyhatja az elnöki széket; az ülés ezzel félbeszakad. Az ülést az elnök hívja össze újra.

(5) Az (1)–(4) bekezdésben foglalt hatáskörök értelemszerűen megilletik a parlamenti szervek, bizottságok és küldöttségek ülésein elnöki tisztséget betöltő személyt, az eljárási szabályzatban meghatározottak szerint.

(6) Adott esetben, a magatartási szabályok megszegésének súlyosságát figyelembe véve az ülés elnöke legkésőbb a következő ülésig vagy az érintett szerv, bizottság vagy küldöttség következő üléséig a 153. cikk végrehajtására irányuló kérelmet intézhet az elnökhöz.

153. cikk

Sanckciók

(1) Rendkívül súlyos rendbontás vagy a parlamenti munka megzavarása esetén – amely sérti 9. cikkben meghatározott elveket – az elnök az érintett képviselő meghallgatását követően a szankciót megállapító, indoklással ellátott határozatot hoz,

amelyet a plenáris ülésen való bejelentés előtt közöl az érintett képviselővel és azon szervek, bizottságok és küldöttségek elnökeivel, amelyeknek a képviselő tagja.

(2) A megfigyelt magatartási forma értékelésekor annak súlyossága mellett – az e szabályzathoz mellékelte iránymutatások⁽¹⁷⁾ alapján – figyelembe kell venni, hogy egyszeri, visszatérő vagy pedig állandó jelenségről van-e szó.

(3) A megállapított szankció a következő intézkedések közül egyet vagy többet foglalhat magába:

a) megrovás;

b) 2–10 nap időtartamra a napidíj megvonása;

c) a plenáris ülésen való szavazás jogának sérelme nélkül és ez esetben is a magatartási szabályok szigorú betartása mellett, egymást követő 2–10 napig terjedő időtartamra – olyan időszakban, amikor a Parlament vagy bármely szerve, bizottsága vagy küldöttsége ülésezik – ideiglenes felfüggesztés a Parlament összes tevékenységében vagy annak egy részében való részvételtől;

d) a 19. cikknek megfelelően javaslat előterjesztése az Elnökök Értekezlete számára, amely a képviselő egy vagy több, Parlamentben betöltött választott megbízatásának felfüggesztésére vagy megvonására irányul.

154. cikk

A belső fellebbezés módjai

Az érintett képviselő belső fellebbezést nyújthat be az Elnökséghez az elnök által megállapított szankció közlését követő két héten belül; a fellebbezés a szankciót felfüggeszti. Az Elnökség legkésőbb négy héttel a fellebbezés benyújtása után a megállapított szankciót megsemmisítheti, jóváhagyhatja vagy enyhítheti, az érintett képviselő rendelkezésére álló külső jogorvoslati lehetőségek sérelme nélkül. Ha az Elnökség a megállapított határidőn belül nem határoz, a szankciót semmisnek kell tekinteni.

⁽¹⁷⁾ Lásd a XVI. mellékletet.

5. FEJEZET

Határozatképesség és szavazás

155. cikk

Határozatképesség

(1) A Parlament a jelen levő képviselők számára való tekintet nélkül tanácskozhat, dönthet a napirendről és jóváhagyhatja az ülések jegyzőkönyvét.

(2) A Parlament akkor határozatképes, ha az ülésteremben a képviselők egyharmada jelen van.

(3) Valamennyi szavazás érvényes a szavazók számára való tekintet nélkül, kivéve, ha negyven képviselő által előzetesen benyújtott kérelem alapján az elnök megállapítja a szavazás időpontjában, hogy a határozatképesség nem áll fenn. Ha a szavazás azt mutatja, hogy a határozatképesség nem áll fenn, a szavazást a következő ülés napirendjére tűzik.

A határozatképesség megállapítására irányuló kérelmet legalább negyven képviselőnek kell benyújtani. Képviselőcsoport nevében benyújtott kérelem nem fogadható el.

A szavazás eredményének megállapításakor a (2) bekezdésnek megfelelően figyelembe kell venni az ülésteremben jelen levő valamennyi képviselőt és a (4) bekezdésnek megfelelően a határozatképesség megállapítását kérő valamennyi képviselőt. Az elektronikus szavazatszámoló rendszert nem lehet e célból igénybe venni. Az ülésterem ajtóit nem lehet bezárni.

Ha a határozatképesség eléréséhez nincs jelen elegendő számú képviselő, az elnök nem a szavazás eredményét jelenti be, hanem megállapítja, hogy a határozatképesség nem áll fenn.

A (3) bekezdés utolsó mondata csak a szavazás érdemi részére vonatkozik, az eljárási indítványokra vonatkozó szavazásra nem alkalmazandó.

(4) A határozatképesség fennállásának megállapítását kérő képviselőket a (2) bekezdés értelmében jelen levőnek kell tekinteni még akkor is, ha a továbbiakban már nem tartózkodnak az ülésteremben.

Azoknak a képviselőknek, akik a határozatképesség megállapítását kérelmezik, e kérelem előterjesztésekor jelen kell lenniük az ülésteremben.

(5) Ha negyvennél kevesebb képviselő van jelen, az elnök megállapíthatja, hogy a határozatképesség nem áll fenn.

156. cikk

Módosítások előterjesztése és indítványozása

(1) Az illetékes bizottság, bármely képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő terjeszthet elő módosításokat a plenáris ülés elé megfontolásra.

A módosításokat írásban, a megfogalmazók aláírásával kell benyújtani.

A 43. cikk (1) bekezdése szerinti jogalkotási jellegű szövegekre vonatkozó módosításokat rövid indokolás követheti. Az ilyen indokolásért a megfogalmazó viseli a felelősséget, és nem szavaznak róla.

(2) A 157. cikkben megállapított korlátozásokra is figyelemmel a módosítások a szöveg bármely részének megváltoztatására, szavak vagy számok törlésére, beillesztésére, illetve cseréjére irányulhatnak.

E cikkben és a 157. cikkben a „szöveg” kifejezés az állásfoglalási indítványnak, a jogalkotási állásfoglalás-tervezetnek, a határozati javaslatnak vagy a jogalkotási aktusra irányuló javaslatnak az egészét jelenti.

(3) Az elnök határidőt állapít meg a módosítások előterjesztésére.

(4) A módosításokat a vita során a megfogalmazó vagy az általa helyettesként kijelölt képviselő adhatja elő.

(5) Ha a módosítást megfogalmazója visszavonja, az tárgytalanná válik, kivéve, ha egy másik képviselő azonnal átveszi.

(6) A Parlament eltérő határozatának hiányában a módosításokat kizárólag valamennyi hivatalos nyelven történő kinyomtatást és kiosztást követően bocsátják szavazásra. A Parlament nem hozhat ettől eltérő határozatot, ha ez ellen legalább negyven képviselő kifogást emel. A Parlament kerüli az olyan határozatokat, amelyek ahhoz vezetnének, hogy egy adott nyelvet használó képviselők elfogadhatatlan mértékben kerülnének hátrányos helyzetbe.

Ha száznál kevesebb képviselő van jelen, a Parlament nem hozhat ettől eltérő határozatot, ha ez ellen legalább a jelen lévő képviselők tizede kifogást emel.

A bizottságban előterjesztett szóbeli módosítások szavazásra bocsáthatók, kivéve, ha ezt a bizottság valamely tagja kifogásolja.

157. cikk

A módosítások elfogadhatósága

(1) Módosítás nem fogadható el, ha

- a) nincs közvetlen összefüggésben azzal a szöveggel, amelynek módosítására irányul;
- b) a szöveg egészének törlésére vagy felcserélésre irányul;

c) az érintett szöveg több önálló cikkének vagy bekezdésének módosítására irányul. E rendelkezés nem vonatkozik a megegyezéssel módosításokra, illetve a szöveg egészében visszatérően előforduló megfogalmazás következetes megváltoztatására irányuló módosításokra;

d) megállapítást nyer, hogy a szöveg megfogalmazása, amelyre a módosítás irányul, a hivatalos nyelvek legalább egyikén nem igényel módosítást; ez esetben az elnök az érintettekkel együtt megfelelő nyelvi megoldást keres.

(2) A módosítás tárgyalanná válik, ha az a szövegről ugyanazon szavazás során hozott korábbi határozattal nem összeegyeztethető.

(3) A módosítások elfogadhatóságáról az elnök határoz.

Az elnök a (3) bekezdés alapján hozott, módosítások elfogadhatóságát érintő határozata nem kizárólag e cikk (1) és (2) bekezdésének rendelkezéseiben, hanem általában a szabályzat rendelkezésein alapul.

(4) A bizottság jelentésében szereplő nem jogalkotási állásfoglalási indítványhoz egy képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő alternatív állásfoglalási indítványt terjeszthet elő.

Ilyen esetben a képviselőcsoport vagy az érintett képviselők nem terjeszthetnek elő módosításokat az illetékes bizottság állásfoglalási indítványához. Az alternatív állásfoglalási indítvány nem lehet hosszabb, mint a bizottság állásfoglalási indítványa; a Parlamentben módosítás nélkül bocsátják egyetlen szavazásra.

A 110. cikk (4) bekezdése megfelelően alkalmazandó.

158. cikk

Szavazási eljárás

(1) A jelentésekre a következő szavazási eljárás vonatkozik:

a) először a bizottsági jelentésben vizsgált szöveghez kapcsolódó esetleges módosításokról szavaznak;

b) ezután a teljes, esetleg módosított szövegről szavaznak;

c) ezután az állásfoglalási indítvány vagy a jogalkotási állásfoglalás-tervezet módosításairól szavaznak;

d) végül az állásfoglalási indítványról vagy jogalkotási állásfoglalás-tervezetről szavaznak (zárószavazás).

A Parlament a jelentésben szereplő indokolásról nem szavaz.

(2) A második olvasatra a következő eljárás alkalmazandó:

a) ha a Tanács álláspontjához elutasításra vagy módosításra vonatkozó javaslatot nem terjesztettek elő, az a 72. cikknek megfelelően jóváhagyottnak tekintendő;

b) a Tanács álláspontjának elutasítására vonatkozó javaslatról bármely módosításról történő szavazást megelőzően szavaznak (lásd a 65. cikk (1) bekezdését);

c) ha a Tanács álláspontjához több módosítást terjesztettek elő, a 161. cikkben megállapított sorrendben szavaznak;

d) ha a Parlament a Tanács álláspontjának módosításáról szavazást tartott, a teljes szövegről történő további szavazás csak a 65. cikk (2) bekezdésével összhangban tartható meg.

(3) A harmadik olvasatra a 69. cikkben megállapított eljárás alkalmazandó.

(4) Jogalkotási szövegekről és nem jogalkotási állásfoglalási indítványokról történő szavazás esetén először az érdemi részeket érintő szavazást tartják meg, melyet a hivatkozásokkal és a preambulumbekendésekkel kapcsolatos szavazás követ. A korábbi szavazásoknak ellentmondó módosítások tárgyalanná válnak.

(5) A szavazás során kizárólag az előadó kaphat szót, aki röviden kifejteti bizottsága véleményét a szavazásra bocsátott módosításokról.

159. cikk

Szavazategyenlőség

(1) A 158. cikk (1) bekezdésének b) vagy d) pontja szerinti szavazategyenlőség esetén a teljes szöveget a bizottsághoz utalják vissza. Ugyanez vonatkozik a 3. és a 7. cikk alapján történő szavazásokra, valamint a 186. és a 198. cikk alapján történő zárószavazásokra, azonban az utóbbi két cikk esetén az ügyet az Elnökök Értekezletéhez utalják vissza.

(2) Ha a napirend egészéről (140. cikk) vagy a jegyzőkönyv egészéről (179. cikk) vagy egy, a 163. cikk alapján részenkénti szavazásra bocsátott szövegről történő szavazás eredményeként szavazategyenlőség áll fenn, a szöveg elfogadottnak tekintendő.

(3) Minden más esetben, amikor szavazategyenlőség áll fenn – a minősített többséget igénylő cikkek sérelme nélkül –, a szöveg vagy a javaslat elutasítottak tekintendő.

160. cikk

A szavazás alapelvei

(1) Jelentésről az illetékes bizottság ajánlása alapján szavaznak. A bizottság ezzel a feladattal az elnökét és az előadóját bízhatja meg.

(2) A bizottság ajánlást tehet valamennyi, illetve több módosítás együttes szavazásra bocsátására, elfogadására, illetve elutasítására vagy érvénytelenné nyilvánítására.

A bizottság megegyezéssel módosításokat is javasolhat.

(3) Ha a bizottság módosítások együttes szavazásra bocsátására tesz ajánlást, először e módosításokat bocsátják együttes szavazásra.

(4) Ha a bizottság megegyezéssel módosítást javasol, ez a javaslat a szavazáskor elsőbbséget élvez.

(5) Az olyan módosításokról, amelyekre név szerinti szavazást kértek, egyenként szavaznak.

(6) Együttes szavazás vagy megegyezéssel módosítás esetén részenkénti szavazás nem tartható.

161. cikk

Módosítások szavazásra bocsátásának sorrendje

(1) A módosítások elsőbbséget élveznek azzal a szöveggel szemben, amelyhez kapcsolódnak, és azokról a szöveget megelőzően szavaznak.

(2) Ha egy szöveg ugyanazon részéhez több, egymást kölcsönösen kizáró módosítást terjesztettek elő, az eredeti szövegtől leginkább eltérő módosítás élvez elsőbbséget, és először azt bocsátják szavazásra. Ha a módosítást elfogadják, a többi módosítás elutasítottak tekintendő. Ha elutasítják, az elsőbbségi sorrendben következő módosítást bocsátják szavazásra, és a fennmaradó módosításokkal is hasonló módon járnak el. Ha az elsőbbség megállapításával kapcsolatban kétely merül fel, az elnök dönt. Ha az összes módosítást elutasították, az eredeti szöveg tekintendő elfogadottnak, kivéve, ha az erre kitűzött határidőn belül külön szavazást kértek.

(3) Az elnök az eredeti szöveget elsőként is szavazásra bocsáthatja, illetve az eredeti szövegtől leginkább eltérő módosítás előtt az eredeti szöveghez közelebb álló módosítást is szavazásra bocsáthat.

Ha ezek bármelyike többséget szerez, az ugyanezen szöveghez előterjesztett összes többi módosítás tárgytalan.

(4) Kivételesen, az elnök javaslatára, a vita lezárását követően előterjesztett módosítások is szavazásra bocsáthatók, feltéve, hogy megegyezéssel módosítások, illetve ha technikai probléma merült fel. Az elnök csak a Parlament hozzájárulásával bocsáthat szavazásra ilyen módosításokat.

A 157. cikk (3) bekezdése értelmében a módosítások elfogadhatóságáról az elnök határoz. E bekezdés értelmében a vita lezárását követően előterjesztett, megegyezéssel módosítások esetén az elnök azok elfogadhatóságáról egyenként határoz, tekintettel a módosítások megegyezéssel jellegére.

Az elfogadhatóság megállapításához a következő általános követelmények alkalmazhatók:

— a megegyezéssel módosítások rendszerint nem vonatkozhatnak olyan szövegrészre, amely a módosítások előterjesztésére vonatkozó határidő lejártát megelőzően nem képezte módosítás tárgyát,

— a megegyezéssel módosításokat rendszerint képviselőcsoportok, az illetékes bizottságok elnökei, előadói vagy a vélemény előadói, illetve más módosítások megfogalmazói terjesztik elő,

— a megegyezéssel módosítások rendszerint az ugyanazon részre vonatkozó módosítások visszavonásával járnak.

Megegyezéssel módosítás figyelembevételét kizárólag az elnök javasolhatja. A megegyezéssel módosítás szavazásra bocsátásához az elnöknek ki kell kérnie a Parlament hozzájárulását, mégpedig olyan módon, hogy felteszi a kérdést, hogy van-e kifogás az ilyen szavazás megtartása ellen. Ha kifogás merül fel, a Parlament a leadott szavazatok többségével határoz.

(5) Ha az illetékes bizottság ahhoz a szöveghez, amelyre a jelentés vonatkozik, több módosítást is előterjesztett, azokat az elnök együttesen bocsátja szavazásra, kivéve, ha egy képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő külön szavazást kért, illetve ha más módosítást is előterjesztettek.

(6) Az elnök más módosításokat is együttes szavazásra bocsáthat, ha kölcsönösen kiegészítik egymást. Ilyen esetben az elnök az (5) bekezdésben megállapított eljárást alkalmazza. Az ilyen jellegű módosítások megfogalmazói javasolhatnak együttes szavazást, ha módosításaik kölcsönösen kiegészítik egymást.

(7) Az elnök, egy adott módosítás elfogadását, illetve elutasítását követően határozhat több más, hasonló tartalmú, illetve hasonló célú módosítás együttes szavazásra bocsátásáról. Ezt megelőzően az elnök kikérheti a Parlament hozzájárulását.

Az ilyen módosítások az eredeti szöveg különböző részeire vonatkozhatnak.

(8) Ha különböző előterjesztők kettő vagy több azonos módosítást terjesztenek elő, azokat egyetlen módosításként kell szavazásra bocsátani.

162. cikk

Plenáris ülésre benyújtott módosítások bizottsági megvitatása

Ha egy jelentéshez több mint ötven módosítást és részenkénti vagy külön szavazásra irányuló kérelmet terjesztettek elő parlamenti megfontolásra, az elnök a bizottság elnökével való konzultációt követően felkérheti az illetékes bizottságot, hogy e módosítások vagy kérelmek vizsgálata céljából ülést hívjon össze. Az olyan módosításokat, illetve részenkénti vagy külön szavazásra irányuló kérelmeket, amelyek ebben a szakaszban a bizottság tagjai legalább egytizedének támogató szavazatát nem nyerik el, nem bocsátják szavazásra a plenáris ülésen.

163. cikk

Részenkénti szavazás

(1) Bármely képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő részenkénti szavazást kérhet, ha a szavazásra bocsátandó szöveg több rendelkezést tartalmaz vagy több pontra vonatkozik, illetve több, önálló értelemmel és/vagy normatív értékkel bíró részre osztható.

(2) Ha az elnök másként nem rendelkezik, a kérelmet a szavazást megelőző este kell benyújtani. A kérelemről az elnök határoz.

164. cikk

Szavazati jog

A szavazati jog személyes jog.

A képviselők egyénileg és személyesen szavaznak.

E cikk megsértése a 153. cikk (1) bekezdésében említett súlyos rendzavarásnak minősül, amely az ott említett jogkövetkezményeket vonja maga után.

165. cikk

Szavazás

(1) A Parlament általában kézfelemeléssel szavaz.

(2) Ha az elnök úgy határoz, hogy az eredmény kétséges, az elektronikus szavazatszámoló rendszer használatával, illetve ha nem működik, felállással, illetve ülve maradással újra szavaznak.

(3) A szavazás eredményét feljegyzik.

166. cikk

Zárószavazás

Jogalkotási aktusra irányuló javaslatról történő szavazás esetén, függetlenül attól, hogy egyszeri és/vagy zárószavazásra kerül-e sor, a Parlament név szerint szavaz az elektronikus szavazatszámoló rendszer használatával.

167. cikk

Név szerinti szavazás

(1) A 106. cikk (4) bekezdésében, a 107. cikk (5) bekezdésében és a 166. cikkben megállapított eseteken kívül név szerint szavaznak, ha azt bármely képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő írásban kéri a szavazást megelőző este, kivéve, ha az elnök más határidőt állapít meg.

(2) A név szerinti szavazás az elektronikus szavazatszámoló rendszer használatával történik. Ha a rendszer műszaki okok miatt nem használható, a szavazás egy, sorsolás útján kiválasztott képviselő nevével kezdve, betűrendben történik. Az elnök utolsóként adja le szavazatát.

A szavazás szóban történik, és a következő kifejezések használhatók „igen”, „nem”, illetve „tartózkodom”. Indítvány elfogadásának, illetve elutasításának megállapítására csak a mellette vagy ellene leadott szavazatokat veszik figyelembe. A szavazás eredményét az elnök állapítja meg és jelenti be.

A szavazás eredményét feljegyzik az ülésről készült jegyzőkönyvbe; képviselőcsoportonként, a képviselők nevének betűrendjében, annak feltüntetésével, hogy az egyes képviselők hogyan szavaztak.

168. cikk

Elektronikus szavazás

(1) Az elnök bármikor határozhat úgy, hogy a 165., 167. és 169. cikkben jelölt szavazást az elektronikus szavazatszámoló rendszer segítségével tartják meg.

Ha az elektronikus szavazatszámoló rendszer műszaki okok miatt nem használható, a szavazást a 165. cikk, a 167. cikk (2) bekezdése, illetve a 169. cikk alapján tartják meg.

Az elektronikus szavazatszámoló rendszer használatára vonatkozó műszaki előírásokat az Elnökség határozza meg.

(2) Elektronikus szavazás esetén kizárólag a szavazás szám szerű eredményét jegyzik fel.

Ha azonban a 167. cikk (1) bekezdésével összhangban név szerinti szavazást kértek, a szavazatokat az ülés jegyzőkönyvébe képviselőcsoportonként, a képviselők nevének betűrendjében jegyzik fel.

(3) Ha a jelen levő képviselők többsége kéri, a 167. cikk (2) bekezdésével összhangban név szerinti szavazást tartanak. E cikk (1) bekezdésében említett rendszer alkalmazható a többség fennállásának megállapítására.

169. cikk

Titkos szavazás

(1) Kinevezések esetén titkos szavazást tartanak, a 13. cikk (1) bekezdésének, a 186. cikk (1) bekezdésének, és a 191. cikk (2) bekezdése második albekezdésének sérelme nélkül.

A leadott szavazatok számának megállapításakor csak a jelölt képviselők nevét tartalmazó szavazólapokat veszik figyelembe.

(2) Titkos szavazás tartható a parlamenti képviselők legalább egyötödének kérelmére is. Az ilyen kérelmet a szavazás megkezdése előtt kell benyújtani.

Ha a szavazást megelőzően a parlamenti képviselők legalább egyötöde titkos szavazásra irányuló kérelmet terjeszt elő, úgy a Parlament köteles ilyen szavazással eljárni.

(3) A titkos szavazásra irányuló kérelem a név szerinti szavazásra való kérelemmel szemben elsőbbséget élvez.

(4) A titkos szavazás során leadott szavazatot kettő-nyolc, sorsolással kiválasztott képviselő számolja meg, kivéve, ha elektronikus szavazásra kerül sor.

Az (1) bekezdés szerinti szavazás esetén a jelöltek a szavazatszámolásban nem vehetnek részt.

A titkos szavazásban részt vevő képviselők nevét azon ülés jegyzőkönyvébe jegyzik fel, amelyen a titkos szavazást tartották.

170. cikk

A szavazás indokolása

(1) Az általános vita lezárását követően bármely képviselő a zárószavazáshoz legfeljebb egypérfes szóbeli, illetve legfeljebb

200 szavas írásbeli indokolást fűzhet, amelyet felvesznek az ülés szó szerinti jegyzőkönyvébe.

Bármely képviselőcsoport a szavazáshoz legfeljebb kétférfes indokolást fűzhet.

A szavazáshoz fűzött első indokolás megkezdése után a szavazás indokolására irányuló további kérelem nem fogadható el.

A szavazáshoz fűzött indokolás a Parlament által tárgyalta bármely kérdésről tartandó zárószavazás esetén elfogadható. E cikk alkalmazásában a „zárószavazás” kifejezés nem a szavazás típusára utal, hanem az adott napirendi pontról tartandó utolsó szavazást jelöli.

(2) Eljárási ügyekre vonatkozó szavazás esetén szavazáshoz fűzött indokolás nem fogadható el.

(3) Ha a 138. cikk alapján jogalkotási aktusra irányuló javaslatot vagy egy jelentést tűztek a Parlament napirendjére, a képviselők az (1) bekezdésnek megfelelően a szavazáshoz írásos indokolást nyújthatnak be.

A szavazáshoz fűzött akár szóbeli, akár írásbeli indokolásnak közvetlenül a szavazásra bocsátandó szövegre kell vonatkoznia.

171. cikk

A szavazás vitatása

(1) A szavazást az elnök nyitja meg és zárja le.

(2) A szavazás elnök általi megnyitását követően a szavazás lezártnak nyilvánításáig az elnökön kívül senki nem szólalhat fel.

(3) A szavazás érvényességével kapcsolatos ügyrendi hozzászólásnak csak azt követően van helye, hogy az elnök a szavazást lezártnak nyilvánította.

(4) A kézfelemeléssel történő szavazás eredményének kihirdetése után bármely képviselő kérheti az eredménynek az elektronikus szavazatszámoló rendszer használatával történő ellenőrzését.

(5) A kihirdetett eredmény érvényességéről az elnök határoz. A határozat végleges.

6. FEJEZET

Félbeszakító jellegű és eljárási indítványok

172. cikk

Eljárási indítványok

(1) Eljárási indítvány, azaz:

- a) előzetes kérdés (174. cikk);
- b) bizottsághoz történő visszautalás (175. cikk);
- c) vita lezárása (176. cikk);
- d) vita elnapolása és szavazás (177. cikk);
- e) ülés félbeszakítása vagy berekesztése (178. cikk);

iránti kérelem az egyéb felszólalási kérelmekkel szemben elsőbbséget élvez.

Az ilyen indítványok előterjesztésekor az előterjesztőn kívül csak egy, az előterjesztést támogató, és egy azt ellenző felszólaló, valamint az illetékes bizottság elnöke vagy előadója kaphat szót.

(2) A felszólalási idő legfeljebb egy perc.

173. cikk

Ügyrendi javaslat

(1) A képviselő felszólalhat azzal a céllal, hogy felhívja az elnök figyelmét a Parlament eljárási szabályzatának megsértésére. A képviselőnek először meg kell jelölnie azt a cikket, amelyre hivatkozik.

(2) Az ügyrendi javaslat minden más felszólalási kérelemmel szemben elsőbbséget élvez.

(3) A felszólalási idő legfeljebb egy perc.

(4) Az elnök az ügyrendi javaslatról az eljárási szabályzatnak megfelelően haladéktalanul határozatot hoz, és döntését a felhívás megtételét követően haladéktalanul bejelenti. Az elnök határozatáról nincs szavazás.

(5) Az elnök kivételesen nyilatkozhat úgy, hogy a határozatát az ügyrendi javaslatot követően később, de mindenképp huszonnégy órán belül jelenti be. A határozat elhalasztása nem jár a vita elnapolásával. Az elnök az ügyet az illetékes bizottsághoz utalhatja.

Az ügyrendi javaslatnak a vizsgált napirendi pontra kell vonatkoznia. Ha egyéb tárgyra vonatkozik, az elnök egy másik, arra alkalmas időpontban adhatja meg a szót az ügyrendi javaslatra, például a

szóban forgó napirendi pont lezárása után vagy az ülés felfüggesztése előtt.

174. cikk

Előzetes kérdés

(1) Valamely napirendi pont vitájának kezdetén indítványozható a vita elutasítása a napirendi pont elfogadhatatlansága miatt (előzetes kérdés). Az ilyen indítvánnyal haladéktalanul szavaznak.

Az elfogadhatatlansági indítvány benyújtásának szándékát legalább huszonnégy órával korábban be kell jelenteni az elnöknek, aki erről a Parlamentet haladéktalanul tájékoztatja.

(2) Ha az indítványt elfogadják, a Parlament haladéktalanul rátér a következő napirendi pontra.

175. cikk

A bizottsághoz történő visszautalás

(1) Bármely képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő kérheti a napirend megállapításakor, illetve a vita kezdetét megelőzően a bizottsághoz történő visszautalást.

A bizottsághoz történő visszautalás indítványának szándékát legalább huszonnégy órával korábban be kell jelenteni az elnöknek, aki erről haladéktalanul tájékoztatja a Parlamentet.

(2) Bármely képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő kérelmezheti a szavazást megelőzően vagy a szavazás folyamán a bizottsághoz történő visszautalást. Az ilyen indítvánnyal azonnal szavaznak.

(3) Kérelem ezen eljárási szakaszok mindegyikében csak egyszer nyújtható be.

(4) A bizottsághoz történő visszautalás a napirendi pont vitájának elhalasztásával jár.

(5) A Parlament a bizottság részére határidőt állapíthat meg a következtetéseiről szóló jelentése elkészítésére.

176. cikk

A vita lezárása

(1) Az elnök javaslatára, illetve bármely képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő kérelmére a vita azt megelőzően is lezárható, hogy a felszólalók listájának végére jutottak volna. Az ilyen javaslatról vagy indítvánnyal haladéktalanul szavaznak.

(2) A javaslat vagy kérelem elfogadása esetén kizárólag azoknak a képviselőcsoportoknak egy-egy képviselője szólalhat fel, amelyek a vita folyamán még nem kaptak szót.

(3) A (2) bekezdésben említett felszólalásokat követően a vitát lezárják, és a Parlament a megvitatott ügyben szavaz, kivéve, ha a szavazásra kijelölt időpontot már korábban kitűzték.

(4) A javaslatot vagy kérelmet elutasítása esetén ugyanazon vita során kizárólag az elnök terjesztheti újra elő.

177. cikk

Vita és szavazás elnapolása

(1) Az egyes napirendi pontok vitájának megkezdésekor bármely képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő indítványozhatja a vita egy meghatározott napra és időpontra történő elnapolását. Az ilyen indítványról haladéktalanul szavaznak.

Az elnapolás indítványozásának szándékát legalább huszonnégy órával korábban be kell jelenteni az elnöknek, aki erről a Parlamentet haladéktalanul tájékoztatja.

(2) Az indítvány elfogadása esetén a Parlament rátér a következő napirendi pontra. Az elnapolt vitát a meghatározott napon és időpontban folytatják.

(3) Ha az indítványt elutasítják, azt ugyanazon ülés során nem lehet újra előterjeszteni.

(4) A szavazást megelőzően vagy a szavazás során bármely képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő indítványozhatja a szavazás elnapolását. Az ilyen indítványról haladéktalanul szavaznak.

A Parlamentnek a vita későbbi ülésre történő elnapolására vonatkozó határozata meghatározza azt az ülést, amelynek napirendjére tűzik a vitát, adottnak tekintve, hogy az említett ülés napirendjét a 137. és 140. cikk szerint állítják össze.

178. cikk

Az ülés félbeszakítása vagy berekesztése

Az elnök javaslatára, illetve egy képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő kérelmére a Parlament az ülést egy vita vagy szavazás során határozatával félbeszakíthatja vagy berekesztheti. Az ilyen javaslatról vagy kérelemről haladéktalanul szavaznak.

7. FEJEZET

Az eljárások nyilvánossága

179. cikk

Jegyzőkönyv

(1) Az ülésekről készült, a Parlament ügymenetének és határozatainak részleteit és a felszólalók nevét tartalmazó jegyzőkönyvet legalább fél órával a következő délutáni ülés megkezdése előtt kiosztják.

A jogalkotási eljárások keretében e rendelkezés értelmében a Parlament által elfogadott valamennyi módosítás határozatnak minősül, még akkor is, ha a Bizottság vonatkozó javaslatát vagy a Tanács álláspontját végül az 56. cikk (1) bekezdésének, illetve a 65. cikk (3) bekezdésének megfelelően elutasítják.

(2) Az ülések délutáni időszakának megkezdésekor az elnök a korábbi ülés jegyzőkönyvét jóváhagyás végett a Parlament elé terjeszti.

(3) Ha a jegyzőkönyvvel kapcsolatban kifogás merül fel, a Parlament szükség esetén határoz a kért változtatások figyelembevételéről. A témával kapcsolatban egy-egy képviselő legfeljebb egy percre kaphat szót.

(4) A jegyzőkönyvet az elnök és a főtitkár írja alá, és a Parlament irattárában őrzik. A jegyzőkönyvet az Európai Unió Hivatalos Lapjában kihirdetik.

180. cikk

Elfogadott szövegek

(1) A Parlament által elfogadott szövegeket közvetlenül a szavazás után közzé kell tenni. Az adott ülés jegyzőkönyvével együtt a Parlament elé kell terjeszteni őket, és meg kell őrizni őket a Parlament irattárában.

(2) A Parlament által elfogadott szövegek jogász-nyelvszaki véglegesítés tárgyát képezik az elnök felelősségi körében. Ha ilyen szövegeket a Parlament és a Tanács közötti megállapodás alapján fogadnak el, az ilyen véglegesítést a két intézmény végzi szoros együttműködésben és kölcsönös megegyezéssel.

(3) A 216. cikkben foglalt eljárás alkalmazandó, ha a Parlament kérésének megfelelően a szöveg egységességének és minőségének biztosítása érdekében olyan kiigazítások szükségesek, amelyek túlmutatnak a gépelési hibák kijavításán, vagy olyan javítások szükségesek, amelyek valamennyi nyelvi változat megegyezését, valamint nyelvi helyességüket és terminológiai egységességüket biztosítják.

(4) A Parlament által a rendes jogalkotási eljárás szerint elfogadott álláspontok egységes szerkezetbe foglalt szövegeket képeznek. Ha a Parlament szavazása nem a Tanáccsal kötött megállapodáson alapul, az egységes szerkezetbe foglalt szövegben fel kell tüntetni az elfogadott módosításokat.

(5) Véglegesítés után az elfogadott szövegeket az elnök és a főtitkár aláírja, és közzé kell tenni őket az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

181. cikk

Szó szerinti jegyzőkönyv

(1) Az ülésekről valamennyi hivatalos nyelven szó szerinti jegyzőkönyvet készítenek.

(2) A felszólalók a felszólalásuk gépelt szövegének javításait legkésőbb egy héten belül visszajuttatják a titkárságra.

(3) A szó szerinti jegyzőkönyvet az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* mellékleteként teszik közzé.

(4) A képviselők kérhetik a szó szerinti jegyzőkönyvek kivonatának sürgősségi fordítását.

182. cikk

Hang- és képfelvétel az ülésekről

Az egyes ülések után haladéktalanul összeállítják és az interneten hozzáférhetővé teszik az ülésről készített hang- és képfelvételeket, ideértve az összes tolmácsfülkéből származó hanganyagokat is.

VII. CÍM

BIZOTTSÁGOK ÉS KÜLDÖTTSÉGEK

1. FEJEZET

Bizottságok – létrehozás és hatáskör

183. cikk

Állandó bizottságok létrehozása

Az Elnökök Értekezletének javaslatára a Parlament állandó bizottságokat hoz létre, amelyek hatáskörét az eljárási szabályzat mellékletében ⁽¹⁸⁾ határozzák meg. A bizottságok tagjait a Parlament újraválasztását követő első ülésen, majd azt követően két és fél év elteltével választják meg.

A hatáskör a bizottság felállításának időpontjától eltérő időpontban is meghatározható.

184. cikk

Különbizottságok létrehozása

Az Elnökök Értekezletének javaslatára a Parlament bármikor felállíthat különbizottságokat, amelyek hatáskörét, összetételét és megbízatásának idejét a bizottságot létrehozó határozat meghozatalával egyidejűleg határozzák meg; a különbizottságok megbízatása nem haladhatja meg a tizenkét hónapot, kivéve, ha a Parlament a megbízatást lejártakor meghosszabbítja.

Mivel a különbizottságok hatáskörét, összetételét és megbízatásának idejét a bizottság létrehozásával egyidejűleg határozzák meg, a Parlament a hatáskör megváltoztatásáról – sem kibővítéséről, sem szűkítéséről – később nem határozhat.

185. cikk

Vizsgálóbizottságok

(1) A Parlament a képviselők egynegyedének kérelmére vizsgálóbizottságot állíthat fel az uniós jog állítólagos megsértése vagy az Európai Unió szervei, illetve intézményei, a tagállamok közigazgatási szervei vagy az uniós jog által annak alkalmazására felhatalmazott személyek által az uniós jog alkalmazása során elkövetett állítólagos hivatali visszaállások kivizsgálása céljából.

A vizsgálóbizottság felállításáról szóló határozatot egy hónapon belül kihirdetik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. A Parlament ezenkívül megtesz minden szükséges intézkedést, hogy e határozat minél szélesebb körben ismertté váljon.

(2) A vizsgálóbizottság működését e szabályzat bizottságokra vonatkozó rendelkezései szabályozzák, kivéve, ha e cikk, illetve az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak az e szabályzathoz mellékletként csatolt ⁽¹⁹⁾, az Európai Parlament vizsgálati jogának gyakorlását szabályzó részletes rendelkezésekről szóló, 1995. április 19-i határozata kifejezetten másképp rendelkezik.

(3) A vizsgálóbizottság felállítására irányuló kérelemben pontosan meg kell határozni a vizsgálat tárgyát, és a kérelmet részletesen indokolni kell. A Parlament az Elnökök Értekezlete javaslatára határoz a bizottság felállításáról és adott esetben – a 186. cikk rendelkezéseinek megfelelően – a bizottság összetételéről.

(4) A vizsgálóbizottság munkáját jelentéssel zárja le, amelyet legfeljebb tizenkét hónapon belül kell benyújtania. A Parlament ezen időtartamot két alkalommal három hónappal meghosszabbíthatja.

A vizsgálóbizottságban csak a rendes tagok, illetve távollétükben az állandó póttagok szavazhatnak.

(5) A vizsgálóbizottság elnököt és két alelnököt választ, és egy vagy több előadót nevez ki. A bizottság tagjaira meghatározott hatásköröket ruházhat át, illetve megbízásokat, különleges feladatokat adhat; a tagok ezekről a későbbiekben a bizottságnak részletes jelentést tesznek.

Az ülések közötti időszakban sürgős esetekben, illetve szükség esetén a bizottság hatásköreit a bizottság elnöksége gyakorolja, a következő ülésen történő megerősítés feltételével.

⁽¹⁸⁾ Lásd a VII. mellékletet.

⁽¹⁹⁾ Lásd a IX. mellékletet.

(6) Ha a vizsgálóbizottság úgy ítéli meg, hogy valamely jogát megsértették, javaslatot tesz, hogy az elnök tegye meg a megfelelő intézkedéseket.

(7) A vizsgálóbizottság kapcsolatba léphet a (2) bekezdésben említett határozat 3. cikkében szereplő intézményekkel vagy személyekkel meghallgatás tartása, illetve dokumentumok beszerzése céljából.

Az uniós intézmények és szervek képviselőinek és tisztviselőinek utazási és szállásköltségeit ezen intézmények és szervek viselik. A vizsgálóbizottság előtt megjelenő más személyek utazási és szállásköltségeit az Európai Parlament a szakértők meghallgatására vonatkozó szabályoknak megfelelően téríti meg.

A vizsgálóbizottság előtt tanúvallomás céljából megjelenő személyt ugyanolyan jogok illetik meg, mint amelyek a származási országa bírósága előtt való tanúskodás esetén megilletnék. E jogairól a bizottság előtti nyilatkozattétel előtt tájékoztatni kell.

A nyelvhasználatot tekintve a vizsgálóbizottság a 146. cikk rendelkezéseit alkalmazza. A bizottság elnöksége azonban:

- ha titoktartási okokból szükségesnek ítéli, a tolmácsolást a tanácskozásban részt vevő személyek hivatalos nyelveire korlátozhatja,
- oly módon határozhat a kézhez kapott dokumentumok fordításával kapcsolatban, amely biztosítja, hogy a bizottság hatékonyan és gyorsan végezhesse a feladatát, és az ügy szükséges titkosságát és bizalmasságát tiszteletben tartsák.

(8) A vizsgálóbizottság elnöke az elnökséggel együtt gondoskodik arról, hogy a tárgyalások titkosságát és bizalmasságát tiszteletben tartsák, és erről a tagokat is megfelelően tájékoztatja.

A bizottság elnöke szintén kifejezetten utal a fent említett határozat 2. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseire. Az eljárási szabályzat VIII. mellékletének A. része alkalmazandó.

(9) A továbbított titkos, illetve bizalmas iratokat olyan technikai intézkedések segítségével vizsgálják meg, amelyek biztosítják, hogy kizárólag az ügyben illetékes tagok férhessenek hozzá. Az érintett tagok ünnepélyes fogadalmat tesznek, hogy e cikknek megfelelően nem teszik más személyeknek lehetővé, hogy titkos, illetve bizalmas információhoz jussanak, és az ilyen jellegű információt kizárólag a vizsgálóbizottságnak benyújt-

tandó jelentés elkészítéséhez használják fel. Az üléseket olyan helyiségekben tartják, amelyek kialakítása nem teszi lehetővé, hogy illetéktelen személyek az eljárást lehallgassák.

(10) A vizsgálóbizottság munkája befejezését követően annak eredményéről a Parlamentnek jelentést nyújt be, amely adott esetben az 52. cikkben megállapított feltételeknek megfelelően kisebbségi véleményt is tartalmaz. A jelentést közzéteszik.

A vizsgálóbizottság kérelmére a Parlament a jelentést a benyújtást követő ülésen megvitatja.

A bizottság az Európai Unió vagy a tagállamok intézményeinek, illetve szerveinek szóló ajánlástervezetet is benyújthat a Parlamentnek.

(11) Az elnök a VII. melléklet szerint illetékes bizottságot utasítja, hogy kísérje figyelemmel a vizsgálóbizottság munkájának eredményeképpen tett intézkedéseket, és adott esetben készítsen jelentést róluk. Ezenkívül megtesz minden szükséges lépést, amely biztosítja a vizsgálat eredményeként hozott döntések gyakorlati megvalósulását.

A 186. cikk (2) bekezdésével összhangban módosítás kizárólag az Elnökök Értekezletének a vizsgálóbizottság összetételét érintő javaslatához ((3) bekezdés) fűzhető.

Sem a vizsgálatnak a Parlament képviselőinek egynegyede által meghatározott tárgya ((3) bekezdés), sem a (4) bekezdésben megállapított időtartam nem módosítható.

186. cikk

Bizottságok összetétele

(1) A bizottságok és a vizsgálóbizottságok tagjait a képviselőcsoportok és a független képviselők jelöléseinek benyújtását követően választják meg. Az Elnökök Értekezlete a Parlamentnek javaslatokat nyújt be. A bizottságok összetétele – amennyire lehetséges – tükrözi a Parlament összetételét.

Ha egy képviselő képviselőcsoportot vált, a két és fél éves megbízatása fennmaradó részére megtartja a parlamenti bizottságokban elfoglalt helyét. Ha azonban egy képviselő másik képviselőcsoportba való átülése sérti a politikai nézetek arányos képviselését a bizottságban, az Elnökök Értekezlete az (1) bekezdés második mondatában megállapított eljárással összhangban új javaslatot nyújt be a bizottság összetételére vonatkozóan, melynek során köteles biztosítani az érintett képviselő egyéni jogait.

A bizottsági helyek képviselőcsoportok közötti elosztásának arányossága nem térhet el a legközelebbi megfelelő egész számtól. Ha egy képviselőcsoport úgy határoz, hogy nem tölti be egy bizottságban a neki járó helyeket, a szóban forgó helyek üresen maradnak, és a bizottság létszámát a megfelelő számmal csökkenteni kell. A képviselőcsoportok közötti helycserék nem megengedhetők.

(2) Az Elnökök Értekezlete javaslatához kizárólag olyan módosítás fogadható el, amelyet legalább negyven képviselő nyújtott be. A Parlament az ilyen módosításokról titkosan szavaz.

(3) A képviselők az Elnökök Értekezlete javaslata alapján, a (2) bekezdés szerinti esetleges módosításnak megfelelően tekintendők megválasztottnak.

(4) Ha egy képviselőcsoport elmulasztja a vizsgálóbizottságba az (1) bekezdés szerint történő jelölések benyújtását az Elnökök Értekezlete által kitűzött határidőn belül, az Elnökök Értekezlete csak a határidőn belül közölt jelöléseket nyújtja be a Parlamentnek.

(5) Az Elnökök Értekezlete ideiglenesen, a jelölendő személyek beleegyezésével és az (1) bekezdés figyelembevételével határozhat a bizottságban megüresedett helyek betöltéséről.

(6) Minden ilyen változtatás megerősítés céljából a következő ülésen a Parlament elé kerül.

187. cikk

Póttagok

(1) A képviselőcsoportok és a független képviselők az egyes bizottságokba az őket képviselő rendes tagok számával azonos számú állandó póttagot jelölhetnek. Az elnököt erről tájékoztatják. Az állandó póttagok jogosultak részt venni és felszólalni a bizottsági üléseken, illetve a rendes tag távollétében szavazati joggal rendelkeznek.

(2) Ezenfelül, a rendes tag távollétében és ha állandó póttagokat nem jelöltek, illetve az állandó póttagok távollétében, a bizottság rendes tagja gondoskodhat arról, hogy őt a képviselőcsoport egy másik tagja képviselje, aki szavazásra is jogosult. A póttag nevét a szavazás megkezdése előtt a bizottság elnökével közölni kell.

A (2) bekezdés értelemszerűen a független képviselőkre is alkalmazandó.

A (2) bekezdés utolsó mondatában megállapított előzetes bejelentést a vita lezárását, vagy azon napirendi pontról, illetve pontokról történő szavazás megkezdését megelőzően kell megtenni, amelyek tekintetében a rendes tagot a póttag helyettesíti.

* * *

E cikk rendelkezései két, e szöveg által egyértelműen meghatározott elvet fogalmaznak meg:

— a képviselőcsoportnak nem lehet több állandó póttagja egy adott bizottságban, mint ahány rendes tagja van,

— kizárólag képviselőcsoportok jogosultak állandó póttagok jelölésére, azzal az egy feltétellel, hogy erről az elnököt értesítik.

Következésképpen:

— az állandó póttagok helyzete kizárólag az adott képviselőcsoport-beli tagságtól függ,

— ha a képviselőcsoport rendes tagjainak száma egy bizottságban megváltozik, az azon bizottságba jelölhető állandó póttagok legmagasabb száma is ennek megfelelően változik,

— ha egy képviselő képviselőcsoportot vált, eredeti képviselőcsoport-beli tagságából eredő állandó póttagságát nem tarthatja meg,

— a bizottság tagja semmilyen körülmények között sem helyettesítheti póttagként más képviselőcsoport-hoz tartozó tagtársát.

188. cikk

A bizottságok feladatai

(1) Az állandó bizottságok a Parlament által – vagy az ülés-szak megszakításának tartama alatt az elnök által az Elnökök Értekezlete nevében – hozzájuk utalt kérdéseket vizsgálják meg. Az ideiglenes bizottságok és a vizsgálóbizottságok feladatkörét felállításukkor határozzák meg; nem jogosultak véleményt nyilvánítani más bizottságok részére.

(Lásd a 184. cikk értelmezését.)

(2) Ha egy állandó bizottság egy kérdés vizsgálatára vonatkozóan megállapítja illetékessége hiányát, illetve kettő vagy több állandó bizottság illetékességének összeütközése esetén az illetékesség kérdését a bizottsághoz való utalás parlamenti bejelentését követő négy munkahéten belül az Elnökök Értekezletéhez utalják.

Az Elnökök Értekezlete a Bizottsági Elnökök Értekezlete javaslatára, vagy ilyen javaslat hiányában saját elnöke javaslatára hat héten belül hoz határozatot. Ha az Elnökök Értekezlete ezen időszakon belül nem hozza meg döntését, az ajánlás elfogadottnak tekintendő.

A bizottsági elnökök megállapodást köthetnek más bizottságok elnökeivel egy napirendi pontnak egy adott bizottsághoz való utalásáról, szükség esetén az 50. cikk szerinti társbizottsági eljárásban történő engedélyezéstől függően.

(3) Ha kettő vagy több állandó bizottság illetékes a kérdés vizsgálatára, ezek egyikét illetékes bizottságnak, a többit pedig véleménynyilvánításra felkért bizottságnak nyilvánítják.

Egy kérdést egyidejűleg azonban nem lehet háromnál több bizottsághoz utalni, kivéve, ha alapos okból az (1) bekezdésben megállapított feltételek alapján az e szabálytól való eltérés mellett döntenek.

(4) Kettő vagy több bizottság vagy albizottság közösen megvitathat illetékességi körükbe tartozó ügyeket, azonban határozatot nem hozhatnak.

(5) A bizottságok az Elnökség hozzájárulásával egy vagy több tagjuknak tanulmánykészítési vagy tényfeltáró megbízatást adhatnak.

189. cikk

A mandátumvizsgáló bizottság

Az e szabályzat rendelkezéseinek megfelelően felállított bizottságok közül egy bizottság hatáskörébe tartozik a mandátumvizsgálat és a választások érvényességével kapcsolatos kifogásokról történő határozatok előkészítése.

190. cikk

Az albizottságok

(1) Bármely állandó vagy különbizottság, munkája érdekében, az Elnökök Értekezletének előzetes hozzájárulásával, kijelölhet egy vagy több albizottságot, amelyeknek ezzel egyidejűleg – a 186. cikkel összhangban – megállapítja összetételét és illetékességi körét is. Az albizottságok az őket létrehozó felállító bizottságnak tesznek jelentést.

(2) Az albizottságok eljárása megegyezik a bizottságokéval.

(3) A póttagok az albizottsági üléseken ugyanolyan feltételek mellett vehetnek részt, mint a bizottsági üléseken.

(4) E rendelkezések alkalmazása során meg kell őrizni az albizottság és a létrehozó bizottság közötti kölcsönös függőséget. E célból az albizottság összes rendes tagját a főbizottság tagjai közül választják.

191. cikk

A bizottságok elnökségei

(1) A bizottsági tagok 186. cikk alapján történő megválasztását követő első bizottsági ülésen a bizottság elnökséget választ, amely egy elnökből és külön választási fordulókat során megválasztott alelnökből áll. A megválasztandó alelnökök számát a Parlament határozza meg az Elnökök Értekezletének javaslata alapján.

E rendelkezés nem akadályozza meg a főbizottság elnökét abban – sőt, éppen lehetővé teszi számára –, hogy az albizottságok elnökét bevonja a bizottság elnökségének munkájába, vagy hogy megengedje számukra az olyan ügyekben folytatott vitákban az elnöklést, melyekkel az adott albizottság foglalkozik, feltéve, hogy ezt az eljárási módot teljes egészében a bizottság elnöksége elé utalják megfontolásra, és az elnökség ehhez hozzájárulását adja.

(2) Ha a jelölések száma megegyezik a betöltendő helyek számával, a választás közfelkiáltással is történhet.

Ellenkező esetben, vagy a bizottsági tagok egyhatodának kérelmére, a választást titkos szavazással tartják meg.

Egyetlen jelölt esetén a választást a leadott szavazatok abszolút többségével lehet megnyerni, amelybe a jelölt mellett és ellene leadott szavazatok számítanak.

Ha több jelölt is szerepel az első fordulóban, az előző albekezdésnek megfelelően, a leadott szavazatok abszolút többségét megszerző jelöltet választják meg. A második fordulóban a legtöbb szavazatot szerző jelöltet választják meg. Szavazategyenlőség esetén az idősebb jelöltet választják meg.

Ha második forduló is szükséges, új jelölteket lehet nevezni.

192. cikk

Bizottsági koordinátorok és árnyékelőadók

(1) A képviselőcsoportok tagjaik közül kijelölhetnek egy koordinátort.

(2) A bizottsági koordinátorokat szükséges esetben az elnök hívja össze a bizottság által meghozandó döntések előkészítésére, különös tekintettel az ügyrendi és az előadók kijelölésével kapcsolatos döntésekre. A bizottság felhatalmazhatja a koordinátorokat bizonyos döntések meghozatalára, ami alól kivételt képeznek a jelentések, a vélemények és a módosítások elfogadásával kapcsolatos döntések. Az alelnököket felkérhetik, hogy konzultatív szerepben részt vegyenek a bizottsági koordinátorok ülésein. A koordinátorok konszenzus kialakítására törekednek. Ha nem sikerült konszenzust kialakítani, a koordinátorok a bizottság jelentős többségét képviselő többséggel járhatnak el, figyelembe véve az egyes képviselőcsoportok egymáshoz viszonyított súlyát.

(3) A képviselőcsoportok minden jelentés esetében árnyékelőadót jelölhetnek ki, aki nyomon követi az adott jelentés menetét, és a képviselőcsoport nevében a bizottságon belül kompromisszumok kialakítására törekszik. Az árnyékelőadók

nevét közlik az elnökkel. A bizottság a koordinátorok javaslata alapján dönthet úgy, hogy az árnyékelőadókat bevonja a rendes jogalkotási eljárásban a Tanáccsal történő megállapodás kialakításának folyamatába.

2. FEJEZET

Bizottságok – működés

193. cikk

A bizottsági ülések

(1) A bizottság elnökének összehívására vagy a Parlament elnökének kérelmére tart ülést.

(2) A Bizottság és a Tanács részt vehet a bizottság ülésein a bizottság elnökének a bizottság nevében történő meghívására.

A bizottság külön határozata alapján az ülésen való részvétel és felszólalás céljából bármely más személy meghívható. E bekezdés rendelkezéseinek értelmezése az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás (50) bekezdésének megfelelően történik.

Ennek analógiájára minden bizottság mérlegelési jogkörében határoz arról, hogy a képviselők asszisztenseinek engedélyezik-e a bizottság ülésein való részvételt.

Az illetékes bizottság – az Elnökség jóváhagyásától függően – szakértői meghallgatást szervezhet, ha úgy ítéli meg, hogy egy ilyen meghallgatás bizonyos kérdésben munkája hatékony elvégzéséhez elengedhetetlen.

Saját kérelmükre a véleménynyilvánításra felkért bizottságok jelen lehetnek a meghallgatáson.

E bekezdés rendelkezéseinek értelmezése az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás⁽²⁰⁾ (50) bekezdésének megfelelően történik.

(3) A 49. cikk (6) bekezdésének sérelme nélkül, ha egy bizottság másképp nem határoz, a képviselők jelen lehetnek azon bizottságok ülésein, amelyeknek nem tagjai, de a tanácskozásban nem vehetnek részt.

Az ilyen képviselőknek azonban a bizottság engedélyezheti az eljárásban tanácsadói minőségben való részvételt.

194. cikk

A bizottsági ülések jegyzőkönyve

A bizottság üléseiről készült jegyzőkönyvet a bizottság valamennyi tagjának kiosztják, és a bizottsághoz jóváhagyásra benyújtják.

198. cikk

A Parlamentközi küldöttség létrehozása és feladatköre

(1) Az Elnökök Értekezletének javaslata alapján a Parlament állandó parlamentközi küldöttségeket hoz létre, és feladataik

195. cikk

Szavazás a bizottságban

(1) Bármely képviselő előterjeszthet módosítást a bizottságban történő vizsgálatra.

(2) A bizottság akkor szavaz érvényesen, ha tagjainak egynegyede ténylegesen jelen van. Ha azonban a tagok egyhatoda a szavazást megelőzően kérelmezi, a szavazás csak akkor érvényes, ha a bizottság tagjainak többsége részt vesz benne.

(3) A bizottságban kézfelemeléssel kell szavazni, kivéve, ha a bizottság tagjainak egynegyede név szerinti szavazást kér. Ez esetben a 167. cikk (2) bekezdésének megfelelően kell szavazni.

(4) A bizottság elnöke részt vesz a vitában és a szavazásban, de döntő szavazata nincs.

(5) A bizottság szavazás helyett felkérheti az előadót, hogy – az előterjesztett módosítások fényében – nyújtson be a lehető legtöbb módosítást figyelembe vevő új tervezetet. E tervezethez benyújtandó módosításokra új határidőt tűznek ki.

196. cikk

A plenáris ülésre vonatkozó szabályok alkalmazása a bizottságokban

A bizottsági ülésekre a 12., 13., 14., 17., 18., 36–44., 148., 149. cikk (2) és (10) bekezdése, a 152., 154., 156–159., 161., 163. cikk (1) bekezdése, a 164., 165., 168., 169., 171–174., 177. és a 178. cikk értelemszerűen alkalmazandó.

197. cikk

Kérdések órája a bizottságban

A bizottság határozhat úgy, hogy kérdések óráját tart. A kérdések órájára vonatkozó szabályokat az egyes bizottságok maguk állapítják meg.

3. FEJEZET

A parlamentközi küldöttségek

figyelembevételével határoz jellegükről és tagjaik számáról. A tagokat a Parlament újraválasztását követő első vagy második ülésen, egy parlamenti ciklusra választják meg.

⁽²⁰⁾ Lásd a XIV. mellékletet.

(2) A küldöttség tagjait az után választják meg, hogy a jelöléseket a képviselőcsoportok és a független képviselők benyújtották az Elnökök Értekezletéhez. Az Elnökök Értekezlete a tagállamok és a politikai nézetek lehető legmértányosabb képviselését biztosító javaslatokat nyújt be a Parlamentnek. A 186. cikk (2), (3), (5) és (6) bekezdését kell alkalmazni.

(3) A küldöttségek elnökségeit a 191. cikk szerint az állandó bizottságokra megállapított eljárásnak megfelelően alakítják ki.

(4) Az egyes küldöttségek általános hatáskörét a Parlament határozza meg. A Parlament e hatásköröket bármikor kiterjesztheti vagy korlátozhatja.

(5) A küldöttségek munkájának lehetővé tételéhez szükséges végrehajtó rendelkezéseket a Küldöttségi Elnökök Értekezlete javaslata alapján az Elnökök Értekezlete fogadja el.

(6) A küldöttség elnöke a küldöttség tevékenységéről a kül- és biztonságpolitikai ügyekben illetékes bizottságnak jelentést nyújt be.

(7) A küldöttség elnöke számára lehetőséget kell biztosítani a bizottságban való felszólalásra, ha olyan pont van napirenden, amely a küldöttség hatáskörébe tartozó területet érint. Ugyanez vonatkozik a küldöttség ülésein e bizottság elnökére vagy előadójára.

199. cikk

Együttműködés az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésével

(1) A Parlament szervei – különösen a bizottságok – a munka hatékonyabbá tétele és a párhuzamos munkavégzés elkerülése céljából a közös érdekeket érintő területeken együttműködnek az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének megfelelő szerveivel.

(2) Az e rendelkezések végrehajtásához szükséges intézkedéseket az Elnökök Értekezlete az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése hatáskörrel rendelkező szerveinek egyetértésével határozza meg.

200. cikk

A parlamenti vegyes bizottságok

(1) Az Európai Parlament parlamenti vegyes bizottságokat hozhat létre az Unióval társult államok vagy olyan államok parlamentjeivel, amelyekkel a csatlakozási tárgyalások már megkezdődtek.

Az ilyen bizottságok a részt vevő parlamentek részére ajánlásokat fogalmazhatnak meg. Az Európai Parlament esetében ezeket az ajánlásokat az illetékes bizottsághoz utalják, amely a teendőkről szóló javaslatokat terjeszt elő.

(2) A különböző parlamenti vegyes bizottságok általános feladatkörét az Európai Parlament és a harmadik országokkal kötött megállapodások határozzák meg.

(3) A parlamenti vegyes bizottságokra a kérdéses megállapodásban megállapított eljárások vonatkoznak. Az ilyen eljárások az Európai Parlament küldöttsége és az érintett parlament küldöttsége közötti egyenlőség elvén alapulnak.

(4) A parlamenti vegyes bizottságok eljárási szabályzatukat maguk alkotják meg, és az Európai Parlament és az érintett parlament elnökségéhez nyújtják be jóváhagyás végett.

(5) Az Európai Parlament parlamenti vegyes bizottságokba delegált küldöttsége tagjainak megválasztása, és e küldöttségek elnökségének megalakítása a parlamentközi küldöttségek részére megállapított eljárás szerint történik.

VIII. CÍM

PETÍCIÓK

201. cikk

A petíciós jog

(1) Bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy egyénileg vagy más polgárokkal vagy személyekkel közösen petíciót nyújthat be az Európai Parlamenthez az Európai Unió tevékenységi területére tartozó és őt közvetlenül érintő ügyben.

(2) A Parlamenthez intézett petíciókban fel kell tüntetni valamennyi petíció benyújtójának a nevét, állampolgárságát és lakcímét.

(3) Ha a petíciót több természetes vagy jogi személy írja alá, az aláírók kijelölnek egy képviselőt és helyetteseket, akik az e cím alkalmazásában a petíció benyújtóinak tekintendők.

Ha nem jelölnek ki képviselőt, az első aláíró vagy egy másik megfelelő személyt kell a petíció benyújtójának tekinteni.

(4) A petíció bármelyik benyújtója bármikor visszavonhatja a petíció támogatását.

Ha a petíció valamennyi benyújtója visszavonja támogatását, a petíció semmis.

(5) A petíciót az Európai Unió hivatalos nyelveinek egyikén, írásban kell megfogalmazni.

A más nyelven írt petíciót csak abban az esetben veszik figyelembe, ha ahhoz a petíció benyújtója fordítást mellékel a hivatalos nyelvek egyikén. A Parlamentnek a petíció benyújtójával folytatott levelezése azon a hivatalos nyelven zajlik, amelyen a fordítás készült.

Az Elnökség dönthet úgy, hogy a petíciókat vagy a petíciók benyújtóival folytatott levelezést egy adott tagállamban használt más nyelveken is meg lehet fogalmazni.

(6) A (2) bekezdésben megállapított feltételeknek megfelelő petíciókat a beérkezés sorrendjében nyilvántartásba veszik; ellenkező esetben irattárba helyezik, és a petíció benyújtóját ennek indokairól tájékoztatják.

(7) A nyilvántartásba vett petíciókat az elnök az illetékes bizottsághoz utalja, amely először az Európai Unió működéséről szóló szerződés 227. cikkével összhangban megállapítja a petíció elfogadhatóságát vagy el nem fogadhatóságát.

Ha az illetékes bizottság nem jut egyetértésre a petíció elfogadhatóságát illetően, a bizottsági tagok legalább egynegyedének kérelme alapján a petíciót elfogadhatónak kell nyilvánítani.

(8) A bizottság által elfogadhatatlannak nyilvánított petíciókat irattárba helyezik, és a petíció benyújtóját tájékoztatják a határozatról és indokairól. Adott esetben alternatív megoldási lehetőségeket lehet javasolni.

(9) A petíciók nyilvántartásba vételüket követően főszabályként nyilvános dokumentummá válnak, és a petíció benyújtójának a nevét és a petíció tartalmát a Parlament az átláthatóság biztosítása érdekében közzéteheti.

(10) A (9) bekezdés rendelkezéseitől eltérően, petíció benyújtója a magánélet védelme érdekében kérheti nevének bizalmas kezelését, amit a Parlamentnek tiszteletben kell tartania.

Ha a petíció benyújtójának panaszát azért nem lehet kivizsgálni, mert kérte nevének elhallgatását, akkor a további lépésekről a petíció benyújtójával konzultálni kell.

(11) A petíció benyújtója kérheti petíciójának bizalmas kezelését; ebben az esetben a Parlament megfelelő intézkedéseket tesz annak érdekében, hogy a petíció tartalma ne kerüljön nyilvánosságra. A petíció benyújtóját tájékoztatják e rendelkezés pontos alkalmazási feltételeiről.

(12) Ha a bizottság célszerűnek látja, az ügyet az ombudsmanhoz utalhatja.

(13) A Parlamenthez intézett olyan petíciókat, amelyeket olyan természetes, illetve jogi személyek nyújtanak be, akik

nem az Európai Unió polgárai, és a tagállamok területén lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel sem rendelkeznek, külön veszik nyilvántartásba és helyezik irattárba. Az elnök az előző hónapban érkezett ilyen petíciókról tárgyük megjelölésével készült havi jegyzéket küld a petíciós bizottságnak, amely a megvizsgálni kívánt petíciókat bekérheti.

202. cikk

A petíciók vizsgálata

(1) Az elfogadható petíciókat az illetékes bizottság szokásos tevékenysége keretében megvizsgálja, rendes ülésen tartott vita, vagy írásbeli eljárás keretében. A petíció benyújtóit meg lehet hívni a bizottság üléseire, ha a petíciót megvitatják, illetve saját maguk is kérhetik részvételüket. Az elnök engedélyezheti a petíció benyújtóinak felszólalását.

(2) A bizottság határozhat úgy, hogy a 48. cikk (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően saját kezdeményezésű jelentést készít egy elfogadhatónak nyilvánított petícióról, vagy egy rövid állásfoglalási indítványt terjeszt a Parlament elé, feltéve, hogy ez ellen az Elnökök Értekezlete nem emel kifogást. Ezen állásfoglalási indítványok bekerülnek a bizottsági elfogadást követően legkésőbb nyolc héten belül sorra kerülő ülés napi-rendtervezetébe. Hacsak az Elnökök Értekezlete nem dönt kivételesen a 139. cikk alkalmazása mellett, az állásfoglalási indítványokat egyszeri, vita nélküli szavazásra bocsátják.

A 49. cikkel és a VII. melléklettel összhangban a bizottság a vizsgált kérdésben kifejezetten illetékes más bizottságok véleményét is kikérheti.

(3) Ha a jelentés különösen az uniós jog alkalmazásával vagy értelmezésével, illetve a létező jog javasolt módosításaival foglalkozik, a tárgyban illetékes bizottságot a 49. cikk (1) bekezdésével és a 50. cikk első és második francia bekezdésével összhangban be kell vonni a munkába. Az illetékes bizottság szavazás nélkül fogadja el a tárgyban illetékes bizottságtól kapott, az állásfoglalási indítvány azon részeire irányuló javaslatot, amelyek az uniós jog alkalmazásával vagy értelmezésével, illetve a létező jog javasolt módosításaival foglalkoznak. Ha az illetékes bizottság nem fogadja el e javaslatokat, a társbizottság közvetlenül előterjesztheti azokat a Parlamentnek.

(4) Elektronikus nyilvántartást készítenek, amelyben a polgárok a petíció benyújtóját támogatásukról biztosíthatják azáltal, hogy a saját elektronikus aláírásukat az elfogadhatónak nyilvánított és a nyilvántartásba felvett petícióhoz mellékelik, vagy támogatásukat visszavonhatják.

(5) Petíciók kivizsgálása, ténymegállapítás vagy megoldások keresése céljából a bizottság szervezhet tényfeltáró látogatásokat a petíció által érintett tagállamokba vagy régiókba.

A látogatásokról a résztvevők jelentést készítenek. A jelentéseket a bizottsági jóváhagyást követően az Európai Parlament elnökének továbbítják.

(6) A bizottság felkérheti a Bizottságot, hogy nyújtson számára segítséget, különösen az uniós jog alkalmazásával és tiszteletben tartásával kapcsolatos részletes felvilágosítás, valamint a petíció tárgyával kapcsolatos valamennyi információ és dokumentum átadása révén. A Bizottság képviselőit meg kell hívni a bizottság üléseire.

(7) A bizottság kérheti, hogy az Európai Parlament elnöke intézkedésre vagy válaszadásra továbbítsa véleményét vagy ajánlását a Bizottságnak, a Tanácsnak vagy az adott tagállami hatóságnak.

(8) A bizottság félévente tájékoztatja a Parlamentet tanácskozásainak eredményéről.

A bizottság tájékoztatja a Parlamentet különösen arról, hogy milyen intézkedéseket tett a Tanács vagy a Bizottság a Parlament által hozzájuk utalt petíciók kapcsán.

(9) A petíció benyújtóját tájékoztatják a bizottság határozatáról és a határozat indokairól.

Az elfogadható petíciót megvizsgálásának befejezését követően lezártnak nyilvánítják, és erről tájékoztatják a petíció benyújtóját.

203. cikk

A petíciók bejelentése

(1) A 201. cikk (6) bekezdésében említett nyilvántartásba vett petíciókat és az egyes petíciókkal kapcsolatban követendő eljárásokról szóló főbb határozatokat a Parlamentben bejelentik. Az ilyen bejelentéseket feljegyzik az ülésről készült jegyzőkönyvbe.

(2) A nyilvántartásba vett petíciók címét és szövegük összefoglalóját a vélemények szövegével és a petíciók vizsgálatával kapcsolatban továbbított legfontosabb határozatokkal együtt a nyilvánosság számára egy adatbázisban hozzáférhetővé teszik, ha ehhez a petíció benyújtója hozzájárul. A bizalmas petíciókat a Parlament irattárában őrzik, ahol a képviselők számára betekintésre rendelkezésre állnak.

IX. CÍM

AZ OMBUDSMAN

204. cikk

Az ombudsman megválasztása

(1) Minden parlamenti ciklus kezdetén az elnök, közvetlenül a megválasztását követően, illetve a (8) bekezdésben említett esetekben, az ombudsman hivatalára történő jelölésre irányuló felhívást bocsát ki, és határidőt állapít meg a jelölések benyújtására. A jelölésre irányuló felhívást közzéteszik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(2) A jelölést legalább negyven képviselőnek kell támogatnia, akik legalább két tagállam állampolgárai közül kerülnek ki.

Egy képviselő csak egy jelölést támogathat.

A jelölések mindazokat a dokumentumokat tartalmazzák, amelyekből bizonyossággal megállapítható, hogy a jelölt az ombudsmanról szóló rendelkezések feltételeinek eleget tesz.

(3) A jelöléseket az illetékes bizottsághoz továbbítják, amely a jelölteket meghallgathatja.

Az ilyen meghallgatások minden képviselő számára nyilvánosak.

(4) Az elfogadható jelöléseket betűrendben tartalmazó jegyzéket ezt követően benyújtják a Parlamenthez szavazásra.

(5) A szavazás titkos, és a leadott szavazatok többségével történik.

Ha az első két fordulót követően nem választottak meg egyetlen jelöltet sem, a továbbiakban kizárólag a második fordulóban legtöbb szavazatot szerzett két jelöltre lehet szavazni.

Szavazategyenlőség esetén az idősebb jelölt élvez elsőbbséget.

(6) A szavazás megkezdése előtt az elnök meggyőződik arról, hogy a Parlament képviselőinek legalább fele jelen van-e.

(7) A megválasztott személyt haladéktalanul felhívják a Bíróság előtti eskütételre.

(8) Az ombudsman hivatalát – elhalálozás vagy felmentés esetét kivéve – utóda hivatalba lépéséig látja el.

205. cikk

Az ombudsman tevékenysége

(1) Az ombudsman feladatainak ellátását szabályozó rendelkezésekről és általános feltételekről szóló határozatot, valamint a határozatnak az ombudsman által elfogadott végrehajtási rendelkezéseit tájékoztatás céljából az eljárási szabályzathoz ⁽²¹⁾ mellékelteként csatolják.

⁽²¹⁾ Lásd a XI. mellékletet.

(2) Az ombudsman a fent említett határozat 3. cikke (6) és (7) bekezdésének megfelelően tájékoztatja a Parlamentet a hivatali visszasságokkal kapcsolatos esetekről, amelyekről az illetékes bizottság jelentést készíthet. Az ombudsman, a fenti határozat 3. cikke (8) bekezdésének megfelelően, minden éves ülősszak végén a vizsgálatai eredményét tartalmazó jelentést nyújt be a Parlamentnek. Az illetékes bizottság ehhez jelentést készít, amelyet a Parlamenthez vitára nyújtanak be.

(3) Az ombudsman az illetékes bizottságot kérelmére tájékoztathatja, illetve az illetékes bizottság az ombudsmant annak saját kezdeményezésére meghallgathatja.

206. cikk

Az ombudsman felmentése

(1) A parlamenti képviselők egytizede kérheti az ombudsman felmentését, ha már nem felel meg a feladata ellátásához szükséges feltételeknek, vagy ha súlyos kötelességszegést követ el.

(2) A kérelmet az ombudsmanhoz és az illetékes bizottsághoz továbbítják, amely – ha tagjai többsége úgy határoz, hogy az indokolás megalapozott – jelentést nyújt be a Parlamenthez. Az ombudsmant – kérelmére – a jelentés szavazásra bocsátását megelőzően meghallgatják. A Parlament a vitát követően titkos szavazással határoz.

(3) A szavazás megkezdése előtt az elnök meggyőződik arról, hogy a parlamenti képviselők legalább fele jelen van-e.

(4) Ha a szavazás eredménye az ombudsman felmentése mellett szól, és az ennek ellenére nem mond le, az elnök legkésőbb a szavazást követő ülésen az ombudsman felmentésének haladéktalan elrendelésére irányuló kérelemmel fordul a Bírósághoz.

Az ombudsman lemondásával az eljárás megszűnik.

X. CÍM

A PARLAMENT FŐTITKÁRSÁGA

207. cikk

Főtítkárság

(1) A Parlament munkáját az Elnökség által kinevezett főtítkár segíti.

A főtítkár az Elnökség előtt ünnepélyes fogadalmat tesz, hogy feladatait lelkiismeretesen és teljesen pártatlanul látja el.

(2) Az Elnökség által meghatározott összetételű és szervezeti Főtítkárságot a főtítkár vezeti.

(3) Az Elnökség meghatározza a Főtítkárság létszámtervét, és megállapítja a tisztviselők és egyéb alkalmazottak szolgálati jogviszonyára és pénzügyi helyzetére vonatkozó rendelkezéseket.

Az Elnökség meghatározza azt is, hogy az Európai Unió kiváltóságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv 11–13. cikke a tisztviselők és egyéb alkalmazottak mely kategóriájára alkalmazandó részben vagy egészben.

A Parlament elnöke erről megfelelően tájékoztatja az Európai Unió illetékes intézményeit.

XI. CÍM

AZ EURÓPAI SZINTŰ POLITIKAI PÁRTOK JOGKÖRE ES FELELŐSSÉGE

208. cikk

Az elnök jogköre

Az elnök képviseli a Parlamentet a 20. cikk (4) bekezdése szerint az európai szintű politikai pártokkal való kapcsolattartás során.

209. cikk

Az Elnökség jogköre

(1) Az Elnökség határoz az európai szintű politikai pártok által benyújtott támogatási igényről, valamint az előirányzatok felosztásáról a kedvezményezett politikai pártok között. Az Elnökség listát készít a kedvezményezettokról és a számukra biztosított összegekről.

(2) Az Elnökség határoz a támogatás esetleges felfüggesztéséről vagy csökkentéséről, illetve a jogalap nélkül nyújtott támogatás összegének esetleges behajtásáról.

(3) Az Elnökség a költségvetési év végét követően jóváhagyja a kedvezményezett politikai pártok tevékenységeikről szóló végleges jelentését és éves pénzügyi kimutatását.

(4) Az Elnökség a 2004/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott feltételek szerint az európai szintű politikai pártok részére javaslataik alapján technikai támogatást nyújthat. Az Elnökség átruházhatja a főtítkárra a technikai támogatásokkal kapcsolatos egyes határozatok meghozatalának jogát.

(5) A fenti bekezdésekben említett valamennyi esetben az Elnökség a főtitkár javaslata alapján jár el. Az Elnökség határozathozatala előtt, az (1)–(4) bekezdésben említett eseteket kivéve, meghallgatja az érintett politikai párt képviselőit. Az Elnökség bármikor kérheti az Elnökök Értekezletének a véleményét.

(6) Ha a Parlament – vizsgálatot követően – megállapítja, hogy valamely európai szintű politikai párt a szabadság, a demokrácia, az emberi jogok és szabadságjogok tiszteletben tartásának alapelvét, vagy a jogállamiság követelményeit figyelmen kívül hagyta, az Elnökség e politikai párt támogatásból történő kizárásáról határoz.

210. cikk

Az illetékes bizottság és a plenáris ülés jogköre

(1) A Parlament képviselőinek egynegyede kérelmére, ha legalább három képviselőcsoportot képviselnek, az elnök – az Elnökök Értekezletével folytatott eszmecsere követően – felhívja az illetékes bizottságot arra, hogy vizsgálja meg: valamely európai szintű politikai párt, különös tekintettel programjára és tevékenységére, folyamatosan tiszteletben tartja-e azokat az alapelveket, amelyeken az Európai Unió nyugszik, vagyis a szabadság, a demokrácia, az emberi jogok és alapvető szabadságjogok tiszteletben tartásának alapelvét, illetve a jogállamiság követelményeit.

(2) Mielőtt az illetékes bizottság határozati javaslatot terjeszt a Parlament elé, meghallgatja az érintett politikai párt képviselőit, valamint a 2004/2003/EK rendelet szerint beszerzi és megvizsgálja a független személyekből összeállított bizottság véleményét.

(3) A Parlament a leadott szavazatok többségével fogadja el a határozati javaslatot arról, hogy az érintett politikai párt tiszteletben tartja-e az (1) bekezdésben foglalt alapelveket. Módosítást nem lehet benyújtani. Ha a megfelelő határozati javaslat nem nyeri el a leadott szavazatok többségét, az abban foglaltakkal ellentéző tartalmú határozat tekintendő elfogadottnak.

(4) A Parlament határozata az (1) bekezdés szerinti kérelem benyújtásának napjával lép hatályba.

(5) Az elnök képviseli a Parlamentet a független személyekből összeállított bizottsághoz.

(6) Az illetékes bizottság a 2004/2003/EK rendelet szerinti, e rendelet végrehajtásáról, valamint a támogatott tevékenységekről szóló jelentést terjeszt a plenáris ülés elé.

XII. CÍM

AZ ELJÁRÁSI SZABÁLYZAT ALKALMAZÁSA ÉS MÓDOSÍTÁSA

211. cikk

Az eljárási szabályzat alkalmazása

(1) Ha az eljárási szabályzat alkalmazása és értelmezése során kétség merül fel, az elnök az ügyet vizsgálat céljából az illetékes bizottsághoz utalhatja.

A bizottsági elnökök is így járhatnak el, ha a bizottság munkája során hasonló, a bizottság munkájával kapcsolatos kétség merül fel.

(2) Az illetékes bizottság határoz, hogy szükséges-e az eljárási szabályzathoz módosítást javasolni. Ebben az esetben a 212. cikknek megfelelően jár el.

(3) Ha a bizottság úgy határoz, hogy a hatályos szabályzat rendelkezéseinek értelmezése elegendő, az értelmezést továbbítja az elnöknek, aki erről a következő ülésen tájékoztatja a Parlamentet.

(4) Ha egy képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő a bizottság értelmezését vitatja, a kérdést a Parlamentben szavazásra bocsátják. A szöveget egyszerű többséggel fogadják el, azzal a feltétellel, hogy a parlamenti képviselők legalább egyhar-

mada jelen van. Elutasítás esetén az ügyet visszautalják a bizottsághoz.

(5) A nem vitatott, vagy a Parlament által elfogadott értelmezéseket dőlt betűvel szedve a megfelelő cikkhez vagy cikkekhez magyarázatként mellékelik.

(6) Ezen értelmezések az érintett cikkek későbbi alkalmazása és értelmezése szempontjából irányadónak számítanak.

(7) Az eljárási szabályzatot és az értelmezéseket az illetékes bizottság rendszeresen felülvizsgálja.

(8) Ha a szabályzat meghatározott számú képviselőre jogokat ruház, ezt a számot automatikusan a képviselők létszámának növekedésével arányosan, a legközelebbi egész számra módosítják, különösen az Európai Unió egyes bővítései után.

212. cikk

Az eljárási szabályzat módosítása

(1) E szabályzathoz és mellékleteihez minden képviselő javasolhat módosításokat, adott esetben rövid indokolással ellátva.

Az ilyen módosításokat lefordítják, kinyomtatják, kiosztják és az illetékes bizottsághoz utalják, amely megvizsgálja, és határoz a Parlamenthez történő benyújtásukról.

A 156., 157. és 161. cikk alkalmazása során az ilyen módosítások Parlamentben történő vizsgálatakor, az e cikkekben szereplő, az „eredeti szövegre” vagy a „jogalkotási aktusra irányuló javaslatra” történő hivatkozások az éppen hatályban levő rendelkezésre való hivatkozásoknak tekintendők.

(2) E szabályzat módosításai csak a Parlament képviselői többségének szavazatával fogadhatók el.

(3) Ha a szavazáskor másként nem rendelkeznek, e szabályzat és a hozzá kapcsolódó melléletek módosításai az elfogadásukat követő ülés első napján lépnek hatályba.

XIII. CÍM

VEGYES RENDELKEZÉSEK

213. cikk

Az Unió jelképei

(1) A Parlament elismeri és sajátjaként fogadja el az Unió alábbi jelképeit:

— a zászlót, amely kék alapon tizenkét arany csillag alkotta körből áll,

— a himnuszt, amely Ludwig van Beethoven IX. szimfóniájának Örömdóján alapul,

— a jelmondatot: „Egyesülve a sokféleségben”.

(2) A Parlament május 9-én megünnepli az Európa-napot.

(3) A zászlót el kell helyezni minden parlamenti épületen, és használni kell a hivatalos események alkalmával. A zászlót a Parlament minden üléstermében el kell helyezni.

(4) A himnuszt minden alakuló ülés és egyéb ünnepélyes ülés megnyitásakor el kell játszani, különösen az állam- és kormányfők vagy a bővítést követően az új tagállamok üdvözlésére.

(5) A jelmondatot fel kell tüntetni a Parlament hivatalos dokumentumain.

(6) A jelképek parlamenti használatának további lehetőségeit az Elnökség vizsgálja meg. E cikk végrehajtásának részletes szabályait az Elnökség állapítja meg.

214. cikk

Befejezetlen ügyek

A választásokat megelőző utolsó ülés végével a Parlament befejezetlen ügyei – a második bekezdés rendelkezéseire is figyelemmel – érvényüket veszítettnek tekintendők.

Az Elnökök Értekezlete minden parlamenti ciklus kezdetekor parlamenti bizottságok vagy más intézmények indokolt kérelmére az ilyen ügyek tárgyalásának újrakezdéséről vagy folytatásáról határoz.

E rendelkezéseket a petíciókra és határozatot nem igénylő szövegekre nem kell alkalmazni.

215. cikk

A melléletek rendje

Az eljárási szabályzat melléleteit a következő négy cím alá rendezik:

a) az e szabályzatban szereplő eljárásoknak a leadott szavazatok többségével elfogadott végrehajtási rendelkezései (VII. melléklet);

b) az eljárási szabályzat egyes rendelkezéseinek végrehajtása során, az eljárásokkal és a bennük megállapított többségi szabályokkal összhangban elfogadott rendelkezések (I., II., III., IV., VI. melléklet, VIII. melléklet A., C. és D. része, valamint X. melléklet);

c) a Szerződések alapján elfogadott, Parlamenten belül alkalmazandó, illetve annak működésére vonatkozó intézményközi megállapodások és egyéb rendelkezések. Az ilyen rendelkezéseknek az eljárási szabályzathoz mellékletként való csatolásáról a Parlament az illetékes bizottság javaslatára, a leadott szavazatok többségével határoz (VIII. melléklet B. része, IX., XI., XII., XIII., XIV., XV., XIX. és XX. melléklet);

d) a Parlament illetékes szervei által elfogadott iránymutatások és magatartási kódexek (XVI., XVII. és XVIII. és XXI. melléklet).

216. cikk

Helyesbítések

(1) Ha egy Parlament által elfogadott szövegben hibát fedeznek fel, az elnök – adott esetben – helyesbítéstervezetet utal az illetékes bizottság elé.

(2) Ha egy Parlament által elfogadott és más intézmények által jóváhagyott szövegben hibát fedeznek fel, akkor a szükséges helyesbítésekhez az elnök kikéri ezen intézmények jóváhagyását, mielőtt az (1) bekezdés szerint eljárna.

(3) Az illetékes bizottság megvizsgálja, és a Parlament elé terjeszti a helyesbítéstervezetet, ha megállapítást nyert, hogy hiba történt, amely a javasolt módon helyesbíthető.

(4) A helyesbítést a soron következő ülésen bejelentik. A helyesbítést elfogadottnak kell tekinteni, ha a bejelentésétől számított negyvennyolc órán belül sem valamelyik képviselőcsoport, sem legalább 40 képviselő nem nyújt be kérelmet szava-

zásra bocsátására. Ha a helyesbítést nem fogadják el, akkor visszautalják az illetékes bizottsághoz, amely módosított helyesbítést javasolhat, vagy lezárhatja az eljárást.

(5) Az elfogadott helyesbítést oly módon kell közzétenni, ahogyan a tárgyat képező szöveget. A 72., a 73. és a 74. cikk megfelelően alkalmazandó.

I. MELLÉKLET

A 9. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK ALKALMAZÁSÁT SZABÁLYOZÓ RENDELKEZÉSEK – ÁTLÁTHATÓSÁG ÉS A KÉPVISELŐK PÉNZÜGYI ÉRDEKELTSÉGEI*1. cikk*

1. A vita tárgyában pénzügyileg közvetlenül érdekelt képviselő a Parlament vagy valamely szerve előtti felszólalását megelőzően, illetve ha előadónak javasolják, ezen érdekeltségét az ülésen szóban közli.

2. Mielőtt egy képviselőt a 13., 191., vagy 198. cikk (2) bekezdése szerint érvényesen a Parlament, illetve annak valamely szerve tisztségviselőjének jelölnek, illetve mielőtt a 68., illetve a 198. cikk (2) bekezdése szerint hivatalos küldöttségben vesz részt, a 2. cikkben megállapított nyilatkozatot előírászerűen ki kell töltenie.

2. cikk

A quaestorok nyilvántartást vezetnek, amely tartalmazza valamennyi képviselő részletes, személyes nyilatkozatát:

- a) a foglalkozásáról és bármely más, általa díjazás ellenében betöltött tisztségről, illetve végzett tevékenységről;
- b) minden olyan fizetésről, amelyet a képviselő egy másik parlamentben betöltött képviselői megbízatásért kap;
- c) bármely pénzbeli, személyes vagy természetbeni juttatásról, amelyet a képviselő a Parlament által biztosított juttatáson felül politikai tevékenységéért harmadik féltől kap, akinek kilétét közölnie kell.

A képviselők feladataik ellátása során tartózkodnak bármely ajándék vagy juttatás elfogadásától.

A képviselők a nyilvántartásban szereplő nyilatkozatokat személyes felelősségre teszik, és évente megújítják.

Az Elnökség időszakonként listát készíthet a nyilvántartás kötelező tartalmáról.

Ha a képviselő a megfelelő felhívást követően nem tesz eleget az a) és b) pont szerinti nyilatkozattételi kötelezettségének, az elnök ismételten felhívja a nyilatkozat két hónapon belüli benyújtására. Ha a képviselő a nyilatkozatot határidőn belül nem nyújtja be, nevét a jogsértés megjelölésével együtt, a határidő lejártát követő minden egyes ülés első napjának jegyzőkönyvében közzéteszik. Ha a képviselő a jogsértés közzététele után továbbra is megtagadja a nyilatkozat benyújtását, az Elnök a 153. cikknek megfelelően az érintett képviselő tevékenységének felfüggesztéséről intézkedik.

A képviselői csoportosulásoknak – mind a közös munkacsoportoknak, mind a képviselők egyéb, nem hivatalos csoportosulásainak – a vezetői kötelesek nyilatkozni minden pénzbeli vagy természetbeni juttatásról (pl. titkári segítség), amely – ha azt a képviselőnek magánszemélyként ajánlják fel – ugyancsak e cikk alapján nyilatkozattételi kötelezettség tárgyát képezne.

Az ilyen csoportosulások számára a külső támogatásokról szóló nyilatkozatokra vonatkozó részletes szabályok kidolgozása és a nyilvántartás vezetése a quaestorok hatáskörébe tartozik.

3. cikk

A nyilvántartás nyilvános, abba bárki betekinthes.

A nyilvántartást a nyilvánosság számára elektronikus úton is hozzáférhetővé tehetik.

4. cikk

A vagyonynyilatkozat tekintetében annak a tagállamnak a jogszabályait kell alkalmazni, amelyben megválasztották a képviselőt.

II. MELLÉKLET

A 116. CIKK SZERINTI KÉRDÉSEK ÓRÁJÁNAK MENETE

A. IRÁNYMUTATÁSOK

1. Egy kérdés csak akkor fogadható el, ha:

- megfogalmazása tömör és lehetővé teszi, hogy rövid választ lehessen rá adni,
- a Bizottság és a Tanács hatáskörébe és felelősségi körébe tartozik, és közérdekű,
- nem igényel az érintett intézménytől kiterjedt előzetes tanulmányt vagy kutatást,
- világos megfogalmazású és meghatározott ügyre vonatkozik,
- nem tartalmaz állítást vagy véleményt,
- nem szigorúan személyes ügyekre vonatkozik,
- nem dokumentum vagy statisztikai információ megszerzését célozza,
- kérdésként van megfogalmazva.

2. A kérdés nem fogadható el, ha a tárgynak az érintett intézmény részvételével történő megvitatását már napirendre tűzték.

3. A kérdés nem fogadható el, ha az előző három hónap folyamán azonos vagy hasonló kérdést már feltettek és megválasztak, vagy ha a kérdés csupán a Parlament valamely olyan konkrét állásfoglalásának nyomon követésével kapcsolatos tájékoztatásra irányul, amelyet a Bizottság már írásbeli nyomonkövetési közleményben biztosított, kivéve, ha újabb fejlemények merülnek fel, vagy a kérdés megfogalmazója további információhoz kíván jutni. Az első esetben a megfogalmazó kap egy-egy példányt a kérdésről és a válaszról.

Kiegészítő kérdések

4. A választ követően a képviselők bármely kérdéshez kiegészítő kérdést tehetnek fel. Egy képviselő összesen két kiegészítő kérdést tehet fel.

5. A kiegészítő kérdésekre az ezen iránymutatásokban megállapított elfogadhatósági feltételek vonatkoznak.

6. A kiegészítő kérdések elfogadhatóságáról az elnök dönt, és oly módon korlátozza a számukat, hogy minden kérdést benyújtó képviselő a kérdésére választ kaphasson.

Az elnök a fent említett elfogadhatósági feltételeknek megfelelő kiegészítő kérdést sem köteles elfogadhatónak nyilvánítani, ha:

- a) a kérdések órája szabályszerű menetét feltehetően megzavarná; vagy
- b) azt a főkérdést, amelyhez kapcsolódik, más kiegészítő kérdésekkel már megfelelően tisztázták; vagy
- c) nem függ össze közvetlenül a főkérdéssel.

Kérdésekre adott válaszok

7. Az érintett intézmény gondoskodik arról, hogy a válaszok tömörök legyenek és a kérdés tárgyára vonatkozzanak.

8. Ha az érintett kérdések tartalma lehetővé teszi, az elnök a kérdésfeltevőkkel történő konzultációt követően határozhat úgy, hogy az érintett intézménynek a kérdésekre együttes választ kell adnia.

9. Kérdést csak akkor lehet megválaszolni, amikor a kérdésfeltevő jelen van, vagy a helyettese kilétéről a kérdések órájának kezdetét megelőzően írásban értesítette az elnököt.

10. Ha sem a kérdésfeltevő, sem a helyettese nincs jelen, a kérdés érvényét veszti.

11. Ha egy képviselő kérdést terjeszt elő, de sem ő személyesen, sem a helyettese nincs jelen a kérdések órája alatt, az elnök levélben figyelmezteti a kérdésfeltevőt, hogy személyesen vagy helyettes útján köteles jelen lenni. Ha az elnöknek tizenkét hónapos időtartamon belül három alkalommal ilyen tartalmú levelet kell küldenie, az érintett képviselő hat hónapra elveszti a jogot, hogy a kérdések órája alatt kérdést terjesszen elő.

12. Az időhiány miatt megválaszolatlanul maradt kérdésekre a 117. cikk (4) bekezdésének első albekezdése szerint adnak választ, kivéve, ha az előterjesztő a 117. cikk (3) bekezdésének alkalmazását kéri.

13. Az írásbeli válaszokra vonatkozó eljárást a 117. cikk (3) és (5) bekezdése szabályozza.

Határidők

14. A kérdéseket legalább egy héttel a kérdések órájának kezdetét megelőzően kell előterjeszteni. Az e határidőn túl előterjesztett kérdésekkel csak az érintett intézmény hozzájárulásával lehet foglalkozni a kérdések órája során.

Az elfogadhatónak nyilvánított kérdéseket kiosztják a képviselőknek, és továbbítják az érintett intézményekhez.

B. AJÁNLÁSOK

(kivonat a Parlament 1986. november 13-i állásfoglalásából)

Az Európai Parlament,

1. a 43. cikk ⁽¹⁾ alapján és különös tekintettel az elfogadhatóságról szóló iránymutatások 1. pontjára, az iránymutatások szigorúbb alkalmazását ajánlja a kérdések órájának menetével kapcsolatban;

2. ajánlja, hogy az Európai Parlament elnöke gyakrabban éljen a 43. cikk (3) ⁽²⁾ bekezdése által ráruházott, a kérdések órája során a kérdések tárgyi szerinti csoportosítására vonatkozó hatáskör gyakorlásának lehetőségével, azonban úgy véli, hogy csak az adott ülésre előterjesztett, a lista első felébe tartozó kérdések csoportosíthatók ily módon;

3. a kiegészítő kérdések tekintetében ajánlja, hogy az elnök főszabályként a kérdésfeltevő részéről egy kiegészítő kérdést, a főkérdés megfogalmazójától lehetőleg eltérő képviselőcsoportba tartozó és/vagy tagállamból származó képviselők részéről egy, de legfeljebb két kiegészítő kérdést engedélyezzen; emlékeztet arra, hogy a kiegészítő kérdésnek tömörnek és kérdésként megfogalmazottnak kell lennie; és javasolja, hogy időtartama ne haladja meg a harminc másodpercet;

4. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot – az iránymutatások 7. pontja alapján – annak biztosítására, hogy a válaszok tömörek legyenek, és a kérdés tárgyára vonatkozzanak.

⁽¹⁾ Új 116. cikk.

⁽²⁾ Új 116. cikk, (3) bekezdés.

III. MELLÉKLET

IRÁNYMUTATÁSOK A 117. ÉS 118. CIKK SZERINTI, ÍRÁSBELI VÁLASZT IGÉNYLŐ KÉRDÉSEKHEZ

1. Az írásbeli választ igénylő kérdésnek:
 - egyértelműen meg kell jelölnie a címzettet, akinek a kérdés a szokásos intézményközi csatornákon keresztül továbbítandó,
 - a címzett hatáskörébe és felelősségi körébe kell tartoznia, és közérdekűnek kell lennie,
 - tömörnek kell lennie, és érthető kérdésfeltevést kell tartalmaznia,
 - nem szabad sértő nyelvezetet használnia,
 - nem szabad szigorúan személyes ügyekre vonatkoznia.
2. Ha egy kérdés nem felel meg ezeknek az iránymutatásoknak, a Főtitkárság javaslatot tesz az előterjesztőnek: hogyan lehetne úgy megfogalmazni a kérdést, hogy elfogadható legyen.
3. Ha az előző hat hónap folyamán azonos vagy hasonló kérdést már feltettek és megválasztak, vagy ha a kérdés csupán a Parlament valamely olyan konkrét állásfoglalásának nyomán követésével kapcsolatos tájékoztatásra irányul, amelyet a Bizottság már írásbeli nyomonkövetési közleményben biztosított, a Főtitkárság a korábbi kérdés és válasz másolatát eljuttatja az előterjesztőhöz. A megismételt kérdést nem továbbítják a címzettnek, kivéve, ha az előterjesztő újabb fontos fejleményekre hivatkozik, vagy további információhoz kíván jutni.
4. Ha egy kérdés olyan tényre vagy statisztikai információra vonatkozik, amely a Parlament könyvtárában hozzáférhető, a könyvtár tájékoztatja erről a képviselőt, aki visszavonhatja a kérdést.
5. Kapcsolódó ügyekben feltett kérdésekre együttes válasz is adható.

IV. MELLÉKLET

KÖVETENDŐ IRÁNYMUTATÁSOK ÉS ÁLTALÁNOS ELVEK A 122. CIKK ALAPJÁN AZ EMBERI JOGOK, A DEMOKRÁCIA ÉS A JOGÁLLAMISÁG MEGSÉRTÉSÉT ÉRINTŐ ÜGYEK VITÁJÁNAK NAPIRENDJÉRE TÚZENDÓ TÁRGYAK KIVÁLASZTÁSÁNÁL**Alapelvek**

1. A Tanácshoz, a Bizottsághoz, a tagállamokhoz, harmadik országhoz vagy nemzetközi szervezetekhez egy bizonyos eseményt megelőzően intézett parlamenti szavazásra irányuló állásfoglalási indítványok elsőbbséget élveznek, feltéve, hogy a folyó ülés az Európai Parlament egyetlen olyan ülése, amelyen a szavazás időben megtartható.
2. Az állásfoglalási indítványok terjedelme nem haladhatja meg az 500 szót.
3. Az Európai Uniónak a Szerződésben megállapított hatásköréhez kapcsolódó tárgyak – ha nagy jelentőséggel bírnak – elsőbbséget élveznek.
4. A kiválasztott tárgyak számát úgy kell meghatározni, hogy lehetővé tegye a tárgyak jelentőségével arányban álló vitát, továbbá ez a szám az alfejezetekkel együtt nem haladhatja meg a hármat.

Gyakorlati kérdések

5. A Parlamentet és a képviselőcsoportokat értesítik az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértését érintő ügyek vitáján szereplő tárgyak kiválasztásánál figyelembe vett alapelvekről.

A felszólalási idő korlátozása és felosztása

6. A rendelkezésre álló idő jobb kihasználása céljából az elnök a képviselőcsoportok elnökeivel történő tanácskozást követően megállapodik a Tanáccsal és a Bizottsággal e két intézmény esetleges nyilatkozataira rendelkezésre álló felszólalási idő korlátozásáról az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértését érintő ügyek vitája során.

A módosítások előterjesztésének határideje

7. A módosítások előterjesztésére kijelölt határidő meghatározása során elegendő időt kell hagyni a módosítások hivatalos nyelveken történő kiosztása és az állásfoglalási indítványokról szóló vita kitűzött időpontja között ahhoz, hogy a képviselők és a képviselőcsoportok a módosításokat alaposan megvizsgálhassák.

V. MELLÉKLET

(törölve)

VI. MELLÉKLET

A MENTESÍTŐ HATÁROZATOK VIZSGÁLATÁNAK ÉS ELFOGADÁSÁNAK ELJÁRÁSA

1. cikk

Dokumentumok

- (1) A következő dokumentumokat nyomtatják ki és osztják szét:
- a) a Bizottság által továbbított, bevételekről és kiadásokról szóló beszámoló, a pénzügyi elemzés és a mérleg;
 - b) a Számvevőszék éves és különjelentései, az intézmények válaszaival együtt;
 - c) a Számvevőszéknek az elszámolás megbízhatóságát, valamint az alapjául szolgáló ügyletek jogszerűségét és szabályszerűségét igazoló, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 287. cikke szerinti nyilatkozata;
 - d) a Tanács ajánlása.
- (2) E dokumentumokat az illetékes bizottsághoz utalják. Bármely érintett bizottság véleményt nyilváníthat.
- (3) Ha más bizottság véleményt kíván nyilvánítani, az elnök e véleményeknek az illetékes bizottsággal történő közlésére határidőt állapít meg.

2. cikk

A jelentés vizsgálata

- (1) A Parlament – a költségvetési rendeletnek megfelelően – a Számvevőszék éves jelentésének elfogadását követő év április 30-ig megvizsgálja az illetékes bizottság mentesítésre vonatkozó jelentését.
- (2) Ha ez a melléklet másként nem rendelkezik, a Parlament eljárási szabályzatának módosításokra és szavazásra vonatkozó rendelkezései alkalmazandók.

3. cikk

A jelentés tartalma

- (1) Az illetékes bizottság által elkészített mentesítési jelentés a következőket tartalmazza:
- a) a mentesítés megadásáról vagy elhalasztásáról szóló határozati javaslat (áprilisi ülésen történő szavazás), illetve a mentesítés megadásáról vagy elutasításáról szóló határozati javaslat (októberi ülésen történő szavazás);
 - b) az Unió valamennyi bevétele, kiadása, követelései és kötelezettségei elszámolásának lezárására irányuló határozati javaslat;
 - c) az a) pontban említett határozati javaslatához fűzött észrevételeket, köztük a Bizottság adott pénzügyi évről szóló költségvetési gazdálkodásának értékelését és a jövőbeni kiadások végrehajtásával kapcsolatos észrevételeket tartalmazó állásfoglalási indítvány;
 - d) mellékletként a Bizottságtól kapott dokumentumok listája, illetve a kért, de meg nem kapott dokumentumok listája;
 - e) az érintett bizottságok véleménye.
- (2) Ha az illetékes bizottság a mentesítő határozat elhalasztását javasolja, a vonatkozó állásfoglalási indítvány többek között az alábbiakat is megállapítja:
- a) a halasztás oka;
 - b) a Bizottságtól elvárt további intézkedések és ezek határideje;
 - c) a Parlament számára a megalapozott döntéshozatalhoz szükséges dokumentumok.

4. cikk

Parlamenti vizsgálat és szavazás

- (1) Az illetékes bizottság által a mentesítést érintő bármely jelentést az előterjesztést követő első ülés napirendjére tűzik.
- (2) Módosítások kizárólag a 3. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint előterjesztett állásfoglalási indítványhoz fogadhatók el.
- (3) Ha az 5. cikk nem határoz másként, a határozati javaslatokról és az állásfoglalási indítványról történő szavazás a 3. cikk szerinti sorrendben történik.

(4) A Parlament az Európai Unió működéséről szóló szerződés 231. cikkének megfelelően a leadott szavazatok többségével határoz.

5. cikk

Eljárási változatok

(1) Az áprilisi ülés során történő szavazás

Az első szakaszban a mentesítési jelentés a mentesítés megadását vagy elhalasztását javasolja.

a) Ha a mentesítés megadására irányuló javaslat megszerzi a többséget, a mentesítést megadják. Ez egyben az elszámolások lezárását is jelenti.

Ha a mentesítés megadására irányuló javaslat nem szerez többséget, a mentesítés elhalasztottnak tekintendő, és az illetékes bizottság hat hónapon belül a mentesítés megadására vagy elutasítására irányuló új javaslatot tartalmazó új jelentést nyújt be.

b) Ha a mentesítés elhalasztására irányuló javaslatot fogadnak el, az illetékes bizottság hat hónapon belül a mentesítés megadására vagy elutasítására irányuló új javaslatot tartalmazó új jelentést nyújt be. Ebben az esetben az elszámolások lezárását is elhalasztják, és az új jelentéssel terjesztik újra elő.

Ha a mentesítés elhalasztására irányuló javaslat nem szerez többséget, a mentesítés megadottnak tekintendő. Ebben az esetben a határozat az elszámolások lezárását is jelenti. Az állásfoglalási indítványt még szavazásra lehet bocsátani.

(2) Az októberi ülés során történő szavazás

A második szakaszban a mentesítési jelentés a mentesítés megadását vagy elutasítását javasolja.

a) Ha a mentesítés megadására irányuló javaslat megszerzi a többséget, a mentesítést megadják. Ez egyben az elszámolások lezárását is magában foglalja.

Ha a mentesítés megadására irányuló javaslat nem szerez többséget, ez a mentesítés elutasítását jelenti. Egy következő ülésen az elszámolások lezárására irányuló hivatalos javaslatot nyújtanak be, amellyel kapcsolatban a Bizottságot nyilatkozattételre kérik fel.

b) Ha a mentesítés elutasítására irányuló javaslat megszerzi a többséget, a tárgyév elszámolásainak lezárására irányuló hivatalos javaslat kerül benyújtásra egy következő ülésen, amelyen a Bizottságot nyilatkozattételre kérik fel.

Ha a mentesítés elutasítására irányuló javaslat nem szerez többséget, a mentesítés megadottnak tekintendő. Ebben az esetben a határozat az elszámolások lezárását is jelenti. Az állásfoglalási indítványt még szavazásra lehet bocsátani.

(3) Abban az esetben, ha az állásfoglalási indítvány, illetve az elszámolások lezárására irányuló javaslat a Parlament mentesítéséről történő szavazásával ellentétes rendelkezéseket tartalmaz, az elnök az illetékes bizottság elnökével történő konzultációt követően elhalaszthatja a szavazást, és a módosítások előterjesztésére új határidőt állapíthat meg.

6. cikk

A mentesítő határozat végrehajtása

(1) Az elnök minden, a 3. cikkben rögzített parlamenti határozatot és állásfoglalást továbbít a Bizottsághoz és a többi intézményhez, és gondoskodik az Európai Unió Hivatalos Lapja jogalkotási sorozatában történő közzétételükről.

(2) Az illetékes bizottság legalább évente jelentést készít a Parlamentnek a mentesítő határozathoz fűzött észrevételekre és a Parlament állásfoglalásaiban szereplő, a kiadások végrehajtásával kapcsolatos észrevételekre az intézmények által válaszul tett intézkedésekről.

(3) A költségvetési ellenőrzésért felelős bizottság jelentése alapján az elnök a Parlament nevében, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 265. cikkének megfelelően az érintett intézmény ellen a mentesítő határozathoz vagy a kiadások végrehajtását érintő egyéb állásfoglalásokhoz fűzött észrevételekből eredő kötelezettségek teljesítésének elmulasztása miatt az Európai Unió Bíróságánál keresetet nyújthat be.

VII. MELLÉKLET

AZ ÁLLANDÓ BIZOTTSÁGOK HATÁSKÖRE ÉS FELELŐSSÉGE ⁽¹⁾**I. Külügyi Bizottság**

A bizottság hatásköre a következőkre terjed ki:

1. a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) és az európai biztonsági és védelmi politika (EBVP). Ebben az összefüggésben a bizottságot Biztonsági és Védelmi Politikai Albizottság támogatja;
2. a hatáskörébe tartozó ügyekben az Európai Unió egyéb intézményeivel és szerveivel, az ENSZ-szel és egyéb nemzetközi szervezetekkel, valamint parlamentközi közgyűlésekkel való kapcsolattartás;
3. a politikai kapcsolatok megerősítése harmadik – különösen az Unióval közvetlenül szomszédos – országokkal együttműködési és támogatási programok, illetve nemzetközi megállapodások, úgymint társulási és partnerségi megállapodások révén;
4. az európai államok Unióhoz történő csatlakozására vonatkozó tárgyalások megnyitása, figyelemmel kísérése és lezárása;
5. harmadik országokban az emberi jogokat, a kisebbségek védelmét és a demokratikus értékek támogatását érintő ügyek. Ezzel összefüggésben a bizottságot Emberi Jogi Albizottság segíti. A vonatkozó szabályok sérelme nélkül az egyéb bizottságok, illetve szervek ezen területen hatáskörrel rendelkező képviselőit, illetve tagjait hívják meg az albizottság ülésein való részvételre.

A bizottság koordinálja a hatáskörébe tartozó parlamenti vegyes bizottságok és parlamenti együttműködési bizottságok, valamint a parlamentközi küldöttségek és eseti küldöttségek, továbbá a választási megfigyelők munkáját.

II. Fejlesztési Bizottság

A bizottság hatásköre a következőkre terjed ki:

1. az Unió fejlesztési és együttműködési politikájának fejlesztése, végrehajtása és ellenőrzése, különösen:
 - a) fejlődő országokkal kétoldalú, illetve az illetékes nemzetközi szervezetekben és parlamentközi fórumokon folytatott politikai párbeszéd;
 - b) a fejlődő országoknak nyújtott támogatás, és együttműködési megállapodások a fejlődő országokkal;
 - c) a demokratikus értékek, a felelősségteljes kormányzás és az emberi jogok támogatása a fejlődő országokban,
2. az AKCS–EU partnerségi megállapodással kapcsolatos ügyek és az illetékes szervekkel való kapcsolattartás;
3. a Parlament részvétele a választási megfigyelő missziókban, adott esetben más illetékes bizottságokkal, illetve küldöttségekkel együttműködve.

A bizottság koordinálja a hatáskörébe tartozó parlamentközi és eseti küldöttségek munkáját.

III. Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság

A bizottság hatásköre a következőkre terjed ki:

az Unió közös kereskedelempolitikájának és külső gazdasági kapcsolatainak létrehozásával és végrehajtásával kapcsolatos ügyek, különösen:

1. a harmadik országokkal és regionális szervezetekkel való pénzügyi, gazdasági és kereskedelmi kapcsolattartás;
2. a nemzetközi jog által szabályozott területekre vonatkozó műszaki harmonizációs és szabványosítási intézkedések;
3. kapcsolatok az illetékes nemzetközi szervezetekkel, valamint az Unión kívül a regionális gazdasági és kereskedelmi integrációt támogató szervezetekkel;

⁽¹⁾ Elfogadta a Parlament 2009. május 6-i határozatával.

4. a Kereskedelmi Világszervezettel (WTO) való kapcsolattartás, beleértve annak parlamenti közgyűlését.

A bizottság kapcsolatot tart fenn a harmadik országokkal fennálló kapcsolatok gazdasági és kereskedelmi vonatkozásaiért felelős parlamentközi és eseti küldöttségekkel.

IV. Költségvetési Bizottság

A bizottság hatásköre a következőkre terjed ki:

1. az Unió bevételeinek és kiadásainak többéves pénzügyi kerete és az Unió saját forrásainak rendszere;
2. a Parlament költségvetési előjogai, azaz az Unió költségvetésének, valamint az e területre vonatkozó intézményközi megállapodások tárgyalása és végrehajtása;
3. a Parlament költségvetési javaslata az eljárási szabályzatban megállapított eljárásoknak megfelelően;
4. a decentralizált szervek költségvetése;
5. az Európai Beruházási Bank pénzügyi tevékenységei;
6. az Európai Fejlesztési Alap bevonása a költségvetésbe, az AKCS–EU partnerségi megállapodásért felelős bizottság hatásköreinek sérelme nélkül;
7. valamennyi uniós jogi aktus többéves pénzügyi keretre gyakorolt pénzügyi hatásai, illetve az azzal való összeegyeztethetősége az illetékes bizottság hatásköreinek sérelme nélkül;
8. a 78. cikk (1) bekezdése ellenében a folyó költségvetés nyomon követése és végrehajtásának értékelése, az előirányzatok átcsoportosítása, a létszámtervre vonatkozó eljárások, igazgatási előirányzatok, valamint az épületekkel kapcsolatos, jelentős pénzügyi hatással járó projektekre vonatkozó vélemények;
9. a költségvetési rendelet, kivéve a költségvetés végrehajtásával, irányításával és ellenőrzésével kapcsolatos ügyek.

V. Költségvetési Ellenőrző Bizottság

A bizottság hatásköre a következőkre terjed ki:

1. az Unió és az Európai Fejlesztési Alap költségvetése végrehajtásának ellenőrzése, valamint a Parlament által hozott mentesítő határozat, beleértve a belső mentesítési eljárást, valamint az e döntésekkel kapcsolatos, illetve azokat végrehajtó intézkedéseket;
2. az Unió, az Unió intézményeinek és az általa finanszírozott szervek számláinak és mérlegeinek lezárása, elszámolása és könyvvizsgálata, beleértve az átvitelre kerülő előirányzatok megállapítását és az egyenlegek megállapítását is;
3. az Európai Beruházási Bank pénzügyi tevékenységeinek ellenőrzése;
4. az uniós finanszírozás különböző formái hatékonyságának felülvizsgálata az Unió politikáinak végrehajtása során;
5. az Unió költségvetésének végrehajtása során előforduló csalások és szabálytalanságok vizsgálata, ezen ügyek megakadályozására, illetve üldözésére, valamint általában az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére irányuló intézkedések;
6. a Számvevőszékkel való kapcsolattartás, a Számvevőszék tagjainak kinevezése és jelentéseinek vizsgálata;
7. a költségvetési rendelet a költségvetés végrehajtása, irányítása és ellenőrzése tekintetében.

VI. Gazdasági és Monetáris Bizottság

A bizottság hatásköre a következőkre terjed ki:

1. az Unió gazdasági és monetáris politikái, a Gazdasági és Monetáris Unió működése, és az európai monetáris és pénzügyi rendszer (beleértve a megfelelő intézményekkel, illetve szervezetekkel való kapcsolattartást);
2. a tőke és a kifizetések szabad mozgása (a határokon átnyúló fizetési műveletek, az egységes fizetési térség, a fizetési mérleg, a tőkemozgások, a hitelnyújtási és hitelfelvételi politika, a harmadik országokból származó tőke mozgásának ellenőrzése, az Unió tőke exportjának ösztönzésére szolgáló intézkedések);
3. a nemzetközi monetáris és pénzügyi rendszer (beleértve a pénzügyi és monetáris intézményekkel és szervezetekkel való kapcsolattartást);
4. a versenyre, valamint az állami támogatásra vonatkozó szabályok;

5. adórendelkezések;
6. a pénzügyi szolgáltatások, intézmények és piacok szabályozása és felügyelete, beleértve a pénzügyi jelentéseket, a könyvvizsgálatot, a számviteli szabályokat, a vállalatirányítást és egyéb társasági jogra vonatkozó ügyeket, amelyek a pénzügyi szolgáltatásokat kifejezetten érintik.

VII. Foglalkoztatási és Szociális Bizottság

A bizottság hatásköre a következőkre terjed ki:

1. a foglalkoztatáspolitikai és a szociálpolitikai valamennyi ága, azaz a munkakörülmények, a társadalombiztosítás és a szociális védelem;
2. egészségügyi és biztonsági intézkedések a munkahelyen;
3. az Európai Szociális Alap;
4. szakképzési politika, beleértve a szakmai képezéseket;
5. a munkavállalók és nyugdíjasok szabad mozgása;
6. társadalmi párbeszéd;
7. a munkahelyi és a munkaerőpiacon tapasztalható megkülönböztetés valamennyi formája, kivéve a nemek közötti megkülönböztetést;
8. kapcsolatok a következőkkel:
 - Európai Szakképzésfejlesztési Központ (CEDEFOP),
 - Európai Alapítvány az Élet- és Munkakörülmények Javításáért,
 - Európai Képzési Alapítvány,
 - Európai Munkahelyi Biztonsági és Egészségvédelmi Ügynökség,valamint a más illetékes EU-szervekkel és nemzetközi szervezetekkel való kapcsolattartás.

VIII. Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Bizottság

A bizottság hatásköre a következőkre terjed ki:

1. környezetpolitika és környezetvédelmi intézkedések, különösen:
 - a) lég-, talaj- és vízszennyezés, a hulladék feldolgozása és újrahasznosítása, veszélyes anyagok és készítmények, zajhatár, éghajlatváltozás, a biológiai sokféleség védelme;
 - b) fenntartható fejlődés;
 - c) környezetvédelmi célú nemzetközi és regionális intézkedések és megállapodások;
 - d) környezeti károk helyreállítása;
 - e) polgári védelem;
 - f) az Európai Környezetvédelmi Ügynökség;
 - g) az Európai Vegyianyag-ügynökség;
2. közegészségügy, különösen:
 - a) programok és különleges intézkedések a közegészségügy területén;
 - b) gyógyszeripari és kozmetikai termékek;
 - c) a bioterrorizmus egészségügyi vonatkozásai;
 - d) az Európai Gyógyszerügynökség és az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ;

3. élelmiszer-biztonsági kérdések, különösen:

- a) az élelmiszerek címkézése és biztonsága;
- b) az emberi egészségre kockázatot jelentő anyagok elleni védelemre vonatkozó állat-egészségügyi jogszabályok; élelmiszerek és élelmiszergyártó rendszerek közegészségügyi ellenőrzése;
- c) az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság, valamint az Európai Élelmiszerügyi és Állategészségügyi Hivatal.

IX. Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság

A bizottság hatásköre a következőkre terjed ki:

1. az Unió iparpolitikája és az új technológiák alkalmazása, beleértve a kis- és középvállalkozásokra vonatkozó intézkedéseket;
2. az Unió kutatáspolitikája, beleértve a kutatási eredmények terjesztését és hasznosítását;
3. űrkutatás-politika;
4. a Közös Kutatóközpont, az Etalonanyag- és Mérésügyi Intézet, a JET, az ITER (nemzetközi termonukleáris kísérleti reaktor) tevékenysége és az e területen működő más projektek;
5. az energiapolitikával általában, valamint az energiaellátás biztonságával és az energia hatékonyságával kapcsolatos uniós intézkedések, beleértve transzeurópai hálózatok létrehozását és fejlesztését az energiaipari infrastruktúra ágazatában;
6. az Euratom-Szerződés és az Euratom Ellátási Ügynökség, a nukleáris biztonság, az erőművek leszerelése és a hulladék ártalmatlanítása a nukleáris ágazatban;
7. az információs társadalom és az információtechnológia, beleértve a transzeurópai hálózatok létrehozását és fejlesztését a távközlési infrastruktúra ágazatában.

X. Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság

A bizottság hatásköre a következőkre terjed ki:

1. a nemzeti jogszabályok uniós szintű összehangolása a belső piac területén és a vámunió érdekében, különösen:
 - a) az áruk szabad mozgása, beleértve a műszaki szabványok harmonizációját is;
 - b) a letelepedés szabadsága;
 - c) a szolgáltatásnyújtás szabadsága, a pénzügyi és a postai ágazat kivételével;
2. a belső piac működését gátló esetleges akadályok azonosítására és felszámolására irányuló intézkedések;
3. a fogyasztók gazdasági érdekeinek előmozdítása és védelme, kivéve a közegészségügyi és élelmiszer-biztonsági kérdéseket, a belső piac létrehozásával összefüggésben.

XI. Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság

A bizottság hatásköre a következőkre terjed ki:

1. a vasúti, közúti, belvízi, tengeri és légi közlekedésre vonatkozó közös politika kidolgozásával kapcsolatos ügyek, különösen:
 - a) az Európai Unión belül a közlekedésre alkalmazandó közös szabályok;
 - b) transzeurópai hálózatok létrehozása és fejlesztése a közlekedési infrastruktúra ágazatban;
 - c) közlekedési szolgáltatások és a közlekedés területén harmadik országokkal való kapcsolattartás;
 - d) közlekedésbiztonság;
 - e) nemzetközi közlekedési szervekkel és szervezetekkel való kapcsolattartás;
2. a postai szolgáltatások;
3. az idegenforgalom.

XII. Regionális Fejlesztési Bizottság

A bizottság hatásköre a következőkre terjed ki:

regionális és kohéziós politika, különösen:

- a) az Európai Regionális Fejlesztési Alap, a Kohéziós Alap és az Unió regionális politikájának egyéb eszközei;
- b) egyéb uniós politikák gazdasági és társadalmi összetartásra való hatásának értékelése;
- c) az Unió strukturális eszközeinek összehangolása;
- d) a legkülső régiók és szigetek, valamint a határokon átnyúló és régiók közötti együttműködés;
- e) kapcsolattartás a Régiók Bizottságával, a régiók közötti együttműködés szervezeteivel, továbbá a helyi és regionális hatóságokkal.

XIII. Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság

A bizottság hatásköre a következőkre terjed ki:

1. a közös agrárpolitika működése és fejlesztése;
2. vidékfejlesztés, beleértve a megfelelő pénzügyi eszközök működését;
3. a következő területeket érintő jogszabályok:
 - a) állat- és növényegészségügy, állati takarmányok, feltéve, hogy ezen intézkedések nem az emberi egészségre kockázatot jelentő anyagok elleni védelmet szolgálják;
 - b) állattenyésztés és az állatok jólléte;
4. a mezőgazdasági termékek minőségének javítása;
5. a mezőgazdasági nyersanyagellátás;
6. a Közösségi Növényfajta-hivatal;
7. erdészet.

XIV. Halászati Bizottság

A bizottság hatásköre a következőkre terjed ki:

1. a közös halászati politika működése és fejlesztése, valamint irányítása;
2. a halászati erőforrások megőrzése;
3. a halászati termékek piacának közös szervezése;
4. a strukturális politika a halászat és akvakultúra ágazat területén, beleértve a halászati orientációs pénzügyi eszközöket is;
5. nemzetközi halászati megállapodások.

XV. Kulturális és Oktatási Bizottság

A bizottság hatásköre a következőkre terjed ki:

1. az Európai Unió kulturális vonatkozásai, különösen:
 - a) a tudás és a kultúra terjesztésének fejlesztése;
 - b) a kulturális és nyelvi sokszínűség védelme és támogatása;
 - c) a kulturális örökség megőrzése és védelme, kulturális csereprogramok és művészi alkotások;
2. az Unió oktatáspolitikája, beleértve az európai felsőoktatási térséget, az európai iskolák rendszerének és az egész életen át tartó tanulásnak a támogatását;
3. az audiovizuális politika és az információs társadalom kulturális és oktatási vonatkozásai;
4. ifjúsáspolitikai, valamint a sport- és szabadidő-politika kidolgozása;

5. tájékoztatási és médiapolitika;
6. együttműködés harmadik országokkal a kultúra és az oktatás területén, valamint a megfelelő nemzetközi szervezetekkel és intézményekkel való kapcsolattartás.

XVI. Jogi Bizottság

A bizottság hatásköre a következőkre terjed ki:

1. az uniós jog értelmezése és alkalmazása és az uniós jogszabályok és az elsődleges joganyag közötti összhang, különösen a jogalap megválasztása és a szubszidiaritás és arányosság elvének betartása;
2. a nemzetközi jog értelmezése és alkalmazása, amennyiben az Európai Uniót érinti;
3. az uniós jog egyszerűsítése, különösen a hivatalos kodifikációra irányuló jogalkotási javaslatok;
4. a Parlament jogainak és kiváltságainak jogi védelme, beleértve az Európai Unió Bírósága eljárásaiban való részvételt;
5. olyan uniós jogszabályok, amelyek befolyásolják a tagállamok jogrendjét, különösen a következő területeken:
 - a) polgári és kereskedelmi jog;
 - b) társasági jog;
 - c) szellemi tulajdonjog;
 - d) eljárásjog;
6. a polgári ügyekben történő igazságügyi és közigazgatási együttműködést érintő intézkedések;
7. környezeti felelősség, illetve a környezeti bűncselekményekkel szembeni szankciók;
8. az új technológiákkal kapcsolatos etikai kérdések, az illetékes bizottságokkal zajló társbizottsági eljárásban;
9. a képviselői státútum és az Európai Unió személyzeti szabályzata;
10. kiváltságok és mentességek, valamint a képviselők mandátumvizsgálata;
11. az Európai Unió Bíróságának szervezete és alapokmánya;
12. a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal.

XVII. Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság

A bizottság hatásköre a következőkre terjed ki:

1. az Unió területén az állampolgári jogok, az emberi jogok és az alapvető jogok védelme, beleértve a kisebbségek védelmét, ahogy azt a Szerződések és az Európai Unió Alapjogi Chartája megállapítja;
2. a nemek közötti, illetve a munkahelyi, valamint a munkaerő-piaci megkülönböztetésen kívül a megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelemhez szükséges intézkedések;
3. az átláthatóságra és a természetes személyek védelmére vonatkozó jogszabályok, tekintettel a személyes adatok kezelésére;
4. a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozása és fejlesztése, különösen:
 - a) a személyek beutazását és mozgását, a menedékjogot és migrációt érintő intézkedések;
 - b) a közös külső határok integrált irányítására vonatkozó intézkedések;
 - c) a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos intézkedések;

5. a Kábítószer és Kábítószerfüggőség Európai Megfigyelőközpontja, és az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége, az Europol, az Eurojust, a Cepol és ugyanezen a területen működő más szervek, hivatalok és ügynökségek;
6. azon kockázat megállapítása, hogy a tagállamok által közösen vallott elveket valamely tagállam súlyosan megsérti.

XVIII. Alkotmányügyi Bizottság

A bizottság hatásköre a következőkre terjed ki:

1. az európai integrációs folyamat intézményi vonatkozásai, különösen az egyezmények és a kormányközi konferenciák előkészítésének és lefolytatásának keretében;
2. az EU-Szerződés végrehajtása és működésének értékelése;
3. az Unió bővítésére irányuló tárgyalások intézményi következményei;
4. intézményközi kapcsolatok, beleértve – a plenáris ülésen történő elfogadásuk tekintetében – az eljárási szabályzat 127. cikkének (2) bekezdésével összhangban az intézményközi megállapodások vizsgálatát;
5. egységes választási eljárás;
6. európai szintű politikai pártok, az Elnökség hatáskörének sérelme nélkül;
7. a tagállamok közös elveinek egy tagállam által történő súlyos és tartós megsértésének megállapítása;
8. az eljárási szabályzat értelmezése és alkalmazása, és az ahhoz javasolt módosítások.

XIX. Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság

A bizottság hatásköre a következőkre terjed ki:

1. a nők jogainak meghatározása, támogatása és védelme az Unióban és a kapcsolódó közösségi intézkedésekben;
2. a nők jogainak előmozdítása harmadik országokban;
3. az esélyegyenlőségi politika, beleértve a férfiak és nők közötti esélyegyenlőséget a munkaerő-piaci lehetőségek és az egyenlő munkahelyi bánásmód tekintetében;
4. a nemi alapon történő megkülönböztetés valamennyi formájának megszüntetése;
5. a nemek közötti esélyegyenlőség alapelveinek megvalósítása és továbbfejlesztése valamennyi politika területén;
6. a nők jogait érintő nemzetközi megállapodások és egyezmények nyomon követése és végrehajtása;
7. nőket érintő tájékoztatáspolitikák.

XX. Petíciós Bizottság

A bizottság hatásköre a következőkre terjed ki:

1. petíciók;
 2. kapcsolattartás az európai ombudsmannal.
-

VIII. MELLÉKLET

BIZALMAS ÉS MINŐSÍTETT DOKUMENTUMOK ÉS INFORMÁCIÓK**A. A Parlamenthez továbbított bizalmas dokumentumok vizsgálata**

Az Európai Parlamenthez ⁽¹⁾ továbbított bizalmas dokumentumok vizsgálatára vonatkozó eljárások

1. A bizalmas dokumentumok olyan dokumentumok és információk, amelyekhez az 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikke szerint a nyilvános hozzáférést megtagadhatják, és ugyanezen rendelet 9. cikke szerint minősített dokumentumoknak nyilvánított dokumentumok.

Ha a Parlamenthez eljuttatott dokumentum bizalmas természetét valamelyik intézmény kétségbe vonja, az ügyet az 1049/2001/EK rendelet 15. cikke (2) bekezdésének megfelelően létrehozott intézményközi bizottsághoz utalják.

Ha a Parlamenthez bizalmas eljárás keretében bizalmas dokumentumokat juttatnak el, a Parlament illetékes bizottságának elnöke automatikusan az alábbi 3. bekezdésben megállapított bizalmas eljárást alkalmazza.

2. Az Európai Parlament bármely bizottsága jogosult a bizalmas eljárás alkalmazására egy tagjának az általa megjelölt információra vagy dokumentumra vonatkozó, írásban vagy szóban tett kérelme alapján. A bizalmas eljárás alkalmazásáról szóló határozat elfogadásához a jelenlevő tagok kétharmados többsége szükséges.

3. Ha a bizottság elnöke az eljárást bizalmasnak nyilvánította, abban csak a bizottság tagjai és az elnök által előre kijelölt azon tisztviselők és szakértők vehetnek részt, akiknek jelenléte elengedhetetlenül szükséges.

A megszámozott dokumentumokat az ülés elején kiosztják, majd az ülés végén összegyűjtik. Ezekről semmiféle feljegyzés, főképp pedig semmiféle fénymásolat nem készíthető.

Az ülés jegyzőkönyve nem tesz említést a bizalmas eljárás alá vont ügy tárgyalásáról. Kizárólag az esetlegesen e tárgyban hozott határozatokat jegyzi fel.

4. A bizalmas eljárást alkalmazó bizottság három tagja kérheti titoktartási kötelezettség megsértésének vizsgálatát, és e kérelem napirendre tűzhető. A bizottság a tagjai többségével határozhat úgy, hogy a titoktartási kötelezettség megsértésének vizsgálatát a kérelemnek a bizottság elnökéhez történő benyújtását követő első ülés napirendjére tűzik.

5. Szankciók: jogsértés esetén a bizottság elnöke a 9. cikk (2) bekezdésének, a 152., 153. és 154. cikknek megfelelően jár el.

B. A Parlament hozzáférése a minősített információkhoz a biztonsági és védelmi politika területén

Az Európai Parlament és a Tanács közötti, 2002. november 20-i intézményközi megállapodás a biztonsági és védelmi politika területén az Európai Parlamentnek a Tanács minősített információjához történő hozzáférésről ⁽²⁾

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS,

mivel:

- (1) Az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikke megállapítja, hogy a Tanács elnöksége konzultál az Európai Parlamenttel a közös kül- és biztonságpolitika fő szempontjairól és alapvető választási lehetőségeiről, és biztosítja, hogy az Európai Parlament nézeteit kellően figyelembe vegyék. Ugyanazon cikk szintén kiköti, hogy a Tanács Elnöksége és a Bizottság kötelesek rendszeresen tájékoztatni az Európai Parlamentet a közös kül- és biztonságpolitika alakulásáról. Ezen alapelveknek e területen történő alkalmazására rendelkezést kell bevezetni.

⁽¹⁾ Elfogadta a Parlament 1989. február 15-i határozatával és módosította a 2001. november 13-i határozatával.

⁽²⁾ HL C 298., 2002.11.30., 1. o.

- (2) Tekintettel a kül- és biztonságpolitika területére vonatkozó egyes szigorúan titkos információk különleges jellegére és különösen minősített tartalmára, különleges szabályozást kell bevezetni az ilyen információkat tartalmazó dokumentumok kezelésére.
- (3) A nyilvánosságnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz történő hozzáféréséről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 9. cikke (7) bekezdésének megfelelően a Tanács tájékoztatja az Európai Parlamentet e rendelet 9. cikkének (1) bekezdésében meghatározott minősített dokumentumokról, az intézmények közötti megállapodásoknak megfelelően.
- (4) A legtöbb tagországban külön eljárások léteznek a minősített dokumentumok szállítására és kezelésére a nemzeti kormányok és a nemzeti parlamentek között. Ez az intézményközi megállapodás biztosítja az Európai Parlament számára a tagállamok legjobb gyakorlataiból kialakult kezelést,

MEGKÖTÖTTE EZT AZ INTÉZMÉNYKÖZI MEGÁLLAPODÁST:

1. Alkalmazási terület

- 1.1. Ez az intézményközi megállapodás az Európai Parlament minősített dokumentumokhoz eredetüktől, adathordozótól és a befejezettség állapotától függetlenül, azaz a Tanács birtokában levő „SZIGORÚAN TITKOS”, „TITKOS” vagy „BIZALMAS” besorolással rendelkező, a közös kül- és védelempolitika területére vonatkozó információkhoz való hozzáféréssel, és az így minősített dokumentumok kezelését szabályozza.
- 1.2. A harmadik államtól vagy nemzetközi szervezettől származó információkat az állam vagy a szervezet jóváhagyásával továbbítják.

Ha tagállamtól származó információt a besorolásán kívül a más intézmények elé történő terjesztésére vonatkozó határozott korlátozások nélkül továbbítanak a Tanácshoz, ezen intézményközi megállapodás 2. és 3. részében levő szabályok alkalmazandók. Ellenkező esetben az információt a szóban forgó tagállam jóváhagyásával továbbítják.

Harmadik államtól, nemzetközi szervezettől vagy tagállamtól származó információ továbbításának elutasítását a Tanács köteles megindokolni.

- 1.3. Ezen intézményközi megállapodás rendelkezései az alkalmazandó jog szerint, és az Európai Parlament vizsgálati jogának gyakorlását szabályozó részletes rendelkezésekről szóló, 1995. április 19-i 95/167/EK, Euratom, ESZAK európai parlamenti, tanácsi és bizottsági határozat ⁽²⁾ és a fennálló megállapodások sérelme nélkül, különösen az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a költségvetési eljárás fejlesztéséről szóló, 1999. május 6-i intézményközi megállapodás ⁽³⁾ sérelme nélkül alkalmazandók.

2. Általános szabályok

- 2.1. A két intézmény a jóhiszemű együttműködésre vonatkozó kölcsönös kötelezettségeinek megfelelően és a kölcsönös bizalom szellemében, illetve a Szerződés vonatkozó rendelkezéseivel összhangban jár el. Ezen intézményközi megállapodás hatálya alá tartozó információ továbbítása és kezelése a besorolás által védelemben részesíteni kívánt érdekek megfelelő figyelembevételével történik, különös figyelemmel az Európai Unió, illetve annak egy vagy több tagállamának biztonságához és védelméhez, illetve a katonai és nem katonai válságkezeléshez fűződő közérdekre.
- 2.2. A 3.1. pontban említett személyek egyikének kérelmére a Tanács Elnöksége vagy a főtitkár/főképviselő a 3. részben megállapított intézkedésekkel összhangban a lehető leggyorsabban tájékoztatja őket bármely minősített információ tartalmáról, amely az Európai Parlament részére az ezen intézményközi megállapodás alá tartozó területen az EU-Szerződés által ráruházott hatáskör gyakorlásához szükséges, figyelemmel az Európai Unió, illetve annak egy vagy több tagállamának biztonságához és védelméhez, illetve a katonai és nem katonai válságkezeléshez fűződő közérdekre.

3. A minősített információkhoz való hozzáférés és azok kezelésére vonatkozó intézkedések

- 3.1. Ezen intézményközi megállapodással összefüggésben az Európai Parlament elnöke vagy az Európai Parlament Külügyi, Emberjogi, Közös Biztonság- és Védelempolitikai Bizottságának elnöke kérheti, hogy a Tanács Elnöksége vagy a főtitkár/főképviselő továbbítson e bizottságnak az európai biztonsági és védelmi politika alakulására vonatkozó információt, beleértve a minősített információt is, amelyre a 3.3. pont alkalmazandó.

⁽¹⁾ HL L 145., 2001.5.31., 43. o.

⁽²⁾ HL L 113., 1995.5.19., 1. o.

⁽³⁾ HL C 172., 1999.6.18., 1. o.

3.2. Válsághelyzet esetén vagy az Európai Parlament elnöke, vagy az Európai Parlament külügyi, emberjogi, közös biztonság- és védelempolitikai bizottságának elnöke kérelmére az ilyen információt a lehető leghamarabb továbbítják.

3.3. Ennek keretében a Tanács Elnöksége vagy a főtitkár/főképviselő tájékoztatja az Európai Parlament elnökét és az Európai Parlament Külügyi, Emberjogi, Közös Biztonság- és Védelempolitikai Bizottságának elnöke által vezetett és az Elnökök Értekezlete által kijelölt négy tagból álló különbizottságot a minősített információ tartalmáról, amennyiben az az Európai Parlamentnek ezen intézményközi megállapodás hatálya alá tartozó területen az EU-Szerződés által ráruházott hatáskör gyakorlásához szükséges. Az Európai Parlament elnöke és a különbizottság kérheti, hogy a Tanács helyiségeiben a kérdéses dokumentumba betekintést nyerjen.

Adott esetben és az érintett információ vagy dokumentumok jellegének és tartalmának fényében lehetséges, hogy ezeket az Európai Parlament elnöke rendelkezésére bocsátják, aki a következő lehetőségek egyikét választja:

- a) a Külügyi, Emberjogi, Közös Biztonság- és Védelempolitikai Bizottság elnökének szánt információ;
- b) az információhoz kizárólag a Külügyi, Emberjogi, Közös Biztonság- és Védelempolitikai Bizottság tagjai férhetnek hozzá;
- c) a Külügyi, Emberjogi, Közös Biztonság- és Védelempolitikai Bizottságban zárt ülésen történő megvitatás, a bizalmaság fokának függvényében változó intézkedéseknek megfelelően;
- d) a dokumentumok továbbítása, amelyekből a szükséges titkossági fok függvényében információt töröltek ki.

E lehetőségek nem alkalmazhatóak, ha a minősített információ a „SZIGORÚAN TITKOS” besorolásba került.

A „TITKOS” vagy „BIZALMAS” információk vagy dokumentumok tekintetében az Európai Parlament elnökének a fenti lehetőségek közül történő választásról előzőleg a Tanáccsal kell megállapodásra jutnia.

Az információ vagy a dokumentumok nem kerülnek közzétételre, és más címre sem továbbíthatók.

4. Záró rendelkezések

4.1. Az Európai Parlament és a Tanács saját részéről megteszi az összes szükséges intézkedést, hogy ezen intézményközi megállapodás végrehajtását biztosítsa, beleértve a részt vevő személyek biztonsági átvilágításához szükséges intézkedéseket.

4.2. A két intézmény hajlandó megvitatni hasonló intézményközi megállapodásokat, amelyek a Tanács tevékenységének más területein vonatkoznak a bizalmas információkra, azzal a feltétellel, hogy ezen intézményközi megállapodás rendelkezései nem teremtenek precedenst az Unió vagy a Közösség más tevékenységi köreire vonatkozóan, és más intézményközi megállapodást nem érintenek érdemben.

4.3. Ezen intézményközi megállapodást a két intézmény bármelyikének kérelmére a végrehajtása során nyert tapasztalatok fényében, két év elteltével felülvizsgálják.

MELLÉKLET

Az intézményközi megállapodást a vonatkozó alkalmazandó rendelkezéseknek megfelelően hajtják végre, különösen azon alapelvnek megfelelően, amely szerint az értelmi szerző hozzájárulása szükséges feltétele a bizalmas információ továbbításának, mint ahogy azt az 1.2. pont megállapítja.

Az Európai Parlament különbizottságának tagjai a bizalmas dokumentumokba a Tanács területén levő biztonságos szobában tekinthetnek be.

Ezen intézményközi megállapodás azt követően lép hatályba, hogy az Európai Parlament a 2.1. pont elveivel összhangban álló, és más intézmények intézkedéseinek megfelelő belső biztonsági intézkedéseket fogadott el abból a célból, hogy az érintett minősített információnak azonos szintű védelmet biztosítsanak.

C. A Parlament biztonsági és védelmi politika területére vonatkozó minősített dokumentumokhoz való hozzáférést szabályozó intézményközi megállapodás végrehajtása

Az Európai Parlament 2002. október 23-i határozata a Parlament biztonsági és védelmi politika területére vonatkozó minősített tanácsi információkhoz való hozzáférést szabályozó intézményközi megállapodás végrehajtásáról ⁽¹⁾

AZ EURÓPAI PARLAMENT,

tekintettel a nyilvánosságnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való hozzáféréseiről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 9. cikkére és különösen annak (6) és (7) bekezdésére,

tekintettel eljárási szabályzata VII. melléklete A. részének 1. pontjára ⁽³⁾,

tekintettel a nyilvánosságnak a Parlament dokumentumaihoz ⁽⁴⁾ való hozzáféréseiről szóló 2001. november 28-i parlamenti Elnökségi határozat 20. cikkére,

tekintettel az Európai Parlament és a Tanács között létrejött, az Európai Parlamentnek a Tanács biztonsági és védelmi politika területére vonatkozó minősített információjához való hozzáféréseiről szóló intézményközi megállapodásra,

tekintettel a Parlament Elnökségének javaslatára,

tekintettel bizonyos szigorúan bizalmas információk különleges jellegére és különösen minősített tartalmára a biztonsági és védelmi politika területén,

mivel az intézmények közötti megállapodásokkal összhangban a Tanács köteles a minősített dokumentumokra vonatkozó információt a Parlament rendelkezésére bocsátani;

mivel az Európai Parlamentnek az intézményközi megállapodás alapján felállított különbizottságában helyet foglaló képviselőit a „need-to-know” elvnek megfelelően biztonsági átvilágításnak kell alávetni, hogy a minősített információkhoz hozzáférhessenek;

tekintettel arra, hogy meg kell állapítani a Tanács, tagállamok, harmadik államok vagy nemzetközi szervezetek által továbbított minősített információk fogadására, kezelésére és védelmére vonatkozó intézkedéseket,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:**1. cikk**

Ezen határozat meghatározza az Európai Parlamentnek a Tanács biztonsági és védelmi politika területére vonatkozó, minősített információihoz való hozzáférést szabályozó intézményközi megállapodás végrehajtásához szükséges kiegészítő intézkedéseket.

2. cikk

A Parlamentnek a Tanács minősített információihoz való hozzáférésre irányuló kérelmével a Tanács vonatkozó szabályainak megfelelően jár el. Ha a kért dokumentumot más intézmény, tagállam, harmadik ország vagy nemzetközi szervezet készítette, az kizárólag az érintett intézmény, állam vagy szervezet hozzájárulásával továbbítható.

3. cikk

A Parlament elnöke felelős az intézményközi megállapodás intézményen belüli végrehajtásáért.

Ennek kapcsán minden szükséges intézkedést megtesz annak érdekében, hogy biztosítsa a közvetlenül a Tanács elnökétől vagy a főtitkártól/főképviseletől szerzett információ, illetve a Tanács helyiségeiben a minősített dokumentumba történő betekintés során szerzett információ bizalmas kezelését.

⁽¹⁾ HL C 298., 2002.11.30., 4. o.

⁽²⁾ HL L 145., 2001.5.31., 43. o.

⁽³⁾ Most a VIII. melléklet.

⁽⁴⁾ HL C 374., 2001.12.29., 1. o.

4. cikk

Ha a Parlament elnöke vagy a Külügyi, Emberjogi, Közös Biztonsági és Védelmi Politikai Bizottság elnöke kéri a Tanács Elnökségét vagy a főtitkár/főképviselet, hogy az intézményközi megállapodás által felállított különbizottságnak minősített információt biztosítson, az információt a lehető legrövidebb időn belül továbbítani kell. E célból a Parlament a minősített információkkal kapcsolatos ülés tartására alkalmas külön helyiséget rendez be. A helyiség kiválasztásánál a legfőbb szempont, hogy az a Tanács biztonsági szabályzatának elfogadásáról szóló, 2001. március 19-i 2001/264/EK tanácsi határozatban ⁽¹⁾ az ilyen jellegű ülésre megállapított védelemmel azonos szintű védelmet biztosítson.

5. cikk

A Parlament elnöke vagy a fent említett bizottság elnöke által vezetett tájékoztató ülést a nyilvánosság kizárásával tartják.

Az Elnökök Értekezlete által kinevezett négy tag kivételével kizárólag azon tisztviselők léphetnek az ülésterembe, akik feladatuk folytán, vagy akik a követelményeknek megfelelően és a „need-to-know” elvet is figyelembe véve átestek a biztonsági átvilágításon, és számukra a belépést engedélyezték.

6. cikk

A fenti intézményközi megállapodás 3.3. bekezdésének megfelelően, ha a Parlament elnöke, illetve a fent említett külügyi, emberjogi, közös biztonsági és védelmi politikai bizottság elnöke minősített információt tartalmazó dokumentumba történő betekintésre kér engedélyt, a dokumentumokba a Tanács helyiségeiben tekinthetnek be.

A dokumentumokba a rendelkezésre álló változattól függetlenül a helyszínen tekinthetnek be.

7. cikk

A Parlament azon képviselőinek, akik tájékoztatókon vesznek részt vagy minősített dokumentumokhoz férnek hozzá, olyan biztonsági átvilágításhoz hasonló eljárásról kell átbeszélniük, mint amelyet a Tanács és a Bizottság tagjaira alkalmaznak. Ennek kapcsán a Parlament elnöke az illetékes nemzeti hatóságoknál megteszi a szükséges intézkedéseket.

8. cikk

Azon tisztviselők, akik minősített dokumentumokhoz férnek hozzá, a többi intézmény számára megállapított rendelkezéseknek megfelelően biztonsági átvilágításon esnek át. Az ilyen módon átvilágított tisztviselőket felkérlik, hogy vegyenek részt a fent említett tájékoztató üléseken, a „need-to-know” elvre is figyelemmel, illetve, hogy ismerkedjenek meg az érintett dokumentum tartalmával. Ennek kapcsán az átvilágítás eredményét a főtitkár a tagállamok illetékes hatóságaival történő konzultációt követően ugyanezen hatóságok által végrehajtott biztonsági átvilágítás alapján hagyja jóvá.

9. cikk

Az ilyen ülések, illetve az ilyen dokumentumokba a Tanács helyiségeiben történő betekintés során szerzett információkat semmilyen formában – sem teljes egészében, sem részben – nem lehet közzétenni, kiosztani vagy sokszorosítani. Ugyanilyen alapon a Tanács által átadott minősített információt tilos bármilyen formában rögzíteni.

10. cikk

Az Elnökök Értekezlete által a minősített információhoz való hozzáférésre kijelölt parlamenti képviselőket titoktartási kötelezettség terheli. Bármely képviselőt, aki e kötelezettség ellen vét, az Elnökök Értekezlete által kijelölt másik képviselő helyettesíti a különbizottságban. Ennek kapcsán, a kötelezettségét megsértő képviselőt a különbizottságból történő kizárását megelőzően az Elnökök Értekezlete külön, zárt ülésen meghallgathatja. A különbizottságból történő kizárásán felül az információt kiszivárogtató képviselő ellen adott esetben a hatályos jogszabályoknak megfelelő büntetőeljárás folytatható.

11. cikk

A bizalmas információhoz való hozzáférés céljából a „need-to-know” elvnek megfelelően biztonsági átvilágításon átesett tisztviselőket titoktartási kötelezettség terheli. E cikk megsértése az Elnök által lefolytatott vizsgálatot, és adott esetben a személyzeti szabályzatnak megfelelő fegyelmi eljárást vonhat maga után. Bíróági eljárás indítása esetén az Elnök megteszi az összes szükséges intézkedést, hogy az illetékes nemzeti hatóságok számára lehetővé tegye a megfelelő eljárások végrehajtását.

12. cikk

E határozat végrehajtásából eredő átdolgozás, módosítás vagy értelmezés az Elnökség hatáskörébe tartozik.

⁽¹⁾ HL L 101., 2001.4.11., 1. o.

13. cikk

E határozatot a Parlament eljárási szabályzatához mellékletként csatolják, és az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetés napján lép hatályba.

D. Személyi összeférhetetlenség

Az Elnökség jóváhagyásával, indokolással ellátott határozattal egy képviselőtől meg lehet tagadni valamely dokumentumba való betekintést, ha az Elnökség a képviselő meghallgatása után arra a meggyőződésre jut, hogy a betekintés a Parlament intézményi érdekeinek vagy a közérdeknek az elfogadhatatlan sérelméhez vezetne, és hogy a betekintést a képviselő magán- vagy személyes jellegű indítékból kéri. A képviselő az ilyen határozat ellen a kézhezvételtől számított egy hónapon belül indoklással ellátott panaszt emelhet. A panaszról a Parlament a benyújtást követő ülésen, vita nélkül határoz.

IX. MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT VIZSGÁLATI JOGÁNAK GYAKORLÁSÁT SZABÁLYOZÓ RÉSZLETES RENDELKEZÉSEK

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság 1995. április 19-i határozata az Európai Parlament vizsgálati jogának gyakorlását szabályozó részletes rendelkezésekről ⁽¹⁾

AZ EURÓPAI PARLAMENT, A TANÁCS ÉS A BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó Szerződésre és különösen annak 20b. cikkére,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó Szerződésre és különösen annak 193. cikkére,

tekintettel az Európai Atomenergia-Közösséget létrehozó Szerződésre és különösen annak 107b. cikkére,

mivel az Európai Parlament vizsgálati jogának gyakorlását szabályozó részletes rendelkezéseket az Európai Közösségeket létrehozó Szerződésekben megállapított rendelkezések kellő figyelembevételével kell megállapítani;

mivel az ideiglenes vizsgálóbizottságoknak rendelkezniük kell a feladataik ellátásához szükséges eszközökkel; mivel ehhez elengedhetetlen, hogy a tagállamok és az Európai Közösségek intézményei és szervei megtegyenek minden szükséges intézkedést e feladatok elvégzésének megkönnyítése érdekében;

mivel az ideiglenes vizsgálóbizottságok eljárásainak titkosságát és bizalmasságát védelemben kell részesíteni;

mivel a három érintett intézmény egyikének kérelmére az Európai Parlament vizsgálati jogának gyakorlását szabályozó részletes rendelkezések a jelenlegi európai parlamenti ciklus lezárását követően a tapasztalatok fényében felülvizsgálhatók,

KÖZÖS MEGEGYEZÉSSSEL ELFOGADTÁK EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európai Parlament vizsgálati jogának gyakorlását szabályozó részletes rendelkezéseket az ESZAK-Szerződés 20b., az EK-Szerződés 193. és az Euratom-Szerződés 107b. cikkének megfelelően e Határozattal állapítják meg.

2. cikk

(1) Az 1. cikkben említett Szerződésekben megállapított feltételekre és korlátozásokra is figyelemmel feladatainak ellátása során az Európai Parlament a képviselők egynegyedének kérelmére ideiglenes vizsgálóbizottságot állíthat fel a közösségi jog állítólagos megsértése vagy az Európai Közösségek intézménye vagy szerve, egy tagállam közigazgatása vagy a közösségi jog által annak alkalmazására felhatalmazott személyek által a közösségi jog alkalmazása során elkövetett állítólagos hivatali visszasságok kivizsgálása céljából.

Az ideiglenes vizsgálóbizottságok összetételét és eljárási szabályait az Európai Parlament határozza meg.

Az ideiglenes vizsgálóbizottságot felállító határozatot, amely meghatározza a bizottság célját és a jelentés benyújtásának határidejét, kihirdetik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(2) Az ideiglenes vizsgálóbizottság feladatait a Szerződések által az Európai Közösségek intézményeire és szerveire ruházott hatásköröknek megfelelően látja el.

Az ideiglenes vizsgálóbizottság tagjai, illetve bármely más személy, aki hivatali feladatai ellátása során olyan tények, információk, ismeretek, dokumentumok vagy tárgyak birtokában jutott, amelyeket a tagállamok vagy egy közösségi intézmény által elfogadott rendelkezések szerint titkosan kell kezelni, még feladataik megszűnését követően is kötelesek ezeket illetéktelen személyek és a nyilvánosság előtt titokban tartani.

A meghallgatások és a tanúvallomások nyilvánosak. A vizsgálóbizottság tagjai egynegyedének kérelmére, illetve a közösségi vagy a nemzeti hatóság kérelmére, illetve amennyiben az ideiglenes vizsgálóbizottság titkos információkat vizsgál, az eljárásokat zárt ülésen folytatják le. A tanúknak és a szakértőknek jogukban áll zárt ülésen tanúvallomást vagy nyilatkozatot tenni.

(3) Ideiglenes vizsgálóbizottság nemzeti vagy közösségi bíróság előtt folyamatban levő ügyeket a bírósági eljárás lezárásáig nem vizsgálhat.

⁽¹⁾ HL L 113., 1995.5.19., 1. o.

A Bizottság az (1) bekezdés szerinti kihirdetés időpontjától vagy a közösségi jog tagállam általi megsértéséről az ideiglenes vizsgálóbizottságnál tett bejelentésnek a Bizottsággal történő közlésétől számított két hónapos határidőn belül értesítheti az Európai Parlamentet arról, hogy az ideiglenes vizsgálóbizottság által kivizsgálendő ügy a Bizottság előtt folyó, a pert megelőző eljárás tárgya; ilyen esetekben az ideiglenes vizsgálóbizottság valamennyi szükséges intézkedést megtesz annak érdekében, hogy a Bizottság számára a Szerződések által ráruházott hatáskör teljes körű gyakorlását lehetővé tegye.

(4) Az ideiglenes vizsgálóbizottság a jelentésének a felállításakor megállapított határidőn belüli benyújtásakor vagy legkésőbb a felállítását követő tizenkét hónapot meg nem haladó határidő lejártakor, de legkésőbb a parlamenti ciklus végén mindenképpen megszűnik.

Indokolt határozat alapján az Európai Parlament a tizenkét hónapos határidőt két alkalommal három hónappal meghosszabbíthatja. Az ilyen határozatot kihirdetik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(5) Ideiglenes vizsgálóbizottság nem állítható fel vagy alakítható meg újra olyan ügyek tekintetében, amelyekben ideiglenes vizsgálóbizottság már végzett vizsgálatot, ha a vizsgálati jelentés benyújtását vagy a megbízás befejezését követően legalább tizenkét hónap nem telt el, kivéve, ha új tények merültek fel.

3. cikk

(1) Az ideiglenes vizsgálóbizottság a közösségi jog alkalmazása során elkövetett állítólagos jogsértések vagy hivatali visszaállások megállapításához szükséges vizsgálatokat az alábbi feltételek szerint végzi.

(2) Az ideiglenes vizsgálóbizottság felkérheti az Európai Közösségek egy intézményét vagy szervét, illetve egy tagállam kormányát egy tagjának az eljárásban történő részvételre való kijelölésére.

(3) Az ideiglenes vizsgálóbizottság indokolt kérelmére az érintett tagállam és az Európai Közösségek intézményei vagy szervei kijelölik az ideiglenes vizsgálóbizottság előtti megjelenésre felhatalmazott tisztviselőt vagy alkalmazottat, kivéve, ha nemzeti vagy közösségi jogszabályokból eredő titoktartási, vagy köz-, illetve nemzetbiztonsági okok nem teszik lehetővé.

A kérdéses tisztviselő vagy alkalmazott kormánya vagy intézménye nevében és annak utasításai alapján szólal fel. A tisztviselőt vagy alkalmazottat továbbra is kötik a rá vonatkozó szabályok.

(4) A tagállamok hatóságai, valamint az Európai Közösségek intézményei vagy szervei az ideiglenes vizsgálóbizottság kérelmére vagy saját kezdeményezésre az ideiglenes vizsgálóbizottság rendelkezésére bocsátják a feladatai ellátásához szükséges dokumentumokat, kivéve, ha nemzeti vagy közösségi jogszabályokból vagy szabályokból eredő titoktartási vagy köz-, illetve nemzetbiztonsági okok ezt nem teszik lehetővé.

(5) A (3) és a (4) bekezdés nem sérti a tagállamok bármely más, a tisztviselők megjelenését és dokumentumok továbbítását tiltó rendelkezését.

A titoktartási vagy köz-, illetve nemzetbiztonsági okokból vagy az első albekezdésben említett rendelkezésekből felmerülő akadályról az Európai Parlament az érintett tagállam kormánya vagy az intézmény nevében eljárásra felhatalmazott képviselő értesíti.

(6) Az Európai Közösségek intézményei és szervei az érintett tagállam előzetes tájékoztatása nélkül nem bocsátanak az ideiglenes vizsgálóbizottság rendelkezésére a tagállamból származó dokumentumokat.

Az Európai Közösségek intézményei és szervei az érintett tagállam előzetes hozzájárulása nélkül nem továbbítanak az ideiglenes vizsgálóbizottságnak az (5) bekezdés hatálya alá tartozó dokumentumokat.

(7) A (3), (4) és az (5) bekezdés a közösségi jog által annak végrehajtására felhatalmazott természetes vagy jogi személyekre alkalmazandó.

(8) Feladatai ellátásához szükséges mértékben, az ideiglenes vizsgálóbizottság bármely más személyt is a bizottság előtti tanúskodásra hívhat fel. Az ideiglenes vizsgálóbizottság tájékoztatja a vizsgálat során megnevezett bármely személyt, akire nézve a megnevezés hátrányos lehet; az ideiglenes vizsgálóbizottság az ilyen személyt kérelmére meghallgatja.

4. cikk

(1) Az ideiglenes vizsgálóbizottság által megszerzett információ kizárólag a bizottság feladatainak végrehajtására használható fel. Az információ nem hozható nyilvánosságra, amennyiben titkos vagy bizalmas jellegű anyagokat tartalmaz, illetve amennyiben személyeket nevez meg.

Az ideiglenes vizsgálóbizottságok eljárásai titkosságának és bizalmaságának biztosításához szükséges igazgatási intézkedéseket és eljárási szabályokat az Európai Parlament fogadja el.

(2) Az ideiglenes vizsgálóbizottság jelentését az Európai Parlamentnek nyújtja be, amely az (1) bekezdés rendelkezéseire figyelemmel a jelentés nyilvánosságra hozataláról határozhat.

(3) Az Európai Parlament az ideiglenes vizsgálóbizottság jelentése alapján elfogadott bármely ajánlást továbbíthat az Európai Községek intézményei vagy szervei, illetve a tagállamok részére. Ezen ajánlásokból az Európai Községek intézményei vagy szervei, illetve a tagállamok levonják az általuk megfelelőnek tartott következtetést.

5. cikk

A tagállamok nemzeti hatóságainak címzett, e határozat alkalmazását célzó minden közlés a tagállamoknak az Európai Unió mellé akkreditált állandó képviseletén keresztül történik.

6. cikk

A fenti szabályok az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság kérelmére az Európai Parlament folyó ciklusa lezárását követően a tapasztalatok fényében felülvizsgálhatók.

7. cikk

E határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő kihirdetésének napján lép hatályba.

X. MELLÉKLET

A 9. CIKK (4) BEKEZDÉSÉNEK ALKALMAZÁSÁT SZABÁLYOZÓ RENDELKEZÉSEK – ÉRDEKÉRVÉNYESÍTÉS A PARLAMENTBEN

1. cikk

Belépőkártyák

(1) A belépőkártya a birtokosa fényképével ellátott, családi nevét, utóneveit, valamint az őt alkalmazó cég, szervezet vagy személy nevét feltüntető műanyag kártya.

A belépőkártya birtokosa köteles a kártyát a Parlament épületeiben állandóan, jól látható módon viselni. Ennek elmulasztása a belépőkártya visszavonását eredményezheti.

A belépőkártya alakjában és színében különbözik az alkalmi látogatóknak kiadott belépőkártyától.

(2) A belépőkártya érvényességét csak abban az esetben hosszabbítják meg, ha a kártya birtokosa eleget tett a 9. cikk (4) bekezdésben említett kötelezettségeknek.

Az érdekképviselő vagy érdekcsoport tevékenységét érintő parlamenti képviselői kifogást a quaestorokhoz utalják, akik megvizsgálják az ügyet, és határoznak az érintett belépőkártya további fenntartásáról vagy visszavonásáról.

(3) A belépőkártya semmilyen körülmények között sem jogosítja fel a kártya birtokosát arra, hogy részt vegyen a Parlament vagy szervei ülésein – kivéve a közönség számára nyilvánosnak nyilvánított üléseket – és nem jogosít fel az Unió többi állampolgárára vonatkozó belépési szabályoktól való eltérésre.

2. cikk

Asszisztensek

(1) Minden parlamenti ciklus kezdetén a quaestorok meghatározzák az egyes képviselők által akkreditálható asszisztensek legmagasabb számát.

Megbízatusuk kezdetekor az akkreditált asszisztensek írásbeli nyilatkozatot tesznek szakmai tevékenységükről és egyéb, javadalmazással járó tisztségeikről és tevékenységeikről.

(2) Az akkreditált asszisztensek a Főtitkárság és a képviselőcsoportok alkalmazottaira vonatkozó feltételekkel azonos feltételek mellett léphetnek be a Parlamentbe.

(3) Más személyek, beleértve a közvetlenül a parlamenti képviselőkkel dolgozókat is, csak a 9. cikk (4) bekezdésben megállapított feltételek szerint léphetnek a Parlament területére.

3. cikk

Magatartási kódex

(1) A Parlamenttel fennálló kapcsolataik során a 9. cikk (4) bekezdés alapján a nyilvántartásban szereplő személyekre a következő kötelezettségek hárulnak:

- a) betartják a 9. cikk és e melléklet rendelkezéseit;
- b) nyilatkoznak arról, hogy milyen érdeket vagy érdekeket képviselnek a parlamenti képviselővel, a képviselők alkalmazottaival vagy a Parlament tisztviselőivel fenntartott kapcsolatuk során;
- c) tartózkodnak a tisztességtelen információszerzésre irányuló tevékenységtől;
- d) harmadik felekkel való kapcsolataikban nem hivatkoznak a Parlamenttel fennálló hivatalos kapcsolatra;
- e) nem adják át anyagi haszon fejében harmadik feleknek a Parlamenttől szerzett dokumentumok másolatait;
- f) szigorúan betartják az I. melléklet 2. cikke második bekezdésének rendelkezéseit;
- g) meggyőződnek arról, hogy az I. melléklet 2. cikke rendelkezései szerint nyújtott segítség a megfelelő nyilvántartásba bejegyzésre kerül;
- h) betartják az intézmények volt tisztviselőinek alkalmazása esetében a személyzeti szabályzat rendelkezéseit;
- i) betartják a volt képviselők jogairól és kötelezettségeiről szóló, a Parlament által megállapított szabályokat;
- j) az esetleges érdekellentét elkerülése érdekében megszerzik az érintett képviselő vagy képviselők előzetes hozzájárulását a parlamenti képviselő asszisztensének szerződéses kapcsolata vagy alkalmazása tekintetében, és ezt követően megbizonyosodnak arról, hogy e hozzájárulás a 9. cikk (4) bekezdése szerinti nyilvántartásba bejegyzésre kerül.

(2) E magatartási kódex bármely módon történő megsértése az érintett személyeknek – adott esetben cégüknek – kiadott belépőkártya visszavonását eredményezheti.

XI. MELLÉKLET

AZ OMBUDSMAN FELADATAINAK ELLÁTÁSA

A. Az Európai Parlament határozata az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokról és általános feltételekről⁽¹⁾

AZ EURÓPAI PARLAMENT,

tekintettel az Európai Közösségeket létrehozó szerződésekre és különösen az Európai Közösséget létrehozó szerződés 195. cikkének (4) bekezdésére, valamint az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 107d. cikkének (4) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság véleményére,

tekintettel a Tanács jóváhagyására,

mivel az ombudsman megbízatásának ellátására vonatkozó szabályokat és általános feltételeket az Európai Közösségeket létrehozó szerződések rendelkezéseivel összhangban kell megállapítani;

mivel meg kell határozni azokat a feltételeket, amelyek szerint panaszt lehet benyújtani az ombudsmanhoz, valamint az ombudsman megbízatásának ellátása és a bírósági vagy közigazgatási eljárások közötti kapcsolatot;

mivel az ombudsmannak, aki hivatalból is eljárhat, rendelkeznie kell a feladatai ellátásához szükséges valamennyi eszközzel; mivel e célból a közösségi intézmények és szervek az ombudsman kérelmére kötelesek a kért tájékoztatást számára megadni, az ombudsman titoktartási kötelezettségének sérelme nélkül; mivel a minősített információkhoz vagy dokumentumokhoz – különösen az 1049/2001/EK rendelet⁽²⁾ 9. cikkének hatálya alá tartozó minősített dokumentumokhoz – való hozzáférés feltétele az érintett közösségi intézménynél vagy szervnél hatályban lévő biztonsági szabályok betartása; mivel a minősített információkat vagy dokumentumokat a 3. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében említett módon átadó intézményeknek és szerveknek e minősítésről tájékoztatniuk kell az ombudsmant; mivel a 3. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében meghatározott szabályok alkalmazása érdekében az ombudsman előre megállapodik az érintett intézményekkel és szervekkel a minősített információk vagy dokumentumok és a szakmai titoktartás hatálya alá tartozó egyéb információk kezelésének feltételeiről; mivel ha az ombudsman úgy találja, hogy a kért segítséget nem kapja meg, tájékoztatja erről az Európai Parlamentet, amely megteszi a megfelelő lépéseket;

mivel szükséges az ombudsman vizsgálatai által feltárt hivatali visszasságok esetén követendő eljárás megállapítása; mivel rendelkezni kell arról, hogy az ombudsman minden éves ülésszak végén átfogó jelentést nyújtson be az Európai Parlamentnek;

mivel az ombudsman és munkatársai a feladataik ellátása során tudomásukra jutott információkat titoktartással kötelesek kezelni; mivel az ombudsman ugyanakkor köteles tájékoztatni az illetékes hatóságokat a vizsgálatai során tudomására jutott olyan tényekről, amelyek megítélése szerint a büntetőjog hatálya alá tartoznak;

mivel az alkalmazandó nemzeti jog tiszteletben tartása mellett rendelkezni kell az ombudsman és az egyes tagállamokban működő azonos típusú szervek közötti együttműködés lehetőségéről;

mivel az ombudsmant a Parlament megbízatási idejének kezdetén és annak időtartamára az Európai Parlament nevezi ki olyan személyek közül, akik az Unió polgárai, és a függetlenség és szakértelem minden szükséges biztosítékát nyújtják;

mivel meg kell határozni az ombudsman megbízatása megszűnésének feltételeit;

mivel az ombudsmannak megbízatását teljes függetlenséggel kell ellátnia, és erre hivatalba lépésekor az Európai Közösségek Bírósága előtt ünnepélyesen kötelezettséget kell vállalnia; mivel rendelkezni kell az ombudsman megbízatásával összeférhetetlen tevékenységekről, valamint az ombudsman illetményéről, kiváltságairól és mentességeiről;

⁽¹⁾ Elfogadta 1994. március 9-i határozatával (HL L 113., 1994.5.4., 15. o.), módosította 2002. március 14-i (HL L 92., 2002.4.9., 13. o.) és 2008. június 18-i (HL L 189., 2008.7.17., 25. o.) határozatával.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL L 145., 2001.5.31., 43. o.).

mivel rendelkezni kell az ombudsman munkáját segítő titkárság tisztviselőiről és alkalmazottairól, valamint annak költségvetéséről; mivel az ombudsman székhelye az Európai Parlament székhelye;

mivel e határozat végrehajtási rendelkezéseinek elfogadása az ombudsman feladata; mivel továbbá egyes átmeneti rendelkezéseket kell meghatározni az első ombudsmanra vonatkozóan, akit az Európai Unióról szóló szerződés hatálybalépését követően neveznek ki,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

(1) E határozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 195. cikke (4) bekezdésének valamint az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 107d. cikke (4) bekezdésének megfelelően megállapítja az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokat és általános feltételeket.

(2) Az ombudsman feladatait a szerződések által a közösségi intézményekre és szervekre ruházott hatáskörök tiszteletben tartásával látja el.

(3) Az ombudsman nem avatkozhat be bíróság előtt folyamatban lévő ügyekbe, és nem kérdőjelezheti meg a bírósági határozatok megalapozottságát.

2. cikk

(1) Az ombudsman a fent említett szerződések keretein belül, az azokban foglalt feltételeknek megfelelően segítséget nyújt a közösségi intézmények és szervek – kivéve az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Bíróságot és Elsőfokú Bíróságot – tevékenysége során felmerülő hivatali visszasságok feltárásában, és ajánlásokat tesz azok megszüntetésére. Más hatóság vagy személy eljárása az ombudsmanhoz benyújtott panasz tárgyát nem képezheti.

(2) Az Unió bármely polgára, illetve az Unió egyik tagállamában lakóhellyel vagy létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy közvetlenül, vagy az Európai Parlament képviselőjének közvetítésével a közösségi intézmények vagy szervek – kivéve az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Bíróságot és Elsőfokú Bíróságot – tevékenysége észlelt hivatali visszassággal kapcsolatban panaszt nyújthat be az ombudsmanhoz. Az ombudsman a panasz benyújtása után azonnal tájékoztatja az érintett intézményt vagy szervet.

(3) A panasznak alkalmasnak kell lennie az azt benyújtó személy és a panasz tárgyának azonosítására; a panaszt benyújtó személy kérheti panaszja bizalmas kezelését.

(4) A panasz az arra alapot adó tényeknek a panaszt benyújtó személy tudomására jutásától számított két éven belül, az érintett intézménynél vagy szervnél tett megfelelő közigazgatási lépések megtételét követően nyújtható be.

(5) Az ombudsman tanácsolhatja a panaszt benyújtó személynek, hogy panaszát egy másik szervhez nyújtsa be.

(6) Az ombudsmanhoz benyújtott panasz nem szakítja meg a bírósági vagy közigazgatási eljárás jogorvoslati határidejét.

(7) Amennyiben az ombudsmannak folyamatban lévő vagy befejezett bírósági eljárás miatt az állítólagos tényállásra vonatkozó panaszt elfogadhatatlannak kell nyilvánítania vagy vizsgálatát le kell zárnia, az addig már esetleg elvégzett vizsgálatainak az eredményét véglegesen az irattárba helyezi.

(8) Az ombudsmanhoz nem nyújtható be a közösségi intézmények vagy szervek és azok tisztviselői vagy más alkalmazottai közötti munkaviszonnyal kapcsolatos panasz, kivéve, ha az érintett személy valamennyi belső igazgatási kérelem és panasz benyújtására rendelkezésre álló lehetőséget – különösen a személyzeti szabályzat 90. cikkének (1) és (2) bekezdésében említett eljárásokat – kimerítette, és a megkeresett hatóság számára válaszára nyitva álló határidő lejárt.

(9) Az ombudsman a lehető leghamarabb értesíti a panaszt benyújtó személyt az ügyében tett intézkedéséről.

3. cikk

(1) Az ombudsman – hivatalból vagy panasz alapján – minden általa indokoltnak tartott vizsgálatot elvégez a közösségi intézmények és szervek tevékenysége során felmerülő gyanított hivatali visszasságok tisztázásának érdekében. Erről tájékoztatja az érintett intézményt vagy szervet, amely bármilyen hasznos észrevételt továbbíthat számára.

(2) A közösségi intézmények és szervek kötelesek az ombudsman rendelkezésére bocsátani minden általa kért információt, továbbá biztosítani számára a vonatkozó iratokhoz történő hozzáférést. A minősített információkhoz vagy dokumentumokhoz – különösen az 1049/2001/EK rendelet 9. cikkének hatálya alá tartozó minősített dokumentumokhoz – való hozzáférés feltétele az érintett közösségi intézménynél vagy szervnél hatályban lévő biztonsági szabályok betartása.

A minősített információkat vagy dokumentumokat az előző albekezdésben említett módon átadó intézményeknek és szervezeteknek e minősítésről tájékoztatniuk kell az ombudsmant.

Az első albekezdésben meghatározott szabályok végrehajtása érdekében az ombudsmannak előre meg kell állapodnia az érintett intézményekkel és szervezetekkel a minősített információk vagy dokumentumok és a szakmai titoktartás hatálya alá tartozó egyéb információk kezelésének feltételeiről.

Az érintett intézmények és szervezetek a tagállamokból származó, törvény vagy rendelet alapján titkosnak minősített dokumentumokhoz csak a tagállam előzetes jóváhagyásával biztosíthatnak hozzáférést.

A tagállamokból származó más dokumentumokhoz is csak az érintett tagállam értesítését követően biztosítható hozzáférés.

Az ombudsman a dokumentumok tartalmát a 4. cikknek megfelelően a fenti két eset egyikében sem hozhatja nyilvánosságra.

A közösségi intézmények és szervezetek tisztviselői és alkalmazottai az ombudsman felhívására kötelesek tanúvallomást tenni; az említettek a személyzeti szabályzat vonatkozó szabályaihoz, különösen a hivatali titoktartási kötelezettségükhöz továbbra is kötvé vannak.

(3) A tagállamok hatóságai az ombudsman kérelmére kötelesek minden olyan információt a tagállamoknak az Európai Közösségek melletti állandó képviselőin keresztül az ombudsman rendelkezésére bocsátani, amely segítséget nyújthat a közösségi intézmények vagy szervezet eljárásában felmerülő hivatali visszasságok tisztázásában, kivéve, ha az adott információ törvény, illetve rendelet alapján titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozik, vagy olyan rendelkezések hatálya alá, amelyek megakadályozzák annak továbbítását. Az utóbbi esetben mindazonáltal az érintett tagállam az információt az ombudsman tudomására hozhatja, amennyiben az ombudsman vállalja, hogy azt nem hozza mások tudomására.

(4) Amennyiben az ombudsman a kért segítséget nem kapja meg, erről tájékoztatja az Európai Parlamentet, amely megteszi a megfelelő lépéseket.

(5) Az ombudsman az érintett intézménnyel vagy szervvel együtt minden lehetséges módon olyan megoldást keres, amely a hivatali visszasságot megszünteti, és orvosolja a panaszt.

(6) Amennyiben az ombudsman hivatali visszasságot fed fel, erről tájékoztatja az érintett intézményt vagy szervet, és adott esetben ajánlástervezetet terjeszt elő. Az ily módon tájékoztatott intézmény vagy szerv három hónapon belül részletes véleményt küld az ombudsman részére.

(7) Az ombudsman ezután jelentést küld az Európai Parlamentnek és az érintett intézménynek vagy szervnek. Jelentésében ajánlásokat tehet. Az ombudsman tájékoztatja a panaszt benyújtó személyt a vizsgálat eredményéről, az érintett intézmény vagy szerv véleményéről, valamint az általa megfogalmazott esetleges ajánlásokról.

(8) Az ombudsman minden éves ülészak végén jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek vizsgálati eredményéről.

4. cikk

(1) Az ombudsman és munkatársai – akikre az Európai Közösséget létrehozó szerződés 287. cikkét és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 194. cikkét alkalmazni kell – a vizsgálataik során megszerzett információkat vagy dokumentumokat nem tehetik közzé. A (2) bekezdés sérelme nélkül, különösen nem tehetnek közzé semmilyen minősített információt vagy az ombudsmannak átadott – különösen az 1049/2001/EK rendelet 9. cikke értelmében minősített dokumentumnak minősülő – dokumentumot, a személyes adatok védelmével kapcsolatos közösségi jogszabályok hatálya alá tartozó dokumentumot, valamint semmilyen információt, amely a panaszt benyújtó vagy az ügyben szereplő más személynek kárt okozhatna.

(2) Ha az ombudsman vizsgálata során olyan tényekről szerez tudomást, amelyek megítélése szerint felvetik a büntetőjogi érintettséget, erről haladéktalanul értesíti az illetékes nemzeti hatóságokat a tagállamoknak az Európai Közösségek melletti állandó képviselőin keresztül, és értesíti a család elleni küzdelemmel foglalkozó, illetékes közösségi intézményt, szervet vagy szolgálatot, amennyiben az ügy annak hatáskörébe tartozik; adott esetben az ombudsman értesíti azt a közösségi intézményt vagy szervet is, amelyhez az érintett tisztviselő vagy alkalmazott tartozik, és amely alkalmazhatja az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv 18. cikkének második bekezdését. Az ombudsman olyan tényekről is tájékoztathatja az érintett közösségi intézményt vagy szervet, amelyek valamely tisztviselőjének vagy alkalmazottjának a magatartását fegyelmi szempontból kérdőjelezi meg.

4a. cikk

Az ombudsman és munkatársai a 4. cikk (1) bekezdésében említettektől eltérő dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmeket az 1049/2001/EK rendeletben foglalt feltételeknek és korlátozásoknak megfelelően kezelik.

5. cikk

(1) Az ombudsman – amennyiben ezzel eljárása eredményességét fokozhatja, és a panaszosok jogainak és érdekeinek megfelelőbb védelmét elősegítheti – együttműködhet egyes tagállamok azonos típusú szerveivel, ha tiszteletben tartja az alkalmazandó nemzeti jog rendelkezéseit. Az ombudsman ezen az úton nem kérhet betekintést olyan dokumentumokba, melyekhez a 3. cikk alapján nem férhet hozzá.

(2) Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 195. cikkében és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 107d. cikkében foglalt feladatkörén belül és más intézmények és szervek tevékenységének megkettőzése nélkül az ombudsman ugyanezen feltételek mellett együttműködhet a tagállamoknak az alapvető jogok előmozdításáért és védelméért felelős intézményeivel és szerveivel.

6. cikk

(1) Az ombudsmant minden európai parlamenti választást követően az Európai Parlament nevezi ki saját megbízatásának időtartamára. Az ombudsman megbízatása megújítható.

(2) Az ombudsmant olyan személyek közül választják ki, akik az Unió polgárai, rendelkeznek a polgári és politikai jogok teljes körével, függetlenségükhöz nem fér kétség, és megfelelnek az országuk területén a legmagasabb bírói tisztségek betöltéséhez előírt feltételeknek, vagy elismerten rendelkeznek az ombudsman megbízatásának ellátásához szükséges szakértelemmel és tapasztalattal.

7. cikk

(1) Az ombudsman megbízatása a megbízatási idő elteltével, lemondással vagy felmentéssel szűnik meg.

(2) A felmentés esetét kivéve az ombudsman utódja kinevezéséig hivatalban marad.

(3) A megbízatás idő előtti megszűnése esetén az utódot a Parlament megbízatási idejéből fennmaradó időszakra a hivatal megüresedését követő három hónapon belül nevezik ki.

8. cikk

Az ombudsmant, ha már nem teljesíti a megbízatásának ellátásához szükséges feltételeket, vagy ha súlyos kötelezettségszegést követett el, az Európai Parlament kérelmére az Európai Közösségek Bírósága felmentheti hivatalából.

9. cikk

(1) Az ombudsman megbízatásának ellátása során teljes mértékben független, és a Közösségeknek és az Unió polgárainak általános érdekeit szem előtt tartva jár el. Feladatai ellátása során egyetlen kormánytól vagy más szervtől sem kérhet vagy fogadhat el utasításokat. Tartózkodnia kell minden olyan cselekedettől, amely megbízatásával összeegyeztethetetlen.

(2) Az ombudsman hivatalba lépésekor az Európai Közösségek Bírósága előtt ünnepélyesen kötelezettséget vállal arra, hogy feladatait teljes függetlenséggel és pártatlansággal látja el, hivatali ideje alatt és azt követően tiszteletben tartja a hivatalából eredő kötelezettségeket, különösen azt a kötelezettségét, hogy megbízatása megszűnését követően feddhetetlenül és tartózkodóan jár el egyes kinevezések vagy előnyök elfogadásakor.

10. cikk

(1) Az ombudsman megbízatásának ideje alatt nem vállalhat politikai vagy közigazgatási hivatalt, és nem folytathat semmilyen egyéb – akár kereső, akár ingyenesen végzett – tevékenységet.

(2) Az ombudsman illetménye, más juttatásai és nyugdíja tekintetében az Európai Közösségek Bírósága bíráival azonos elbírálás alá esik.

(3) Az ombudsmanra, valamint titkárságának tisztviselőire és alkalmazottaira az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv 12–15. és 18. cikkét kell alkalmazni.

11. cikk

(1) Az ombudsmant feladatai ellátásában titkárság segíti, amelynek vezetőjét ő nevezi ki.

(2) Az ombudsman titkárságának tisztviselőire és alkalmazottaira az Európai Közösségek tisztviselőire és más alkalmazottaira vonatkozó rendeletek és szabályok vonatkoznak. Létszámukat évente a költségvetési eljárás keretében határozzák meg.

(3) Az Európai Községeknek és a tagállamoknak az ombudsman titkárságára kinevezett tisztviselőit szolgálati érdekből rendelik ki, és garantálják számukra, hogy származási intézményükbe teljes joggal visszahelyezik őket.

(4) A munkatársait érintő ügyekben az ombudsman jogállása megegyezik az Európai Községek tisztviselőinek személyzeti szabályzata 1. cikkében meghatározott intézményekével.

12. cikk

(törölve)

13. cikk

Az ombudsman székhelye az Európai Parlament székhelye.

14. cikk

E határozat végrehajtási rendelkezéseit az ombudsman fogadja el.

15. cikk

Az Európai Unióról szóló szerződés hatálybalépését követően elsőként kinevezett ombudsman a Parlament megbízási idejének végéig marad hivatalban.

16. cikk

(törölve)

17. cikk

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni. A határozat kihirdetése napján lép hatályba.

B. Az európai ombudsman határozata végrehajtási rendelkezések elfogadásáról ⁽¹⁾

1. cikk

Értelmező rendelkezések

E végrehajtási rendelkezések alkalmazásában

- a) az „érintett intézmény” a panasz alapján vagy hivatalból indított vizsgálat tárgyát képező közösségi intézmény vagy szerv;
- b) az „alapokmány” az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályok és általános feltételek összessége;
- c) a dokumentumok és információk vonatkozásában a „bizalmas” szó „nem közzétehető” jelöl.

2. cikk

A panaszok átvétele

- 2.1. A panaszt annak átvételkor azonosítják, nyilvántartásba veszik és iktatószámmal látják el.
- 2.2. A panaszt tevőnek átvételi elismervényt küldenek, amelyen feltüntetik a panasz iktatószámát és az ügyben eljáró jogász nevét.
- 2.3. Az Európai Parlament által az ombudsmanhoz továbbított petíciót a petíciót benyújtó személy hozzájárulásával panaszként kezelik.
- 2.4. Megfelelő esetben az ombudsman a panaszt tevő hozzájárulásával a panaszt az Európai Parlamenthez teheti át, hogy azt, mint petíciót vizsgálják ki.
- 2.5. Megfelelő esetben a panaszt tevő hozzájárulásával az ombudsman a panaszt más hatáskörrel rendelkező illetékes hatósághoz teheti át.

⁽¹⁾ Elfogadva 2002. július 8-án, és módosítva az ombudsman 2004. április 5-i és 2008. december 3-i határozataival.

3. cikk

A panasz elfogadhatósága

3.1. Az ombudsman a Szerződésben és az Alapokmányban megállapított feltételek alapján eldönti, hogy a panasz kivizsgálása hatáskörébe tartozik-e; amennyiben igen, dönt arról, hogy elfogadható-e; álláspontjának kialakítása előtt az ombudsman a panaszt tevőtől további tájékoztatást vagy dokumentumokat kérhet.

3.2. Ha a panasz elbírálása nem tartozik hatáskörébe, illetve a panasz elfogadhatatlan, az ombudsman az ügyet lezárja. Az ombudsman értesíti a panaszt tevőt határozatáról és annak indokairól. Az ombudsman javasolhatja a panaszt tevőnek, hogy forduljon más hatósághoz.

4. cikk

Az elfogadható panaszok vizsgálata

4.1. Az ombudsman dönt arról, hogy kellően megalapozott-e a vizsgálat lefolytatásnak megindítása elfogadható panasz esetén.

4.2. Ha az ombudsman a vizsgálat megindítását nem találja megalapozottnak, a panasszal kapcsolatos ügyet lezárja, és erről a panaszt tevőt értesíti. Az ombudsman értesítheti az érintett intézményt is.

4.3. Ha az ombudsman a vizsgálat megindítását megalapozottnak tartja, értesíti a panaszt tevőt és az érintett intézményt. A panaszbeadvány egy másolatát továbbítja az érintett intézménynek, és felkéri, hogy meghatározott határidőn – általában legfeljebb három hónapon – belül az üggyel kapcsolatos véleményét küldje meg. Az érintett intézményhez intézett megkeresésben az ombudsman megjelölheti a panaszbeadvány bizonyos pontjait, illetve meghatározott kérdéseit, amelyekkel kapcsolatban a véleményben állásfoglalást vár.

4.4. A vélemény nem tartalmazhat az érintett intézmény által bizalmasnak tekintett információkat vagy dokumentumokat.

4.5. Az érintett intézmény kérheti, hogy véleményének bizonyos részeit csak a panaszt tevő számára tegyék közzé. Ilyen esetben pontosan meg kell jelölni a szóban forgó részeket, és érthetővé kell tenni a kérelem indokait.

4.6. Az ombudsman az érintett intézmény véleményét megküldi a panaszt tevőnek. A panaszt tevőnek lehetősége nyílik arra, hogy meghatározott időn – általában legfeljebb egy hónapon – belül észrevételeket tegyen az ombudsman részére.

4.7. Amennyiben az ombudsman hasznosnak látja, további vizsgálatokat rendelhet el. A 4.3–4.6. bekezdés a további vizsgálatokra is vonatkozik, azzal a különbséggel, hogy ilyenkor az érintett intézménynek általában egy hónapja van a válaszadásra.

4.8. Amennyiben az ombudsman helyénvalónak ítéli meg, egyszerűsített eljárást alkalmazhat a gyorsabb megoldás elérése érdekében.

4.9. A vizsgálatok befejezésével az ombudsman az ügyet indokolt határozattal lezárja, majd értesíti a panaszt tevőt, valamint az érintett intézményt.

5. cikk

A vizsgálati hatáskör

5.1. Az ombudsman a közösségi intézményektől és szervektől, valamint a tagállamok hatóságaitól, az Alapokmányban meghatározott feltételekkel, az általa folytatott vizsgálatokhoz szükséges információk és dokumentumok méltányos időn belül történő rendelkezésre bocsátását kérheti. Ilyenkor az általuk bizalmasnak tekintett információkat és dokumentumokat pontosan meg kell jelölni.

5.2. Az ombudsman az érintett intézmény irataiba betekinthez. Az érintett intézménynek azonban pontosan meg kell jelölnie az iratok között található, általa bizalmasnak tekintett dokumentumokat. Az ombudsman a teljes aktáról, illetve az aktában található egyes dokumentumokról másolatot készíthet. Az ombudsman értesíti a panaszt tevőt, hogy vizsgálatra került sor.

5.3. Az ombudsman a közösségi intézmény vagy szerv tisztviselőjét vagy más alkalmazottját az Alapokmányban meghatározott feltételek szerint tanúvallomás megtételére hívhatja fel. Az ombudsman dönti el, hogy a tanúvallomást tevő személynek ezt bizalmasan kell-e megtennie.

5.4. Az ombudsman felkérheti a közösségi intézményt vagy szervet, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket a helyszíni vizsgálatok lehetővé tétele érdekében.

5.5. Az ombudsman tanulmányokat vagy szakvéleményeket rendelhet meg, amelyek megítélése szerint a vizsgálat lefolytatásának sikeréhez szükségesek.

6. cikk

Békés megoldások

6.1. Ha az ombudsman arra a megállapításra jut, hogy hivatali visszásság történt, igyekszik az érintett intézménnyel minden lehetséges módon együttműködni annak érdekében, hogy olyan békés megoldást találjanak, amely alkalmas a hivatali visszásság orvoslására, és a panaszt tevő számára is kielégítő.

6.2. Ha az ombudsman úgy ítéli meg, hogy az együttműködés sikeres volt, az ügyet indokolt határozattal lezárja. Határozatáról a panaszt tevőt és az érintett intézményt értesíti.

6.3. Ha az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a megegyezéssel való megoldás nem lehetséges, vagy az erre tett kísérletek nem jártak sikerrel, az ügyet vagy indokolt határozattal zárja le, amely kritikai észrevételét is tartalmazhatja, vagy ajánlástervezetet tartalmazó jelentést készít.

7. cikk

Kritikai észrevételek

7.1. Az ombudsman kritikai észrevételt tesz, amennyiben úgy ítéli meg, hogy:

- a) a hivatali visszásság az érintett intézmény által már nem szüntethető meg; és
- b) a hivatali visszásság nem általános jellegű.

7.2. Ha az ombudsman az ügyet kritikai észrevétellel zárja le, a panaszt tevőt és az érintett intézményt értesíti erről.

8. cikk

Jelentések és ajánlások

8.1. Az ombudsman az érintett intézmény számára ajánlástervezetet tartalmazó jelentést készít, amennyiben úgy ítéli meg, hogy

- a) az érintett intézmény a hivatali visszásságot meg tudja szüntetni; vagy
- b) a hivatali visszásság általános jellegű.

8.2. Az ombudsman jelentésének és ajánlástervezeteinek egy-egy példányát megküldi az érintett intézménynek és a panaszt tevőnek.

8.3. Az érintett intézmény három hónapon belül részletes véleményt küld az ombudsmannak. A részletes vélemény tartalmazhatja az ombudsman határozatának elfogadását és az ajánlástervezetek végrehajtására tett intézkedések leírását.

8.4. Amennyiben az ombudsman a részletes véleményt nem találja kielégítőnek, a hivatali visszássággal kapcsolatban különjelentést készíthet az Európai Parlamentnek. A jelentés ajánlásokat is tartalmazhat. Az ombudsman megküldi a jelentés egy-egy példányát az érintett intézménynek és a panaszt tevőnek.

9. cikk

Hivatalból indított vizsgálat

9.1. Az ombudsman hivatalból is indíthat vizsgálatot.

9.2. Az ombudsman a hivatalból indított vizsgálat során ugyanazokkal a vizsgálati hatáskörökkel rendelkezik, mint a panasz alapján lefolytatott vizsgálat esetében.

9.3. A panasz alapján folytatott vizsgálat menete értelemszerűen alkalmazandó a hivatalból indított vizsgálatra is.

10. cikk

Az eljárás menete

10.1. Az ombudsman a panaszt tevő kérelmére a panaszt bizalmasnak minősíti. Amennyiben az ombudsman a panaszt tevő vagy harmadik fél érdekeinek védelmében szükségesnek ítéli, a panaszt hivatalból is bizalmasá minősítheti.

10.2. Ha azt az ombudsman megfelelőnek ítéli, intézkedéseket tehet a panasz elsőbbségi elbírálásának biztosítása érdekében.

10.3. Ha bírósági eljárás indul azzal az ügygel kapcsolatban, amelyben az ombudsman vizsgálatot folytat, az ombudsman az ügyet lezárja. Az addig lefolytatott vizsgálat eredménye további intézkedés nélkül irattárba kerül.

10.4. Az ombudsman az illetékes nemzeti hatóságokat, és adott esetben, az illetékes közösségi intézményt vagy szervet is értesíti, ha vizsgálata során büntetőjogi következményekkel járó tények jutnak tudomására. Az ombudsman a közösségi intézményt vagy szervet olyan tényről is tájékoztathatja, amely – véleménye szerint – fegyelmi eljárás alapjául szolgálhat.

11. cikk

Az Európai Parlamenthez benyújtott jelentések

11.1. Az ombudsman egész évi tevékenységéről vizsgálatai eredményeit is tartalmazó éves jelentést nyújt be az Európai Parlamenthez.

11.2. A fenti 8.4. bekezdés alapján készült különjelentések mintájára az ombudsman az Európai Parlament számára egyéb olyan különjelentéseket is előterjeszthet, amelyeket a Szerződésekben vagy az Alapokmányban megállapított feladatai ellátásához megfelelőnek ítél.

11.3. Az ombudsman éves és különjelentései olyan ajánlásokat is tartalmazhatnak, amelyeket a Szerződésekben vagy az Alapokmányban megállapított feladatai ellátásához megfelelőnek ítél.

12. cikk

Együttműködés a tagállamok ombudsmanjaival és hasonló szerveivel

Az ombudsman vizsgálatai, valamint a tagállamok ombudsmanjai és más hasonló szervei által végzett vizsgálatok hatékonyságának növelése, továbbá az Európai Unió és az Európai Közösség jogszabályai szerinti jogok és érdekek hatékonyabb védelme érdekében a tagállamok ombudsmanjaival és más hasonló szerveivel együttműködhet.

13. cikk

A panaszt tevő iratbetekintési joga

13.1. A panaszt tevő jogosult, az alábbi 13.3. bekezdés figyelembevételével, az ombudsman panaszával kapcsolatos irataiba betekinteni.

13.2. A panaszt tevő iratbetekintési jogát a helyszínen gyakorolhatja. A panaszt tevő az egész aktáról, vagy az aktákban található egyes dokumentumokról másolatot kérhet.

13.3. A panaszt tevő nem tekinthet be a következőkbe:

- a) az 5.1. vagy 5.2. bekezdés értelmében megszerzett dokumentumok és információk, melyeket az ombudsmannak bizalmasként jelentettek;
- b) bizalmasként átadott bizonyítékok a fenti 5.3. bekezdésnek megfelelően.

14. cikk

Az ombudsman birtokában levő iratok nyilvánossága

14.1. Az ombudsman birtokában lévő, a vizsgálathoz nem kapcsolódó dokumentumok a nyilvánosság számára – figyelemmel a feltételekre és korlátokra, amelyeket az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001/EK rendelet állapít meg – nem hozzáférhetők⁽¹⁾.

14.2. A nyilvánosság kérheti az ombudsman birtokában lévő dokumentumok megtekintését, de csak abban az esetben, ha a panaszt a panaszt tevő kérésére vagy az ombudsman által, a fenti 10.1. bekezdés értelmében nem nyilvánították bizalmasnak. Az alábbiakba való betekintés nem lehetséges:

- a) az 5.1. vagy 5.2. bekezdés értelmében megszerzett dokumentumok és információk, melyeket az ombudsmannak bizalmasként jelentettek;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete a nyilvánosságnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz történő hozzáféréséről (HL L 145., 2001.5.31., 43. o.).

- b) bizalmasként átadott bizonyítékok a fenti 5.3. bekezdésnek megfelelően;
- c) a további vizsgálatokkal kapcsolatban kiadott vélemények és válaszok azon részei – a fenti 4.5. bekezdés értelmében –, melyek vonatkozásában az érintett intézmény azt kérte, hogy csak a panaszt tevő számára legyen közzétehető. A kérelmezőt értesíteni kell az érintett intézménynek a kérelemmel kapcsolatban kifejtett indokairól;
- d) olyan dokumentum, melynek közzétételével veszélyeztetné a folyamatban lévő vizsgálat teljességét.
- 14.3. A dokumentumokhoz való hozzáférésre irányuló kérelmet írásban (levél, fax vagy elektronikus levél formájában) és megfelelő pontossággal úgy kell benyújtani, hogy az lehetővé tegye a kért dokumentumok azonosítását.
- 14.4. A hozzáférés helyben vagy másolat biztosításával történik. Az ombudsman az iratok másolatainak elkészítéséért méltányos összegű díjat számíthat fel. A díj megállapításának módszerét meg kell indokolni.
- 14.5. A nyilvános hozzáférést igénylő kérelemre vonatkozó határozatot a kérelem átvételétől számított 15 munkanapon belül meg kell hozni. Kivételes esetben a határidőt 15 munkanappal meg lehet hosszabbítani; a kérelmezőt előzetesen értesíteni kell a hosszabbításról, valamint részletes indoklást is a rendelkezésére kell bocsátani.
- 14.6. Ha a dokumentumhoz való hozzáférésre vonatkozó kérelmet teljesen vagy részben elutasítják, az elutasítást meg kell indokolni.

15. cikk

Nyelvek

- 15.1. Az ombudsmanhoz a panasz a Szerződés bármely nyelvén benyújtható. Más nyelveken benyújtott panaszokkal az ombudsman nem köteles foglalkozni.
- 15.2. Az ombudsman által lefolytatott eljárások nyelve a Szerződés nyelvének egyike; panasz esetén az a nyelv, amelyen a panasz íródott.
- 15.3. Az ombudsman meghatározza, hogy melyek azok a dokumentumok, amelyeket az eljárások nyelvén kell elkészíteni.

16. cikk

A jelentések közzététele

- 16.1. Az európai ombudsman az éves és különjelentései elfogadásáról a Hivatalos Lapban közleményt tesz közzé, és nyilvánosságra hozza, hogy az érdeklődők a dokumentumok teljes szövegéhez hogyan férhetnek hozzá.
- 16.2. Az ombudsman bizalmas panaszt érintő határozatáról szóló jelentése vagy összefoglalója olyan formában kerül közzétételre, amely nem teszi lehetővé a panaszt tevő azonosítását.

17. cikk

Hatálybalépés

- 17.1. Az 1997. október 16-án elfogadott végrehajtási rendelkezések hatályukat veszítik.
- 17.2. Ez a határozat 2003. január 1-jén lép hatályba.
- 17.3. Az Európai Parlament elnökét tájékoztatják e határozat elfogadásáról, amely a Hivatalos Lapban is közzétételre kerül.
-

XII. MELLÉKLET

A CSALÁS, A KORRUPCIÓ ÉS A KÖZÖSSÉG ÉRDEKEIT SÉRTŐ JOGELLENES TEVÉKENYSÉGEK MEGELŐZÉSE

Az Európai Parlament határozata a csalás, a korrupció és a Közösség érdekeit sértő jogellenes tevékenységek elleni küzdelemmel kapcsolatos belső vizsgálatok feltételeiről ⁽¹⁾

AZ EURÓPAI PARLAMENT,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 199. cikkére,

tekintettel az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 25. cikkére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 112. cikkére,

tekintettel eljárási szabályzatára ⁽²⁾ és különösen annak 186. cikke c) pontjára,

mivel:

Az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ és az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által végzett vizsgálatokról szóló 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ úgy rendelkezik, hogy a Hivatal feladata a közigazgatási vizsgálatok kezdeményezése és lefolytatása az EK-Szerződés vagy az Euratom-Szerződés által vagy az alapján létesített intézményeken, szerveken, hivatalokon és ügynökségeken belül;

Az Európai Csalás Elleni Hivatalnak a Bizottság által megállapított feladatköre a pénzügyi érdekek védelmén túl magában foglalja a Hivatal valamennyi ahhoz szükséges tevékenységét, hogy a Közösség érdekeit védelemben részesítsék a közigazgatási vagy büntetőeljárás alapjául szolgáló szabályellenes magatartással szemben;

A csalás elleni küzdelem körét és hatékonyságát a közigazgatási vizsgálatok területén rendelkezésre álló szakértelem kihasználásával kell erősíteni;

A közigazgatási autonómia alapján valamennyi intézménynek, szervnek, valamint hivatalnak és ügynökségnek a Hivaltal kell megbíznia a belső igazgatási vizsgálatok lefolytatásával, amelyek célja, hogy fény derüljön az olyan szakmai feladatok ellátásával kapcsolatos súlyos esetekre, amelyek a Közösség tisztviselői és alkalmazottai kötelezettségmulasztásának minősülhetnek, az Európai Közösség tisztviselőinek személyzeti szabályzata és az egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek (a továbbiakban: „személyzeti szabályzat”) 11. cikke és a 12. cikkének második és harmadik albekezdése, valamint 13., 14., 16. cikke és 17. cikkének első albekezdése értelmében, amelyek e Közösségek érdekeivel ellentétesek és fegyelmi, vagy adott esetben büntetőeljárást vonnak maguk után, vagy súlyos hivatali kötelezettségmulasztást eredményeznek, ahogy arra a személyzeti szabályzat 22. cikke utal, vagy a személyzeti szabályzat hatálya alá nem tartozó európai parlamenti képviselők vagy alkalmazottak hasonló kötelezettségzegéséhez vezetnek;

Az ilyen vizsgálatot az Európai Közösségeket létrehozó Szerződések vonatkozó rendelkezéseinek, különösen a kiváltságokról és mentességekről szóló jegyzőkönyvnek, az ezeket végrehajtó szövegeknek és a személyzeti szabályzatnak megfelelően kell lefolytatni;

Az ilyen vizsgálatot a Közösségek valamennyi intézményében, szervében, hivatalában és ügynökségében azonos feltételek mellett kell lefolytatni, anélkül, hogy a Hivatal e megbízatása az intézmények, szervek, valamint hivatalok és ügynökségek feladatkörét érintené, és az érintett személyek jogi védelmét bármely módon csorbítaná;

A személyzeti szabályzat módosításáig, a belső vizsgálatok zavartalan lebonyolítása céljából, meg kell határozni az intézmények és szervek tagjainak, a hivatalok és ügynökségek igazgatóinak és az intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek tisztviselőinek és alkalmazottainak együttműködésére vonatkozó gyakorlati intézkedéseket,

⁽¹⁾ Elfogadás időpontja: 1999. november 18.

⁽²⁾ Most a szabályzat 215. cikkének c) pontja.

⁽³⁾ HL L 136., 1999.5.31., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 136., 1999.5.31., 8. o.

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

A Hivattal törtéő együttműködés kötelessége

A főtitkár, a szolgálatok és az Európai Parlament bármely tisztviselője vagy alkalmazottja köteles a Hivatal munkatársaival mindenben együttműködni, és minden szükséges segítséget megadni a vizsgálathoz. E cél érdekében a Hivatal munkatársai rendelkezésére bocsátanak minden hasznos információt és magyarázatot.

Az Európai Közösséget létrehozó szerződések vonatkozó rendelkezéseinek, különösen a kiváltságokról és menteségekről szóló jegyzőkönyvnek, és az azok végrehajtásáról rendelkező szövegeknek a sérelme nélkül, a képviselők teljes mértékben együttműködnek a Hivattal.

2. cikk

Az információszolgáltatás kötelessége

Az Európai Parlament bármely tisztviselője vagy alkalmazottja, akinek olyan bizonyítékok jutnak a tudomására, amelyből csalás, korrupció vagy a Közösségek érdekeit sértő bármely más jogellenes tevékenység fennállását lehet vélelmezni, vagy olyan szakmai kötelességek teljesítésével kapcsolatos súlyos esetek fennállását, amelyek, a Közösségek tisztviselőinek és alkalmazottainak vagy a személyzeti szabályzat hatálya alá nem tartozó alkalmazottaknak fegyelmi, illetve adott esetben büntetőeljárást eredményező kötelezettségmulasztásnak minősülhetnek, haladéktalanul bejelenti ezt a szolgálatvezetőjének vagy a főigazgatójának, illetve amennyiben célravezetőnek tartja, a főtitkárának vagy a személyzeti szabályzat hatálya alá nem tartozó tisztviselő, alkalmazott vagy személyzet esetében közvetlenül a Hivattalnak, illetve a képviselők számára előírt hasonló kötelezettségek elmulasztása esetén az Európai Parlament elnökének.

Az Európai Parlament elnöke, főtitkára, főigazgatói és a szolgálatok vezetői haladéktalanul továbbítanak a Hivattalnak minden tudomásukra jutott bizonyítékot, amelyekből az első bekezdésben említett szabálytalanságok fennállása vélelmezhető.

Az első és a második bekezdésben említett információk továbbítása nem vezethet ahhoz, hogy az Európai Parlament tisztviselői, illetve alkalmazottai méltánytalan vagy megkülönböztető bánásmódban részesüljenek.

Az első bekezdésben említett tények tudomására jutása esetén a képviselő értesíti a Parlament elnökét, illetve amennyiben azt célravezetőnek tartja, közvetlenül a Hivattal.

E cikk, a jogszabályban vagy az Európai Parlament eljárási szabályzatában megállapított titoktartási követelmények sérelme nélkül alkalmazandó.

3. cikk

Támogatás a biztonsági hivataltól

A Hivatal igazgatójának kérésére, az Európai Parlament biztonsági irodája támogatást nyújt a Hivattalnak a vizsgálat gyakorlati lefolytatásában.

4. cikk

Mentesség és a vallomás megtagadásának joga

A képviselők parlamenti mentességét és a vallomás megtagadásának jogát szabályozó cikkek változatlanok maradnak.

5. cikk

Az érdekelt fél értesítése

Ha felmerül egy képviselő, tisztviselő vagy alkalmazott lehetséges érintettsége, az érintett felet sürgősen tájékoztatják, feltéve, hogy ez a vizsgálatot nem veszélyezteti. A vizsgálat lezárását követően az Európai Parlament képviselőjéről, tisztviselőjéről vagy alkalmazottjára név szerint utaló következtetés nem vonható le, amennyiben az érintett félnek nem volt lehetősége véleményét kifejteni az őt érintő valamennyi tényről.

Olyan esetekben, amelyeknél a vizsgálat teljes titoktartást és nemzeti igazságügyi szerv hatáskörébe tartozó vizsgálati eljárást tesz szükségessé, azt a kötelezettséget, mely szerint a képviselőnek, tisztviselőnek illetve alkalmazottnak véleménynyilvánításra lehetőséget kell kapnia, képviselő esetében az elnök, tisztviselő vagy alkalmazott esetében a főtitkár hozzájárulásával, későbbre lehet halasztani.

6. cikk

A vizsgálat további intézkedés nélküli lezárásáról szóló tájékoztatás

Ha egy belső vizsgálatot követően az Európai Parlament képviselője, tisztviselője vagy alkalmazottja elleni vád egyetlen eleme sem bizonyul megalapozottnak, az őt érintő belső vizsgálatot a Hivatal igazgatójának határozatával további intézkedés nélkül lezárják. A Hivatal igazgatója az érintett felet írásban tájékoztatja.

7. cikk

A mentesség felfüggesztése

Az Európai Parlament tisztviselőjére vagy alkalmazottjára vonatkozó, nemzeti rendőrségtől vagy igazságügyi szervtől érkező bírósági eljárásra vonatkozó mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló bármely olyan kérelmet, amely csalás, korrupció vagy egyéb jogellenes tevékenység esetleges lehetőségét veti fel, véleményezésre a Hivatal igazgatójához továbbítják. Ha a mentelmi jog felfüggesztésére irányuló kérelem európai parlamenti képviselőre vonatkozik, értesítik a Hivatalt.

8. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat az Európai Parlament által történő elfogadás napján lép hatályba.

XIII. MELLÉKLET

MEGÁLLAPODÁS AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A BIZOTTSÁG KÖZÖTT A BIZOTTSÁGRA RUHÁZOTT VÉGREHAJTÁSI HATÁSKÖRÖK GYAKORLÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK MEGÁLLAPÍTÁSÁRÓL SZÓLÓ, A 2006/512/EK HATÁROZATTAL MÓDOSÍTOTT 1999/468/EK TANÁCSI HATÁROZAT VÉGREHAJTÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOKRÓL**Az Európai Parlament tájékoztatása**

(1) Az 1999/468/EK határozat ⁽¹⁾ 7. cikkének (3) bekezdése értelmében a Bizottság rendszeresen tájékoztatja az Európai Parlamentet a bizottságok munkájáról ⁽²⁾ azon eljárásokkal összhangban, amelyek biztosítják a továbbítási rendszer átláthatóságát és hatékonyságát, valamint a továbbított információk és az eljárás különböző szakaszainak azonosítását. A Parlament e célból a bizottságok tagjaival egyidejűleg és azonos feltételek mellett megkapja a bizottsági ülések napirendtervezetét, a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően elfogadott alapvető jogi aktusok alapján a bizottságokhoz benyújtott végrehajtási intézkedéstervezeteket, továbbá a szavazások eredményeit, az ülésekről készült összefoglaló beszámolókat, valamint azon hatóságok jegyzékét, amelyekhez a tagállamok által kijelölt, azokat képviselő személyek tartoznak.

Nyilvántartás

(2) A Bizottság nyilvántartást készít az Európai Parlamentnek továbbított valamennyi dokumentumról ⁽³⁾. Az Európai Parlament közvetlen hozzáféréssel rendelkezik e nyilvántartáshoz. Az 1999/468/EK határozat 7. cikkének (5) bekezdésével összhangban az Európai Parlament részére megküldött valamennyi dokumentum hivatkozási adatait nyilvánosságra kell hozni.

(3) A Bizottság által az 1999/468/EK határozat 7. cikkének (3) bekezdéséről szóló nyilatkozatában ⁽⁴⁾ vállalt kötelezettségnek megfelelően a (2) bekezdésben említett nyilvántartás a megfelelő műszaki előkészületek lezárultakor különösen az alábbiakat teszi majd lehetővé:

- az ugyanazon eljáráshoz tartozó és a végrehajtási intézkedést érintő bármely változással kapcsolatos dokumentumok egyértelmű azonosítása az eljárás minden szakaszában,
- az eljárás szakaszának és menetrendjének megjelölése,
- egyértelmű különbségtétel a Parlamenthez és a bizottsági tagokhoz a tájékoztatáshoz való jog alapján egy időben érkezett intézkedéstervezetek, valamint a bizottság véleményét követően az Európai Parlamenthez továbbított végső tervezetek között,
- valamennyi módosítás egyértelmű azonosítása az Európai Parlamenthez továbbított dokumentumokhoz képest.

(4) Amikor az e megállapodás hatálybalépésétől számított átmeneti időszakot követően az Európai Parlament és a Bizottság megállapítja, hogy a rendszer megfelelően működik, a dokumentumok Európai Parlamenthez való továbbítására elektronikus értesítés útján kerül sor, a (2) bekezdésben említett nyilvántartásra utaló hivatkozással. E határozat meghozatalára a két intézmény elnöke közötti levélváltással kerül sor. Az átmeneti időszakban a dokumentumokat elektronikus levélhez csatolt fájlként továbbítják az Európai Parlamentnek.

(5) A Bizottság vállalja továbbá, hogy az illetékes parlamenti bizottság kérésére tájékoztatás céljából továbbítja az Európai Parlamentnek az alapvető jogi aktusok végrehajtására vonatkozó külön intézkedéstervezeteket, amelyek az Európai Parlament számára különös jelentőséggel bírnak annak ellenére, hogy nem a Szerződés 251. cikke szerinti eljárás szerint fogadták el őket. Ezen intézkedéseket az Európai Parlament arra vonatkozó tájékoztatása mellett be kell vezetni a (2) bekezdésben említett nyilvántartásba.

(6) Az (1) bekezdésben említett, az ülésekről készült összefoglaló beszámolók mellett az Európai Parlament hozzáférést kérhet a bizottsági ülések jegyzőkönyveire ⁽⁵⁾. A Bizottság minden kérelemről eseti jelleggel dönt, az Európai Parlament és a Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás ⁽⁶⁾ 1. mellékletében, a bizalmasságra vonatkozóan meghatározott szabályok alapján.

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

⁽²⁾ E megállapodásban a „bizottság” szó az 1999/468/EK határozat alapján létrehozott bizottságokra utal, kivéve, ha a szövegben rögzítik, hogy a hivatkozás valamely más bizottságra vonatkozik.

⁽³⁾ A nyilvántartás létrehozására kitűzött időpont: 2008. március 31.

⁽⁴⁾ HL C 171., 2006.7.22., 21. o.

⁽⁵⁾ Lásd az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának, a T-188/97 sz., *Rothmans kontra Bizottság* ügyben 1999. július 19-én hozott ítéletét EBHT 1999., II-2463. o.

⁽⁶⁾ HL C 117. E, 2006.5.18., 123. o.

Bizalmas dokumentumok

(7) A bizalmas dokumentumokat az egyes intézmények által meghatározott belső igazgatási eljárásoknak megfelelően kell kezelni annak érdekében, hogy valamennyi szükséges garanciát biztosítani lehessen.

Az Európai Parlamentnek az 1999/468/EK határozat 8. cikke szerinti állásfoglalásai

(8) Az 1999/468/EK határozat 8. cikkének megfelelően az Európai Parlament indokolással ellátott állásfoglalásban jelezheti, hogy a Szerződés 251. cikkében előírt eljárásnak megfelelően elfogadott alapvető jogi aktus végrehajtásáról szóló intézkedéstervezet túllépi az adott alapvető jogi aktusban meghatározott végrehajtási hatáskört.

(9) Az Európai Parlament ilyen állásfoglalásokat eljárási szabályzata alapján fogadhat el; ezt a végrehajtási intézkedés végleges tervezetének az érintett bizottság tagjai részére megküldött nyelvi változatokban való kézhezvételétől számított egy hónapon belül teheti meg.

(10) Az Európai Parlament és a Bizottság megállapodnak abban, hogy célszerű állandó jelleggel rövidebb időkorlátot megállapítani sürgős végrehajtási intézkedések bizonyos típusai számára, amelyek esetében a helyes igazgatás érdekében rövidebb időn belül kell döntést hozni. Ez különösen a humanitárius és sürgősségi segítségnyújtásra is irányuló külső fellépésekkel, az egészség- és biztonságvédelemmel, a közlekedésbiztonsággal és -védelemmel, valamint a közbeszerzési szabályok alóli kivételekkel kapcsolatos bizonyos intézkedésfajtákra alkalmazandó. Az érintett intézkedés fajtáját és az alkalmazandó időkorlátot a Bizottság tagja és a parlamenti bizottság elnöke közötti megállapodás határozza meg. E megállapodást bármely fél bármikor visszavonhatja.

(11) A (10) bekezdésben foglalt esetek sérelme nélkül sürgős esetekben, valamint napi igazgatási ügyekre vonatkozó és/vagy korlátozott érvényességi idejű intézkedések esetén a határidő rövidebb. Ez a határidő rendkívül sürgős esetekben, különösen közegészségügyi okokból, rendkívül rövid is lehet. A megfelelő határidőt a Bizottság illetékes tagja állapítja meg és indokolja. Az Európai Parlament ilyen esetekben azt az eljárást választhatja, hogy az 1999/468/EK határozat 8. cikkének alkalmazását átruhazza az illetékes parlamenti bizottságra, amely választ a vonatkozó határidőn belül megküldheti a Bizottságnak.

(12) Amint a Bizottság szolgálatai úgy látják, hogy a (10) és (11) bekezdés hatálya alá tartozó intézkedéstervezeteket valamely bizottsághoz kell továbbítani, arról nem hivatalosan tájékoztatják az illetékes parlamenti bizottság(ok) titkárságát. Amint az előzetes intézkedéstervezeteket megküldték a bizottság tagjainak, a Bizottság szolgálatai tájékoztatják a parlamenti bizottság(ok) titkárságát azok sürgős jellegéről és a végleges tervezet megküldése után alkalmazandó határidőről.

(13) A (8) bekezdésben említett állásfoglalás vagy a (11) bekezdésben említett válasz Európai Parlament által történő elfogadását követően a Bizottság illetékes tagja tájékoztatja az Európai Parlamentet, illetve adott esetben az illetékes parlamenti bizottságot azon intézkedésről, amelyet a Bizottság tenni szándékozik.

(14) A (10)–(13) bekezdések szerinti adatokat a nyilvántartásba be kell vezetni.

Ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás

(15) A Bizottság az ellenőrzéssel történő szabályozási eljárás alkalmazása esetén és a bizottsági szavazást követően tájékoztatja az Európai Parlamentet az alkalmazandó határidőkről. A (16) bekezdésre is figyelemmel e határidőket kizárólag azon időponttól kell számítani, amikor az Európai Parlament valamennyi nyelvi változatot megkapta.

(16) Rövidebb határidők esetén (az 1999/468/EK határozat 5a. cikke (5) bekezdésének b) pontja) és sürgős esetben (az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (6) bekezdése) a határidőt a végrehajtási intézkedés végleges tervezetének az Európai Parlament általi, az érintett bizottság tagjainak elküldött nyelvi változatokban való kézhezvételétől kell számítani, kivéve, ha a parlamenti bizottság elnöke kifogást emel. A Bizottság minden esetben törekszik arra, hogy valamennyi nyelvi változatot a lehető leghamarabb megküldje az Európai Parlament részére. Ha a Bizottság szolgálatai úgy látják, hogy az 5a. cikk (5) bekezdése b) pontjának vagy (6) bekezdése alá tartozó intézkedéstervezeteket valamely bizottsághoz kell továbbítani, arról nem hivatalosan tájékoztatják az illetékes parlamenti bizottság(ok) titkárságát.

Pénzügyi szolgáltatások

(17) A Bizottság az 1999/468/EK határozat 7. cikkének (3) bekezdéséről szóló nyilatkozatával összhangban a pénzügyi szolgáltatások vonatkozásában vállalja az alábbiakat:

- biztosítja, hogy a Bizottságnak a bizottság ülésén elnöklő tisztviselője kérésre minden ülést követően tájékoztatja az Európai Parlamentet az érintett bizottsághoz benyújtott végrehajtási intézkedéstervezetetről szóló valamennyi megbeszélésről,
- szóbeli vagy írásbeli választ ad a valamely bizottsághoz benyújtott végrehajtási intézkedéstervezetetről szóló megbeszéléseket érintő valamennyi kérdésre.

A Bizottság végül biztosítja, hogy az Európai Parlament 2002. február 5-i plenáris ülésén ⁽¹⁾ tett, és 2004. március 31-i plenáris ülésén ⁽²⁾ megerősített, továbbá a Bolkenstein biztos által az Európai Parlament Gazdasági és Monetáris Bizottságának elnökéhez írt, 2001. október 2-i levél ⁽³⁾ 1–7. pontjában foglalt kötelezettségvállalásait a pénzügyi szolgáltatási ágazat egészét tekintve tiszteletben tartja (ideértve az értékpapírokat, a bankokat, a biztosításokat, a nyugdíjakat és a számvitelt).

A parlamenti munkaterv

(18) Rövidebb határidők vagy sürgősségi esetek kivételével a Bizottság az e megállapodás hatálya alá tartozó végrehajtási intézkedések tervezetének továbbítása esetén figyelembe veszi azon időszakokat, amikor az Európai Parlament nem ülésezik (téli és nyári szünet, európai választások), annak érdekében, hogy a Parlament gyakorolhassa az 1999/468/EK határozatban és az e megállapodásban meghatározott határidőkön belül az előjogait.

Együttműködés az Európai Parlament és a Bizottság között

(19) A két intézmény kinyilvánítja, hogy a különös végrehajtási intézkedések tekintetében a teljes körű együttműködés biztosítása érdekében készek egymásnak segítséget nyújtani. E célból igazgatási szinten megfelelő kapcsolatokat hoznak létre.

Hatályukat veszítő megállapodások

(20) Az Európai Parlament és a Bizottság közötti, az 1999/468/EK tanácsi határozat végrehajtási eljárásairól szóló 2000. évi megállapodás ⁽⁴⁾ hatályát veszti. A következő megállapodások helyébe új megállapodás lépett, így azokat az Európai Parlament és a Bizottság magára nézve hatálytalannak tekinti: az 1988-as Plumb/Delors megállapodás, az 1996-os Samland/Williamson megállapodás és az 1994-es *modus vivendi* ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ HL C 284. E, 2002.11.21., 19. o.

⁽²⁾ HL C 103. E, 2004.4.29., 446. o. és a Parlament 2004. március 31-i plenáris ülésének szó szerinti jegyzőkönyve, „Szavazás” rész.

⁽³⁾ HL C 284. E, 2002.11.21., 83. o.

⁽⁴⁾ HL L 256., 2000.10.10., 19. o.

⁽⁵⁾ HL C 102., 1996.4.4., 1. o.

XIV. MELLÉKLET

EGYSÉGES SZERKEZETBE FOGLALT KERETMEGÁLLAPODÁS AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG KÖZÖTTI KAPCSOLATOKRÓL

AZ EURÓPAI PARLAMENT ⁽¹⁾ ÉS AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG (A TOVÁBBIAKBAN: A KÉT INTÉZMÉNY),

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ), az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ) és különösen annak 295. cikkére, valamint az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre (a továbbiakban: Szerződések),
- tekintettel a két intézmény közötti kapcsolatokat szabályozó intézményközi megállapodásokra és szövegekre,
- tekintettel a Parlament eljárási szabályzatára ⁽²⁾ és különösen annak 105., 106. és 127. cikkére, valamint VIII. és XIV. mellékletére,
- tekintettel a Bizottság megválasztott elnöke által 2009. szeptember 15-én és 2010. február 9-én ismertetett politikai irányvonalakra és kapcsolódó nyilatkozataira, valamint a Bizottság jelölt tagjainak a parlamenti bizottságok előtti meghallgatásuk során tett nyilatkozataira,
- A. mivel a Lisszaboni Szerződés az Unió döntéshozatalának demokratikus legitimációját erősíti;
- B. mivel a két intézmény a lehető legkiemeltebben kezeli az uniós jog hatékony átültetését és végrehajtását;
- C. mivel ez a keretmegállapodás nem érinti a Parlament, a Bizottság vagy az Unió bármely más intézményének vagy szervének hatásköreit és előjogait, hanem e hatáskörök lehető leghatékonyabb és legátláthatóbb gyakorlásának biztosítására törekszik;
- D. mivel ezt a keretmegállapodást a Szerződésekben foglalt intézményi kerettel összhangban kell értelmezni;
- E. mivel a Bizottság kellően figyelembe veszi a Szerződések által a Parlamentre és a Tanácsra ruházott szerepeket, különösen a 9. pontban meghatározott egyenlő bánásmód alapelvére vonatkozóan;
- F. mivel indokolt naprakésszé tenni a 2005 májusában elfogadott keretmegállapodást ⁽³⁾, amelynek helyébe a következő szöveg lép,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODNAK MEG:

I. HATÁLY

1. Annak érdekében, hogy jobban tükrözzék a Parlament és a Bizottság közötti új „különleges partnerséget”, és hogy erősítsék a Bizottság politikai felelősségét és legitimitását, kiterjesszék az építő párbeszédet és tökéletesítsék az információ-áramlást a két intézmény között, valamint javítsák az eljárások és a tervezés során az együttműködést, a két intézmény a következő intézkedésekről állapodik meg.

Megállapodnak továbbá egyedi előírásokban is:

- a Bizottság nemzeti szakértőkkel való találkozóiáról az 1. mellékletben meghatározott módon,
- a bizalmas információk Parlamentnek történő továbbításáról a 2. mellékletben meghatározott módon,
- a nemzetközi megállapodások tárgyalásáról és megkötéséről, a 3. mellékletben meghatározott módon,
- valamint a Bizottság munkaprogramjának menetrendjét illetően a 4. mellékletben meghatározott módon.

II. POLITIKAI FELELŐSSÉG

2. A Bizottság kijelölt elnöke az Európai Tanács általi jelölését követően a Parlamenthez benyújtja hivatali idejének időtartamára vonatkozó politikai iránymutatásait azzal a céllal, hogy a Parlamenttel informális eszmecsere tegyen lehetővé még a választásáról való szavazás előtt.

3. A Parlament eljárási szabályzatának 106. cikkével összhangban a Parlament a Bizottság megválasztott elnökével az új Bizottság hozzájárulásával kapcsolatos eljárások megnyitása előtt kellő időben felveszi a kapcsolatot. A Parlament figyelembe veszi a megválasztott elnök által megfogalmazott észrevételeket.

⁽¹⁾ A Parlament 2010. október 20-i határozata.

⁽²⁾ HL L 44., 2005.2.15., 1. o.

⁽³⁾ HL C 117., 2006.5.18., 125. o.

A Bizottság kijelölt tagjai biztosítják az összes lényeges információhoz való teljes hozzáférést az Európai Unió működéséről szóló szerződés 245. cikkében meghatározott függetlenség kötelezettségének megfelelően.

Az eljárásokat olyan módon kell meghatározni, hogy biztosítsák a kijelölt Bizottság egészének nyílt, pártatlan és következetes értékelését.

4. A Bizottság testületi jellegéből fakadó kollektív felelősség elvének sérelme nélkül, a Bizottság minden egyes tagja politikai felelősséggel tartozik a feladatkörébe eső területen tett intézkedésekért.

A Bizottság elnöke teljes felelősséggel tartozik minden olyan összeférhetlenségi eset megállapításáért, amely a Bizottság valamely tagját akadályozza feladatainak ellátásában.

A Bizottság elnöke ugyanígy felelős az ilyen helyzetekben tett minden további intézkedésért, és írásban haladéktalanul tájékoztatja a Parlament elnökét.

A Bizottság bármely tagjának választási kampányban való részvételét a biztosok magatartási kódexe szabályozza.

A Bizottság azon tagjainak, akik a választási kampányban aktívan részt vesznek, mint az európai parlamenti választások jelöltjei, a választásokat megelőző utolsó ülés végétől fizetés nélküli választási szabadságra kell menniük.

A Bizottság elnöke a megfelelő időben értesíti a Parlamentet e szabadság engedélyezéséről, és megjelöli, hogy a Bizottság mely tagja veszi át a szabadságnak erre az időszakára a vonatkozó felelősségeket.

5. Ha a Parlament arra kéri a Bizottság elnökét, hogy vonja meg a bizalmat valamelyik biztostól, a Bizottság elnöke komolyan fontolóra veszi, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 17. cikkének (6) bekezdése értelmében felhívja-e az adott biztost a lemondásra. Az elnök vagy felhívja az adott biztost lemondásra, vagy a következő ülésen magyarázatot ad a Parlamentnek arra, hogy miért nem hajlandó erre.

6. Ha az Európai Unió működéséről szóló szerződés 246. cikkének második bekezdése értelmében a Bizottság valamely tagja megbízatásának ideje alatt új tag kinevezése válik szükségessé, a Bizottság elnöke komolyan fontolóra veszi a Parlamenttel folytatott egyeztetés eredményét, mielőtt a Tanács határozatához beleegyezését adná.

A Parlament eljárásait a lehető leggyorsabban folytatja le annak érdekében, hogy a Bizottság elnöke komolyan fontolóra vehesse a Parlament véleményét, mielőtt az új tagot kinevezik.

Hasonlóképpen, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 246. cikke harmadik bekezdése értelmében, ha a Bizottság fennmaradó hivatali ideje rövid, a Bizottság elnöke komolyan fontolóra veszi a Parlament álláspontját.

7. Ha a Bizottság elnöke a Bizottság hivatali ideje alatt az Európai Unió működéséről szóló szerződés 248. cikkének megfelelően a feladatköröknek a Bizottság tagjai közötti újraelosztását tervezi, a Parlamentet kellő időben értesítenie kell, hogy le lehessen folytatni a változásokra vonatkozó megfelelő parlamenti konzultációkat. Az elnöknek a tárcák újraelosztásával kapcsolatos döntése azonnal hatályba léphet.

8. Ha a Bizottság a biztosok magatartási kódexének az összeférhetlenséggel vagy erkölcsi magatartással kapcsolatos felülvizsgálatát terjeszti elő, a Parlament véleményét fogja kérni.

III. ÉPÍTŐ PÁRBESZÉD ÉS INFORMÁCIÓÁRAMLÁS

i. Általános rendelkezések

9. A Bizottság szavatolja, hogy alkalmazni fogja a Parlamentre és a Tanácsra az egyenlő bánásmód alapelvét, különösen, ami az üléseken való részvételt, valamint a hozzájárulások vagy egyéb információ rendelkezésre bocsátását illeti, főként a jogalkotási és költségvetési ügyekben.

10. Hatáskörain belül a Bizottság a Parlament részvételének javítása érdekében megteszi a szükséges intézkedéseket, hogy a közös kül- és biztonságpolitika terén lehetősége legyen a Parlament véleményét a lehető legnagyobb mértékben figyelembe venni.

11. A Parlament és a Bizottság közötti „különleges partnerség” megvalósítása érdekében számos intézkedésre kerül sor az alábbiak szerint:

- a Parlament kérésére a Bizottság elnöke legalább kétszer egy évben találkozik az Elnökök Értekezletével, hogy megbeszéljék a közös érdekű ügyeket,
- a Bizottság elnöke rendszeres párbeszédet folytat a Parlament elnökével a legfontosabb átfogó kérdésekről és a főbb jogalkotási javaslatokról. Ez a párbeszéd kiterjed a Parlament elnökének a biztosok testületének üléseire történő meghívására is,
- a Bizottság elnökét vagy az intézményközi kapcsolatokért felelős alelnököt meg kell hívni az Elnökök Értekezlete és a Bizottsági Elnökök Értekezlete üléseire, amikor a plenáris ülés napirendjének elkészítésével kapcsolatos kérdéseket, a Parlament és a Bizottság közötti intézményközi kapcsolatokat, valamint jogalkotási és költségvetési ügyeket vitatnak meg,

- évente megbeszéléseket kell tartani az Elnökök Értekezlete, a Bizottsági Elnökök Értekezlete és a biztosok testülete között a fontos kérdések megvitatására, beleértve a Bizottság munkaprogramjának előkészítését és végrehajtását is,
- az Elnökök Értekezlete és a Bizottsági Elnökök Értekezlete megfelelő időben tájékoztatja a Bizottságot az intézményközi vonatkozású megbeszéléseik eredményeiről. A Parlament is rendszeresen és teljeskörűen tájékoztatja a Bizottságot az ülések előkészítésével kapcsolatos megbeszéléseinek eredményeiről, figyelembe véve a Bizottság véleményét. Ez nem érinti a 45. pontot,
- a két intézmény közötti rendszeres információáramlás biztosítása érdekében a Parlament és a Bizottság főtítkára rendszeres időközönként találkoznak.

12. A Bizottság minden tagja gondoskodik arról, hogy a közte és az illetékes parlamenti bizottság elnöke közötti információáramlás rendszeres és közvetlen legyen.

13. A Bizottság a Parlament írásban történő tájékoztatását megelőzően semmilyen jogalkotói javaslatot, jelentős kezdeményezést vagy határozatot nem hoz nyilvánosságra.

A Bizottság munkaprogramja alapján a két intézmény közös megállapodásban előre meghatározza a kulcsfontosságú kezdeményezéseket, amelyeket a plenáris ülésen ismertetnek. Főszabály szerint a Bizottság ezeket a kezdeményezéseket először a plenáris ülésen ismerteti, és csak azt követően kerülnek a nyilvánosság elé.

Hasonlóképpen meghatározzák azokat a javaslatokat és kezdeményezéseket, amelyek kapcsán az Elnökök Értekezlete előtt, illetve megfelelő módon az illetékes parlamenti bizottság vagy annak elnöke tájékoztatása révén információ szolgáltatására kerül sor.

Ezeket a határozatokat a 11. pontban előírányzott, a két intézmény közötti rendszeres párbeszéd keretében kell meghozni, és rendszeresen naprakésszé kell tenni, külön figyelembe véve az esetleges politikai fejleményeket.

14. Ha a Bizottság olyan belső dokumentuma, amelyről a Parlamentet – e keretmegállapodásnak megfelelően – nem tájékoztatták, az intézményeken kívül terjesztésre kerül, a Parlament elnöke kérheti, hogy az érintett dokumentumot haladéktalanul továbbítsák a Parlamenthez, hogy azt bármely képviselőjéhez annak kívánságára eljuttathassa.

15. A Bizottság az uniós jogszabályok – beleértve a nem kötelező erejű jogszabályokat (soft law) és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat – előkészítésével és végrehajtásával kapcsolatos munkája keretében a nemzeti szakértőkkel zajló találkozóiról teljes körű tájékoztatást nyújt, és biztosítja a dokumentációhoz való teljes körű hozzáférést. Amennyiben a Parlament kéri, a Bizottság a Parlament szakértőit is meghívhatja ezekre a találkozókra.

Az e tekintetben irányadó rendelkezések az 1. mellékletben találhatók.

16. A parlamenti állásfoglalás elfogadását követő három hónapon belül a Bizottság írásban tájékoztatást ad a Parlamentnek a Parlament állásfoglalásaiban hozzá intézett kérdések alapján tett intézkedésekről, beleértve azokat az eseteket, amelyekben nem tudott a Parlament álláspontjának megfelelően eljárni. Sürgős kérelem esetében ez az időszak lerövidíthető. Az időszak egy hónappal meghosszabbítható olyan esetben, amikor a kérelem mélyrehatóbb munkát igényel, és ez külön indokolt. A Parlament gondoskodik arról, hogy ez az információ az intézményen belül széles körben elterjedjen.

A Parlament megpróbálja elkerülni az olyan szóbeli vagy írásbeli kérdések feltevését, amelyek esetében a Bizottság írásos kapcsolódó közleményben már értesítette álláspontjáról a Parlamentet.

A Bizottság kötelezettséget vállal arra, hogy jelentést tesz valamennyi, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 225. cikke szerinti, javaslat általa történő benyújtására irányuló kérelem (saját kezdeményezési jogalkotási jelentés) konkrét nyomon követéséről, a vonatkozó állásfoglalás plenáris ülésen történő elfogadását követő három hónapon belül. A Bizottság legkésőbb egy év múlva jogalkotási javaslatot terjeszt elő, vagy a javaslatot befoglalja a következő évi munkaprogramjába. Ha a Bizottság nem terjeszt elő javaslatot, ezt részletesen megindokolja a Parlamentnek.

A Bizottság kötelezettséget vállal továbbá arra, hogy az állampolgári kezdeményezések alapján tett jogalkotási kezdeményezésre irányuló kérelmek esetében a Parlamenttel már a korai szakaszban szorosan együttműködik.

A mentesítési eljárás kapcsán a 31. pontban megállapított külön rendelkezéseket kell alkalmazni.

17. Ha kezdeményezéseket, ajánlásokat vagy jogalkotási aktusokra irányuló kérelmeket terjesztenek elő az Európai Unió működéséről szóló szerződés 289. cikkének (4) bekezdése alapján, a Bizottság arra irányuló kérés esetén az illetékes parlamenti bizottság előtt tájékoztatja a Parlamentet az e javaslatokra vonatkozó álláspontjáról.

18. A két intézmény megállapodik abban, hogy együttműködnek a nemzeti parlamentekkel való kapcsolattartás terén.

A Parlament és a Bizottság együttműködik az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyv végrehajtása során. Az együttműködés részét képezik a nemzeti parlamentek által benyújtott indoklással ellátott vélemények szükséges fordításához kapcsolódó eljárások.

Ha az Európai Unió működéséről szóló szerződés 2. jegyzőkönyvének 7. cikkében említett szavazatküszöböt elérték, a Bizottság rendelkezésre bocsátja a nemzeti parlamentek által megküldött indokolt vélemények fordítását, valamint ezzel kapcsolatos saját álláspontját.

19. A Bizottság tájékoztatja a Parlamentet szakértői csoportjainak listájáról, amelyeket azért hoztak létre, hogy segítsék a Bizottságot kezdeményezési jogának gyakorlásában. Ezt a listát rendszeresen frissíteni kell, és nyilvánosságra kell hozni.

Ennek keretében a Bizottság annak elnökének külön és indokolt kérelmére tájékoztatja az illetékes parlamenti bizottságot az ilyen csoportok tevékenységéről és összetételéről.

20. A két intézmény a megfelelő csatornákon keresztül építő párbeszédet folytat a fontos igazgatási ügyeket érintő kérdésekről, kivált azokról, amelyek közvetlenül kihatnak a Parlament saját igazgatására.

21. A Parlament kikéri a Bizottság véleményét abban az esetben, ha eljárási szabályzatának a Bizottsággal fenntartott kapcsolatainak vonatkozásában történő felülvizsgálatára tesz javaslatot.

22. Amennyiben az e keretmegállapodás szerint továbbított bármely információ bizalmasan kezelendő, a 2. mellékletben meghatározott rendelkezéseket kell alkalmazni.

ii. Nemzetközi megállapodások és bővítés

23. A Parlamentet azonnal és teljeskörűen tájékoztatni kell a nemzetközi megállapodások tárgyalásának és megkötésének minden szakaszáról, a tárgyalási irányelvek meghatározását is beleértve. A Bizottság úgy jár el, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 218. cikke szerinti kötelezettségeinek teljes mértékben eleget tegyen, ugyanakkor tiszteletben tartja az egyes intézmények szerepét az Európai Unióról szóló szerződés 13. cikkének (2) bekezdése szerint.

A Bizottság a 3. mellékletben megállapított szabályokat alkalmazza.

24. A 23. pontban említett tájékoztatást időben továbbítani kell a Parlamentnek, hogy adott esetben véleményt nyilváníthasson, és a Bizottság – amennyire lehet – figyelembe tudja venni a Parlament álláspontját. A tájékoztatást a Parlamenttel általában az illetékes parlamenti bizottságon keresztül, és adott esetben a plenáris ülésen kell közölni. Kellően indokolt esetekben ezt az információt több parlamenti bizottsággal is közölni kell.

A Parlament és a Bizottság a 2. melléklet rendelkezéseinek megfelelően a Bizottságtól a Parlamenthez továbbítandó bizalmas információk vonatkozásában megállapítják a szükséges eljárásokat és garanciákat.

25. Az intézmények elismerik, hogy eltérő intézményi szerepük miatt nemzetközi tárgyalások során a Bizottság képviseli az Európai Uniót, kivéve a közös kül- és biztonságpolitika területén, és egyéb, a Szerződésekben előírt esetekben.

Ha a Bizottság nemzetközi konferenciákon az Unió képviselőjében jár el, a Parlament kérésére elősegíti, hogy az Európai Parlament képviselőinek küldöttsége megfigyelőként részt vehessen az uniós küldöttségekben, annak érdekében, hogy azonnal és teljeskörűen tájékozódhassék a konferencia eseményeiről. Adott esetben a Bizottság vállalja, hogy rendszeresen tájékoztatja a Parlament küldöttségét a tárgyalások kimeneteléről.

Az Európai Parlament képviselői ezeken a tárgyalásokon nem vehetnek közvetlenül részt. A jogi, technikai és diplomáciai lehetőségektől függően a Bizottság megfigyelői jogállást biztosíthat nekik. Elutasítás esetén a Bizottság tájékoztatja az okokról a Parlamentet.

Ezen túlmenően a Bizottság megkönnyíti az Európai Parlament képviselőinek megfigyelőként való részvételét minden, a hatáskörébe tartozó, a tárgyalásokat megelőző, illetve követő megbeszélésen.

26. Ugyanilyen feltételek mellett a Bizottság rendszeresen tájékoztatja a Parlamentet az Uniót érintő, többoldalú nemzetközi megállapodásokkal létrehozott testületek üléseiről, és elősegíti az uniós küldöttségen belül az Európai Parlament képviselőinek megfigyelőként való részvételét, minden olyan esetben, amikor ezeket a testületeket arra kéri fel, hogy a Parlament egyetértését igénylő döntést hozzanak, vagy olyan döntést, amelynek végrehajtása jogi aktusok rendes jogalkotási eljárás keretében történő elfogadását teheti szükségessé.

27. A Bizottság a nemzetközi konferenciákon részt vevő uniós küldöttségekhez tartozó parlamenti küldöttségnek biztosítja az uniós küldöttség valamennyi eszközének használatát ezen alkalmakkor, az intézmények közötti jó együttműködés általános elvének megfelelően, és figyelembe véve a rendelkezésre álló logisztikát.

A Parlament elnöke javaslatot küld a Bizottság elnökének arról, hogy a konferencia megkezdése előtt legalább 4 héttel vegyék be az uniós küldöttségbe a parlamenti küldöttséget, egyben megjelölve a parlamenti küldöttség vezetőjét és a részt vevő európai parlamenti képviselők számát. Kellően indokolt esetekben ezt a határidőt kivételesen le lehet rövidíteni.

A Parlament küldöttségéhez tartozó európai parlamenti képviselők és az őket segítő alkalmazottak száma a teljes uniós küldöttség létszámához arányosan igazodik.

28. A Bizottság teljeskörűen tájékoztatja a Parlamentet a bővítési tárgyalások előmeneteléről – különösen a bővítést érintő főbb szempontokról és fejleményekről –, hogy az megfelelő parlamenti eljárások keretén belül idejében véleményt tudjon nyilvánítani.

29. Ha a Parlament a 28. pontban említett ügyekben ajánlást fogad el eljárási szabályzata 90. cikkének (4) bekezdése szerint, és ha alapos okoknál fogva a Bizottság úgy határoz, hogy nem tud támogatni ilyen jellegű ajánlást, a Parlament plenáris ülésén vagy az illetékes parlamenti bizottság következő ülésén indokolja döntését.

iii. A költségvetés végrehajtása

30. A Bizottság tájékoztatja a költségvetési hatóságot, és megvizsgálja annak észrevételeit, mielőtt olyan pénzügyi kötelezettséget vállal adományozó konferenciákon, amelyek új pénzügyi terheket jelentenek, és a költségvetési hatóság egyetértését követelik meg.

31. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 319. cikke által szabályozott éves mentesítéssel kapcsolatban a Bizottság – a Parlament eljárási szabályzatának VII. mellékletével összhangban – továbbít minden, a mentesítési eljárás tekintetében illetékes parlamenti bizottság elnöke által kért, a folyó évi költségvetés végrehajtásának felügyeletéhez szükséges információt.

Ha olyan korábbi évekkal kapcsolatban merülnek fel új szempontok, amelyekre a mentesítés már megtörtént, a Bizottság az ügyre vonatkozó minden szükséges tájékoztatást megad azzal a céllal, hogy mindkét fél számára elfogadható megoldást lehessen találni.

iv. Kapcsolat a szabályozó ügynökségekkel

32. A szabályozó ügynökségek ügyvezető igazgatói posztjára pályázó jelölteknek részt kell venniük a parlamenti bizottságok előtti meghallgatásokon.

Ezenkívül az ügynökségekkel foglalkozó, 2009 márciusában létrehozott intézményközi munkacsoport egyeztetései keretében a Bizottság és a Parlament a decentralizált ügynökségeknek az Unió intézményrendszerén belüli szerepével és helyzetével kapcsolatban közös megközelítés kialakítását tűzi célul, amelyet ezen ügynökségek létrehozására, felépítésére és működésére vonatkozó közös iránymutatások kísérnek, a finanszírozás, a költségvetés, a felügyelet és az irányítás kérdéseivel együtt.

IV. EGYÜTTMŰKÖDÉS A JOGALKOTÁSI ELJÁRÁSOK ÉS A TERVEZÉS SORÁN

i. A Bizottság munkaprogramja és az Európai Unió programja

33. A Bizottság kezdeményezést tesz az Unió éves és többéves programjának megalkotására annak érdekében, hogy intézményközi megállapodások szülessenek.

34. A Bizottság minden évben bemutatja munkaprogramját.

35. A két intézmény együttműködik a 4. mellékletben meghatározott menetrenddel összhangban.

A Bizottság figyelembe veszi a Parlament által kifejezett prioritásokat.

A Bizottság kellő részletességgel mutatja be a munkaprogramja egyes pontjaiban szereplő terveket.

36. A Bizottság magyarázatot szolgáltat abban az esetben, ha nem tud előterjeszteni az adott évre vonatkozó munkaprogramjában szereplő egyes javaslatokat, vagy eltér a munkaprogramtól. A Bizottság intézményközi kapcsolatokért felelős alelnöke vállalja, hogy rendszeresen beszámol a Bizottsági Elnökök Értekezletének a folyó évi bizottsági munkaprogram politikai végrehajtásáról.

ii. A jogszabályok elfogadására irányuló eljárások

37. A Bizottság részletesen megvizsgálja a Parlament által elfogadott jogalkotási javaslataihoz fűzött módosításokat annak érdekében, hogy azokat figyelembe vegye minden módosított javaslatban.

Amennyiben a Bizottságnak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke értelmében a Parlament jogalkotási módosításairól kell véleményt mondania, a lehető legnagyobb figyelmet fordítja a második olvasat során elfogadott módosításokra; ha nyomós okból és a bizottsági testület által történő mérlegelést követően úgy dönt, hogy nem fogadja el vagy nem támogatja az ilyen módosításokat, döntését a Parlament előtt – az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (7) bekezdése c) pontjának megfelelően – minden esetben a Parlament módosításaival kapcsolatban megfogalmazott véleményében indokolja.

38. A tagállamok legalább egynegyede által, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 76. cikkével összhangban beadott kezdeményezés esetén a Parlament vállalja, hogy illetékes bizottságán belül mindaddig nem fogad el jelentést, amíg meg nem kapja a Bizottság véleményét a kezdeményezésről.

E kezdeményezésről a Bizottság az annak benyújtását követő 10 héten belül véleményt ad.

39. A Bizottság kellő időben részletes indokolást ad bármely olyan javaslatának visszavonása előtt, amelyről a Parlament első olvasatban már kifejezte álláspontját.

A Bizottság az új Bizottság hivatali idejének kezdetén minden függőben lévő javaslatot felülvizsgál annak érdekében, hogy politikailag megerősítse vagy visszavonja azokat, megfelelően figyelembe véve a Parlament kinyilvánított véleményét.

40. A különleges jogalkotási eljárások esetén, amelyek tekintetében a Parlamenttel konzultálni kell, beleértve egyéb, például az Európai Unió működéséről szóló szerződés 148. cikkében meghatározott eljárásokat, a Bizottság:

- i. intézkedéseket hoz a Parlament jobb bevonása érdekében oly módon, hogy a Parlament véleményét a legmesszebbmenőkig figyelembe veszi, különösen annak biztosítása érdekében, hogy megfelelő idő álljon a Parlament rendelkezésére a Bizottság javaslatának mérlegeléséhez;
- ii. gondoskodik arról, hogy a Tanács szerveit időben figyelmeztessék, hogy a Parlament véleménynyilvánítását megelőzően nem juthatnak politikai megállapodásra a Bizottság javaslatával kapcsolatban. Indítványozza, hogy a tárgyalásokat miniszteri szinten azt követően zárják le, hogy a Parlament véleményének megvizsgálására elegendő időt biztosítottak a Tanács tagjai részére;
- iii. gondoskodik arról, hogy a Tanács betartsa az Európai Unió Bírósága által kidolgozott azon szabályt, amely előírja a Parlamenttel való konzultáció megismétlését, amennyiben a Tanács jelentősen módosítja a Bizottság javaslatát. A Bizottság tájékoztatja a Parlamentet, ha a Tanácsot az újabb konzultáció szükségességére emlékezteti;
- iv. adott esetben vállalja, hogy a Parlament által elutasított jogalkotási javaslatot visszavonja. Ha fontos okból, és a biztosok testülete általi vizsgálatát követően a Bizottság a javaslat fenntartása mellett határoz, a Parlament előtt nyilatkozatban kell indokolnia döntését.

41. A jogalkotás tervezésének javítása érdekében a Parlament vállalja, hogy:

- i. úgy tervezi napirendjének jogalkotási részét, hogy azt a folyó bizottsági munkaprogrammal és az általa a programról elfogadott állásfoglalásokkal összhangba hozza, különös tekintettel az elsőbbséget élvező viták jobb tervezésére;
- ii. betartja az ésszerű határidőket, amennyire ezek az eljárás szempontjából célravezetőek, amikor álláspontot fogad el a rendes jogalkotási eljárás keretében az első olvasat során, vagy véleményt fogad el a konzultációs eljárás során;
- iii. lehetőség szerint kinevezi a jövőbeni javaslatokért felelős előadókat, közvetlenül a bizottsági munkaprogram elfogadását követően;
- iv. az újabb konzultációra irányuló kérelmeknek teljes elsőbbséget biztosít, feltéve, hogy valamennyi szükséges információt eljuttatták hozzá.

iii. A jogalkotás minőségének javításához kapcsolódó kérdések

42. A Bizottság biztosítja, hogy hatásvizsgálatait saját hatáskörben, független vizsgálatot biztosító, átlátható eljárás alapján hajtja végre. A hatásvizsgálatokat kellő időben közzé kell tenni, több különböző forgatókönyvet figyelembe véve, köztük azt az esetet is, amikor nem történik semmilyen intézkedés, és e hatásvizsgálatokat főszabály szerint a nemzeti parlamenteknek az Európai Unió működéséről szóló szerződés 1. és 2. jegyzőkönyve szerinti tájékoztatása szakaszában kell az illetékes parlamenti bizottságnak bemutatni.

43. Azokon a területeken, ahol a Parlamentet szokásos módon bevonják a jogalkotási folyamatba, a Bizottság szükség esetén és kellően indokolt esetben alkalmaz nem kötelező erejű jogszabályokat (soft law), miután a Parlament lehetőséget kapott véleményének kifejtésére. A Bizottság részletes magyarázatot ad a Parlamentnek arra vonatkozóan, hogy véleményét milyen módon vették figyelembe a javaslat elfogadásakor.

44. Az uniós jog átültetésének és alkalmazásának hatékonyabb ellenőrzése érdekében a Bizottságnak és a Parlamentnek arra kell törekedniük, hogy kötelezően írják elő megfelelési táblázatok készítését, valamint tűzzenek ki kötelező érvényű határidőt az átültetésre vonatkozóan, amely az irányelvek esetében általában nem haladja meg a kétéves időtartamot.

A Bizottság a felszólító levéltől kezdődően az uniós jog alkalmazására vonatkozó különjelentések és éves jelentés mellett összefoglaló információt bocsát a Parlament rendelkezésére valamennyi kötelezettségzegési eljárásra vonatkozóan, beleértve esetenként a Parlament kérésére a kötelezettségzegési eljáráshoz kapcsolódó kérdéseket, tiszteletben tartva a titoktartási szabályokat, különösen az Európai Unió Bírósága által elismerteket.

V. A BIZOTTSÁG RÉSZVÉTELE A PARLAMENTI ELJÁRÁSBAN

45. A Bizottság prioritásnak tekinti a Parlament plenáris ülésein vagy egyéb szerveinek ülésein felkérés esetén történő részvételét az azzal ütköző eseményekhez vagy meghívásokhoz képest.

A Bizottság főszabályként biztosítja, hogy a Parlament kérésére a plenáris üléseken jelen legyenek a biztosok a hatáskörükbe tartozó napirendi pontok tárgyalásakor. Ez vonatkozik az Elnökök Értekezlete által az előző plenáris ülés alatt elfogadott előzetes napirendtervezetekre is.

A Parlament főszabályként igyekszik az üléseken a Bizottság egyik tagjának hatáskörébe tartozó napirendi pontokat összegyűjteni.

46. A Parlament kérésére rendszeresen kérdések óráját iktatnak be a Bizottság elnökével. A kérdések órája két részből fog állni: az első a képviselőcsoportok vezetőivel vagy azok képviselőivel, amely teljesen spontán módon zajlik; a másodikat egy előre – legkésőbb az adott ülés előtti csütörtökön – meghatározott adott politikai területnek szentelik, de előre elkészített kérdések nélkül.

Ezenkívül a kérdések órája jelenlegi rendszerének megreformálása érdekében, a Bizottság elnökéhez intézett kérdések órájának gyakorlatát követve olyan kérdések órája kerül bevezetésre, amelynek keretében a Bizottság tagjaihoz, közöttük a külügyekért felelős alelnökhöz/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjéhez is kérdéseket lehet intézni. Ez a kérdések órája a Bizottság adott tagjainak tárcájához kapcsolódik.

47. A Bizottság bármely tagját kérelmére meghallgatják.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 230. cikkének sérelme nélkül a két intézmény megállapodik a felszólalási idő intézmények közötti felosztására vonatkozó általános szabályokban.

A két intézmény megállapodik abban, hogy betartja a felszólalási idő előzetes felosztását.

48. A Bizottság tagjának jelenlétét biztosítandó, a Parlament megtesz mindent annak érdekében, hogy ne térjen el a végleges napirendtervezettől.

Ha a Parlament módosítja végleges napirendtervezetét, vagy ha az ülésen belül megváltoztatja a napirenden szereplő pontok sorrendjét, erről haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot. A Bizottság megtesz minden tőle telhetőt, hogy biztosítsa az illetékes biztos jelenlétét.

49. A Bizottság legkésőbb az Elnökök Értekezletének az ülések végleges napirendtervezetéről határozó üléséig javasolhatja bizonyos pontok napirendre tűzését. A Parlament a lehető legmesszemenőbben figyelembe veszi az ilyen javaslatokat.

50. A parlamenti bizottságok törekszenek napirendtervezetük és napirendjük betartására.

Ha egy parlamenti bizottság módosítja napirendtervezetét vagy napirendjét, erről a Bizottságot haladéktalanul tájékoztatni kell. A parlamenti bizottságok törekednek különösen arra, hogy ésszerű határidőt tartsanak be a Bizottság tagjai ülésükön való jelenlétének lehetővé tétele tekintetében.

Ha a Bizottság tagjának jelenléte a parlamenti bizottsági ülésen nem kifejezetten szükséges, a Bizottság gondoskodik arról, hogy képviselőt az ügyben illetékes megfelelő rangú tisztviselő lássa el.

Annak érdekében, hogy a Bizottság megfelelő szintű képviseletet tudjon biztosítani, a parlamenti bizottságok törekednek arra, hogy összehangolják munkájukat, beleértve azt is, hogy elkerülik az azonos témáról zajló párhuzamos üléseket, és törekednek arra, hogy ne térjenek el a napirendtervezettől.

Ha egy bizottsági javaslattal foglalkozó parlamenti bizottsági ülésen magasrangú tisztviselő (főigazgató vagy igazgató) részvételét kérték, a Bizottság képviselője felszólalhat.

VI. ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

51. A Bizottság megerősíti amelletti elkötelezettségét, hogy a lehető leghamarabb megvizsgálja a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését megelőzően az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásról nem igazított jogalkotási aktusokat, annak felmérése érdekében, hogy ezeket a jogalkotási aktusokat hozzá kell-e igazítani az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke által bevezetett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok rendszeréhez.

Végzős célként a jelenleg az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás alá tartozó intézkedések természetének és tartalmának fokozatos vizsgálata révén meg kell valósítani a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és a végrehajtási aktusok összefüggő, az új Szerződéssel teljes mértékben összhangban lévő rendszerét annak érdekében, hogy megfelelő időben hozzá lehessen igazítani azokat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkében foglalt rendszerhez.

52. Ezen keretmegállapodás rendelkezései kiegészítik a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodást⁽¹⁾, annak, valamint bármilyen későbbi felülvizsgálatának sérelme nélkül. A Parlament, a Bizottság és a Tanács közötti későbbi tárgyalások sérelme nélkül a két intézmény elkötelezi magát amellet, hogy alapvető változtatásokban állapodik meg, a jogalkotás minőségének javításáról szóló megállapodásnak a Lisszaboni Szerződés új rendelkezéseinek megfelelő kiigazításáról szóló jövőbeli tárgyalások előkészítéseként, figyelembe véve a jelenlegi gyakorlatot és ezt a keretmegállapodást.

Megállapodnak továbbá abban, hogy a jogalkotás minőségének javításával kapcsolatban a Parlament, a Bizottság és a Tanács közötti hatékony intézményközi együttműködés biztosítása érdekében politikai és technikai szinten meg kell erősíteni a fennálló intézményközi kapcsolati mechanizmusokat.

53. A Bizottság az Európai Unióról szóló szerződés 17. cikkével összhangban elkötelezi magát amellet, hogy sürgősen kezdeményezi az Unió éves és többéves programjának megalkotását annak érdekében, hogy intézményközi megállapodások szülessenek.

A Bizottság munkaprogramjával járul hozzá az Unió éves és többéves programjának megalkotásához. Annak Bizottság általi elfogadását követően a Parlament, a Tanács és a Bizottság között háromoldalú párbeszéd kezdődik az Unió programjának megalkotására vonatkozó megállapodás elérése érdekében.

Ezzel összefüggésben amint a Parlament, a Tanács és a Bizottság közös megegyezésre jutott az Unió programja tekintetében, a két intézmény felülvizsgálja e keretmegállapodásnak a program kialakítására vonatkozó rendelkezéseit.

⁽¹⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

A Parlament és a Bizottság felkéri a Tanácsot, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 17. cikkében előírányzottaknak megfelelően sürgősen kezdjen tárgyalásokat az Unió programjának kialakításáról.

54. A két intézmény időszakonként elvégzi e keretmegállapodás és mellékletei gyakorlati végrehajtásának értékelését. A gyakorlati tapasztalatok alapján 2011 végéig felülvizsgálatra kerül sor.

1. MELLÉKLET

A BIZOTTSÁG NEMZETI SZAKÉRTŐKKEL TARTOTT ÜLÉSEI

Ez a melléklet a keretmegállapodás 15. pontja szerinti részletes szabályokat határozza meg.

1. Hatály

A keretmegállapodás 15. pontjának rendelkezései a következő ülésekre vonatkoznak:

1. a Bizottság azon ülései, amelyekre a Bizottság által létrehozott szakértői csoportok keretében kerül sor, és amelyekre meghívást kapnak minden tagállam nemzeti hatóságai, amennyiben az ülések tárgya az uniós jogszabályok – beleértve a nem kötelező erejű jogszabályokat (soft law) és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat is – előkészítése és végrehajtása;
2. a Bizottság azon eseti ülései, amelyre meghívást kapnak az EU minden tagállamának nemzeti szakértői, amennyiben az ülések tárgya az európai uniós jogszabályok – beleértve a nem kötelező erejű jogszabályokat (soft law) és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat is – előkészítése és végrehajtása.

Nem tartoznak ide a komitológiai bizottságok ülései – a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozóan a Parlament tájékoztatásával kapcsolatos jelenlegi és jövőbeli különös rendelkezések sérelme nélkül ⁽¹⁾.

2. A Parlamentnek megküldendő információk

A Bizottság kötelezettséget vállal arra, hogy a Parlamentnek megküldi ugyanazt a dokumentációt, amelyet a fent említett ülések vonatkozásában a nemzeti hatóságoknak eljuttat. A Bizottság a nemzeti szakértőknek való megküldéssel egyidőben megküldi ezeket a dokumentumokat – a napirendeket is beleértve – a Parlament erre a célra fenntartott postafiókjába.

3. A parlamenti szakértők meghívása

A Parlament kérésére a Bizottság úgy határozhat, hogy felkéri a Parlamentet, hogy küldjön parlamenti szakértőket a Bizottság nemzeti szakértőkkel tartott, az 1. pontban meghatározott üléseire.

2. MELLÉKLET

BIZALMAS INFORMÁCIÓ PARLAMENTNEK VALÓ MEGKÜLDÉSE

1. Hatály

- 1.1. E melléklet szabályozza a Bizottságtól származó, az 1.2. pontban meghatározott bizalmas információk Parlamentnek történő megküldését és a Parlament általi kezelését a parlamenti előjogok és hatáskörök gyakorlásának keretében. A két intézmény a kölcsönös kötelezettségekben vállalt, a kölcsönös bizalmon alapuló, jóhiszemű együttműködés szellemében, illetve a Szerződés megfelelő rendelkezéseivel szigorú összhangban jár el.
- 1.2. „Információ”: minden szóban vagy írásban tett tájékoztatás, adathordozótól és megfogalmazótól függetlenül.
- 1.2.1. „Bizalmas információ”: az „uniós minősített információ” és a nem minősített „egyéb bizalmas információ”.
- 1.2.2. „Uniós minősített információ”: olyan információ és anyag, amelyet „TRÈS SECRET/EU TOP SECRET”, „SECRET UE”, „CONFIDENTIEL UE” vagy „RESTREINT UE” minősítéssel, vagy ezzel egyenértékű nemzeti vagy nemzetközi minősítő jelzéssel láttak el, és amelynek engedély nélküli kiszolgáltatása különböző mértékben sértheti az Uniónak, illetve egy vagy több tagállamának az érdekeit, függetlenül attól, hogy az ilyen információ az Unión belül keletkezett, illetve a tagállamoktól, harmadik államoktól vagy nemzetközi szervezetektől származik.

⁽¹⁾ A Parlamentnek biztosított, a komitológiai bizottságok munkájára vonatkozó tájékoztatást és a komitológiai eljárások lefolytatása során a Parlamentnek járó előjogokat egyéb joganyagok egyértelműen meghatározzák: 1. A Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat (HL L 184., 1999.7.17., 23. o.); 2. A Parlament és a Bizottság közötti, 2008. június 3-i intézményközi megállapodás a komitológiai eljárásokról; és 3. az EUMSZ 291. cikkének végrehajtásához szükséges joganyagok.

- a) TRÈS SECRET/EU TOP SECRET („EU SZIGORÚAN TITKOS”): ez a minősítés csak azokra az információkra és anyagokra alkalmazható, amelyek engedély nélküli kiszolgáltatása rendkívül súlyosan sérthetné az Unió, illetve egy vagy több tagállama alapvető érdekeit;
- b) SECRET UE („EU TITKOS”): ez a minősítés csak azokra az információkra és anyagokra alkalmazható, amelyek engedély nélküli kiszolgáltatása súlyosan sérthetné az Unió, illetve egy vagy több tagállama alapvető érdekeit;
- c) CONFIDENTIEL UE („EU BIZALMAS”): : ez a minősítés csak azokra az információkra és anyagokra alkalmazható, amelyek engedély nélküli kiszolgáltatása sérthetné az Unió, illetve egy vagy több tagállama alapvető érdekeit;
- d) RESTREINT UE („EU KORLÁTOZOTT TERJESZTÉSŰ”): : ez a minősítés csak azokra az információkra és anyagokra alkalmazható, amelyek engedély nélküli kiszolgáltatása hátrányosan érinthetné az Unió, illetve egy vagy több tagállama érdekeit.
- 1.2.3. „Egyéb bizalmas információ”: a Parlament által kért és/vagy a Bizottság által megküldött minden egyéb bizalmas információ, beleértve a szakmai titoktartás hatálya alá tartozó információkat is.
- 1.3. A Bizottság gondoskodik arról, hogy a Parlament e melléklet rendelkezéseinek megfelelően hozzáférjen a bizalmas információkhoz, amikor az alábbi 1.4. pontban említett parlamenti szervek vagy tisztségviselők valamelyikétől bizalmas információ megküldésére irányuló kérelmet kap. Ezen túlmenően a Bizottság e melléklet rendelkezéseinek megfelelően saját kezdeményezésére bármilyen bizalmas információt megküldhet a Parlamentnek.
- 1.4. E melléklet keretében a következők kérhetnek bizalmas információt a Bizottságtól:
- a Parlament elnöke,
 - az érintett parlamenti bizottságok elnökei,
 - az Elnökség és az Elnökök Értekezlete, és
 - a nemzetközi konferencián az Unió küldöttségében részt vevő parlamenti küldöttség vezetője.
- 1.5. Nem tartozik e melléklet hatálya alá a kötelezettségszegési és a versenyjogi eljárásokra vonatkozó információ, amennyiben az 1.4. pontban említett parlamenti szervek/tisztségviselők kérelme kézhezvételének időpontjában a Bizottság még nem hozott végleges határozatot, vagy az Európai Unió Bírósága nem hozott ítéletet annak tárgyában, továbbá nem tartozik e melléklet hatálya alá az Unió pénzügyi érdekeinek védelméhez kapcsolódó információ. Mindez nem érinti a keretmegállapodás 44. pontját és a Parlament költségvetési ellenőrzési hatáskörét.
- 1.6. E rendelkezések az Európai Parlament vizsgálati jogának gyakorlására irányadó részletes rendelkezésekről szóló, 1995. április 19-i 95/167/EK, ESZAK, Euratom, európai parlamenti, tanácsi, és bizottsági határozat ⁽¹⁾ és az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) létrehozásáról szóló, 1999. április 28-i 1999/352/EK, ESZAK, Euratom bizottsági határozat ⁽²⁾ sérelme nélkül alkalmazandók.

2. Általános szabályok

- 2.1. A Bizottság az 1.4. pontban említett bármely parlamenti szerv/tisztségviselő kérelmére a Parlament előjogainak és hatásköreinek gyakorlásához szükséges bármely bizalmas információt azonnal megküld az adott parlamenti szervnek/tisztségviselőnek. Hatáskörüknek és illetékességüknek megfelelően a két intézmény tiszteletben tartja a következőket:
- alapvető emberi jogok, beleértve a tisztességes tárgyaláshoz való jogot és a magántitok védelmének jogát,
 - az igazságügyi és fegyelmi eljárásokat szabályozó rendelkezések,
 - az üzleti titok és a kereskedelmi kapcsolatok védelme,
 - az Unió érdekeinek védelme, különös tekintettel a közbiztonságra, a védelemre, a nemzetközi kapcsolatokra, a pénzügyi stabilitásra és érdekekre.

Nézetkülönbség esetén az ügyet a két intézmény elnökéhez utalják, hogy ők találjanak megoldást a vitára.

⁽¹⁾ HL L 113., 1995.5.19., 1. o.

⁽²⁾ HL L 136., 1999.5.31., 20. o.

Államtól, intézménytől vagy nemzetközi szervezettől származó bizalmas információ csak annak hozzájárulásával továbbítható.

- 2.2. Az uniós minősített információkat a biztonság közös minimumszabályaival összhangban kell a Parlamentnek megküldeni, amely azokat e szabályokkal összhangban kezeli és védelemben részesíti, ahogyan azokat a többi uniós intézmény, különösen a Bizottság is alkalmazza.

Azon adatok minősítésekor, amelyeknek a Bizottság a kibocsátója, a Bizottság biztosítja, hogy a minősítés megfelelő szintjeit alkalmazza, a nemzetközi szabványokkal és meghatározásokkal, valamint saját belső szabályaival összhangban, ugyanakkor kellőképpen figyelembe veszi, hogy a Parlamentnek a hatásköreinek és előjogainak tényleges gyakorlása végett hozzá kell tudnia férni a minősített dokumentumokhoz.

- 2.3. Amennyiben valamely információ bizalmas jellegével vagy a minősítés megfelelő szintjével kapcsolatban kétség merül fel, illetve amennyiben az információ megküldéséhez megfelelő intézkedések megállapítása szükséges, ahhoz, hogy az információ az alábbi 3.2. pontban meghatározott valamely lehetőségnek megfelelően kerüljön megküldésre, a két intézmény haladéktalanul és a dokumentum megküldése előtt megvitatja egymással az ügyet. Ezeken a egyeztetéseken a Parlamentet a kérelmet benyújtó érintett parlamenti szerv elnöke – adott esetben az előadóval együtt –, vagy a kérelmet benyújtó tisztségviselő képviseli. A Bizottságot a Bizottság adott területen illetékes tagja képviseli, miután konzultált a Bizottság biztonsági ügyekért felelős tagjával. Nézetkülönség esetén az ügyet a két intézmény elnökéhez utalják, hogy ők találjanak megoldást a vitára.

- 2.4. Amennyiben a 2.3. pontban említett eljárás végén nem sikerült megállapodásra jutni, a Parlament elnöke, a parlamenti szerv/a kérelmet benyújtó tisztségviselő indokolt kérelmére, felkéri a Bizottságot a megfelelően jelzett határidőn belül, hogy a szóban forgó bizalmas információt e melléklet 3.2. pontjában megállapított eljárási lehetőségek valamelyikének alkalmazásával küldje meg. A határidő lejártát megelőzően a Bizottság írásban tájékoztatja a Parlamentet a végső álláspontjáról, amelynek tekintetében a Parlament fenntartja a jogot, hogy adott esetben jogorvoslattal éljen.

- 2.5. Az uniós minősített információkhoz való hozzáférést a személyi biztonsági tanúsítványra alkalmazandó szabályoknak megfelelően kell megadni.

- 2.5.1. A „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” („EU SZIGORÚAN TITKOS”), „SECRET UE” („EU TITKOS”) vagy „CONFIDENTIEL UE” („EU bizalmas”) minősítéssel ellátott információkhoz való hozzáférés csak a Parlament tisztségviselőinek és a Parlament képviselőcsoportjaiban dolgozó azon alkalmazottaknak adható meg, akik számára ez elengedhetetlenül fontos, akikről előzőleg a parlamenti szerv/tisztségviselő megállapította, hogy értesülniük kell az információkról, és akik megfelelő biztonsági tanúsítvánnyal rendelkeznek.

- 2.5.2. A Parlament előjogainak és hatásköreinek fényében azon képviselők számára, akik nem rendelkeznek személyi biztonsági tanúsítvánnyal, közös megegyezéssel meghatározott gyakorlati intézkedések szerint biztosítani kell a „CONFIDENTIEL UE” („EU BIZALMAS”) minősítéssel ellátott dokumentumokhoz való hozzáférést, beleértve a dokumentumok tartalmára vonatkozó titoktartásra kötelező nyilatkozat aláírását.

A „SECRET UE” („EU TITKOS”) minősítéssel ellátott dokumentumokhoz való hozzáférést azoknak a képviselőknek kell biztosítani, akik megfelelő személyi biztonsági tanúsítvánnyal rendelkeznek.

- 2.5.3. A Bizottság támogatásával eljárásokat kell kialakítani annak érdekében, hogy a biztonsági ellenőrzési eljárás keretében a Parlament a lehető leghamarabb hozzájuthasson a nemzeti hatóságok szükséges hozzájárulásához.

A bizalmas információkhoz hozzáféréssel rendelkező személyek kategóriájára vagy kategóriáira vonatkozó adatokat a kérelemmel egyidejűleg közölni kell.

Az ilyen információkhoz való hozzáférés biztosítását megelőzően valamennyi személyt tájékoztatni kell annak bizalmassági szintjéről és az ebből eredő biztonsági kötelezettségekről.

E melléklet felülvizsgálata és a 4.1. és 4.2. pontban említett jövőbeli biztonsági intézkedések kapcsán a biztonsági tanúsítványok kibocsátását újra kell vizsgálni.

3. A bizalmas információhoz való hozzáféréssel és a bizalmas információ kezelésével kapcsolatos intézkedések

- 3.1. A 2.3. és adott esetben a 2.4. pontban megállapított eljárásoknak megfelelően megküldött bizalmas információkat a Bizottság elnökének vagy egyik tagjának felelősségére hozzáférhetővé kell tenni a kérelmet benyújtó parlamenti szervnek/tisztségviselőnek az alábbi feltételekkel:

A Parlament és a Bizottság biztosítja a bizalmas információk nyilvántartásba vételét és nyomon követhetőségét.

Pontosabban meghatározva, a „CONFIDENTIEL UE” („EU BIZALMAS”) és „SECRET UE” („EU TITKOS”) minősítéssel ellátott uniós minősített információkat a Bizottság főtítkárságának központi nyilvántartó hivatalából a megfelelő illetékes parlamenti szolgálathoz kell megküldeni, amely felelős lesz azért, hogy azokat az elfogadott szabályok szerint hozzáférhetővé tegye a kérelmet benyújtó parlamenti szervnek/tisztségviselőnek.

A „TRES SECRET UE/EU TOP SECRET” („EU SZIGORÚAN TITKOS”) minősítéssel ellátott uniós minősített információk megküldése a kérelmet benyújtó parlamenti szerv/tisztségviselő és a Bizottság között elfogadott további szabályoktól függ, abból a célból, hogy az adott minősítésnek megfelelő védelmi szint biztosított legyen.

- 3.2. A 2.2. és 2.4. pont rendelkezéseinek és a 3.5. pontban említett jövőbeli biztonsági intézkedéseknek a sérelme nélkül a hozzáférést és az információ bizalmas jellegének megőrzésére irányuló eljárásokat közös megegyezéssel állapítják meg még mielőtt az információt megküldenék. A Bizottság adott szakpolitika területén illetékes tagja és a kérelmet benyújtó (az elnöke által képviselt) parlamenti szerv/tisztségviselő között létrejött ezen megegyezés rendelkezik a 3.2.1. és 3.2.2. pontban foglalt lehetőségek közül egynek a kiválasztásáról a bizalmasság megfelelő szintjének biztosítása céljából.

- 3.2.1. A bizalmas információ címzettjei tekintetében rendelkezni kell a következő lehetőségek egyikéről:

- kizárólag a Parlament elnökének szánt információ, rendkívüli okokkal indokolt esetben,
- az Elnökség és/vagy az Elnökök Értekezlete,
- az illetékes parlamenti bizottság elnöke, illetve előadója,
- az illetékes parlamenti bizottság valamennyi (teljes jogú és helyettes) képviselője,
- valamennyi európai parlamenti képviselő.

A Bizottság hozzájárulása nélkül a szóban forgó bizalmas információt nem lehet közzétenni, sem más címzethez továbbítani.

- 3.2.2. A bizalmas információ kezelésével kapcsolatos intézkedések tekintetében rendelkezni kell a következő lehetőségek egyikéről:

- a) a dokumentumok biztonságos olvasóteremben való megvizsgálása, ha az információ „CONFIDENTIEL UE” („EU BIZALMAS”) vagy annál magasabb szintű minősítéssel rendelkezik;
- b) az ülés zárt ülés keretében történő megtartása, amelyen csak az Elnökség tagjai, az Elnökök Értekezletének tagjai vagy az illetékes parlamenti bizottság teljes jogú és helyettes tagjai vesznek részt, valamint a Parlament tisztviselői, illetve a Parlament képviselőcsoportjaiban dolgozó azon alkalmazottak, akikről az elnök előzőleg megállapította, hogy értesülniük kell az információkról és akik jelenléte elengedhetetlenül fontos, feltéve, hogy a biztonsági tanúsítvány megkövetelt szintjével rendelkeznek, figyelembe véve az alábbi feltételeket:
 - a dokumentumokat az ülés elején megszámozhatják és kioszthatják, majd az ülés végén összegyűjthetik. Ezekről semmiféle feljegyzés vagy fénymásolat nem készíthető,
 - az ülés jegyzőkönyve nem tesz említést a bizalmas eljáráshoz tartozó ügy tárgyalásáról.

Megküldés előtt az összes személyes adatot eltávolíthatják a dokumentumokból.

A Parlamenten belüli címzettekkel szóban közölt bizalmas információkra az írásban közölt bizalmas információkkal azonos szintű védelem vonatkozik. Ebbe beletartozhat az információra vonatkozó titoktartásra kötelező nyilatkozat aláírása az információk címzettjeivel.

- 3.2.3. Amennyiben az írásbeli információk tanulmányozásához biztonságos olvasóteremre van szükség, a Parlament gondoskodik arról, hogy a következő intézkedésekre sor kerüljön:

- biztonságos tároló rendszer létrehozása a bizalmas információk számára,
- biztonságos olvasóterem kialakítása fénymásoló, telefon, fax, szkennel, vagy bármely más, a dokumentumok másolására vagy továbbítására alkalmas műszaki berendezés stb. nélkül,
- az olvasóterembe történő bejutást szabályozó biztonsági rendelkezések, beleértve a belépési nyilvántartás és a vizsgált bizalmas információra vonatkozó titoktartásra kötelező nyilatkozat aláírását.

- 3.2.4. Ez nem zárja ki olyan egyéb egyenértékű intézkedések alkalmazását, amelyekről az intézmények között megállapodás született.

- 3.3. Ezen eljárások be nem tartása esetén a Parlament eljárási szabályzata VIII. mellékletében megállapított, a képviselőkre vonatkozó szankciókhoz kapcsolódó rendelkezések, a Parlament tisztviselői és egyéb alkalmazottai tekintetében pedig a személyzeti szabályzat ⁽¹⁾ 86. cikkének vonatkozó rendelkezései, illetve az Európai Közösségek egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételei 49. cikke alkalmazandók.

⁽¹⁾ Az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatának és az Európai Közösségek egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeinek megállapításáról, valamint a Bizottság tisztviselőire alkalmazandó átmeneti intézkedések meghatározásáról szóló, 1968. február 29-i 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendelet.

4. Záró rendelkezések

- 4.1. A Bizottság és a Parlament minden szükséges intézkedést megtesz e melléklet rendelkezései végrehajtásának biztosítására.

Ennek érdekében a Bizottság és a Parlament illetékes szolgálatai szoros együttműködésben összehangolják e melléklet rendelkezéseinek végrehajtását. Ez magában foglalja a bizalmas információk nyomonkövethetőségének vizsgálatát és az alkalmazott biztonsági intézkedések és normák rendszeres időszakonkénti közös ellenőrzését.

A Parlament vállalja, hogy szükség esetén kiigazítja belső szabályait az ebben a mellékletben szereplő, a bizalmas információkra vonatkozó biztonsági szabályok végrehajtása érdekében.

A Parlament vállalja, hogy a lehető leghamarabb elfogadja jövőbeli biztonsági intézkedéseit, és hogy a Bizottsággal egyetértésben a biztonsági normák egyenértékűségének kialakítása érdekében ellenőrzi ezeket az intézkedéseket. Ez érvényre juttatja az ebben a mellékletben foglaltakat az alábbiak tekintetében:

- a bizalmas információk kezelésével és tárolásával kapcsolatos technikai biztonsági előírások és normák, beleértve a fizikai, a személyzeti, az információs technológiai biztonság és a dokumentumok biztonsága terén teendő biztonsági intézkedéseket,
- a „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” („EU SZIGORÚAN TITKOS”) szintű minősítéssel ellátott uniós minősített információk kezeléséhez külön felügyeleti bizottság létrehozása, amely biztonsági szempontból megfelelően ellenőrzött képviselőkkel áll.

- 4.2. A Parlament és a Bizottság felülvizsgálja ezt a mellékletet, és szükség esetén – legkésőbb a keretmegállapodás 54. pontjában említett felülvizsgálati időpontban – kiigazítja azt az alábbi fejlemények függvényében:

- a Parlamentet és a Bizottságot érintő jövőbeli biztonsági intézkedések,
- az intézmények közötti információküldés szempontjából lényeges egyéb megállapodások vagy jogi aktusok.

3. MELLÉKLET

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK TÁRGYALÁSA ÉS MEGKÖTÉSE

Ez a melléklet meghatározza a Parlamentnek a keretmegállapodás 23., 24. és 25. pontjában említett nemzetközi megállapodások tárgyalásáról és megkötéséről való tájékoztatására vonatkozó részletes intézkedéseket:

1. A Bizottság a Tanács tájékoztatásával egyidőben tájékoztatja a Parlamentet azon szándékáról, hogy tárgyalások megkezdését javasolja.
2. A keretmegállapodás 24. pontjával összhangban, amikor a Bizottság tárgyalási irányelvek tervezetére tesz javaslatot azzal a céllal, hogy a Tanács elfogadja azokat, a Bizottság ezzel egy időben a Parlamentnek is benyújtja azt.
3. A Bizottság a tárgyalások teljes folyamata során megfelelően figyelembe veszi a Parlament megjegyzéseit.
4. A keretmegállapodás 23. pontja rendelkezéseinek megfelelően a Bizottság rendszeresen és haladéktalanul tájékoztatja a Parlamentet a tárgyalások folyamatáról, egészen a megállapodások parafálásáig, és magyarázatot nyújt arra vonatkozóan, hogy beépítették-e, és milyen módon építették be a Parlament megjegyzéseit a tárgyalt szövegbe, és ha nem, miért nem.
5. Azon nemzetközi megállapodások esetében, amelyekhez a Parlament egyetértése szükséges, a Bizottság a tárgyalási folyamat során minden olyan kapcsolódó információt a Parlament rendelkezésére bocsát, amelyet a Tanácsnak (vagy a Tanács által kinevezett különbizottságnak) is rendelkezésére bocsát. Ez magában foglalja az elfogadott tárgyalási irányelvek módosítástervezeit, a tárgyalási szövegek tervezeteit, az elfogadott cikkeket, a megállapodás parafálásának kitűzött napját és a parafálandó megállapodás szövegét. A Bizottság ezenkívül továbbít a Parlamentnek, akárcsak a Tanácsnak (vagy a Tanács által kinevezett különbizottságnak), minden harmadik féltől származó kapcsolódó dokumentumot – a küldő fél jóváhagyásától függően. A Bizottság folyamatosan tájékoztatja az illetékes parlamenti bizottságot a tárgyalások alakulásáról, és főképp magyarázatot szolgáltat arra vonatkozóan, hogy a Parlament véleményét milyen módon vették figyelembe.
6. Azon nemzetközi megállapodások esetében, amelyekhez nem szükséges a Parlament egyetértése, a Bizottság gondoskodik arról, hogy a Parlament haladéktalan és teljes körű tájékoztatást kapjon, azáltal, hogy információt szolgáltat legalább a tárgyalásiirányelv-tervezetekre, az elfogadott tárgyalási irányelvekre, a tárgyalások folyamatára és lezárására vonatkozóan.

7. A keretmegállapodás 24. pontjának előírásaival összhangban a Bizottság megfelelő időben részletes tájékoztatást nyújt a Parlamentnek, amikor nemzetközi megállapodás parafálására kerül sor, és a lehető legkorábban, indokolással ellátva tájékoztatja a Parlamentet, ha a Tanácsnak annak ideiglenes alkalmazását szándékozik javasolni, kivéve, ha sürgősség okán erre nincs módja.
8. A Bizottság kellő időben, párhuzamosan és indokolással ellátva tájékoztatja a Tanácsot és a Parlamentet azon szándékáról, hogy a Tanácsnak valamely nemzetközi megállapodás felfüggesztését javasolja.
9. Azon nemzetközi megállapodások tekintetében, amelyek az Európai Unió működéséről szóló szerződés szerinti egyetértési eljárás hatálya alá tartoznak, a Bizottság folyamatosan és teljeskörűen tájékoztatja a Parlamentet, mielőtt az Európai Unió működéséről szóló szerződés 218. cikke (7) bekezdésének megfelelően jóváhagyná valamely megállapodás Tanács által engedélyezett módosítását.

4. MELLÉKLET

A BIZOTTSÁG MUNKAPROGRAMJÁNAK MENETRENDJE

A Bizottság munkaprogramját a következő évekre vonatkozó jogalkotási és nem jogalkotási javaslatok jegyzéke kíséri. A Bizottság munkaprogramja a soron következő évre vonatkozik, és részletes leírást tartalmaz a Bizottság azt követő évekre vonatkozó prioritásairól. A Bizottság munkaprogramja így alapul szolgálhat a Parlamenttel folytatott strukturált párbeszédhez a közös megegyezés kialakítása érdekében.

A Bizottság munkaprogramja ezenkívül magában foglalja a nem kötelező erejű jogszabályokra (soft law), a visszavonásokra és az egyszerűsítésekre vonatkozóan tervezett kezdeményezéseket.

1. Az adott év első félévében a biztosok folyamatos és rendszeres párbeszédet folytatnak a megfelelő parlamenti bizottságokkal a Bizottság adott évre vonatkozó munkaprogramjának végrehajtása és jövőbeli munkaprogramjának előkészítése tekintetében. A párbeszéd alapján minden parlamenti bizottság jelentést tesz a Bizottsági Elnökök Értekezletének annak eredményéről.
2. Ezzel párhuzamosan a Bizottsági Elnökök Értekezlete rendszeres eszmecsere-t folytat a Bizottság intézményközi kapcsolatokért felelős alelnökével annak érdekében, hogy értékelje a Bizottság aktuális munkaprogramja végrehajtásának állapotát, megvitassa a Bizottság jövőbeli munkaprogramjának előkészítését, valamint, hogy értékelje az érintett parlamenti bizottságok és a Bizottság illetékes tagjai között zajló kétoldalú párbeszéd eredményeit.
3. A Bizottsági Elnökök Értekezlete júniusban összefoglaló jelentést nyújt be az Elnökök Értekezletének, amely tartalmazza a Bizottság munkaprogramja végrehajtásának ellenőrzése során született eredményeket, valamint a Parlament prioritásait a Bizottság következő munkaprogramjára vonatkozóan, és a Parlament tájékoztatja erről a Bizottságot.
4. Ezen összefoglaló jelentés alapján a Parlament a júliusi plenáris ülésen állásfoglalást fogad el, amelyben felvázolja álláspontját, amely egyebek mellett főként jogalkotási kezdeményezésekről szóló jelentések alapján megfogalmazott kéréseket tartalmaz.
5. Minden évben a szeptemberi első plenáris ülés során vitát rendeznek az Unió helyzetéről, amelyen a Bizottság elnöke beszédet mond, számba véve az adott év eseményeit, és előretekintve a következő évek prioritásaira. Ennek érdekében a Bizottság elnöke ezzel párhuzamosan írásban kifejti a Parlamentnek a Bizottság következő évi munkaprogramja előkészítésének legfőbb meghatározó elemeit.
6. Szeptember elejétől kezdődően az illetékes parlamenti bizottságok és a Bizottság illetékes tagjai ülést tarthatnak, az egyes politikai területek jövőbeli prioritásairól részletesebb eszmecsere lefolytatása érdekében. Ezeket az üléseket az adott esetnek megfelelően a Bizottsági Elnökök Értekezlete és a biztosok testületének részvételével tartott ülés, valamint az Elnökök Értekezlete és a Bizottság elnöke részvételével tartott ülés zárja le.
7. Októberben a Bizottság elfogadja következő évi munkaprogramját. Ezt követően a Bizottság elnöke megfelelő szinten bemutatja e munkaprogramot a Parlamentnek.
8. A Parlament vitát folytathat és állásfoglalást fogadhat el a decemberi plenáris ülésen.
9. Ezt a menetrendet minden rendszeres tervezési ciklusra alkalmazni kell, kivéve a Bizottság hivatali idejének végével egybeeső parlamenti választási éveket.
10. Ez a menetrend nem érinti az intézményközi tervezésről szóló jövőbeli megállapodásokat.

XV. MELLÉKLET

A NYILVÁNOSSÁG DOKUMENTUMOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉSÉRŐL SZÓLÓ 1049/2001/EK RENDELET

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete a nyilvánosságnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz történő hozzáféréséről ⁽¹⁾

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 255. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Unióról szóló szerződés 1. cikkének második albekezdése kiemeli a nyitottság elvét, megállapítva, hogy a Szerződés új szakaszt jelent az Európa népei közötti egyre szorosabb egység létrehozásának folyamatában, amelyben a döntéseket a lehető legnyilvánosabban és az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg.
- (2) A nyitottság lehetővé teszi a polgárok számára, hogy még inkább részt vegyenek a döntéshozatali eljárásban, és biztosítja a polgárok irányában a közigazgatás nagyobb legitimációját, hatékonyságát és felelősségét a demokratikus rendszerben. A nyitottság hozzájárul a demokrácia elvei és az alapvető jogok tiszteletben tartásának erősítéséhez, ahogyan azt az EU-Szerződés 6. cikke és az Európai Unió Alapjogi Chartája megállapítja.
- (3) Az Európai Tanács Birminghamben, Edinburgh-ban és Koppenhágában tartott üléseinek határozatai megerősítik annak szükségességét, hogy az Unió intézményeinek munkája átláthatóbbá váljon. Ez a rendelet azokat a kezdeményezéseket foglalja össze, amelyeket az intézmények a döntéshozatali eljárás átláthatóságának javítása érdekében már megtettek.
- (4) E rendelet célja, hogy a lehető legteljesebb érvényt szerezzen a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés jogának, és ezzel a hozzáféréssel kapcsolatban általános elveket és korlátokat állapítson meg az EK-Szerződés 255. cikke (2) bekezdésének megfelelően.
- (5) Mivel a dokumentumokhoz való hozzáférés kérdését az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés nem rendezi, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak kell – az Amszterdami Szerződés záróokmányához csatolt 41. sz. nyilatkozatnak megfelelően – ebből a rendeletből iránymutatást kialakítani a két szerződés hatálya alá tartozó tevékenységekkel kapcsolatos dokumentumokra vonatkozóan.
- (6) Szélesebb körű hozzáférést kell biztosítani a dokumentumokhoz azokban az esetekben, amikor az intézmények jogalkotói minőségükben járnak el, beleértve a delegált jogköröket is, megőrizve ugyanakkor az intézményi döntéshozatali eljárások hatékonyságát. Ezeket a dokumentumokat a lehető legnagyobb mértékben közvetlenül hozzáférhetővé kell tenni.
- (7) Az EU-Szerződés 28. cikke (1) bekezdésének és 41. cikke (1) bekezdésének megfelelően a hozzáférési jog a közös kül- és biztonságpolitikával, valamint a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos dokumentumokra is vonatkozik. Az intézményeknek tiszteletben kell tartaniuk saját biztonsági szabályzatukat.
- (8) E rendelet teljes körű alkalmazásának biztosítása érdekében az Unió valamennyi tevékenységére vonatkozóan az intézmények által létrehozott valamennyi ügynökség köteles alkalmazni az e rendeletben megállapított elveket.
- (9) Meghatározott, minősített adatokat tartalmazó dokumentumoknak tartalmuk miatt különleges bánásmódot kell biztosítani. Intézményközi megállapodás útján kell rendelkezni arról, hogy az ilyen dokumentumok tartalmáról az Európai Parlamentet tájékoztassák.
- (10) Az intézmények munkájának nagyobb nyitottsága érdekében az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak nemcsak az intézmények által összeállított dokumentumokhoz kell hozzáférést biztosítani, hanem a hozzájuk érkezett dokumentumokhoz is. Ebben az összefüggésben szükséges felhívni a figyelmet arra, hogy az Amszterdami Szerződés záróokmányához mellékelt 35. sz. nyilatkozat értelmében egy tagállam kérheti a Bizottságot vagy a Tanácsot, hogy az e tagállamból származó dokumentumot a tagállam előzetes hozzájárulása nélkül harmadik felekkel ne közölje.

⁽¹⁾ HL L 145., 2001.5.31., 43. o.

⁽²⁾ HL C 177. E, 2000.6.27., 70. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2001. május 3-i véleménye és a Tanács 2001. május 28-i határozata.

- (11) Elvben az intézmények valamennyi dokumentumát hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára. Ugyanakkor, bizonyos köz- és magánérdekeknek kivételek útján védelmet kell biztosítani. Az intézményeket fel kell jogosítani belső konzultációik és tanácskozásaik védelmére, ha az feladataik ellátása érdekében szükséges. A kivételek értékelése során az intézményeknek az Unió valamennyi tevékenységi területén figyelembe kell venniük a közösségi joganyagban szereplő, a személyes adatok védelmével kapcsolatos elveket.
- (12) Az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférésre irányuló valamennyi szabályzatnak összhangban kell lennie ezzel a rendelettel.
- (13) A hozzáférési jog teljes mértékű tiszteletben tartása biztosításának érdekében kétszintű igazgatási eljárást kell alkalmazni, a bírósági eljárás vagy az ombudsmanhoz intézett panasz további lehetőségével.
- (14) Az intézmények meg hozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a nyilvánosságot az új hatályos rendelkezésekről tájékoztassák, és hogy alkalmazottaikat kiképezzék arra, hogyan legyenek a polgárok segítségére az e rendelet alapján történő joggyakorlás során. Annak érdekében, hogy a polgárok számára megkönnyítsék jogaik gyakorlását, az egyes intézményeknek hozzáférést kell biztosítaniuk a dokumentumok nyilvántartásához.
- (15) Bár ennek a rendeletnek se nem célja, se nem következménye a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó nemzeti joganyag módosítása, mindazonáltal egyértelmű, hogy – az intézmények és a tagállamok közötti lojális együttműködés elve alapján – a tagállamoknak ügyelniük kell arra, hogy ne akadályozzák e rendelet megfelelő alkalmazását, és tiszteletben kell tartaniuk az intézmények biztonsági szabályzatát.
- (16) Ez a rendelet nem érinti a tagállamoknak, az igazságügyi hatóságoknak vagy a nyomozást végző testületeknek a már meglévő, a dokumentumokhoz való hozzáférési jogát.
- (17) Az EK-Szerződés 255. cikke (3) bekezdésének megfelelően az egyes intézmények eljárási szabályzataikban különleges rendelkezéseket állapítanak meg a dokumentumaikhoz történő hozzáférés tekintetében. Ezért, ha szükséges, módosítani kell vagy hatályon kívül kell helyezni a Tanács dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 1993. december 20-i 93/731/EK tanácsi határozatot ⁽¹⁾, a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 1994. február 8-i 94/90/ESZAK, EK, Euratom bizottsági határozatot ⁽²⁾, az Európai Parlament dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 1997. július 10-i 97/632/EK, ESZAK, Euratom európai parlamenti határozatot ⁽³⁾ és a schengeni dokumentumok titokvédelméről szóló szabályokat,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Cél

E rendelet célja, hogy:

- a) a köz- vagy magánérdek alapján olyan módon határozza meg az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság (a továbbiakban: az intézmények) dokumentumaihoz való, az EK-Szerződés 255. cikkében előírt hozzáférési jogra irányadó elveket, feltételeket és korlátozásokat, hogy a dokumentumokhoz a lehető legszélesebb körű hozzáférést biztosítsa;
- b) megállapítsa az e jog lehető legegyszerűbb módon történő gyakorlását biztosító szabályokat;
- c) elősegítse a dokumentumokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos helyes igazgatási gyakorlatot.

2. cikk

Kedvezményezettek és hatály

- (1) Bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az intézmények dokumentumaihoz hozzáférni az e rendeletben meghatározott elvek, feltételek és korlátok szerint.
- (2) Ugyanezen elvek, feltételek és korlátok betartásával az intézmények dokumentumaikhoz való hozzáférést nem tagállamban lakó, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel nem rendelkező természetes vagy jogi személyek számára is biztosíthatnak.
- (3) Ez a rendelet az intézmény birtokában lévő dokumentumokra vonatkozik, amely dokumentumokat az intézmény állított ki, vagy azok hozzá érkeztek, és amelyek az Európai Unió tevékenységi területeire vonatkoznak.

⁽¹⁾ HL L 340., 1993.12.31., 43. o. A legutóbb a 2000/527/EK határozattal (HL L 212., 2000.8.23., 9. o.) módosított határozat.

⁽²⁾ HL L 46., 1994.2.18., 58. o. A legutóbb a 96/567/EK, ESZAK, Euratom határozattal (HL L 247., 1996.9.28., 45. o.) módosított határozat.

⁽³⁾ HL L 263., 1997.9.25., 27. o.

(4) A 4. és a 9. cikk sérelme nélkül, a dokumentumokat a nyilvánosság számára írásbeli kérelem alapján vagy közvetlenül elektronikus formában vagy nyilvántartáson keresztül teszik hozzáférhetővé. Különösen a jogalkotási eljárás folyamán összeállított vagy megküldött dokumentumokat kell közvetlenül hozzáférhetővé tenni a 12. cikknek megfelelően.

(5) A 9. cikk (1) bekezdésében meghatározott minősített dokumentumokat e cikknek megfelelően különleges bánásmódban kell részesíteni.

(6) Ez a rendelet nem érinti az intézmények által birtokolt dokumentumokhoz való azon nyilvános hozzáférési jogokat, amelyek nemzeti jogi okmányokból vagy az azokat végrehajtó intézmények jogi aktusaiból származhatnak.

3. cikk

Meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- a) „dokumentum”: az adathordozótól (papír, elektronikus forma vagy hang-, kép- vagy audiovizuális felvétel) függetlenül, az intézmény feladatkörébe tartozó politikára, tevékenységre és döntéshozatalra vonatkozó üggyel kapcsolatos adattartalom;
- b) „harmadik fél”: természetes vagy jogi személy, vagy pedig az érintett intézményen kívüli szervezet, beleértve a tagállamokat, más közösségi vagy a Közösségen kívüli intézményeket és testületeket, valamint harmadik országokat.

4. cikk

Kivételek

(1) Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel kedvezőtlenül befolyásolná a következők védelmét:

a) a közérdek tekintetében:

- közbiztonság,
- védelmi és katonai ügyek,
- nemzetközi kapcsolatok,
- a Közösség vagy valamely tagállam pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikája;

b) a személyiség és a magánszemély becsületének védelme, különösen a személyi adatok védelmére vonatkozó közösségi joganyagnak megfelelően.

(2) Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel hátrányosan befolyásolná a következők védelmét:

- természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei, beleértve a szellemi tulajdont is,
- bírósági eljárások és jogi tanácsadás,
- ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok célja,

kivéve, ha a közzétételhez nyomós közérdek fűződik.

(3) Az intézmény által belső használatra összeállított vagy az intézmény által kapott, olyan ügyre vonatkozó dokumentumhoz való hozzáférést, amellyel kapcsolatosan az intézmény még nem hozott határozatot, meg kell tagadni, ha a dokumentum közzététele az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné, kivéve, ha a közzétételhez nyomós közérdek fűződik.

Az érintett intézményen belüli tárgyalások és előzetes egyeztetések részét képező, belső használatra korlátozott, állásfoglalásokat tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférést meg kell tagadni a döntés meghozatalát követően is, amennyiben a dokumentum közzététele az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné, kivéve, ha a közzétételhez nyomós közérdek fűződik.

(4) A harmadik személyek dokumentumait illetően az intézmény köteles a harmadik személlyel egyeztetni annak megállapítása érdekében, hogy az (1) vagy a (2) bekezdésben felsorolt valamely kivétel alkalmazható-e, kivéve, ha egyértelmű, hogy a dokumentum közzétehető, illetve nem tehető közzé.

(5) Bármely tagállam kérheti az intézménytől, hogy előzetes beleegyezése nélkül az intézmény az illető tagállamtól származó dokumentumot ne tegye közzé.

(6) Ha a kivételek bármelyike a kért dokumentumnak csak részeit érinti, a dokumentum fennmaradó részei közzétehetők.

(7) Az (1)–(3) bekezdésben megállapított kivételek csak azon időtartam alatt érvényesek, amely alatt a védelem a dokumentum tartalma alapján indokolt. A kivételek maximum 30 éves időtartamra alkalmazhatók. A magánszférára vagy a kereskedelmi érdekekre vonatkozó kivételek hatálya alá eső dokumentumok és a minősített dokumentumok esetében a kivételek szükség esetén ezen időtartam elteltét követően is alkalmazhatók.

5. cikk

A tagállamokban található dokumentumok

Ha valamely tagállamhoz a birtokában lévő, valamely intézménytől származó dokumentum iránti kérelem érkezik, a tagállam konzultál az érintett intézménnyel olyan döntés meghozatala érdekében, amely nem veszélyezteti e rendelet céljainak megvalósítását, kivéve, ha egyértelmű, hogy a dokumentum közzétehető, illetve nem tehető közzé.

A tagállam a kérelmet átírányíthatja az intézményhez.

6. cikk

Kérelmek

(1) A dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelmeket írásban kell előterjeszteni, beleértve az elektronikus formát is, az EK-Szerződés 314. cikkében említett nyelvek valamelyikén és megfelelő pontossággal ahhoz, hogy az intézmény a dokumentumot azonosítani tudja. A kérelmező nem köteles megindokolni a kérelmet.

(2) Ha a kérelem nem elég pontos, az intézmény felkéri a kérelmezőt, hogy pontosítsa a kérelmet, és ennek során a kérelmező számára segítséget nyújt, például azzal, hogy tájékoztatja a nyilvános dokumentum-nyilvántartások használatáról.

(3) Ha a kérelem jelentős terjedelmű vagy nagyszámú dokumentumra vonatkozik, az érintett intézmény nem hivatalos úton tárgyalhat a kérelmezővel a méltányos megoldás érdekében.

(4) Az intézmények a polgároknak tájékoztatást és segítséget nyújtanak azzal kapcsolatosan, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmeket hogyan és hol lehet benyújtani.

7. cikk

Első kérelmek feldolgozása

(1) A dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelmet haladéktalanul el kell bírálni. A kérelmezőnek átvételi elismervényt kell küldeni. Az intézmény a kérelem iktatásától számított 15 munkanapon belül vagy megadja a hozzáférést a kért dokumentumhoz, és a 10. cikknek megfelelően ezen időtartamon belül biztosítja a hozzáférést, vagy írásbeli, indoklással ellátott válaszban teljesen vagy részlegesen elutasítja a kérelmet, továbbá tájékoztatja a kérelmezőt arról a jogáról, hogy e cikk (2) bekezdésének megfelelően megerősítő kérelmet nyújthat be.

(2) Teljes vagy részleges elutasítás esetén a kérelmező az intézmény válaszában átvételétől számított 15 munkanapon belül megerősítő kérelmet nyújthat be, amelyben az intézményt álláspontja felülvizsgálatára kéri.

(3) Kivételes esetekben, például amikor a kérelem jelentős terjedelmű vagy igen nagyszámú dokumentumra vonatkozik, az (1) bekezdésben előírt határidő 15 munkanappal meghosszabbítható, feltéve, hogy a kérelmezőt erről előzetesen értesítették, mely értesítés részletes indoklást tartalmaz.

(4) Amennyiben az intézmény nem válaszol az előírt határidőn belül, a kérelmező megerősítő kérelem benyújtására jogosult.

8. cikk

Megerősítő kérelmek feldolgozása

(1) A megerősítő kérelmet haladéktalanul el kell bírálni. Az intézmény az ilyen kérelem iktatásától számított 15 munkanapon belül vagy megadja a hozzáférést a kért dokumentumhoz, és a 10. cikknek megfelelően ezen időtartamon belül biztosítja a hozzáférést, vagy írásbeli, indoklással ellátott válaszban teljesen vagy részlegesen elutasítja a kérelmet. Teljes vagy részleges elutasítás esetén az intézmény tájékoztatja a kérelmezőt a rendelkezésre álló jogorvoslatokról, nevezetesen arról, hogy bírósági eljárást indíthat az intézménnyel szemben, illetve panasszal fordulhat az ombudsmanhoz az EK-Szerződés 230. cikkében, illetve 195. cikkében megállapított feltételek szerint.

(2) Kivételes esetekben, például amikor a kérelem jelentős terjedelmű vagy igen nagyszámú dokumentumra vonatkozik, az (1) bekezdésben előírt határidő 15 munkanappal meghosszabbítható, feltéve, hogy a kérelmezőt erről előzetesen értesítették, mely értesítés részletes indoklást tartalmaz.

(3) Elutasító válasznak minősül, ha az intézmény nem válaszol az előírt határidőn belül, amely arra jogosítja a kérelmezőt, hogy bírósági eljárást indítson az intézménnyel szemben, illetve panasszal forduljon az ombudsmanhoz az EK-Szerződés vonatkozó rendelkezései alapján.

9. cikk

Minősített dokumentumok kezelése

(1) A minősített dokumentumok az intézményektől vagy az általuk létesített ügynökségektől, tagállamoktól, harmadik országoktól vagy nemzetközi szervezetektől származó, az érintett intézmény szabályainak megfelelően „TRÈS SECRET/TOP SECRET”, „SECRET” vagy „CONFIDENTIEL” minősítésű dokumentumok, amelyek védelme az Európai Unió, illetve annak egy vagy több tagállama alapvető érdeke a 4. cikk (1) bekezdése a) pontjának hatálya alá tartozó területeken, nevezetesen közbiztonsági, védelmi és katonai ügyekben.

(2) A 7. és 8. cikkben megállapított eljárások alapján a minősített dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmekkel csak azok a személyek foglalkozhatnak, akik jogosultak betekinteni ezekbe a dokumentumokba. Ezek a személyek, a 11. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, azt is értékelik, hogy a minősített dokumentumokra milyen hivatkozások tehetők a nyilvános nyilvántartásban.

(3) A minősített dokumentumok csak a kibocsátó hozzájárulásával vehetők fel a nyilvántartásba, illetőleg adhatók ki.

(4) A minősített dokumentumhoz való hozzáférés megtagadása mellett döntő intézmény olyan módon indokolja meg határozatát, hogy ne sértse a 4. cikk alapján védelemben részesített érdekeket.

(5) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak annak biztosítása érdekében, hogy a minősített dokumentumokra irányuló kérelmek elbírálása során tiszteletben tartsák az e cikkben, valamint a 4. cikkben foglalt elveket.

(6) Az intézmények a minősített dokumentumokra vonatkozó szabályait nyilvánosságra hozzák.

(7) A Bizottság és a Tanács az intézmények között elfogadott megállapodásoknak megfelelően tájékoztatja az Európai Parlamentet a minősített dokumentumok tekintetében.

10. cikk

Hozzáférés a kérelem alapján

(1) A kérelmező helyszíni tanulmányozás vagy másolat átvétele útján férhet hozzá a dokumentumhoz, beleértve adott esetben az elektronikus másolatot is, ahogyan az a kérelmező igényeinek jobban megfelel. A másolatok elkészítésének és elküldésének költsége a kérelmezőre áthárítható. Ez a díj nem haladhatja meg a másolatok elkészítésének és elküldésének tényleges költségét. Ingyenes a helyszíni tanulmányozás, a 20 db A4-es méretű oldalnál kevesebb másolat és a közvetlen hozzáférés elektronikus formában vagy a nyilvántartáson keresztül.

(2) Ha a dokumentumot az érintett intézmény már közzétette, és az a kérelmező számára könnyen hozzáférhető, az intézmény a dokumentumokhoz való hozzáférés biztosításának kötelezettségét úgy is teljesítheti, hogy tájékoztatja a kérelmezőt a kért dokumentumhoz való hozzájutás módjáról.

(3) A dokumentumokat a meglévő változatban és formában kell közzétenni (beleértve az elektronikus vagy az olyan alternatív formákat is, mint például a Braille-írás, nagybetűvel való szedés vagy hangszalag), a kérelmező igényeinek teljes mértékű figyelembevételével.

11. cikk

Nyilvántartások

(1) Az e rendelet alapján a polgárokat megillető jogok megvalósulása érdekében minden intézmény nyilvános hozzáférést biztosít a dokumentumok nyilvántartásához. A nyilvántartáshoz való hozzáférést elektronikus formában kell biztosítani. A dokumentumokra való hivatkozásokat haladéktalanul fel kell venni a nyilvántartásba.

(2) Az egyes dokumentumokra nézve a nyilvántartás tartalmaz hivatkozási számot (beleértve adott esetben az intézményközi hivatkozást is), a dokumentum tárgyát és/vagy a dokumentum tartalmának rövid leírását, valamint a dokumentum kézhezvételének, összeállításának vagy nyilvántartásba vételének időpontját. A hivatkozás oly módon történik, hogy az ne sértse a 4. cikkben szereplő érdekek védelmét.

(3) Az intézmények haladéktalanul meghozzák a nyilvántartás létrehozásához szükséges intézkedéseket; a nyilvántartás működése megkezdésének legkésőbbi időpontja 2002. június 3.

12. cikk

Közvetlen hozzáférés elektronikus formában vagy nyilvántartáson keresztül

- (1) Az intézmények, amennyiben lehetséges, a dokumentumokat a nyilvánosság számára elektronikus formában vagy nyilvántartáson keresztül, az érintett intézmény szabályainak megfelelően, közvetlenül hozzáférhetővé teszik.
- (2) A 4. és 9. cikk figyelembevételével különösen a jogalkotási dokumentumokat, vagyis a tagállamokban vagy azok számára törvényileg kötelező jogi aktusok elfogadására irányuló eljárások folyamán összeállított vagy megküldött dokumentumokat kell közvetlenül hozzáférhetővé tenni.
- (3) Ha lehetséges, más dokumentumokat, nevezetesen a politika vagy stratégia fejlesztésére vonatkozó dokumentumokat is közvetlenül hozzáférhetővé kell tenni.
- (4) Ha a nyilvántartáson keresztül nem biztosítanak közvetlen hozzáférést, a nyilvántartásban, amennyiben az lehetséges, fel kell tüntetni, hogy a dokumentum hol található.

13. cikk

A dokumentumok közzététele a Hivatalos Lapban

- (1) Az EK-Szerződés 254. cikkének (1) és (2) bekezdésében és az Euratom-Szerződés 163. cikkének első bekezdésében említett jogi aktusok mellett, figyelembe véve e rendelet 4. és 9. cikkét, a következő dokumentumokat kell közzétenni a Hivatalos Lapban:
- a) bizottsági javaslatok;
 - b) a Tanács által az EK-Szerződés 251. és 252. cikkében említett eljárásoknak megfelelően elfogadott közös álláspontok és e közös álláspontok alapjául szolgáló okok, valamint az Európai Parlament álláspontja ezekben az eljárásokban;
 - c) az EU-Szerződés 34. cikkének (2) bekezdésében említett kerethatározatok és határozatok;
 - d) a Tanács által az EU-Szerződés 34. cikke (2) bekezdésének megfelelően létrehozott egyezmények;
 - e) a tagállamok között az EK-Szerződés 293. cikke alapján aláírt egyezmények;
 - f) a Közösség által vagy az EU-Szerződés 24. cikkének megfelelően megkötött nemzetközi megállapodások.
- (2) Amennyiben lehetséges, a következő dokumentumokat kell közzétenni a Hivatalos Lapban:
- a) valamely tagállam által a Tanácshoz benyújtott kezdeményezés az EK-Szerződés 67. cikkének (1) bekezdése alapján vagy az EU-Szerződés 34. cikkének (2) bekezdése alapján;
 - b) az EU-Szerződés 34. cikkének (2) bekezdésében említett közös álláspontok;
 - c) az EK-Szerződés 254. cikkének (1) és (2) bekezdésében említett irányelveken kívüli irányelvek, az EK-Szerződés 254. cikkének (1) bekezdésében említett határozatokon kívüli határozatok, ajánlások és vélemények.
- (3) Az egyes intézmények saját eljárási szabályzatukban megállapíthatják, mely további dokumentumokat teszik közzé a Hivatalos Lapban.

14. cikk

Tájékoztatás

- (1) Az egyes intézmények meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a nyilvánosságot tájékoztassák az e rendelet alapján őket megillető jogokról.
- (2) A tagállamok együttműködnek az intézményekkel a polgárok tájékoztatása során.

15. cikk

Ügyviteli gyakorlat az intézményekben

- (1) Az intézmények megfelelő ügyviteli gyakorlatot dolgoznak ki annak érdekében, hogy elősegítsék az e rendelet által biztosított hozzáférési jog gyakorlását.
- (2) Az intézmények intézményközi bizottságot állítanak fel az eljárásmódok tanulmányozása, a lehetséges konfliktusok feloldása és a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáféréssel kapcsolatos jövőbeni fejlesztések megvitatása érdekében.

16. cikk

Másolat készítése a dokumentumokról

Ez a rendelet nem érinti a szerzői jogra vonatkozó azon hatályban lévő szabályokat, amelyek korlátozzák harmadik személy másolatkészítési vagy hasznosítási jogát a közzétett dokumentumok vonatkozásában.

17. cikk

Jelentések

(1) Az intézmények évente jelentést tesznek közzé az előző évre vonatkozóan, azon esetek számának megjelölésével, amikor az intézmény a dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadta, a megtagadás indokainak és a nyilvántartásba be nem jegyzett minősített dokumentumok számának megadásával.

(2) A Bizottság legkésőbb 2004. január 31-ig jelentést tesz közzé e rendelet elveinek végrehajtásáról, továbbá ajánlásokat, megfelelő esetben javaslatokat tesz e rendelet módosítására, valamint az intézmények intézkedéseire vonatkozó cselekvési programjára nézve.

18. cikk

Végrehajtási intézkedések

(1) Az intézmények saját eljárási szabályzatukat e rendelet előírásainak megfelelően alakítják ki. A szabályzatok 2001. december 3-án lépnek hatályba.

(2) A Bizottság e rendelet hatálybalépésétől számított hat hónapon belül megvizsgálja, hogy az Európai Gazdasági Közösség és az Európai Atomenergia-közösség levéltárainak a nyilvánosság számára történő megnyitásáról szóló, 1983. február 1-jei 354/83/EGK, Euratom tanácsi rendelet ⁽¹⁾ megfelel-e e rendeletnek annak érdekében, hogy a dokumentumok megőrzése és archiválása a lehető legteljesebb mértékben biztosítható legyen.

(3) A Bizottság e rendelet hatálybalépésétől számított hat hónapon belül megvizsgálja, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó meglévő szabályok megfelelnek-e ennek a rendeletnek.

19. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2001. december 3-tól kell alkalmazni.

⁽¹⁾ HL L 43., 1983.2.15., 1. o.

XVI. MELLÉKLET

IRÁNYMUTATÁSOK A KÉPVISELŐK MAGATARTÁSÁRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK ÉRTELMEZÉSÉHEZ

1. Meg kell különböztetni egymástól a vizuális jellegű megnyilvánulásokat – amelyek abban az esetben tolerálhatók, ha nem sértők és/vagy becsületsértők, ésszerű határok között maradnak és nem teremtenek konfliktust – a bármilyen parlamenti tevékenység tevékeny megzavarásától.

2. A képviselőnek kell viselnie a felelősséget, ha az alkalmazásában álló vagy segítségével a Parlamentbe bejutó személyek az intézmény helyiségeiben nem tartják tiszteletben a képviselőkre vonatkozó magatartási szabályokat.

Az elnök vagy képviselői gyakorolják a fegyelmi hatáskört e személyek, illetve a Parlament helyiségeiben tartózkodó más külső személyek tekintetében.

XVII. MELLÉKLET

A BIZOTTSÁG JÓVÁHAGYÁSÁRA VONATKOZÓ IRÁNYMUTATÁSOK

1. A Bizottság teljes testületének szavazással történő, Parlament általi jóváhagyására az alábbi elvek, követelmények és intézkedések vonatkoznak:

a) Az értékelés alapja

A Parlament értékeli a biztosjelölt általános alkalmasságát, európai elkötelezettségét és személyes függetlenségét. Értékeli továbbá jövőbeli tárcájával kapcsolatos ismereteit és kommunikációs képességeit.

A Parlament külön figyelmet fordít a nemek egyensúlyára. Kifejezheti álláspontját a tárcáknak a megválasztott elnök általi elosztásával kapcsolatban.

A Parlament minden olyan információra igényt tarthat, amely szükséges a biztosjelölt alkalmasságának megítéléséhez. Elvárja a pénzügyi érdekeltségekkel kapcsolatos információk teljes körű feltárását.

b) Meghallgatások

Minden biztosjelöltet meghívják, hogy jelenjen meg az illetékes bizottság vagy bizottságok előtt egyszeri meghallgatásra. A meghallgatások nyilvánosak.

A meghallgatásokat az Elnökök Értekezlete és a Bizottsági Elnökök Értekezlete közösen szervezi. Vegyes tárcák esetében megfelelő intézkedésekre van szükség az illetékes bizottságok kiválasztására. Három eset lehetséges:

- i. a biztosjelölt tárcája kapcsán egy parlamenti bizottság illetékes: ebben az esetben a biztosjelöltet csak ez az egy bizottság hallgatja meg;
- ii. a biztosjelölt tárcája kapcsán nagyjából azonos arányban illetékes több parlamenti bizottság: ebben az esetben a biztosjelöltet az érintett bizottságok együttesen hallgatják meg; és
- iii. a biztosjelölt tárcája kapcsán főként egy bizottság illetékes, de kis mértékben legalább egy másik bizottság is érintett: ebben az esetben az illetékes bizottság hallgatja meg a biztosjelöltet, és egyidejűleg felkéri a többi érintett bizottságot a meghallgatáson való részvételre.

Az intézkedésekről teljeskörűen egyeztetnek a Bizottság megválasztott elnökével.

A bizottságok a meghallgatás előtt kellő időben írásban eljuttatják a kérdéseket a biztosjelöltekhez. A lényegi írásbeli kérdések száma illetékes parlamenti bizottságonként nem lehet több ötnél.

A meghallgatásokra olyan körülmények között és olyan feltételek mellett kerül sor, hogy a biztosjelöltek egyenlő és méltányos lehetőséget kapjanak a bemutatkozásra és véleményük kifejtésére.

A biztosjelölteket felkéri, hogy tartsanak legfeljebb 20 perces szóbeli bevezetőt. A meghallgatások lebonyolításánál az a cél, hogy pluralista politikai párbeszéd bontakozzon ki a biztosjelöltek és a képviselők között. A meghallgatás végén a biztosjelölteknek lehetőséget kapnak egy rövid záróbeszédre.

c) Értékelés

A meghallgatásokról készült, katalogizált videofelvételt 24 órán belül hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.

A bizottságok késedelem nélkül összeülnek a meghallgatás után, hogy értékeljék az egyes biztosjelölteket. Az értékelés zárt ülésen történik. A bizottságok nyilatkoznak arról, hogy alkalmasnak tartják-e a biztosjelölteket mind a testületi tagságra, mind pedig a kijelölt feladatok ellátására. Ha egy bizottság nem jut egyetértésre mindkét pontot illetően, elnöke végső esetben titkos szavazásra bocsátja a két kérdést. A bizottságok értékelő nyilatkozatait nyilvánosságra hozzák, és előterjesztik az Elnökök Értekezlete és a Bizottsági Elnökök Értekezlete közös, zárt ülésén. Esmecserét követően az Elnökök Értekezlete és a Bizottsági Elnökök Értekezlete lezártnak nyilvánítja a meghallgatásokat, hacsak nem döntenek további információk kéréséről.

A Bizottság megválasztott elnöke a biztosjelöltek teljes testületét és programjukat bemutatja a Parlament ülésén, amelyre az egész Tanács meghívást kap. A bemutatást vita követi. A vita lezárása érdekében bármelyik képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő állásfoglalási indítványt terjeszthet be. A 110. cikk (3), (4) és (5) bekezdése alkalmazandó. Az állásfoglalási indítványról szóló szavazás után a Parlament szavaz arról, hogy megadja-e jóváhagyását a megválasztott elnök és a biztosjelöltek testületként való kinevezéséhez. A Parlament a leadott szavazatok többségével dönt, név szerinti szavazással. A Parlament elnapolhatja a szavazást a következő ülésig.

2. A következő szabályok vonatkoznak arra az esetre, ha a Bizottság hivatali ideje alatt összetételében vagy a tárcák elosztásában lényeges változás történik:

- a) Ha lemondás, felmentés vagy elhalálozás miatt szabadul fel egy tárca, a Parlament azonnal felkéri a biztosjelöltet, hogy vegyen részt az 1. pontban megállapított feltételeknek megfelelő meghallgatáson.
- b) Új tagállam csatlakozása esetén a Parlament felkéri a biztosjelöltet, hogy vegyen részt az 1. pontban megállapított feltételeknek megfelelő meghallgatáson.
- c) A tárcák jelentős átszervezése esetén az érintett biztosokat felkérjük, hogy jelenjenek meg az érintett bizottság előtt, mielőtt megkezdik új hatáskörük gyakorlását.

Az 1. pont c) alpontjának harmadik albekezdésében megállapított eljárástól eltérve, amennyiben a plenáris ülésen történő szavazás egyetlen biztos kinevezését érinti, a szavazás titkos.

XVIII. MELLÉKLET

ENGEDÉLYEZÉSI ELJÁRÁS SAJÁT KEZDEMÉNYEZÉSŰ JELENTÉSEK KÉSZÍTÉSÉHEZ

AZ ELNÖKÖK ÉRTEKEZLETÉNEK 2002. DECEMBER 12-I HATÁROZATA ⁽¹⁾

AZ ELNÖKÖK ÉRTEKEZLETE,

tekintettel az eljárási szabályzat 25., 27., 119., 120., 35., 42., 45., 47., 48., 50. cikkére, 202. cikkének (2) bekezdésére és 205. cikkének (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottsági Elnökök Értekezlete és a parlamenti reformmal foglalkozó munkacsoport javaslatára,

mivel az Elnökök Értekezlete 2007. december 12-i határozatát követően az Elnökök Értekezlete 2002. december 12-i határozatát módosítani kell;

A KÖVETKEZŐ HATÁROZATOT HOZZA:

1. cikk

Általános rendelkezések**Hatály**

(1) E határozatot a saját kezdeményezésű jelentések alábbi kategóriáira kell alkalmazni:

- a) saját kezdeményezésű jogalkotási jelentések, amelyeket az EK-Szerződés 192. cikke és az eljárási szabályzat 42. cikke alapján készítenek el;
- b) stratégiai jelentések, amelyeket a Bizottság éves jogalkotási és munkaprogramjában foglalt nem jogalkotási stratégiai és kiemelt kezdeményezések alapján készítenek el;
- c) saját kezdeményezésű nem jogalkotási jelentések, amelyeket nem más európai uniós intézmény vagy szerv dokumentuma alapján, vagy a Parlamenthez tájékoztató jelleggel továbbított dokumentumok alapján készítenek el, a 2. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül;
- d) éves tevékenységi és ellenőrzési jelentések (lásd az 1. mellékletet) ⁽²⁾;
- e) végrehajtási jelentések az EU-s jogszabályok átültetéséről a nemzeti jogba, valamint alkalmazásukról és végrehajtásukról a tagállamokban.

Kvóta

(2) Az egyes parlamenti bizottságok egyidejűleg legfeljebb hat saját kezdeményezésű jelentést készíthetnek. Albizottsággal rendelkező bizottságok esetében ez a kvóta albizottságonként egy jelentéssel bővül. Ezt a további jelentést az albizottság készíti el.

Ez a korlátozás nem vonatkozik:

- saját kezdeményezésű jogalkotási jelentésekre,
- végrehajtási jelentésekre; minden bizottság évente egy ilyen jelentést készíthet.

Elfogadás előtti minimális időszak

(3) Az engedélyt kérő parlamenti bizottság nem fogadhatja el az adott jelentést az engedélyezés időpontjától számított három hónapon belül vagy, értesítés esetén, a Bizottsági Elnökök Értekezlete azon ülésének időpontjától számított három hónapon belül, amelyen megtörtént az értesítés.

2. cikk

Az engedélyezés feltételei

(1) A javasolt jelentés tárgya nem lehet olyan, elsősorban elemző- és kutatótevékenység, amelyekkel más eszközök révén, például tanulmányok formájában is foglalkozni lehet.

⁽¹⁾ Ezt a határozatot az Elnökök Értekezletének 2003. június 26-i határozata módosította, és 2004. május 3-án foglalták egységes szerkezetbe. Majd ismét módosították a 2006. június 15-i plenáris ülésen elfogadott, az eljárási szabályzat 48. cikkének értelmezéséről szóló határozat, valamint az Elnökök Értekezlete 2008. február 14-i határozata révén.

⁽²⁾ Az éves tevékenységi és ellenőrzési jelentésüket az eljárási szabályzat 119. cikkének (1) bekezdése vagy egyéb (a 2. mellékletben foglalt) jogi rendelkezések alapján elkészíteni szándékozó parlamenti bizottságok előzetesen tájékoztatják a Bizottsági Elnökök Értekezletét, megjelölve különösen a Szerződésekből és egyéb jogi rendelkezésekből – többek között a Parlament eljárási szabályzatából – következő vonatkozó jogalapot. A Bizottsági Elnökök Értekezlete ezek után értesíti az Elnökök Értekezletét. E jelentéseket automatikusan engedélyezik, és nem vonatkozik rájuk az 1. cikk (2) bekezdésében említett kvóta.

(2) A javasolt jelentés tárgya nem egyezhet meg az előző tizenkét hónap során plenáris ülésen elfogadott jelentés tárgyával, eltekintve attól, amikor ezt kivételesen új fejlemények indokolják.

(3) A Parlamenthez tájékoztató jelleggel továbbított dokumentumok alapján készítendő jelentések esetére az alábbi feltételek alkalmazandók:

— az alapidokumentumnak az Európai Unió valamelyik intézményétől vagy szervétől származó dokumentumnak kell lennie, és

a) az Európai Parlamentnek konzultációs jelleggel vagy tájékoztatás céljából továbbították; vagy

b) azt az érdekelt felekkel folytatott konzultáció érdekében közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*; vagy

c) az Európai Unió valamelyik intézményének vagy szervének olyan dokumentuma, amelyet hivatalosan benyújtottak az Európai Tanácsnak, vagy amelyet ez utóbbi készített,

— a dokumentumot az Európai Unió valamennyi hivatalos nyelvére lefordítva kell továbbítani,

— az engedély iránti kérelmet legkésőbb négy hónappal a szóban forgó dokumentum Európai Parlamenthez történő továbbítása, vagy a Hivatalos Lapban való közzététele után kell benyújtani.

(4) A közösségi intézményektől származó alapidokumentumra való hivatkozást nem tartalmazó dokumentumok nem tárgyalhatnak olyan témaköröket, amelyek már szerepelnek a Bizottság által ismertetett és a Parlament által jóváhagyott, folyó évi jogalkotási és munkaprogramban.

3. cikk

Eljárás

Automatikus engedélyezés

(1) Az engedélyezésnek automatikusnak kell lennie a Bizottsági Elnökök Értekezletéhez benyújtott kérelmet követően a következők esetében:

— végrehajtási jelentések,

— éves tevékenységi és ellenőrzési jelentések, az 1. mellékletben foglalt jegyzéknek megfelelően.

A Bizottsági Elnökök Értekezletének szerepe

(2) A kellő indokolással ellátott, engedély iránti kérelmeket a Bizottsági Elnökök Értekezlete elé kell terjeszteni, amely ellenőrzi, hogy megfelelnek-e az 1. és 2. cikkben foglalt követelményeknek, illetve az 1. cikkben megállapított kvótának. Minden ilyen kérelemnek tartalmaznia kell a jelentés típusát és pontos címét, valamint – adott esetben – az alapidokumentumot.

(3) A Bizottsági Elnökök Értekezletének jóvá kell hagynia a stratégiai jelentések elkészítésére vonatkozó kérelmeket az esetleges hatásköri összeférhetlenségek feloldása után. Az Elnökök Értekezlete, valamely képviselőcsoport kifejezett kérésére, legfeljebb négy parlamenti munkahéten belül vonhat vissza ilyen engedélyt.

(4) A Bizottsági Elnökök Értekezlete, az előírt követelményeknek és kiszabott kvótáknak megfelelő saját kezdeményezésű jogalkotási és saját kezdeményezésű nem jogalkotási jelentések elkészítésére irányuló kérelmeket engedélyezés céljából az Elnökök Értekezlete elé terjeszti. A Bizottsági Elnökök Értekezlete egyúttal értesíti az Elnökök Értekezletét az engedélyezett, az 1. és 2. mellékletben foglalt jegyzékben szereplő, esetleges éves tevékenységi és ellenőrzési jelentésekről, valamint végrehajtási jelentésekről és stratégiai jelentésekről.

Az Elnökök Értekezlete engedélye és az esetleges hatásköri összeférhetlenségek feloldása

(5) Az Elnökök Értekezlete a Bizottsági Elnökök Értekezletétől érkező megkeresés után számított legfeljebb négy parlamenti munkahéten belül elbírálja ezeket a saját kezdeményezésű jogalkotási és saját kezdeményezésű nem jogalkotási jelentésekre irányuló kérelmeket, kivéve, ha az Elnökök Értekezlete e határidő kivételes meghosszabbításáról dönt.

(6) Ha egy bizottságnak a jelentés elkészítésére vonatkozó illetékessége ellen kifogást emelnek, az Elnökök Értekezlete a Bizottsági Elnökök Értekezletének, vagy szükség esetén ez utóbbi elnökének ajánlását figyelembe véve hat parlamenti munkahétén belül határoz. Ha az Elnökök Értekezlete a fenti határidőn belül nem határoz, az ajánlást elfogadottnak kell tekinteni ⁽¹⁾.

4. cikk

Az eljárási szabályzat 50. cikkének alkalmazása – társbizottsági eljárás ⁽²⁾

(1) Az eljárási szabályzat 50. cikkének alkalmazására vonatkozó kérelmeket legkésőbb a Bizottsági Elnökök Értekezletének saját kezdeményezésű jelentésekkel kapcsolatos kérelmek elbírálásával foglalkozó ülését megelőző hétfőn be kell nyújtani.

(2) A Bizottsági Elnökök Értekezlete havi ülésén bírálja el a saját kezdeményezésű jelentésekre, illetve az 50. cikk alkalmazására vonatkozó kérelmeket.

(3) Ha az 50. cikk alkalmazása kapcsán nem jön létre megállapodás az érintett bizottságok között, az Elnökök Értekezlete a Bizottsági Elnökök Értekezletének ajánlását, ennek hiányában ez utóbbi elnökének ajánlását figyelembe véve hat parlamenti munkahétén belül határoz. Ha az Elnökök Értekezlete a fenti határidőn belül nem határoz, az ajánlást elfogadottnak kell tekinteni ⁽³⁾.

5. cikk

Záró rendelkezések

(1) A parlamenti ciklus végéhez közeledve, a saját kezdeményezésű jelentések készítésére irányuló kérelmeket legkésőbb a választásokat megelőző év júliusáig be kell nyújtani. A kellően megindokolt, kivételes kérelmeken kívül más kérelmet ezen időpont után már nem lehet engedélyezni.

(2) A Bizottsági Elnökök Értekezlete két és fél évente jelentést nyújt be az Elnökök Értekezletének a saját kezdeményezésű jelentések elkészítésének előrehaladásáról.

(3) E határozat 2002. december 12-én lép hatályba. Hatályon kívül helyezi az alábbi határozatokat, és azok helyébe lép:

— az Elnökök Értekezletének 1999. december 9-i határozata a saját kezdeményezésű jelentéseknek az eljárási szabályzat 48. cikke értelmében történő engedélyezésével kapcsolatos eljárásról, és az Elnökök Értekezletének 2001. február 15-i és május 17-i, a határozat mellékletét aktualizáló határozatai,

— az Elnökök Értekezletének 2000. június 15-i határozata az Európai Unió intézményei vagy szervei által tájékoztatás céljából az Európai Parlamenthez továbbított dokumentumokról készített jelentések engedélyezésével kapcsolatos eljárásról.

1. MELLÉKLET

ÉVES TEVÉKENYSÉGI ÉS ELLENŐRZÉSI JELENTÉSEK, AMELYEKRE AZ AUTOMATIKUS ENGEDÉLYEZÉS ÉS AZ EGYSZERRE HAT JELENTÉS KÉSZÍTÉSÉRE VONATKOZÓ KORLÁTOZÁS VONATKOZIK (A HATÁROZAT 1. CIKKÉNEK (2) BEKEZDÉSE ÉS 3. CIKKE ÉRTELMÉBEN)

Jelentés az emberi jogok helyzetéről a világban és az EU ezzel kapcsolatos politikájáról – (Külgügyi Bizottság)

Az Európai Unió fegyverek kivételére vonatkozó magatartási kódexe rendelkezésének 8. pontja értelmében készített éves tanácsi jelentés – (Külgügyi Bizottság)

A közösségi jog alkalmazásának ellenőrzéséről szóló jelentés – (Jogi Bizottság)

A jogalkotás minőségének javítása – A szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazása – (Jogi Bizottság)

Az AKCS–EU közös parlamenti közgyűlés munkájáról szóló jelentés – (Fejlesztési Bizottság)

⁽¹⁾ Ez a bekezdés a 2006. június 15-i plenáris ülésen elfogadott, az eljárási szabályzat 48. cikkének értelmezéséről szóló határozat értelmében került beillesztésre.

⁽²⁾ Ez a cikk az Elnökök Értekezletének 2003. június 26-i határozata alapján került beillesztésre.

⁽³⁾ Ez a bekezdés a 2006. június 15-i plenáris ülésen elfogadott, az eljárási szabályzat 48. cikkének értelmezéséről szóló határozat értelmében került beillesztésre.

Jelentés az alapvető jogok helyzetéről az Európai Unióban – (Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság)

Jelentés a nők és a férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – (Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság)

A nemek közötti esélyegyenlőség integrált megközelítése a bizottságok munkája keretében (éves jelentés) – (Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság)

Jelentés a kohézióról – (Regionális Fejlesztési Bizottság)

A Közfiszek pénzügyi érdekeinek védelme és a csalás elleni küzdelem – (Költségvetési Ellenőrző Bizottság)

Éves jelentés az EBB-ről – (Költségvetési Ellenőrző Bizottság/Gazdasági és Monetáris Bizottság – minden 2. évben)

Államháztartás a GMU-ban – (Gazdasági és Monetáris Bizottság)

Az európai gazdasági helyzet: előkészítő jelentés az integrált szakpolitikai iránymutatásokról, különösen az átfogó gazdasági iránymutatások vonatkozásában – (Gazdasági és Monetáris Bizottság)

Az EKB éves jelentése – (Gazdasági és Monetáris Bizottság)

Jelentés a versenypolitikáról – (Gazdasági és Monetáris Bizottság)

Éves jelentés a belső piaci eredménytábláról – (Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság)

Éves jelentés a fogyasztóvédelemről – (Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság)

Éves jelentés a Solvitről – (Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság)

2. MELLÉKLET

ÉVES TEVÉKENYSÉGI ÉS ELLENŐRZÉSI JELENTÉSEK, AMELYEKRE AZ AUTOMATIKUS ENGEDÉLYEZÉS VONATKOZIK, ÉS EGYEDI HIVATKOZÁST TARTALMAZNAK AZ ELJÁRÁSI SZABÁLYZATRA (NEM ESNEK AZ EGYSZERRE HAT JELENTÉS KÉSZÍTÉSÉRE VONATKOZÓ KORLÁTOZÁS ALÁ)

Éves jelentés a nyilvánosság hozzáféréséről a parlamenti dokumentumokhoz, 104. cikk (7) bekezdés – (Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság)

Jelentés az európai szintű politikai pártokról, 210. cikk (6) bekezdés – (Alkotmányügyi Bizottság)

Jelentés a Petíciós Bizottság határozatairól, 202. cikk (8) bekezdés – (Petíciós Bizottság)

Jelentés az ombudsman éves jelentéséről, 205. cikk (2) bekezdés, második rész – (Petíciós Bizottság)

XIX. MELLÉKLET

PARTNERSÉG AZ EURÓPÁRÓL SZÓLÓ KOMMUNIKÁCIÓÉRT**Célok és alapelvek**

1. Az Európai Parlament, a Tanács és az Európai Bizottság kiemelkedő jelentőséget tulajdonít annak, hogy a pluralizmus, a szerepvállalás, a nyitottság és az átláthatóság elvét szem előtt tartva fejlessze az EU-val kapcsolatos kérdésekről szóló kommunikációt annak érdekében, hogy az európai polgárok gyakorolhassák az Unió demokratikus életében való részvételi jogukat, amelyben a döntéseket a lehető legnyilvánosabban és az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg.
2. A három intézmény arra törekszik, hogy bátorítsa az Európai Unió egészének kommunikációs prioritásaira vonatkozó elképzelések egyeztetését, hangsúlyozza az európai kérdésekre vonatkozó kommunikáció uniós megközelítése jelentette hozzáadott értéket, megkönnyítse az információ és a legjobb gyakorlatok cseréjét, és szinergiákat alakítson ki az intézmények között az e prioritásokhoz kapcsolódó kommunikáció során, továbbá adott esetben megkönnyítse az uniós intézmények és a tagállamok közötti együttműködést.
3. A három intézmény elismeri, hogy az Európai Unióval kapcsolatos kommunikációhoz az uniós intézmények és a tagállamok politikai elkötelezettségére van szükség, valamint, hogy a tagállamok is felelősek a polgárokkal az Európai Unióról folytatott kommunikációért.
4. A három intézmény úgy véli, hogy az európai kérdésekkel kapcsolatos tájékoztatás és kommunikáció révén mindenki számára biztosítani kell az Európai Unióról szóló tisztességes és széles körű tájékoztatáshoz való hozzáférést, és lehetővé kell tenni a polgárok számára, hogy éljenek a véleménynyilvánítás jogával, illetve aktívan részt vegyenek az európai uniós kérdésekről folytatott nyilvános vitákban.
5. A három intézmény támogatja a többnyelvűség és a kulturális sokszínűség tiszteletben tartását a tájékoztatási és kommunikációs tevékenységek végrehajtása során.
6. A három intézmény politikailag elkötelezett a fenti célok elérése mellett. Bátorítja a többi uniós intézményt és szervet, hogy támogassák erőfeszítéseiket, és ha úgy gondolják, járuljanak hozzá ehhez a megközelítéshez.

A partnerségi megközelítés

7. A három intézmény elismeri annak jelentőségét, hogy az uniós kérdésekkel kapcsolatos kommunikációs kihívást a tagállamok és az uniós intézmények közötti partnerség segítségével kezeljék annak érdekében, hogy biztosítsák a lehető leg szélesebb közönséggel megfelelő szinten folytatott, hatékony kommunikációt és a neki nyújtott objektív tájékoztatást.

Szinergiákat kíván kialakítani a nemzeti, regionális és helyi hatóságokkal, valamint a civil társadalom képviselőivel.

Ennek érdekében ösztönözni szeretné a pragmatikus partnerségi megközelítést.

8. A három intézmény emlékeztet e tekintetben az Intézményközi Tájékoztatási Csoport (IGI) kulcsfontosságú szerepére, hiszen ez az a magas szintű keret, amelyen belül az intézmények elősegíthetik az EU-val kapcsolatos információkról és kommunikációs tevékenységekről folytatott politikai vitát a szinergiák és a tevékenységek egymást kiegészítő jellegének fokozása érdekében. Ezért az Európai Parlament, a Tanács és az Európai Bizottság képviselőinek közös elnöklétével, valamint a Régiók Bizottsága és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, mint megfigyelők részvételével ülésező IGI alapesetben évente kétszer tanácskozik.

Az együttműködés kerete

A három intézmény az alábbiak alapján kíván együttműködni:

9. Tiszteletben tartva, hogy minden egyes uniós intézmény és tagállam egyénileg felel saját kommunikációs stratégiájáért és prioritásaiért, a három intézmény az IGI keretében évente korlátozott számú kommunikációs prioritást határoz meg.
10. Ezek a prioritások az uniós intézmények és szervek által belső eljárásaik szerint meghatározott kommunikációs prioritásokon alapulnak, és adott esetben kiegészítik a tagállamok vonatkozó stratégiai elképzeléseit és erőfeszítéseit, figyelembe véve a polgárok elvárásait.
11. A három intézmény és a tagállamok arra törekzenek, hogy megfelelő támogatást nyújtsanak a meghatározott prioritásokról folytatandó kommunikációhoz.
12. A tagállamokban a kommunikációért felelős szolgálatoknak és az EU-s intézményeknek össze kell fogniuk a közös kommunikációs prioritások sikeres végrehajtásának biztosítása, valamint az uniós kommunikációhoz kapcsolódó egyéb tevékenységek érdekében, szükség esetén megfelelő adminisztratív intézkedések alkalmazásával.

13. Az intézmények és a tagállamok felkérést kapnak arra, hogy információt cseréljenek az EU-val kapcsolatos egyéb kommunikációs tevékenységekről, különösen az intézmények és szervek által tervezett ágazati kommunikációs tevékenységekről, ha ezek a tagállamokban folytatott tájékoztató kampányokat eredményeznek.
 14. A Bizottság felkérést kap, hogy minden év elején tegyen jelentést a többi EU-s intézménynek az előző év közös kommunikációs prioritásainak végrehajtása terén elért főbb eredményekről.
 15. E politikai nyilatkozat aláírásának időpontja: kétezer-nyolc október huszonkettedik napja.
-

XX. MELLÉKLET

AZ EGYÜTTDÖNTÉSI ELJÁRÁS GYAKORLATI VONATKOZÁSAIRÓL SZÓLÓ, 2007. JÚNIUS 13-I EURÓPAI PARLAMENTI, TANÁCSI ÉS BIZOTTSÁGI KÖZÖS NYILATKOZAT ⁽¹⁾ (az EK-szerződés 251. cikke)**ÁLTALÁNOS ELVEK**

1. Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság (továbbiakban az „intézmények”) megállapítják, hogy a Tanács elnöksége, a Bizottság, az Európai Parlament érintett bizottságainak elnökei és/vagy előadói, valamint az egyeztetőbizottság társelnökei közötti megbeszélések jelenlegi gyakorlata megfelelőnek bizonyult.

2. Az intézmények megerősítik, hogy ezt az együttlöntési eljárás különböző szintjein kialakult gyakorlatot továbbra is bátorítani kell. Az intézmények vállalják, hogy megvizsgálják munkamódszereiket az EK-Szerződésben megállapított együttlöntési eljárás egészének eredményesebb alkalmazása érdekében.

3. Ez a közös nyilatkozat tisztázza ezeket a munkamódszereket és a hozzájuk kapcsolódó gyakorlati intézkedéseket, valamint kiegészíti a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodást ⁽²⁾, különösen annak az együttlöntési eljárásra vonatkozó rendelkezéseit. Az intézmények vállalják, hogy az átláthatóság, az elszámoltathatóság és az eredményesség elveivel összhangban teljes mértékben betartják az ilyen kötelezettségvállalásokat. E vonatkozásban az intézményeknek különös figyelmet kell fordítaniuk arra, hogy a közösségi vívmányok tiszteletben tartása mellett előrehaladást érjenek el az egyszerűsítést célzó javaslatok terén.

4. Az intézményeknek álláspontjaik lehető legnagyobb mértékű összehangolása érdekében az eljárás során jóhiszeműen együtt kell működniük, ezáltal adott esetben lehetőséget biztosítva a jogi aktus elfogadására az eljárás korai szakaszában.

5. E célt szem előtt tartva az intézményeknek megfelelő intézményközi kapcsolatokon keresztül az együttlöntési eljárás összes szakaszában együtt kell működniük a munkafolyamat ellenőrzésében és a konvergencia mértékének elemzésében.

6. Belső eljárási szabályzataikkal összhangban az intézmények vállalják a rendszeres információcserét az együttlöntési ügyek előrehaladásáról. Biztosítaniuk kell, hogy munkaterveik megfelelő részeit az eljárások koherenciája érdekében a lehető legnagyobb mértékben összehangolják. Az intézmények ezért a különböző jogalkotási javaslatok végső elfogadásához vezető munkaszakaszok tájékoztató jellegű ütemtervének elkészítésére törekednek, a döntéshozatali folyamat politikai természetének teljes tiszteletben tartásával.

7. Az intézmények közötti együttműködés az együttlöntési eljárás során gyakran háromoldalú egyeztetések formájában valósul meg. Ez a háromoldalú egyeztetési rendszer már bebizonyította életképességét és rugalmasságát a megállapodás lehetőségeinek növelésében az első vagy második olvasat során, valamint hozzájárult az egyeztetőbizottság munkájának előkészítéséhez is.

8. Ezek a háromoldalú egyeztetések általában informális keretek között zajlanak. Ezekre az eljárás során bármikor, a képviselet minden szintjén sor kerülhet, a várható megbeszélés természetétől függően. Az egyes ülések résztvevőit mindig egyik intézmény saját eljárási szabályzata alapján jelöli ki, határozza meg a tárgyalási megbízást, és időben értesíti a többi intézményt az ülésekkel kapcsolatos intézkedésekről.

9. A lehetőségekhez mérten a következő ülésen benyújtandó kompromisszumos szövegtervezeteket előzetesen minden résztvevőhöz el kell juttatni. Az átláthatóság fokozása érdekében az Európai Parlamentben vagy a Tanácsnál sorra kerülő háromoldalú egyeztetéseket lehetőség szerint be kell jelenteni.

10. A Tanács Elnöksége törekszik arra, hogy részt vegyen a parlamenti bizottságok ülésein. Az Elnökség gondosan mérlegeli a Tanács álláspontjával kapcsolatos információk kiadására vonatkozó kéréseket.

ELSŐ OLVASAT

11. Az intézmények jóhiszeműen, a lehető legnagyobb mértékben együttműködnek álláspontjaik összeegyeztetésében annak érdekében, hogy a jogi aktust lehetőleg az első olvasat során el lehessen fogadni.

Megállapodás az Európai Parlament első olvasata során

12. Megfelelő kapcsolatokat kell kialakítani a jogalkotási eljárás első olvasat során történő lezárása érdekében.

13. A Bizottság elősegíti az ilyen kapcsolat kialakítását, kezdeményezési jogával pedig konstruktív módon él az Európai Parlament és a Tanács álláspontjainak összeegyeztetése érdekében, az intézmények közötti egyensúly és a Szerződés által a Bizottságra ruházott feladatok megfelelő figyelembevételével.

⁽¹⁾ HL C 145., 2007.6.30., 5. o.

⁽²⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

14. Ha a háromoldalú egyeztetéssel zajló informális tárgyalásokon megállapodást érnek el, a Coreper elnöke az illetékes parlamenti bizottság elnökének címzett levélben, a Bizottság javaslatához fűzött módosítások formájában továbbítja a megállapodás lényegi részleteit. A levél tartalmazza, hogy a Tanács kész az említett eredmény elfogadására – amely jogász-nyelvész ellenőrzés tárgyát képezi – ha azt a plenáris ülésen szavazással megerősítik. A levél másolatát elküldik a Bizottságnak.

15. Ebben az összefüggésben – ha az eljárás lezárása első olvasatban várható – a lezárásra vonatkozó szándékot a lehető legkorábban közölni kell.

Megállapodás a tanácsi közös álláspont szakaszában

16. Ha az Európai Parlament első olvasata során nem születik megállapodás, a kapcsolatokat továbbra is fenn lehet tartani annak érdekében, hogy a közös álláspont szakaszában megállapodás születhessen.

17. A Bizottság elősegíti az ilyen kapcsolat kialakítását, kezdeményezési jogával pedig konstruktív módon él az Európai Parlament és a Tanács álláspontjainak összeegyeztetése érdekében, az intézmények közötti egyensúly és a Szerződés által a Bizottságra ruházott feladatok megfelelő figyelembevételével.

18. Ha megállapodás születik ebben a szakaszban, az illetékes parlamenti bizottság elnöke levélben tájékoztatja a Coreper elnökét arról, hogy a plenáris ülésen javasolni fogja a tanácsi közös álláspont módosítás nélkül történő elfogadását, amely Tanács általi megerősítés és jogász-nyelvész ellenőrzés tárgyát képezi. A levél másolatát elküldik a Bizottságnak.

MÁSODIK OLVASAT

19. Indokolásában a Tanács a lehető legegyszerűbben megmagyarázza az okokat, amelyek a közös álláspont elfogadását indokolták. Az Európai Parlament a második olvasat során a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszi ezeket az okokat és a Bizottság álláspontját.

20. A közös álláspontok továbbítása előtt a Tanács arra törekszik, hogy az Európai Parlamenttel és a Bizottsággal együtt megvizsgálja a továbbítás időpontját a jogalkotási eljárás maximális hatékonyságának biztosítása érdekében a második olvasat során.

Megállapodás az Európai Parlament második olvasata során

21. A megfelelő kapcsolatok a tanácsi közös álláspont Európai Parlamentnek való továbbításával tovább működnek. Ennek során a cél az egyes álláspontok jobb megértése, és ezáltal a jogalkotási eljárás minél gyorsabb lezárása.

22. A Bizottság elősegíti az ilyen kapcsolat kialakítását, és véleményt nyilvánít az Európai Parlament és a Tanács álláspontjainak összeegyeztetése érdekében. Ennek során megfelelően figyelembe veszi az intézmények közötti egyensúlyt és a Szerződésben rá ruházott feladatokat.

23. Ha a háromoldalú egyeztetéssel zajló informális tárgyalásokon megállapodást érnek el, a Coreper elnöke az illetékes parlamenti bizottság elnökének címzett levélben, a tanácsi közös álláspontához fűzött módosítások formájában továbbítja a megállapodás lényegi részleteit. A levél tartalmazza, hogy a Tanács kész az említett eredmény elfogadására – amely jogász-nyelvész ellenőrzés tárgyát képezi – ha azt a plenáris ülésen szavazással megerősítik. A levél másolatát elküldik a Bizottságnak.

EGYEZTETÉS

24. Az első háromoldalú egyeztetést akkor szervezik meg, ha nyilvánvalóvá válik, hogy a Tanács nem tudja elfogadni az Európai Parlament valamennyi, a második olvasatban tett módosítását, és amikor a Tanács készen áll álláspontja ismertetésére. Az egyes ülések résztvevőit mindegyik intézmény saját eljárási szabályzata alapján jelöli ki, és határozza meg tárgyalási megbízásukat. A Bizottság a lehető legkorábbi szakaszban mindkét küldöttséget tájékoztatja a szándékairól az Európai Parlament második olvasata során elfogadott módosításokról szóló véleményével kapcsolatban.

25. Az egyeztetési eljárás során mindvégig háromoldalú egyeztetésekre kerül sor a fennmaradó kérdések megoldása és az egyeztetőbizottságban elérendő megállapodás előkészítése érdekében. A háromoldalú egyeztetések eredményeit az érintett intézmények ülésein megvitatják, és lehetőség szerint elfogadják.

26. Az egyeztetőbizottságot a Tanács elnöke hívja össze az Európai Parlament elnökével egyetértésben, a Szerződés rendelkezéseinek figyelembevételével.

27. A Bizottság részt vesz az egyeztetési eljárásban, és megtesz minden szükséges kezdeményezést az Európai Parlament és a Tanács álláspontjának közelítése érdekében. Ilyen kezdeményezések lehetnek az Európai Parlament és a Tanács álláspontját figyelembe vevő kompromisszumos szövegtervezetek, a Szerződés által a Bizottságra ruházott szerep figyelembevételével.

28. Az egyeztetőbizottság elnöki tisztjét az Európai Parlament elnöke és a Tanács elnöke közösen látják el. Az egyeztetőbizottság ülésein az elnöki tisztséget a társelnökök felváltva látják el.

29. Az egyeztetőbizottság üléseinek időpontját és napirendjét a társelnökök közösen állapítják meg biztosítva a bizottság hatékony működését az egyeztető eljárás teljes időtartama alatt. Az előre meghatározott időpontokban konzultálnak a Bizottsággal. Az Európai Parlament és a Tanács útmutatási céllal megfelelő időpontokat rögzít az egyeztető eljárások számára, és azokról tájékoztatja a Bizottságot.

30. Az egyeztetőbizottság ülésein a társelnökök több ügyet is napirendre vehetnek. A fő témán (B. pont) kívül – amely esetében még nem született megállapodás –, egyéb témákkal kapcsolatos egyeztető eljárást is meg lehet nyitni és/vagy le lehet zárni, e napirendi pontok (A. pont) megvitatása nélkül.

31. A Szerződés határidőkkel kapcsolatos rendelkezéseinek tiszteletben tartásával az Európai Parlament és a Tanács a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszi az ütemezési követelményeket, különösen amelyek az intézmények tevékenysége szüneteléséből, illetve az európai parlamenti választásokból erednek. A tevékenységben bekövetkező szünetnek minden esetben a lehető legrövidebbnek kell lennie.

32. Az egyeztetőbizottság felváltva az Európai Parlament és a Tanács épületeiben ül össze annak érdekében, hogy a két intézmény egyenlő részt vállaljon az infrastruktúra biztosításából, a tolmácsolást is beleértve.

33. Az egyeztetőbizottság rendelkezésére kell állnia a Bizottság javaslatának, a Tanács közös álláspontjának és a Bizottság azzal kapcsolatos véleményének, az Európai Parlament által javasolt módosításoknak és a Bizottság azokkal kapcsolatos véleményének, valamint az Európai Parlament és a Tanács küldöttségei által készített közös munkadokumentumnak. A munkadokumentumnak lehetővé kell tennie a felhasználói számára, hogy könnyen azonosíthassák a napirenden lévő kérdéseket, és eredményesen hivatkozhatnak rájuk. Általános szabályként a Bizottság az Európai Parlament szavazási eredményének hivatalos kézhez vétele után három héten belül, de legkésőbb az egyeztető eljárás megkezdésekor nyújtja be véleményét.

34. A társelnökök szövegeket terjeszthetnek elő jóváhagyásra az egyeztetőbizottságban.

35. A közös szöveggel kapcsolatos megállapodást az egyeztetőbizottság ülésén, vagy azt követően a társelnökök közötti levélváltás alkalmával lehet megállapítani. Az ilyen levelek másolatát elküldik a Bizottságnak.

36. Ha az egyeztetőbizottság megállapodásra jut a közös szöveggel kapcsolatban, a szöveget jogász-nyelvész véglegesítés után hivatalos elfogadásra kell benyújtani a társelnökökhöz. Kivételes esetben, a határidők betartása érdekében azonban a közös szöveg tervezetét is be lehet nyújtani jóváhagyásra a társelnököknek.

37. A társelnökök a jóváhagyott közös szöveget közösen aláírt levél formájában továbbítják az Európai Parlament és a Tanács elnökének. Ha az egyeztetőbizottság nem tud megegyezni a közös szöveggel kapcsolatban, a társelnökök közösen aláírt levélben értesítik erről az Európai Parlament és a Tanács elnökét. Ezek a levelek hivatalos okmányoknak számítanak. Az ilyen levelek másolatát tájékoztatási célból elküldik a Bizottságnak. Az egyeztető eljárás során használt munkadokumentumok az eljárás lezárása után az egyes intézmények dokumentum-nyilvántartásában tekinthetők meg.

38. Az egyeztetőbizottság titkárságának szerepét a Tanács Főtitkársága és az Európai Parlament Titkársága közösen látják el, a Bizottság Főtitkárságával együttműködve.

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

39. Ha az Európai Parlament vagy a Tanács a Szerződés 251. cikkében említett határidők meghosszabbítását látja szükségesnek, erről értesíti a másik intézmény és a Bizottság elnökét.

40. Ha az első vagy második olvasat, illetve az egyeztetés során megállapodást érnek el, a szöveget az Európai Parlament és a Tanács jogász-nyelvész szolgálati véglegesítik szoros együttműködésben és közös megállapodás alapján.

41. Az elfogadott szövegekben változtatást végezni kizárólag az Európai Parlament és a Tanács megfelelő szintű, kifejezett megállapodása alapján lehet.

42. A véglegesítést az Európai Parlament és a Tanács különböző eljárásainak figyelembevételével kell elvégezni, különös tekintettel a belső eljárások lezárására vonatkozó határidők betartására. Az intézmények vállalják, hogy a jogász-nyelvész véglegesítésre meghatározott időt nem használják a lényegi kérdésekkel kapcsolatos tárgyalások újrakezdésére.

43. Az Európai Parlament és a Tanács megállapodnak a két intézmény által közösen készített szövegek közös formátumáról.

44. Az intézmények a lehető legnagyobb mértékben közösen elfogadható szabványos mondatokat használnak az együttdöntési eljárással elfogadott jogi aktusokba beillesztendő szövegekben, különösen a végrehajtási jogkörök gyakorlásával (a komitológiai határozattal⁽¹⁾ összhangban), a hatálybalépéssel, a nemzeti jogrendekbe való átültetéssel, a jogi aktusok végrehajtásával és a Bizottság kezdeményezési jogának tiszteletben tartását érintő rendelkezésekkel kapcsolatban.

45. Az intézmények lehetőség szerint közös sajtótájékoztatót jelentik be a jogalkotási eljárás sikeres lezárását az első vagy második olvasat, illetve az egyeztetés során. Az intézmények lehetőség szerint közös sajtóközleményeket bocsátanak ki.

⁽¹⁾ A 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított, a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat (HL L 184., 1999.7.17., 23. o.).

46. A jogalkotási aktusnak az Európai Parlament és a Tanács együttdöntési eljárásával történő elfogadása után a szöveget aláírásra benyújtják az Európai Parlament és a Tanács elnökének, és ezen intézmények főtitkárának.

47. Az Európai Parlament és a Tanács elnöke az aláírandó szöveget saját anyanyelvén kapja meg, és azt lehetőség szerint havonta megrendezett közös protokolláris rendezvény keretében együtt írja alá. A protokolláris rendezvény célja, hogy ezen fontos jogi aktusok aláírására a sajtó jelenlétében kerüljön sor.

48. A közösen aláírt szöveget kihirdetés céljából továbbítják az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*. A jogszabályokat általában legkésőbb két hónappal az Európai Parlament és a Tanács általi elfogadásuk után hirdetik ki.

49. Ha valamelyik intézmény elírást vagy nyilvánvaló hibát fedez fel a szövegben (vagy annak valamelyik nyelvi változatában), erről azonnal értesíti a többi intézményt. Ha a hiba olyan jogi aktussal kapcsolatos, amelyet még sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem fogadott el, az Európai Parlament és a Tanács jogász-nyelvészai szolgálatai szoros együttműködésben készítik el a szükséges helyesbítést. Ha a hiba valamelyik vagy mindkét intézmény által elfogadott, kihirdetett vagy még ki nem hirdetett jogi aktust érinti, az Európai Parlament és a Tanács közös megállapodással saját vonatkozó eljárásaik alapján elkészített helyesbítést fogadnak el.

XXI. MELLÉKLET

A RENDES JOGALKOTÁSI ELJÁRÁS KERETÉBEN FOLYTATOTT TÁRGYALÁSOK MAGATARTÁSI KÓDEXE ⁽¹⁾**1. Bevezetés**

A magatartási kódex a Parlamenten belüli általános elveket állít fel az együttdöntési dokumentumok tárgyalásának módja tekintetében az összes tárgyalási szakaszt illetően azzal a céllal, hogy fokozza az átláthatóságot és az elszámoltathatóságot, különösen a folyamat korai szakaszában ⁽²⁾. Kiegészíti a Parlament, a Tanács és a Bizottság által elfogadott, az együttdöntési eljárás végrehajtására vonatkozó részletes szabályokról szóló együttes nyilatkozatot ⁽³⁾, mely inkább az intézmények közötti kapcsolatokat tárgyalja.

A Parlamenten belül a vezető parlamenti bizottság felelős mind az első, mind a második olvasati tárgyalásokért.

2. A tárgyalást jóváhagyó döntés

Általános szabályként a Parlamentnek a rendes jogalkotási eljárás szakaszaiban rendelkezésre álló összes lehetőséget ki kell használnia. A gyors megállapodásra irányuló döntés ezért szükségszerűen eseti, a dosszié jellegétől függően, valamint politikailag indokolt, például politikai prioritás, a javaslat egyértelmű vagy technikai jellege, sürgősség és/vagy a soros elnökség adott ügryhöz való hozzáállása alapján.

A Tanáccsal folytatandó tárgyalások megkezdésére irányuló javaslatot az előadónak kell beterjesztenie a teljes bizottság elé, és az erre vonatkozó döntést széles körű egyetértés alapján, illetve szükség esetén szavazással kell meghozni.

3. A tárgyalócsoport összetétele

A Tanáccsal és a Bizottsággal megkezdendő tárgyalásokról hozott döntésnek a parlamenti tárgyalócsoport felépítését is meg kell határoznia. Általános elvként a politikai egyensúlyt tiszteletben kell tartani, és mindegyik képviselőcsoportnak képviseltetnie kell magát – legalább munkatársai által – a tárgyalásokon.

A Parlament főtitkárságának illetékes szolgálata felelős a tárgyalások megszervezésének gyakorlati aspektusaiért.

4. A tárgyalócsoport megbízatása

Általános szabályként a bizottságban vagy a plenáris ülésen elfogadott módosítások képezik a parlamenti tárgyalócsoport megbízatásának alapját. A bizottság prioritásokat és időkorlátozást is megszabhat a tárgyalócsoport számára.

Abban a kivételes esetben, ha a bizottsági szavazás előtt kerül sor első olvasati megállapodásra irányuló tárgyalásra, a bizottság iránymutatást nyújt a parlamenti tárgyalócsoport számára.

5. Háromoldalú egyeztetés megszervezése

Alapelveként és az átláthatóság fokozása érdekében az Európai Parlamentben vagy a Tanácsnál sorra kerülő háromoldalú egyeztetéseket előre be kell jelenteni.

A háromoldalú egyeztetések tárgyalásai egy közös, az intézmények minden egyes módosításra vonatkozó álláspontját egyenként tükröző dokumentum alapján folynak, amely tartalmazza a háromoldalú megbeszéléseken kiosztott kompromisszumos szövegeket is (a négyhasábos munkadokumentum). A lehetőségekhez mérten a következő ülésen benyújtandó kompromisszumos szövegeket előzetesen minden résztvevőhöz eljuttatják.

Szükség esetén a parlamenti tárgyalócsoport részére tolmácsolási szolgáltatást biztosítanak ⁽⁴⁾.

6. Visszajelzés és a megállapodás jóváhagyása

A háromoldalú megbeszéléseket követően a tárgyalócsoport jelentést tesz a bizottságnak a tárgyalás eredményéről, és rendelkezésre bocsátja az ott kiosztott szövegeket. Amennyiben erre idő hiánya miatt nincs lehetőség, a tárgyalócsoport találkozik az árnyékelőadókkal és – szükség esetén – a koordinátorokkal, és teljeskörűen tájékoztatja őket.

⁽¹⁾ Jóváhagyta az Elnökök Értekezlete 2008. szeptember 18-án.

⁽²⁾ Külön figyelmet kell szentelni azoknak a tárgyalási szakaszoknak, ahol a parlamenten belül a nyilvánosság korlátozott. Ilyen például: az első olvasati bizottsági szavazás, melynek célja az első olvasati megállapodás elérése, és az első olvasat utáni bizottsági szavazás, melynek célja a korai második olvasati megállapodás elérése.

⁽³⁾ Lásd a XX. mellékletet.

⁽⁴⁾ Az Elnökség 2007. december 10-i határozatával összhangban.

A bizottságnak napirendre kell tűznie minden megállapodás-tervezetet, vagy ha további tárgyalásokra van szükség, meg kell újítania a tárgyalócsoport mandátumát. Ha erre idő hiánya miatt – különösen a második olvasat során – nem kerülhet sor, a megállapodásról az előadó és az árnyékelőadók döntenek, szükség esetén a bizottsági elnökökkel és a koordinátorokkal együtt. A tárgyalások befejezése és a plenáris szavazás között elegendő időt kell hagyni arra, hogy a képviselőcsoportok elkészítsék végleges álláspontjukat.

7. Asszisztencia

Ahhoz, hogy munkáját kielégítően tudja végezni, a tárgyalócsoportnak megfelelő forrásokat bocsátanak rendelkezésére. Ide tartozik a bizottsági titkárságból, az előadó politikai tanácsadójából, az együttdöntési titkárságból és a Jogi Szolgálatból álló adminisztratív támogatást nyújtó csoport. Az adott ügytől és a tárgyalások állásától függően a csoport bővíülhet.

8. Véglegesítés

A Parlament és a Tanács közötti megállapodást hivatalos levéllel hagyják jóvá. Az elfogadott szövegekben változtatni kizárólag az Európai Parlament és a Tanács megfelelő szintű, kifejezett megállapodása alapján lehet.

9. Egyeztetés

Az e magatartási kódexben lefektetett elvek az egyeztetőbizottsági eljárásra is vonatkoznak, amelynek során az európai parlamenti küldöttség képviseli a Parlamentet.

2011-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU